
MudgalapurAna Khanda 3 Mahodaracharitam

——
मुद्गलपुराणं भा०: ३ महोदर्यरितम्

——
Document Information

Text title : Mudgala Purana Khanda 3 Mahodaracharitam

File name : mudgalapurANam3.itx

Category : purana, ganesh

Location : doc_purana

Proofread by : Yash Khasbage

Latest update : September 18-19, 2023 Ganeshachaturthi

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 18, 2023

sanskritdocuments.org

मुद्रलपुराणं भाऽः ३ मडोदरयरितम्

॥ मुद्रलपुराणं भाऽः ३ ॥

॥ अथ श्रीमुद्रलपुराणे तृतीयः भाऽः प्रारभ्यते ॥

(Page पं. ३ अ. १ पान १)

३.१ रविवालज्जिल्यप्रश्नवर्णनं नाम प्रथमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

शौनक उवाच ।

सूत सर्वार्थतत्त्वज्ञ तारितोऽलं त्वया द्विज ।

गणेशयरितं पुण्यं श्रावितं परमाद्भुतम् ॥ १ ॥

अेकदन्तस्य माडात्त्यं श्रुतं त्वत्तो द्विजोत्तम ।

यथा नरः सुधापानात् न तृमोऽलं तथाऽलभवम् ॥ २ ॥

मडोदरस्य माडात्त्यमधुना वद विस्तरात् ।

कीदृशोऽयं गणेशस्तु कति तस्यावतारकाः ॥ ३ ॥

कुरुक्षेत्रं मडत्तस्य कस्माद्भूमौ समागतः ।

धत्यादि सर्वमत्यन्तं माडात्त्यं वद तस्य मे ॥ ४ ॥

सूत उवाच ।

शृणु शौनक विपेन्द्र धन्योऽस्यत्र न संशयः ।

विवर्धयसि ढुण्डेस्त्वं रडस्यं परमाद्भुतम् ॥ ५ ॥

अतोऽलं डर्षितः सर्वं कथयिष्यामि विस्तरात् ।

मडोदरस्य माडात्त्यं यथा व्यासाश्चुतं मया ॥ ६ ॥

दक्षेणाऽपि तथा पृष्टं यथा त्वं मां प्रपृच्छसि ।

मुद्रलेन यथा प्रोक्तं तथैव त्वां ब्रवीम्यलम् ॥ ७ ॥

दक्ष उवाच ।

त्वया मुद्रल योगीन्द्र तारितोऽलं विशेषतः ।
मङ्गलायतनां पूर्यां कथां वदसि मानद ॥ ८ ॥

अधुना वद मे ब्रह्मन् मडोदरचरित्रकम् ।
विस्तरेण मडाभाग भवबन्धविमोचनम् ॥ ९ ॥

मुद्रल उवाच ।

धन्योऽसि दक्ष येन त्वं गणेशामृतसल्लथाम् ।
भावयुक्तश्च पिबसि सङ्क्षेपेण ब्रवीमि ते ॥ १० ॥

मडोदरस्य माडात्थं विस्तरेणैव वर्णितुम् ।
भुवनेष्वर्द्धति यः कः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ११ ॥

अेवमेव पुरा पृष्टो वालभिल्यैर्मडात्मभिः ।
सूर्यस्तानब्रवीद्यथ तदेव शृणु यत्नतः ॥ १२ ॥

दक्ष उवाच ।

कथं स वालभिल्यैश्च पृष्टो भानुर्मडायशाः ।
तत्सर्वं विस्तरेणैव वक्तुमर्द्धसि मुद्रल ॥ १३ ॥

मुद्रल उवाच ।

रथस्थं भास्करं नित्यं मडर्षय उपासते ।
वालभिल्या मडाभागा भक्तियुक्तेन येतसा ॥ १४ ॥

तत्र सूर्यं गणेशस्य कीर्तने निरतं मुदा ।
दृष्ट्वा पप्रच्छुरादित्यं विस्मिता वालभिल्यकाः ॥ १५ ॥

भानो त्वं ब्रह्मरूपश्च वेदेषु प्रतिपादितः ।
अेक अेवाद्धितीयाभ्योऽमृतात्मा नात्र संशयः ॥ १६ ॥

त्वदीयभजनेनैव सिद्धाः परमयोगिनः ।
विषणुमुभ्याः सुरेशाना भवन्ति विविधा जनाः ॥ १७ ॥

कर्मणां मूलरूपेण सगुणस्त्वं विभासि वै ।
ज्ञानरूपेण सर्वत्र निर्गुणोऽसि दिवाकर ॥ १८ ॥

त्यत्तः परतरं नास्ति वेदादिषु विशेषतः ।
तदपि त्वं विशेषेण भजसे गणनायकम् ॥ १९ ॥

डोडसौ गणेशनामा वै तं कथं भजसे वद ।
मोडयुक्ता वयं जातास्तव दृष्ट्वा शिकीर्षितम् ॥ २० ॥

अतो नस्तेजसा नाथ वद तत्त्वं यथातथम् ।
कस्माद्भ्रामयसे सर्वान् गणेशस्तवनेन वै ॥ २१ ॥

मुद्रल उवाच ।
धति पृथो मडातेजाः सूर्य आत्मा शरीरिणाम् ।
जगाद सकलं तेभ्यस्तच्छृणु त्वं प्रजापते ॥ २२ ॥

सूर्य उवाच ।
वालभिव्या मडाभागाः शृणुध्वं सर्वसम्भताः ।
यरितं गणनाथस्य भविष्यथ य योगिनः ॥ २३ ॥

अडमात्मा य वेदेषु कथितो नात्र संशयः ।
तत्र ज्ञानं वो वदामि भ्रमनाशकरं मडत् ॥ २४ ॥

असत्यं भ्रम यत् प्रोक्तं तत्राडं शुवधारकः ।
अेक अेवाद्धितीयश्च सत्यरूपो मडर्षयः ॥ २५ ॥

(Page पं. ३ अ. २ पान २)
वेदादिभावभिन्नेष्व्वात्माकारेण व्यवस्थितः ।
सत्यासत्य धति द्रन्दं ज्ञातव्यं विबुधोत्तमैः ॥ २६ ॥

तयोरभेदभावे यत् समरूपं परात्परम् ।
आनन्द उभयानन्दाद्भ्रम यद्धिष्यशुरुच्यते ॥ २७ ॥

समानन्दात्तुरीयं यद्भ्रमाव्यक्तस्वरूपकम् ।
सर्वेषां नेति कर्ताडसौ शङ्करश्च प्रकथ्यते ॥ २८ ॥

यतुर्णां योगकर्ताडसौ स्वानन्दः परिकीर्तितः ।
सर्वसंयोगरूपं तद्भ्रम वेदेषु कथ्यते ॥ २९ ॥

स्वपदान्न परो योगः संयोगात्मक उच्यते ।
स अेव गणनाथश्च मायायुक्तः प्रकथ्यते ॥ ३० ॥

मायया सर्वभावेषु संयोगाभेदतः स्वयम् ।
तिष्ठति भ्रम विप्रेशास्तेन तन्मायया युतम् ॥ ३१ ॥

अयोगश्च परः प्रोक्तः संयोगान्नात्र संशयः ।

वद सूर्य विशेषेण ब्रह्मणा कथितं भवत् ।
 गणेशस्य चरित्रं ते श्रवणे लालसा प्रभो ॥ १ ॥
 सूर्य उवाच ।
 पुराऽऽत्मात्मरूपे य संस्थितः सर्वलोकगः ।
 गणेशध्यानसन्निष्ठो योगीन्द्राणां गुरुः स्वयम् ॥ २ ॥
 ब्रह्मणा सृष्टमत्यन्तं त्रैलोक्यं सयराचरम् ।
 कश्यपस्तत्र मुष्यो वै प्रजापतिसमोऽभवत् ॥ ३ ॥
 तेन मे वै तपस्तप्तं वर्षाणामयुतं द्विजाः ।
 आकृष्येनेति मन्त्रेण ध्याननिष्ठो बभूव ह ॥ ४ ॥
 ततस्तं वरदाताऽहं गतस्तस्याश्रमे पुरा ।
 स मां दृष्ट्वा नमस्कृत्याऽपूजयद्भक्तिसंयुतः ॥ ५ ॥
 ततस्तुष्टाव मां विप्रः प्रबद्धकरसम्पुटः ।
 वरदं सर्वभावेन भक्तिनम्रात्मकन्धरः ॥ ६ ॥
 कश्यप उवाच ।
 नमस्ते जगदाधार आत्मने परमात्मने ।
 सूर्याय त्रिविधायैव त्रिकालज्ञाय ते नमः ॥ ७ ॥
 भेदाभेदविहीनाय नानाभेदधराय ते ।
 अनाकाराय देवाय शाश्वताय नमो नमः ॥ ८ ॥
 अमेयशक्तये तुभ्यं कर्माधाराय भानवे ।
 सर्वकर्मभयायैव त्रिऋपाय नमो नमः ॥ ९ ॥
 अमृताय सदा ब्रह्मनिष्ठाय त्वन्तरात्मने ।
 अर्यमणे रवये शैव हरिदश्याय ते नमः ॥ १० ॥
 आदिमध्यान्तहीनाय तदाधाराय ते नमः ।
 अनन्तविभवायैव तेजोराशे नमो नमः ॥ ११ ॥
 दीननाथाय सर्वाय दिनानां पतये नमः ।
 नमो हन्त्रे स्वभक्तानां पालकाय नमो नमः ॥ १२ ॥
 भुक्तिमुक्तिप्रदायैव नानाभेलकराय च ।
 नमो नमः परेशाय पुरुषाय दिवस्पते ॥ १३ ॥

अेकस्मै याद्वितीयाय मायाधाराय मायिने ।
 संज्ञापते नमस्तुभ्यं रक्ष मां शरणागतम् ॥ १४ ॥
 आत्माकारं य सर्वत्र किं स्तौमि त्वां द्रिवाकरम् ।
 समर्था नाभवन् वेदा अतस्त्वां प्राणमामहे ॥ १५ ॥
 दृष्टि मे परमेशान भक्तिं ते शरणाभ्युजे ।
 अन्यं वरं यथायेऽहं त्वं मे पुत्रो भव प्रभो ॥ १६ ॥
 सूर्य उवाच ।
 अेवं वदन्तमानन्दयुक्तं मुनिवरं द्विजाः ।
 अवदं तं प्रसन्नोऽहं भावयुक्तं तपस्विनम् ॥ १७ ॥
 तव पुत्रो भविष्यामि द्वादशादित्यरूपवान् ।
 मदीया भक्तिरुग्रा ते भविष्यति मહामुने ॥ १८ ॥
 यद्यद्विच्छसि विप्रेन्द्र तत्तत्ते सङ्गलं भवेत् ।
 भवामि स्मरणेनाऽहं प्रत्यक्षस्ते पुत्रो मुने ॥ १९ ॥
 त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मदीयं सर्वदं भवेत् ।
 भुक्तिं मुक्तिं प्रदास्यामि मुने स्तोत्रेण तोषितः ॥ २० ॥
 अेवमुक्त्वा वालभित्वाः सौरलोके गतोऽभवम् ।
 अन्तर्धाय स्वमात्मानं सोऽपि सम्मुदितोऽभवत् ॥ २१ ॥
 अदित्यापि तथा तप्तो मे परमाद्भुतम् ।
 तथाऽपीदं य विप्रेन्द्रा याचितं तन्मया कृतम् ॥ २२ ॥
 अहं पुत्रस्य भावेन कश्यपाज्जठरे गतः ।
 अदित्याश्च सुकाले सा सुषुप्ते मां मङ्घर्ययः ॥ २३ ॥
 जातकर्मादिकं सर्वं यकार मुनिसत्तमः ।
 काले मौञ्ज्यादिकं कर्म वेदाध्ययनमादिशत् ॥ २४ ॥
 तथा तताप पुत्र्यर्थं विश्वकर्मा तपो द्विजाः ।
 संज्ञाऽग्रे भविता पुत्री कर्मरूपा सुसिद्धिदा ॥ २५ ॥
 तथा तस्मै वरो दत्तः साऽपि पुत्री बभूव उ ।
 मङ्ग्यं ततस्तेन भावेन दत्ता विश्वकर्माणा ॥ २६ ॥
 अहं य ब्रह्मणा तत्राभिषिक्तो ज्योतिषां तथा ।

गडाणां कर्माणां राज्ञे ततोऽलं मुदितोऽभवत् ॥ २७ ॥

सदाधारमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ।

वृष्ट्यादिना तथा काले तदरोमि स्म तर्पितम् ॥ २८ ॥

कर्माणां कृलदाताऽलं कर्माधारः प्रकीर्तितः ।

वेदे सर्वजनानामन्तरात्मा जगदात्मनाम् ॥ २९ ॥

ततो बलौ गते कालेऽभवत् मनसि गर्वितः ।

निराधारोऽलमेको वै मदाधारमिदं बलौ ॥ ३० ॥

कश्यपस्य सुतोऽलं वै जातस्तत्र मया द्विजः ।

(Page पं. ३ अ. २ पान ४)

गणेशाराधनं किञ्चिन्न कृतं कर्मधारिणा ॥ ३१ ॥

अवं कमेण तत्राऽपि बलुः कालो गतोऽभवत् ।

ततोऽकस्मात्स्य मे विद्मः समुत्पन्नः सुदारुणः ॥ ३२ ॥

माली सुमालिको दैत्यौ तेपतुस्तप उत्तमम् ।

दिव्यवर्षसलस्राणि शिवः सन्तोषितोऽभवत् ॥ ३३ ॥

वरं ददौ स ताभ्यां यदायितं तादृशं परम् ।

सूर्यतेजःसमं दिव्यं विमानं प्रापतुस्तदा ॥ ३४ ॥

ताभ्यां विमाननिष्ठाभ्यां जितं सर्वं चराचरम् ।

राज्यं तौ यङ्कतुर्दैत्यौ त्रिलोकस्य मलर्षयः ॥ ३५ ॥

ततो बलौ गते काले धर्षयन्तौ य मां द्विजः ।

विमाने संस्थितौ दैत्यौ जगमतुर्दिवि भानुवत् ॥ ३६ ॥

विमानतेजसा सर्वं व्याप्तं त्रैलोक्यमण्डलम् ।

रात्रिलोपं य सर्वत्र यङ्कतुः परमाद्भुतौ ॥ ३७ ॥

अलमस्तङ्गतौ दैत्यौ विमाने तत्र संस्थितौ ।

उदये समनुप्राप्तौ ततश्च दिवसोऽभवत् ॥ ३८ ॥

अवं मां तौ निरर्थं वै यङ्कतुर्दैत्यपुङ्गवौ ।

अर्कतेजःसमानेन विमानेन मलौजसौ ॥ ३९ ॥

अलं सङ्क्षुभितोऽत्यन्तं जातस्तदपि भो द्विजः ।

असले वरदानस्य अलं ज्ञात्वा विशेषतः ॥ ४० ॥

अेवं सप्त गतास्तत्र दिवसास्तदपि द्विजाः ।
 न समे संस्थितौ दैत्यौ लोकाः सर्वे सुविस्मताः ॥ ४१ ॥
 कर्मलोपश्च सर्वत्र भ्रमाज्जतो मर्षयः ।
 तेजसा दग्धरूपा वै पृथ्वी जाता तथा जनाः ॥ ४२ ॥
 ततोऽहं क्षुभितोऽत्यन्तं गर्वयुक्तः स्वतेजसा ।
 ज्वालयामि विमानं स्म दैत्यौ भूमौ भूमूर्च्छतुः ॥ ४३ ॥
 दग्धौ तेजःसमूहेन मदीयेन ततः शिवः ।
 आययौ सडसा कुब्जः स्मृतस्ताभ्यां विशेषतः ॥ ४४ ॥
 त्रिशूलेन मदीयं वै शिरश्छिन्नं शिवेन य ।
 पतितोऽहं ततः काश्यां लुलितः स मृतोऽभवम् ॥ ४५ ॥
 ततः सर्वं जगत् क्षुब्धं सूर्यडीनतया द्विजाः ।
 तद् दृष्ट्वा परमाश्चर्यं ययुस्तत्र मर्षयः ॥ ४६ ॥
 देवाः सर्वे भयोद्विग्ना विष्णुभ्रम्राद्यो ययुः ।
 शङ्करं सान्त्वयामासुर्नायात्रैः सुरर्षयः ॥ ४७ ॥
 ततः शिवं समूयुस्ते किं कृतं वृषभध्वज ।
 सूर्यं उत्वा सदात्मानं जगद्भ्रारयसे कथम् ॥ ४८ ॥
 त्वं कालरूपभावेन तमोयुक्तः सदाशिव ।
 अकाले विश्वसंहारे वर्तसे किं महेश्वर ॥ ४९ ॥
 तेषां वचनमाकर्ण्य शङ्करः शोकसंयुतः ।
 जगाद तान् मखादेवान् दैवेनेदं सुकारितम् ॥ ५० ॥
 निमित्तमात्रं भावेन मां कृत्वा य सुरर्षयः ।
 विघ्नराजेन विघ्नोऽयं दारुणः सम्प्रकाशितः ॥ ५१ ॥
 मर्ष्यं पुरा गणेशानो वरदाता बभूव ह ।
 स्मृतमात्रस्तवाग्नेऽहं साक्षाद्गै सम्भवामि य ॥ ५२ ॥
 अतोऽहं शरणं तं य गमिष्याम्यधुना विभुम् ।
 श्रुवयिष्यामि भानुं तं तेजसा गणपस्य य ॥ ५३ ॥
 धृत्युक्त्वा तं लृष्टिं ध्यात्वा मनसाऽपूजयथ्य सः ।

અયાચત વિશેષેણ જીવનાથ રવેરપિ ॥ ૫૪ ॥

જગજીવનદાતાડયં સૂર્યઃ સ્વામિન્ મયા હતઃ ।

(Page પં. ૩ અ. ૩ પાન ૫)

તં જીવય ગણેશાન નોયેદ્દં ત્યજામ્યહમ્ ॥ ૫૫ ॥

ઇતિ પ્રાર્થયમાનં તં જ્ઞાત્વા શમ્ભુ ગજાનનઃ ।

આત્મનામાત્મરૂપઃ સ જીવયામાસ તં રવિમ્ ॥ ૫૬ ॥

ઉત્થિતં કશ્યપસ્યૈવં પુત્રં દૃષ્ટ્વા સુરર્ષયઃ ।

હર્ષિતાસ્તં જયેતિ સ્મ ગજાનન જગુર્મુદા ॥ ૫૭ ॥

॥ ઠં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે

તૃતીયે ખાણ્ઃ મહોદરચરિતે સૂર્યસજીવનદાનં નામ દ્વિતીયોઽધ્યાયઃ ॥ ૩.૨

૩.૩ સૂર્યવરપ્રદાનં નામ તૃતીયોઽધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

સૂર્ય ઉવાચ ।

તતો લોવાર્કનામાઽહં કાશ્યાં જાતો મહર્ષયઃ ।

વિસ્મિતો માનસેઽત્યન્તં કિમાધારમિદં ભવેત્ ॥ ૧ ॥

અહમાત્મા ચ સર્વેષામાત્મનો મરણં કથમ્ ।

મૃતે મયિ જગત્ સર્વ કેન જીવયુતં કૃતમ્ ॥ ૨ ॥

અહં ચ જીવિતઃ કેન નાહમાત્મા શરીરિણામ્ ।

મોહયુક્તતયા વ્યર્થ ગર્વિષ્ઠઃ સમ્ભવામિ વૈ ॥ ૩ ॥

અતોઽહં કાનનં યાસ્યે ત્યક્ત્વા સર્વં વિશેષતઃ ।

યદાધારં ભવેદ્વિશ્વં તં ભજિષ્યામિ નિત્યદા ॥ ૪ ॥

નિઃસૃતોઽહં ગૃહં ત્યક્ત્વા તત્ર માં વિધિરબ્રવીત્ ।

સાન્ત્વયિત્વા સ વેદાનાં વાક્યૈઃ પરમતત્ત્વવિત્ ॥ ૫ ॥

શૃણુ સૂર્ય રહસ્યં યત્ સર્વેભ્યઃ શાન્તિદાયકમ્ ।

ભવિતાસિ તતઃ શાન્તઃ કિમર્થં શ્રામ્યતે મુધા ॥ ૬ ॥

ત્વમાત્મા સર્વભૂતાનામાત્માધારમિદં સ્મૃતમ્ ।

આત્મનો મરણં નાસ્તિ બ્રહ્મવેદે વદન્તિ ભોઃ ॥ ૭ ॥

अलमणं पतिरुपेण संस्थितो गणनायकः ।
 तस्मान्नानाविधानीड अलमाणि प्रोद्भवन्ति वै ॥ ८ ॥
 कश्यपात्मज सर्वत्र योगेन य स तिष्ठति ।
 तस्मिन् स्थिते कथं विश्वं तन्नश्यति वदस्व माम् ॥ ९ ॥
 त्वं कश्यपस्य पुत्रत्वं प्राप्तश्च वरदानतः ।
 तत्राज्ञानावृतत्वेन पूजितो न गणधिपः ॥ १० ॥
 तेन विघ्नः समुत्पन्नो विपरीतमयः परः ।
 आत्मनो मरणं पश्य तव प्राप्तं भजस्व तम् ॥ ११ ॥
 तेन सर्वं शुभं पूर्णं भविष्यति रवे पुनः ।
 योगशान्तिधरस्त्वं वै गाणपत्यो भविष्यसि ॥ १२ ॥
 अर्थमोवाच ।
 षति श्रुत्वा विघेर्वाङ्ग्यं विस्मितोऽहं वदामि तत् ।
 ज्ञानार्थं गणराजस्य शृणुध्वं मे विचेष्टितम् ॥ १३ ॥
 अहो अलमंस्त्वया स्वामिन् ओषितोऽहं विशेषतः ।
 संशयं तत्र जातं मे छेद्यस्व पितामह ॥ १४ ॥
 योगशान्तिधरः पूर्णो गणेशः परिकीर्तितः ।
 करोति स कथं विघ्नं विकारीय वदस्व मे ॥ १५ ॥
 अलमोवाच ।
 शृणु सूर्य मडाप्राज्ञ वयः संशयनाशकम् ।
 गणेशभक्तस्त्वं येन भविताऽसि मडाप्रभो ॥ १६ ॥
 योगशान्तिमयः पूर्णो गणेशश्चैव निश्चितम् ।
 तेन नानाविधं विश्वं रचितं अलम मानद ॥ १७ ॥
 तत्र मायामयो मोहः सर्वत्र भ्रान्तिदायकः ।
 तेन भ्रान्तिसमायुक्ते जगद्अलम भववतुः ॥ १८ ॥
 तयोर्मोहविनाशार्थं योगमार्गं गजाननः ।
 (Page पं. ३ अ. ३ पान ६)
 यकार सर्वशान्तेभ्यः शान्तिदं योगसेवया ॥ १९ ॥
 तत्र तस्य कलांशा ये अलमाकाराः शिवाद्यः ।

ब्रह्मभावेन गर्वेशाऽभवन् स्वब्रह्मणि स्थिताः ॥ २० ॥

तेभ्यः शान्तिप्रदानार्थं विघ्नदाता गजाननः ।

भवते तेन ते सर्वे गर्वहीना भवन्ति वै ॥ २१ ॥

गर्वहीनस्वभावेन योगमिच्छन्ति शाश्वतम् ।

मूलभूतं य सर्वेषां जगतां ब्रह्मणाम् रवे ॥ २२ ॥

साधयित्वा महायोगं शान्तिरूपा भवन्ति ते ।

तत्र विघ्नहरो द्रुष्टिद्वेष्टेषां भवति सर्वदा ॥ २३ ॥

ततो विघ्नेश्वरं देवं भजन्ते शान्तिधारकाः ।

योगशान्तिभयं पूर्णं भक्तिभावसमन्विताः ॥ २४ ॥

अेतदर्थं गाणेशानः कुरुते विघ्नमुत्तमम् ।

देवर्षीणां य साधूनां दृष्टानां नैव तादृशम् ॥ २५ ॥

ब्रह्मणो गिरमाकर्ण्य प्रसन्नः सविता पुनः ।

विधिं जगाद योगार्थं सर्वज्ञं भक्तिसंयुतः ॥ २६ ॥

सूर्य उवाच ।

वद ब्रह्मन् गाणेशस्य प्राप्त्यर्थं योगमुत्तमम् ।

साधयित्वा गाणेशोऽहं भविष्यामि विधे यतः ॥ २७ ॥

ब्रह्मोवाच ।

सम्यक् पृष्टं त्वया वत्स त्वं जानासि विशेषतः ।

अपि तत् कथ्यपाज्जातः सर्वं तेन सुविस्मृतम् ॥ २८ ॥

अधुना शृणु सर्वं त्वं गाणेशं ज्ञानमुत्तमम् ।

साधयित्वा गाणेशानः कालेन प्रभविष्यसि ॥ २९ ॥

मायाशक्तिरसद्रूपा भेदाकारा मलामते ।

जानीहि तत्र सर्वात्मा त्वं य सद्रूप उच्यसे ॥ ३० ॥

तयोः स्रष्टा सदानन्दो विष्णुः साम्यप्रधारकः ।

त्रिभिर्हीनः शिवो व्यक्तस्त्रिभिर्जानीहि संयुतः ॥ ३१ ॥

यतुर्णां चैव संयोगे स्वानन्दः परिकीर्तितः ।

स्वानन्दान्न परब्रह्म संयोगात्मकमुच्यते ॥ ३२ ॥

स अेव गाणेशस्तु मायाभेदक उच्यते ।

संयोगाभेदभावेन जगति ब्रह्मणि स्थितः ॥ ३३ ॥

अयोगे मायया हीनो गणेशो ब्रह्मवाचकः ।

सर्वसंयोगहीनश्चासमाधिसुभदायकः ॥ ३४ ॥

संयोगायोगयोर्योगे गणेशः शान्तिवाचकः ।

योगशान्तिप्रदः सोऽपि शान्तीनां शान्तिरुच्यते ॥ ३५ ॥

मनोवाणीमयं सर्वं गकाराक्षरवाचकम् ।

मनोवाणीविहीनं यत् तत् जानीहि एकारजम् ॥ ३६ ॥

तयोः स्वामी गणेशानो ब्रह्मणां ब्रह्म उच्यते ।

सामवेदे स्वे पश्य तं भजस्व विधानतः ॥ ३७ ॥

द्विविधा तस्य माया वै सिद्धिर्बुद्धिश्च कथ्यते ।

ताभ्यां युक्तः भेलति स नानार्थे गणनायकः ॥ ३८ ॥

चित्तं पञ्चविधं पुत्रं बुद्धिरूपं न संशयः ।

उच्यते सिद्धिरैश्वर्यं भोगभेदाय पञ्चसु ॥ ३९ ॥

तयोर्बिम्बिस्वरूपं यज्जहि तद् योगसेवया ।

शान्तियोगधरः पुत्रं भविष्यसि न संशयः ॥ ४० ॥

अवेवमुक्त्वा गणेशस्य ददौ मन्त्रं षडक्षरम् ।

तस्मै सूर्याय पूर्णं स विधियुक्तं पितामहः ॥ ४१ ॥

विधिं प्रणम्य य वनं ययौ भानुः सुशोभनम् ।

तताप तप उग्रं स निराडारपरायणः ॥ ४२ ॥

जजाप लृष्टिं सन्ध्याय गणेशं मन्त्रमुत्तमम् ।

अवेवं वर्षसहस्रेण प्रसन्नोऽभूद्रजाननः ॥ ४३ ॥

तं ययौ भक्तिभावेन सुप्रीतः सूर्यमादरात् ।

स्वगणैः सेवितः साक्षाद्बोधयामास विघ्नपः ॥ ४४ ॥

(Page भं. ३ अ. ३ पान ७)

गणेश उवाच ।

भो सूर्य वृषु मत्तस्त्वं वरात्रानाविधान् परान् ।

तान् दास्यामि मडाभाग तपसा तोषितस्त्वया ॥ ४५ ॥

श्रुत्वा गणेशवाणीं स सविता बोधसंयुतः ।

दृष्ट्वा गणपतिं भक्त्या समुत्तस्थौ भ्रमान्वितः ॥ ४६ ॥

तं प्रणम्यापूजयत् स यथाविधि गजननम् ।

तुष्टाय सुमना भानुः पुरो बद्धाञ्जलिः स्थितः ॥ ४७ ॥

भानुरुवाय ।

नमस्ते विघ्ननाथाय विघ्नकर्त्रे दुरात्मनाम् ।

भक्तानां विघ्नकर्त्रे ते गणेशाय नमो नमः ॥ ४८ ॥

यतुर्बाहुधरायैव मूषकवाडनाय ते ।

नागयज्ञोपवीताय नाभिषेधाय ते नमः ॥ ४९ ॥

मडोदराय देवाय सिद्धिबुद्धियुताय ते ।

शूर्पकण्ठाय सर्वाय चैकदन्ताय वै नमः ॥ ५० ॥

गजवङ्गधरायैव भालयन्द्राय ते नमः ।

शिन्तामण्डिधरायैव हृदये ते नमो नमः ॥ ५१ ॥

रक्ताम्बराय रक्ताय नानाभूषणशालिने ।

अमेयाय नमस्तुभ्यं नानालीलाकराय च ॥ ५२ ॥

अनाधाराय सर्वेषामाधाराय च ते नमः ।

स्वानन्दवासिने तुभ्यमिक्षुसागरभेलिने ॥ ५३ ॥

उरम्भाय नमस्तुभ्यं लम्बोदर नमो नमः ।

जगतां ब्रह्मणाम् पात्रे ब्रह्माधीशाय ते नमः ॥ ५४ ॥

निराकाराय सर्वेश पालकाय नमो नमः ।

साकाराय च भो दृष्ट्वा ताभ्यां योगाय ते नमः ॥ ५५ ॥

योगशान्तिप्रदात्रे ते योगशान्तिमयाय च ।

योगिभ्यो योगदात्रे ते योगेशाय नमो नमः ॥ ५६ ॥

अेवं स्तुवति सूर्यं च भक्तिरससमन्विते ।

अकस्माद्भाष्यकण्ठः स सरोमाञ्चो बभूव ह ॥ ५७ ॥

पुलकाङ्कितदं तं दृष्ट्वा भिन्नमिव स्थितम् ।

जगाद गणनाथो वै सूर्यं भक्तिरसप्लुतम् ॥ ५८ ॥

गणेश उवाच ।

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मदीयं सर्वदं भवेत् ।

હૃષ્ટાસ્તં વાલખિલ્યા વૈ પપ્રચ્છુઃ પુનરાદરાત્ ॥ ૧ ॥

વાલખિલ્યા ઉચ્યુઃ ।

ભાનો ત્વયા મહચ્ચિત્રં કથિતં ચેષ્ટિતં પ્રભો ।

તવ વાક્યામૃતેનૈવ સન્તૃપ્તા ભૃશમુત્તમમ્ ॥ ૨ ॥

અધુના બ્રૂહિ દેવેશ મોહપાશનિકૃન્તનમ્ ।

ગણેશચરિતં યેન મોહહીના ભવન્તિ ચ ॥ ૩ ॥

અહો મોહસ્ય માહાત્મ્યં યેન સઞ્છાદિતો મહાન્ ।

ગણેશસ્તેન સમ્ભ્રાન્તા ન વિદુસ્તં ગજાનનમ્ ॥ ૪ ॥

મુદ્ગલ ઉવાચ ।

એવં પૃષ્ઠો મહાતેજા ભાનુસ્તૈઃ સ મહર્ષિભિઃ ।

ઉવાચ તાન્ પ્રહૃષ્ટાત્મા ગાણપત્યો મહાયશાઃ ॥ ૫ ॥

ભાનુરુવાચ ।

અત્ર વઃ કથયિષ્યામિ ઇતિહાસં પુરાભવમ્ ।

મોહાસુરચરિત્રં ચદ્રણેશજ્ઞાનસંયુતમ્ ॥ ૬ ॥

કદાચિત્તારકો નામ દૈત્યોઽભૂદ્ધારુણઃ ખલઃ ।

બ્રહ્મણો વરદાનેન ત્રૈલોક્યાધિપતિઃ સ્વયમ્ ॥ ૭ ॥

સર્વદેવગણાસ્તેન મુનયશ્ચ પ્રપીડિતાઃ ।

વનેષુ ભયસન્નસ્તા અવસન્ દુઃખભાગિનઃ ॥ ૮ ॥

તતો બહુગતે કાલે દેવાઃ સર્ષિગણાઃ પુરા ।

શિવસ્ય ધ્યાનસંયુક્તાઃ શરણં પાર્વતીં યયુઃ ॥ ૯ ॥

શિવવીર્યભવો દેવઃ સેનાધીશો હનિષ્યતિ ।

તારકં નાત્ર સન્દેહો જ્ઞાત્વા તાં તુષ્ટુવુઃ પરામ્ ॥ ૧૦ ॥

મહાદેવો વને ગત્વા તપસે સંસ્થિતોઽભવત્ ।

તત્ર દેવગણૈર્યુક્તા પાર્વતી તં યયૌ દ્વિજાઃ ॥ ૧૧ ॥

દૃષ્ટ્વા ધ્યાનસ્થિતં શમ્ભું મોહાર્થં તસ્ય સા સતી ।

ભિલ્લીવેષં ચકારૈવ યયૌ તં શકુરાશ્રમમ્ ॥ ૧૨ ॥

ઇતસ્તતશ્ચ બભ્રામ ભિલ્લીરૂપા ગુણાધિકા ।

પુષ્પાણાં ગ્રહણે સક્તા મહામોહપ્રવર્ધિની ॥ ૧૩ ॥

अेतस्मिन्नन्तरे तत्र त्यक्त्वा ध्यानं शिवः स्थितः ।

तेन दृष्टा मडाभागा रूपायौवनशालिनी ॥ १४ ॥

तां दृष्ट्वा सडसा शम्भुर्भोडितो मायया भृशम् ।

आदिमायां यथौ तत्र कामविह्वलमानसः ॥ १५ ॥

डावभावयुतां भिल्वीं दृष्ट्वा परमभोडितः ।

तां धर्तुं स मनश्चडे तज्ज्ञात्वा साऽपलायत ॥ १६ ॥

पृष्ठलग्नः स्वयं साक्षाच्छङ्कुरो विह्वलो भृशम् ।

ततः सा यत्र तत्राऽस्य समीपे विचयार ड ॥ १७ ॥

अेवं मुडूर्तमात्रं वै नग्नः शम्भुर्भुडर्षयः ।

बभ्राम तां प्रधर्तुं तु साऽस्य नो डस्तगाऽभवत् ॥ १८ ॥

ततो वीर्यं पपातास्य शिवस्य परमाद्भुतम् ।

भिल्वी सान्तर्दधे विप्राः शिवः शान्तो बभूव ड ॥ १९ ॥

तस्माच्छिवस्य वीर्याद्वै सम्भूतः पुरुषो मडान् ।

मोडरूपो मडोग्नः स यतुर्बाडुधरो बभौ ॥ २० ॥

वनेऽभूत् संस्थितस्तत्रैकाडी तेजस्विनां वरः ।

यारुरूपो मडामानी सर्वावयवसंयुतः ॥ २१ ॥

स तु ङ्ङ्ङलादीनि भक्षयामास यत्नतः ।

डतस्ततश्च बभ्राम गतो नानावनेषु वै ॥ २२ ॥

शिवस्तत्र समासीनो बभूव भृशदुःषितः ।

ध्यानेन सकलं ज्ञात्वा देवीकृतविचेष्टितम् ॥ २३ ॥

ततो डोधसमायुक्तः कामं सधो ददाड सः ।

स्वस्थानं प्रयथौ शम्भुः पार्वतीं तां ददर्श ड ॥ २४ ॥

देवकार्यार्थमत्यन्तं पार्वत्या प्रार्थितः प्रभुः ।

कामं सस्मार शम्भुस्तं पुरोऽनङ्गं ददर्श सः ॥ २५ ॥

(Page पं. ३ अ. ४ पान ९)

प्रणिपत्य मडेशानं स्तुत्वा रुद्रं मडायशाः ।

अवददेडसंयुक्तं मां कुरुष्व मडेश्वर ॥ २६ ॥

कामस्य वयनं श्रुत्वा ददौ तस्मै सदाशिवः ।

એકાક્ષરં ગણેશસ્ય મન્ત્રં તં વિધિસંયુતમ્ ॥ ૨૭ ॥

જગાદ શકુરઃ કામમનેનારાધય પ્રભુમ્ ।

ગણેશં તેન તેડભીષ્ટે ભવિષ્યતિ ન સંશયઃ ॥ ૨૮ ॥

નાશિકં સ સમાગત્ય સસ્ત્રીકશ્ચ તતાપ હ ।

તાપો ગણપતિં ધ્યાયન્ જપન્ મન્ત્રપરાયણઃ ॥ ૨૯ ॥

ગતેષુ વર્ષસાહસ્રેષુ યથૌ ગણનાયકઃ ।

તં કામં બોધયામાસ વરં વૃણુ હૃદીપ્સિતમ્ ॥ ૩૦ ॥

દૃષ્ટ્વા કામો ગણેશાનમુત્થાય પ્રણતોડભવત્ ।

તુષ્ટાવ તં ગણેશાનં ભક્તિનમ્રાત્મકન્ધરઃ ॥ ૩૧ ॥

કામ ઉવાચ ।

ગણેશાય નમસ્તુભ્યં પાશાહુશવિધારિણે ।

દન્તાભયધરાયૈવ મૂષ્કધ્વજ તે નમઃ ॥ ૩૨ ॥

ગજવક્ત્રાય દેવાય શૂર્પકર્ણાય વૈ નમઃ ।

મહોદરાય પૂર્ણાય પૂર્ણાનન્દાય તે નમઃ ॥ ૩૩ ॥

સર્વાકારાય સર્વાય સ્થૂલસૂક્ષ્માદિભેદિને ।

ગુણેશાય ગુણાનાં તે ચાલકાય નમો નમઃ ॥ ૩૪ ॥

દેહદેહિમયાયૈવ પ્રકૃતેર્લયરૂપિણે ।

વિદેહાય સ્વસંવેદ્યપતયે તે નમો નમઃ ॥ ૩૫ ॥

રજસા સૃષ્ટિકર્ત્રે તે સત્વતઃ પાલકાય ચ ।

તમસા સર્વસંહર્ત્રે કર્માકારાય તે નમઃ ॥ ૩૬ ॥

જગદ્રૂપાય વૈ તુભ્યં સ્થાવરાય ચરાય ચ ।

અનાકારાય હેરમ્બાય બ્રહ્મપતયે નમઃ ॥ ૩૭ ॥

વેદાદ્યગમ્યરૂપાય યોગેભ્યો યોગદાયક ।

હિં સ્તૌમિ ત્વાં ગણાધીશ અલ્પજ્ઞોડહં નમોસ્તુ તે ॥ ૩૮ ॥

અધુના મે વરં દેહિ ગજાનન દૃઢાં પરામ્ ।

ભક્તિં તે મે સુદેહં વૈ માં કુરુષ્વ મહોદર ॥ ૩૯ ॥

એવમુક્ત્વા નતોડભૂત્ સસ્ત્રીકઃ કામઃ સ તં દ્વિજાઃ ।

તતસ્તં પ્રત્યુવાચાથ ગણેશો ભક્તવત્સલઃ ॥ ૪૦ ॥

गणेश उवाच ।

मदीया भक्तिरुग्रा वै भविष्यति रतेः पते ।

शिवदग्धश्च ते देडस्तथा कर्तुं न शक्यते ॥ ४१ ॥

मदीयवरदानेन शिवः सर्वार्थवानभूत् ।

अतस्त्वां भिन्नदेहं वै छितायाडलं करोमि ते ॥ ४२ ॥

यौवनं स्त्री य पुष्याणि सुवासानि मडामते ।

गानं मधुरसञ्चैव मूढुवाएडजशब्दकः ॥ ४३ ॥

उडानानि वसन्तश्च सुवासाश्चन्नादथः ।

सङ्गो विषयसक्तानां नराणां गुड्यदर्शनम् ॥ ४४ ॥

वायुर्मुद्गुः सुवासश्च वस्त्राएयपि नवानि वै ।

भूषणादिकमेवं ते देडा नाना कृता मया ॥ ४५ ॥

तैर्युतः शङ्करादींश्च जेष्यसि त्वं पुरा यथा ।

मनोभूः स्मृतिभूरेवं त्वन्नामानि भवन्तु वै ॥ ४६ ॥

त्वया कृतमिदं स्तोत्रं मदीयं सर्वदं भवेत् ।

दग्धमूले प्ररोडाणां कारकं प्रभविष्यति ॥ ४७ ॥

अेवं गणेशवाक्यं स श्रुत्वा कामस्तमभ्रवीत् ।

डितं सर्वं त्वया मे यत् कृतं नाथ विशेषतः ॥ ४८ ॥

तथापि पूर्ववद्देहं देडि दुएडे नमोडस्तु ते ।

दग्धोडलं शङ्करेणैवानङ्गं रक्षस्व विद्मप ॥ ४९ ॥

मुद्रल उवाच ।

कामस्य वयनं श्रुत्वा भक्तिभावेन यन्त्रितः ।

गणेशस्तमथोवाच तपसा तोषितं भृशम् ॥ ५० ॥

गणेश उवाच ।

त्वया त्वघटितं प्रोक्तं तथापि त्वत्सुभक्तितः ।

सन्तुष्टोडलं प्रियं सर्वं कश्चिद्यामि मनोभव ॥ ५१ ॥

यादवेषु स्वयं विष्णुः कृष्णो नाम्ना भविष्यति ।

लक्ष्मीर्वेषेण रुडिमणयास्तयोः पुत्रो भविष्यसि ॥ ५२ ॥

પ્રદ્યુમ્ન ઇતિ વિખ્યાતઃ સર્વમાન્યઃ સુદેહભૃત્ ।
 ઇયં તે વલ્લભા તત્ર ભાર્યા દેવી ભવિષ્યતિ ॥ ૫૩ ॥
 ઇત્યુક્ત્વા તં ગણેશાનઃ સ્વાનન્દસ્થો બભૂવ હ ।
 જગામ કામઃ સસ્ત્રીકો પુનઃ ક્ષેત્રે મયૂરકે ॥ ૫૪ ॥
 તત્ર યાત્રાવિધાનેન પૂજયામાસ વિઘ્નપમ્ ।
 વાસાર્થં ગણનાથસ્ય તપસ્તત્ર ચકાર સઃ ॥ ૫૫ ॥
 વર્ષેણૈકેન સન્તુષ્ટસ્તં યથૌ વિઘ્નનાયકઃ ।
 પૂજિતશ્ચ સ્તુતસ્તેન પ્રસન્નો વરદોઽભવત્ ॥ ૫૬ ॥
 જગાદ કામસ્તં દેવં ગણપં ભક્તિસંયુતઃ ।
 જ્ઞાત્વા નશ્વરરૂપં ચદ્દેહાદિકમનુત્તમમ્ ॥ ૫૭ ॥
 કામ ઉવાચ ।
 ભૂસ્વાનન્દમિદં ક્ષેત્રં તત્ર વાસં કરોમ્યહમ્ ।
 સ્થાનં દેહિ ગણાધીશ તવ સેવાર્થમેવ મે ॥ ૫૮ ॥
 અત્રૈવ મરણોઽનાથ બ્રહ્મભૂતત્વમાદરાત્ ।
 દદાસિ ત્વં ગણેશાન અતો માં પાલય પ્રભો ॥ ૫૯ ॥
 તતસ્તં ગણનાથઃ સઃ તથેતિ પ્રત્યુવાચ હ ।
 શક્તિં પશ્ચિમદ્વારસ્થાં તદોવાચ ચ વિઘ્નપઃ ॥ ૬૦ ॥
 ત્વદીયે વામભાગે વૈ દક્ષિણાડુગે જગન્મયિ ।
 રતિં કામં કુરુષ્વ ત્વં ક્ષેત્રેઽસ્મિન્ વાસકારણાત્ ॥ ૬૧ ॥
 તથેતિ તત્ર સસ્ત્રીકઃ કૃતઃ કામઃ સ માયયા ।
 ઉવાસ ક્ષેત્રે સેવાર્થં મયૂરે ગણપસ્ય સઃ ॥ ૬૨ ॥
 તદાદિ સર્વમાન્યોઽયં કામો જાતો મહર્ષયઃ ।
 ત્રૈલોક્યવિજયી સર્વં મોહયામાસ નિર્ભયઃ ॥ ૬૩ ॥
 એતત્ કામસ્ય ચશ્ચિત્રં ચરિત્રં સંશ્ૃણોતિ વૈ ।
 પઠેદ્વા તસ્ય નૈવં સ્યાત્ કામમોહઃ કદાચન ॥ ૬૪ ॥
 ॥ ઐં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે
 તૃતીયે ખણ્ડે મહોદરચરિતે કામચરિતં નામ ચતુર્થોઽધ્યાયઃ ॥ ૩.૪

शिवेन मातरः सर्वाः सत्कृताः स्वगृहं ययुः ।
 ब्रह्मेशाद्यैस्ततो देवैर्मुनिभिः सोऽभिषेकितः ॥ १३ ॥
 देवसेनापतित्वे स प्रययौ सेनया सह ।
 प्रार्थितस्तारकस्यैव नाशाय बलवान् स्वयम् ॥ १४ ॥
 स्कन्दस्य तारकस्यैव युद्धं परमदारुणम् ।
 सञ्जातं य ततः स्कन्दो भृशं शक्यत्वा जघान तम् ॥ १५ ॥
 सम्भूर्च्छित्तो मडाद्यैः पुनः संज्ञायुतोऽभवत् ।
 ताडयामास तं स्कन्दं गदया क्रोधसंयुतः ॥ १६ ॥
 पतितं वीक्ष्य ते देवाः पलायनमुकुर्वत ।
 गृहीत्वा कार्तिकेयं तं दैत्यः स्वस्थानमाययौ ॥ १७ ॥
 तत ओषधिभिर्दिवैः सावधानः कृतोऽभवत् ।
 स्कन्दः परमदुःखार्तः शङ्करं शरणं ययौ ॥ १८ ॥
 जयोपायं वद ब्रह्मन् शिवशान्तिप्रदं तथा ।
 सर्वार्थसाधकं पूर्णं तं भजामि विशेषतः ॥ १९ ॥
 ततश्च शम्भुना तस्मै गणेशस्य षडक्षरः ।
 मन्त्रो दत्तो विशाखाय ज्ञानं सङ्गृहितं परम् ॥ २० ॥
 शम्भुरुवाच ।
 शङ्खे स्कन्द मडायोगं येन शान्तो भविष्यसि ।
 चित्ते चिन्तामणिं ज्ञात्वा शान्ता जाता वयं पुरा ॥ २१ ॥
 यद्यश्चित्तेन वै पुत्र लभ्यते तत्प्राणश्चरम् ।
 भवेज्जानीहि चित्तं ब्रह्माकारं योगसेवया ॥ २२ ॥
 अन्तर्बाह्यादिभेदा ये ते सर्वे चित्तसम्भवाः ।
 ओङ्कारोऽर्थसमायुक्तश्चित्तरूपो न संशयः ॥ २३ ॥
 स्वकोत्थानं बभौ ब्रह्म परोत्थानकमेव य ।
 चित्तरूपं विजानीहि बुद्ध्या मोहप्रदं कृतम् ॥ २४ ॥
 स्वानन्दश्च निवृत्तिश्च चित्तरूपे न संशयः ।
 बहुनाऽत्र किमुक्तेन चित्तं सर्वात्मकं बभौ ॥ २५ ॥
 ब्रह्माकारं य जानीहि जगदाकारकं तथा ।

ચતુર્વિધં જગત્ સર્વં બ્રહ્મ તન્નં સદાત્મકમ્ ।
 હસ્તાશ્ચત્વાર એવં તે ચતુર્ભુજ નમો નમઃ ॥ ૩૯ ॥
 સ્વસંવેદ્યં ચ યદ્બ્રહ્મ તત્ર ખેલકરો ભવાન્ ।
 તેન સ્વાનન્દવાસી ત્વં સ્વાનન્દપતયે નમઃ ॥ ૪૦ ॥
 દ્વન્દ્વં ચરસિ ભક્તાનાં હૃદિ તેષાં વ્યવસ્થિતઃ ।
 ચૌરવત્તેન તેડભૂદૈ મૂષકો વાહનં પ્રભો ॥ ૪૧ ॥
 જગતિ બ્રહ્મણિ સ્થિત્વા ભોગાન્ ભુક્ત્વે સુયોગગઃ ।
 જગદ્ભિર્બ્રહ્મભિસ્તે તચ્ચેષ્ટિતં જ્ઞાયતે ન ચ ॥ ૪૨ ॥
 ચૌરવદ્ભોગકર્તા ત્વં તેન તે વાહનં પરમ્ ।
 મૂષકો મૂષકારુઢ હેરમ્બાય નમો નમઃ ॥ ૪૩ ॥
 કિં સ્તૌમિ ત્વાં ગણાધીશ યોગશાન્તિધરં પરમ્ ।
 વેદાદયો યયુઃ શાન્તિમતો દેવં નમામ્યહમ્ ॥ ૪૪ ॥
 ઇતિ સ્તોત્રં સમાકર્ણ્ય ગણેશસ્તમુવાચ હ ।
 વરં વૃણુ મહાભાગ ચેહ્લિ દાસ્યામિ દુર્લભમ્ ॥ ૪૫ ॥
 ત્વયા કૃતમિદં સ્તોત્રં યોગશાન્તિપ્રદં ભવેત્ ।
 મયિ ભક્તિકરં સ્કન્દ સર્વસિદ્ધિપ્રદં તથા ॥ ૪૬ ॥
 યદ્યદિચ્છતિ તત્તદ્વૈ દાસ્યામિ સ્તોત્રચન્નિતઃ ।
 પઠતે શ્ણવતે નિત્યં કાર્તિકેય વિશેષતઃ ॥ ૪૭ ॥
 એવં ગણેશવાક્યં વૈ શ્રુત્વા હર્ષસમન્વિતઃ ।
 જગાદ ગણપં વાક્યં કાર્તિકેયઃ સ યોગવિત્ ॥ ૪૮ ॥
 સ્કન્દ ઉવાચ ।
 કિં વૃણોમિ ગણેશાન સર્વં ભ્રાન્તિમયં વિભો ।
 અતસ્ત્વદીયભક્તિં મે સુદૃઢાં દેહિ વિદ્મપ ॥ ૪૯ ॥
 જગાદ ગણરાજઃ સ તતસ્તં ભક્તવત્સલઃ ।
 મદીયા ભક્તિરુગ્રા તે ભવિષ્યતિ સદાડનઘ ॥ ૫૦ ॥
 તારકાધાન્ મહાદૈત્યાન્ ત્વમેવ ચ હનિષ્યસિ ।
 યદ્યદિચ્છસિ તત્તત્તે સફલં પ્રભવિષ્યતિ ॥ ૫૧ ॥
 એવમુક્ત્વાન્તર્દધેડસૌ ગણેશો ભક્તમુક્તમમ્ ।

कार्तिकेयोऽभवत्तत्र संस्थितो गणपं स्मरन् ॥ ५२ ॥

ब्राह्मणैः स्थापयामास मूर्तिं गणपतेः पराम् ।

लक्षं विनायकं नाम्ना स चकार द्विजैरितः ॥ ५३ ॥

तस्य दर्शनमात्रेण वाञ्छितं लभते नरः ।

तत्रैव मरणे प्राप्ते ब्रह्मभूतः स जायते ॥ ५४ ॥

ततो जगाम स्वगृहं कार्तिकेयः प्रतापवान् ।

देवैः सल जघानाऽसौ तारकासुरमुल्बणाम् ॥ ५५ ॥

उत्वा तारकदैत्यं स गणेशक्षेत्रगोऽभवत् ।

तत्र विघ्नेशमत्यन्तं भजते नित्यमादरात् ॥ ५६ ॥

एति स्कन्दस्य माहात्म्यं कथितं सर्वदं परम् ।

पठते शृण्वते वाऽपि ब्रह्मभूयकरं भवेत् ॥ ५७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

तृतीये भा०ऽऽ म०ऽऽरथरिते स्कन्दमाहात्म्यं नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ३.५

(Page पं. ३ अ. ६ पान १३)

३.६ मोडासुरराज्याभिषेको नाम षष्ठोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

वालभिव्या उच्युः ।

श्रुतं सर्वं मडाभाग भानो ब्रह्मप्रदायकम् ।

तथापि न वयं तृप्ता भवामोऽमृतपानवत् ॥ १ ॥

अधुना ब्रूहि माहात्म्यं मोडस्य जगदीश्वर ।

शिववीर्यात् समुत्पन्नः किं चकार रवे वद ॥ २ ॥

मुद्गल उवाच ।

मुनीनां वचनं श्रुत्वा तान् जगाद मडामतिः ।

सूर्यः सर्वान्तरात्मा च मोडस्य यरितं विधे ॥ ३ ॥

सूर्य उवाच ।

शिववीर्यात् समुत्पन्नो मोडः परमशोभनः ।

जगाम शरणं तत्र काव्यं वेदविदांवरम् ॥ ४ ॥

तं प्राणम्य जगदासौ वृत्तान्तं सर्वमञ्जसा ।
 स्वस्थोत्पत्तिस्वर्गपं यद्विनीतात्मा विशेषतः ॥ ५ ॥
 कथयित्वा पुनः प्राड स्वामिन् मां शाधि शिष्यकम् ।
 त्वदधीनं विनाथं वै कार्यं वद मडामुने ॥ ६ ॥
 षति तस्य वयः श्रुत्वा शुको दयासमन्वितः ।
 उपवीतादिकं सर्वं कारयामास दैत्यपैः ॥ ७ ॥
 जृम्भाय पुत्रभावेन ददौ तं मोडमुल्लभाणम् ।
 तत्र वेदादिकं तेनाधीतं सर्वं मदर्षयः ॥ ८ ॥
 प्रमादासुरनामा वै तस्मै पुत्रीं ददौ स्वकाम् ।
 र्गुपलावण्यसंयुक्तां नाम्ना य मदिरां द्विजाः ॥ ९ ॥
 मोडो नत्वा स्वतातं सङ्गृह्य शुक्रान् मडामनुम् ।
 सूर्यस्य सवने गत्वा तताप परमं तपः ॥ १० ॥
 उर्ध्वदृष्टिं बभन्धाऽसौ सूर्यं ध्यायन् स मण्डले ।
 मन्त्रं जज्ञाप भावेन निराडारपरायणः ॥ ११ ॥
 द्रिव्यवर्षसडस्रेण प्रसन्नोऽभूद्विवाकरः ।
 तं ययौ वरदानार्थं स्वभक्तं भक्तिभावितः ॥ १२ ॥
 अस्थित्वयासमायुक्तं मोडं दृष्ट्वार्यमा प्रभुः ।
 विस्मितोऽभून् मडद्वैर्यं दैत्यस्य परमाद्भुतम् ॥ १३ ॥
 बोधयामास तं शीघ्रं रविर्वेववरः स्वयम् ।
 वरं ब्रूहि मडामोड प्रसन्नोऽहं ददामि ते ॥ १४ ॥
 श्रुत्वा मदीयवाक्यं स प्रबुद्धो सुरनायकः ।
 पुरतो मां स्थितं वीक्ष्य प्रणनाम कृताञ्जलिः ॥ १५ ॥
 उत्थाय पूजयामास परैर्नानोपयारकैः ।
 कृताञ्जलिः पुनर्नत्वा स तुष्टाय मदर्षयः ॥ १६ ॥
 मोडासुर उवाच ।
 नमः सूर्याय तपतां श्रेष्ठ ते सर्वर्गपिणे ।
 भानवे भास्करायैव स्वये ते नमो नमः ॥ १७ ॥
 कर्मणां क्लृप्तान् ते कर्ममूलधराय च ।

धृत्युक्तवान्तर्दधे देवः सविता स्वस्थलं ययौ ।
 दैत्योऽपि ङर्षितोभूत्वा स्वगुलं प्रजगाम ङ ॥ ३२ ॥
 मातरं पितरं तत्र प्रणनाम मडासुरः ।
 सुडुडो मानयामास यथा सम्बन्धपूर्वकम् ॥ ३३ ॥
 ततः शुङ्कं जगामाऽसौ तं प्रणम्य मडासुरः ।
 मोङः सङ्कथयामास वृत्तान्तं तस्य सन्निधौ ॥ ३४ ॥
 उपचारैः प्रपूजयाऽसौ प्रणम्य स्वगुलं पुनः ।
 आययौ ङर्षसंयुक्तो नगरं निर्ममे ततः ॥ ३५ ॥
 विषयावासकं नाम मुनिस्तस्य यकार वै ।
 शुङ्कः परमतेजस्वी तत्र वासं यकार सः ॥ ३६ ॥
 असुराद्य अवं वै वृत्तान्तं यत्र तत्र ते ।
 श्रुत्वा समागतास्तस्य नगरे यङ्किरे स्थितिम् ॥ ३७ ॥
 यातुर्वर्णसमायुक्तं नगरं शुशुभे द्विजाः ।
 सर्वातिगं यानुपमं पृथिव्यां पूर्वाभोगदम् ॥ ३८ ॥
 ततो दैत्यगणाः सर्वे श्रेष्ठास्तत्र समागताः ।
 शुङ्केण प्रेरितास्तं ते प्रणेमुर्भावसंयुताः ॥ ३९ ॥
 प्रयाऽश्चैव याऽश्च मडाकालश्च वीर्यवान् ।
 कालान्तकाद्यश्चान्ये बलवो दैत्यनायकाः ॥ ४० ॥
 मिलिता दैत्यसंयुक्तास्तदाज्ञावशवर्तिनः ।
 भूत्वा ते नगरे तस्य समीपे संस्थिता बभुः ॥ ४१ ॥
 ततो द्विजैः स्वयं काव्यस्तं यकार मङ्गर्षयः ।
 दैत्याधिपं स सिषेय तदर्थं राजयसम्पदि ॥ ४२ ॥
 ततस्ते मुदिताः सर्वे दैत्याः स्वस्वस्थलं ययुः ।
 भुष्यास्तत्र स्थिता विप्राः सेवार्थं लालसायुताः ॥ ४३ ॥
 अवं मोडासुरः श्रेष्ठोऽसुराणां नायकोऽभवत् ।
 तमाश्रित्य मडादैत्या ङर्षिता अयसन् धराम् ॥ ४४ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्ते पुराणोपनिषदि श्रीमन्मोदले मडापुराणे

तृतीये भाऽे मडोदरथररते डोडासुरराज्याडडषेडो नलड षडोडध्यायः ॥ ३.६
(Page पं. ३ अ. ७ पलन १५)

३.७ डोडासुरवरजयवर्णनं नलड सडडडोडध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नडः ॥

रवररुवाय ।

डदररायां सुताः पञ्च तस्डदद्वैत्यान् डडाडडलाः ।
तेजस्वरनश्च पलत्रा ते डडडूः सडडशीलकाः ॥ १ ॥

उग्रः कूरश्च डेधावी शोयनो डररास्तथा ।
पञ्चैते शास्त्रसडडन्रा रेजुस्तन्रगरे द्वलजाः ॥ २ ॥

ततः डलड्वलडते काले राजा डोडासुरो द्वलजाः ।
आड्व्याडडस दैत्येशान् सकलान् स्वनरैडडडान् ॥ ३ ॥

सडडगतलनुवायाडथ वयनं डलतकारकड् ।
दैत्येशान्नीतलसंयुक्तं सुडडदं ड्रीतलवरधनड् ॥ ॡ ॥

डोडासुर उवाय ।
डो डो दैत्याधलपाः सर्वे डुरयडडाधा वयो डलतड् ।
शूडुध्वं सकलं वलश्वं जयेयडधुना डलल ॥ ५ ॥

यदल स्वडडनसे दैत्या डलतं डडवतल येततदा ।
सर्वेषां डडवतां कार्यं कुर्वेडडलं नलत्र संशयः ॥ ६ ॥

शुङ्केण पलललता यूयं तथलडडडसुरेश्वराः ।
अजेयाः डुरडवलष्याडो स्वेश्च वरदलनतः ॥ ७ ॥

ततस्ते तं नडस्कुत्य सञ्जगुडुडुडुसंयुताः ।
डडाडडडनं डडाडडगं तडस्तेजःसडडनवलतड् ॥ ॢ ॥

दैत्येशा उयुः ।
सडडडवलचलरलताः स्वडडडलस्तुडडल वलकथलडुतेन ते ।
जेष्याडः सकलान् लोकांस्त्वदाङ्गावशगा वयड् ॥ । ॥

न ते डरलकडे तुल्यो वलश्वस्डडलन् वलधते डुरडो ।
अतो वलषुडुडुडुडुडुन देवान् जेष्याडोडन्यांश्च सलडुडतड् ॥ १० ॥

रविरुवाय ।

ॐति मोडासुरस्तेषां वयः श्रुत्वा प्रतापवान् ।
आज्ञापयथ्य दैत्येशान् मुदा भवत दंशिताः ॥ ११ ॥

ते सर्वे युद्धमार्गज्ञा ययुस्तस्य प्रसन्निधौ ।
नानाशस्त्रधरा भूत्वा यमभक्तुमिवोधताः ॥ १२ ॥

तान् दृष्ट्वा उर्षितो दैत्यो वीर्यवांश्च मडासुरः ।
रथसंस्थः स्वयं दैत्यैर्निर्जगाम स दंशितः ॥ १३ ॥

यतुरङ्गयभूमध्ये रराज रथसंस्थितः ।
कालरुद्रं धवाध्यक्षः सर्वेभ्यो भयदायकः ॥ १४ ॥

स्वयं शुङ्केण संयुक्तः पृथिवीजयनोधतः ।
असुरैः सलितः पूर्वं बभ्राम वसुधातले ॥ १५ ॥

अपारा तस्य सेना सा छादयामास वै धराम् ।
यलनोत्थरजस्केन ख्यादितो भास्करोऽभवत् ॥ १६ ॥

कालरुपैर्मडादैत्यैः प्रयोद्धुं भूमिमाडले ।
ः समर्थो भवेद्विप्रा जितं तैः स्वेन तेजसा ॥ १७ ॥

सामद्वीपवर्ती पृथ्वीं जित्वा तेऽसुरसत्तमाः ।
ययुः सर्वे जयार्थाय देवान् विष्णुपुरोगमान् ॥ १८ ॥

देवाः सर्वे समाश्रुत्य ससैन्यं यागतं द्विजाः ।
मोडासुरं भयोद्विग्ना एन्द्रं ते शरणं ययुः ॥ १९ ॥

एन्द्रेण सलिताः सर्वे ब्रह्माणं प्रययुस्ततः ।
तेन सार्धं य कैलासे शङ्करं शरणं ययुः ॥ २० ॥

शङ्करेण युता देवा वैकुण्ठे केशवं ययुः ।
केशवेन युताः सर्वे भास्करं प्रययुस्ततः ॥ २१ ॥

भास्करस्तानुवाचाऽथ भययुक्तान् सुरेश्वरान् ।
निःश्वस्य भयसंयुक्तो वयनं छितकारकम् ॥ २२ ॥

भास्कर उवाच ।

मदीयवरदानेन समर्थो दैत्यपुङ्गवः ।
मोडासुरश्च देवेन्द्रास्तं जेतुं ः क्षमो भवेत् ॥ २३ ॥

कर्माणां कुलमुग्रं यश्च्यवते डेनररर तत् ।
 अतो वयं वनेष्वध वसामो भयसंयुताः ॥ २४ ॥
 त्यक्त्वा राज्यादिकं सर्वं देवं रक्षाभडे वयम् ।
 पुण्यान्ते तस्य मृत्युर्वै भविष्यति न संशयः ॥ २५ ॥
 (Page पं. ३ अ. ७ पान १६)
 अन्यथा दैत्यभूपेन्द्रो मोडदैत्यः प्रतापवान् ।
 डनररररर स देवेन्द्रं तस्मात् कुर्वन्तु मे वयः ॥ २६ ॥
 अेवं मदीयं वाक्यं वै श्रुत्वा प्राड बृडस्यतिः ।
 सर्वनीतिविशेषज्ञो देवाचार्यो मडायशाः ॥ २७ ॥
 बृडस्यतिरुवाच ।
 शृणुध्वं देवराजनो वयनं डितकारकम् ।
 भानुना भाषितं वाक्यं तन्नो भवति वै डितम् ॥ २८ ॥
 ततः सर्वेडबुवनं देवाः साधु साधु त्वयेरितम् ।
 भानुना य गुरोर्वाक्यं करिष्यामो वयं तथा ॥ २९ ॥
 अेवं निश्चित्य देवेन्द्रा देवैः सर्वे ययुर्वनम् ।
 गुडासु पर्वतोद्देशे संस्थिता भयसंयुताः ॥ ३० ॥
 मोडासुरोडसुरैः सर्वैर्देवानां नगरेषु य ।
 आययौ तत्र देवेन्द्रान् स नापश्यत् सुडर्षितः ॥ ३१ ॥
 तेषु दैत्यान् समास्थाप्य स्वयमैन्द्रपदे स्थितः ।
 दैत्यैः संसेव्यमानश्च जुभुजे भोगमुत्तमम् ॥ ३२ ॥
 गन्धर्वाप्सरसस्तस्य सेवां यकुर्भयाकुलाः ।
 स्वर्लोडवासिनो नाना तथैव य मडर्षयः ॥ ३३ ॥
 ततोडगादैत्यपैः सर्वैः सत्यलोडं मडाभवः ।
 मोडासुरो द्विजास्तत्र न ददर्श पितामडम् ॥ ३४ ॥
 शून्यं नगरमेवं तत् दृष्ट्वा डर्षसमन्वितः ।
 ययौ वैकुण्ठमुग्रोडसावदर्शात्तत्र तादृशम् ॥ ३५ ॥
 ततः डैलासमागत्य शङ्करेण विवर्णितम् ।
 पुरं वीक्ष्य ययौ सोडपि सौरलोडं मडासुरः ॥ ३६ ॥

तत्रादित्यविडीनं य शक्तिलोकं तथा ययौ ।
 दृष्ट्वा शक्तिविडीनं तं मुमुदु दैत्यनायकम् ॥ ३७ ॥
 ततो दैत्येन्द्रमुभ्योऽसौ स्वसुतान् बलगर्वितान् ।
 स्थापयामास देवानां नगरेषु विशेषतः ॥ ३८ ॥
 डैलासोऽधिपतिं यके ल्युग्रं पुत्रं मडासुरः ।
 विकुण्डाधिपतिं तद्रत् कूरं दैत्यसमन्वितम् ॥ ३९ ॥
 सौरलोकाधिपं मेधाविनं यके य गर्वितम् ।
 शक्तिलोके तथा सोऽपि शोयनं युद्धलालसम् ॥ ४० ॥
 सत्यलोकेऽधिपं यके डरणं सर्वडारकम् ।
 प्रयडंमुभ्यकान् यके ँन्द्रलोकादिकाधिपान् ॥ ४१ ॥
 कालान्तकश्च पातालदेशेषु प्रेषितस्ततः ।
 मोडासुरेण नागेन्द्रं ययौ शेषं स सैनिकः ॥ ४२ ॥
 कालान्तकं दैत्यराजमागतं य छि नागराट् ।
 विनयेन ययौ तं स साम यके सुरेण वै ॥ ४३ ॥
 अेवं जिगाय ब्रह्माणं स उग्रो दैत्यनायकः ।
 मोडासुरो मडावीर्यो मुमुदु दैत्यपैर्द्विजाः ॥ ४४ ॥
 ततः स्वनगरे दैत्यो ययौ सर्वैः समन्वितः ।
 विषयावासके तत्र पुरे स शुशुभे ततः ॥ ४५ ॥
 तत्रस्थः प्रशशासाऽसौ ब्रह्माणं लोकसङ्कुलम् ।
 राजयं यकार दैत्येन्द्रो दैत्येन्द्रश्च समन्वितः ॥ ४६ ॥
 भोगान् स बुभुजे नाना ल्यतुलान् विषयप्रियः ।
 दैत्यैः सड प्रगर्वेण कृतकृत्यममन्यत ॥ ४७ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 तृतीये भाऽे मडोदरररररररररररर मोडासुरविजयवर्णनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ३.७
 (Page पं. ३ अ. ८ पान १७)

३.८ देवर्षिवरप्रदानं नामाष्टमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

रविरुवाच ।

ततोऽतिगर्वितो मोडासुरो दैत्यः प्रतापवान् ।

देवानां ज्ञुवघातार्थं प्रयत्नं स यकार उ ॥ १ ॥

तदर्थं प्रेषयामास दैत्यान् परमदारुणान् ।

कर्ममार्गस्य ते सर्वे यक्षुः ऋडनमादरात् ॥ २ ॥

स्वल्पकालेन भो विप्राः कर्महीनं महीतलम् ।

कृतं दैत्यैश्च सर्वत्र त्रासिताः कर्मकारकाः ॥ ३ ॥

वार्णाश्रमविहीनं तैः कृतं सर्वत्र भूतलम् ।

धर्ममूलं तथा नष्टं बभूव कमतः किल ॥ ४ ॥

न स्वाहा न स्वधा कुत्र प्रबभूव मदर्षयः ।

मोडासुरस्य मूर्तिं ते स्थापयामासुरादरात् ॥ ५ ॥

दैत्यपास्तत्र लोकेर्वा पूजा सर्वत्र सम्मताम् ।

कारयामासुरुगैश्च दण्डैः सन्ताड्य मानवान् ॥ ६ ॥

ततो मुनिगणाः सर्वे ब्रह्मा जाता विशेषतः ।

भृताः केचित्तथाऽरण्ये गताः परमदारुणो ॥ ७ ॥

तत्र ते भयसंयुक्ताः क्रियां यक्षुर्मदर्षयः ।

अेवं धर्मस्य विच्छेदः कृतस्तेन सुरारिणा ॥ ८ ॥

ततो देवगणाः सर्वे भययुक्ता विशेषतः ।

उपोषणसमायुक्ता विचारं यच्छिरे द्विजाः ॥ ९ ॥

मिलिता मुनिभिः सार्धं मोडासुरविनाशने ।

न प्रापुर्देवविप्रेन्द्रा उपायं सुभद्रं परम् ॥ १० ॥

ततस्तानर्थमा प्राड शृणुष्वं सुरसत्तमाः ।

मुनयश्च मडाभागा वयो मे छितकारकम् ॥ ११ ॥

नामरूपधरं सर्वं तस्मान् मृत्युर्न वै भवेत् ।

मोडासुरस्य देवेन्द्रास्तत्रोपायं वदाम्यहम् ॥ १२ ॥

गाणेश्वरस्य उस्तेन दैत्योऽयं प्रमरिष्यति ।
 स्वयं योगमयः प्रोक्तस्तस्मात्तं प्रभजामहे ॥ १३ ॥
 स एव निजलोकस्थो निजबोधेन दैत्यपम् ।
 उनिष्यति न सन्धेः स्तूयतां स सुरेश्वराः ॥ १४ ॥
 सूर्यस्य वयनं श्रुत्वा देवा उर्षसमन्विताः ।
 विष्ववाद्याश्च पुनस्तं ते जगुर्वयनमुत्तमम् ॥ १५ ॥
 देवा उचुः ।
 सम्यगुक्तं त्वया भानो बुद्ध्या त्वमधिको मतः ।
 सर्वेभ्यो ज्वदाता भो जातोऽस्यत्र न संशयः ॥ १६ ॥
 ततो देवाश्च विप्राश्च तपसा गाणनायकम् ।
 आराधयन् प्रयत्नेन विघ्नवारणकारणम् ॥ १७ ॥
 ऐकाक्षरविधानेनापूजयंस्तं निरन्तरम् ।
 अजपन् मन्त्रमाद्यं तु ध्यायन्तो गाणपं हृदि ॥ १८ ॥
 नानातपःसमायुक्ता उपोषणपरायणाः ।
 ऋषयो देवदेवेशा विघ्नेश्वरमतोषयन् ॥ १९ ॥
 वर्षाणां शतकेष्वेवं गतेषु गाणनायकः ।
 आययौ तान् वरं दातुं भृशं भावेन तोषितः ॥ २० ॥
 सौम्यतेजोयुतश्चैवाभुगः पूर्णो गजाननः ।
 यतुर्बाहुर्दयापूर्णो म.३.६२.२.३ ॥ २१ ॥
 ऐकदन्तो विशालाक्षः शूर्पकण्ठधरः प्रभुः ।
 सिद्धिबुद्धिसमायुक्तो नाभिशेषविराजितः ॥ २२ ॥
 चिन्तामणिं गले बद्ध्वा नागयज्ञोपवीतवान् ।
 एवं समाययौ देवो देवर्षीणां पुरो विभुः ॥ २३ ॥
 तं दृष्ट्वा देवविप्रास्ते उर्षिता भक्तिसंयुताः ।
 प्रणम्यः पूजयामासुर्यथाशास्त्रविधानतः ॥ २४ ॥
 ततस्तं तुष्टुवुः सर्वे कृताञ्जलय आदरात् ।
 तद्दर्शनमडोत्साहा यथामतय भो द्विजाः ॥ २५ ॥
 देवर्षय उचुः ।

नमस्ते गणनाथाय म०छो०द०र०स्व०रु०पि०णे ।
 अनाथाय च नाथाय सर्वेषां ते नमो नमः ॥ २६ ॥
 (Page पं. ३ अ. ८ पान १८)
 अनादिसिद्धिनाथाय बुद्धिनाथाय द्वाण्डये ।
 उ०र०म्भाय स्व०भ०क्त०भ्यः सर्व०दाय नमो नमः ॥ २७ ॥
 यतुर्बाहुधरायैव शूर्पकर्णाय ते नमः ।
 लम्बोदराय विघ्नेश विघ्नवारण ते नमः ॥ २८ ॥
 गजाननाय देवायाऽभुवालाय म०छा०त्मने ।
 शेषनाभिस्थितायैवैकदन्ताय नमो नमः ॥ २९ ॥
 म०छा०गण०पते तुभ्यं सर्व०कार०ण०कार०ण० ।
 भ०क्त०वा०ग्धा०वि०धा०तानां उ०राय तु नमो नमः ॥ ३० ॥
 मायाश्रयाय मायायाधारकाय म०छा०भु०ज० ।
 अ०भ०क्त०काम०द०ह०न०रु०पाय च नमो नमः ॥ ३१ ॥
 योगानां पतये तुभ्यं योगदानेऽव्ययाय ते ।
 स्वानन्दवासिने यैव योगाकाराय ते नमः ॥ ३२ ॥
 सर्वेषां जठरेषु त्वं स्थित्वा भोगान् करोषि वै ।
 भोक्ता त्वद्दुदरे वै न कोऽपि तेन म०छो०द०रः ॥ ३३ ॥
 दे०उ०दे०हि०स०मा०यो०गे भो०ध०भ्र०म०णि० संस्थितम् ।
 को जानाति च तं देवं सोऽपि दर्शनतां गतः ॥ ३४ ॥
 भ०क्त०व०त्स०ल०भा०वेन प्र०क०ट०स्त्वं समागतः ।
 वयं तेन कृतार्थाश्च देवदेवेश निश्चितम् ॥ ३५ ॥
 वयं धन्या यतो दृष्टः सर्वो०द०र०विलास०कृ०त् ।
 म०छो०द०रः प्र०स०न्ना०त्मा साक्षाद्भ्र०म०पतिः प्र०भुः ॥ ३६ ॥
 किं स्तौमि त्वां गणधीश वेदादीनां तथोदरे ।
 संस्थितं प्रणामाभस्तं योगगम्यं सनातनम् ॥ ३७ ॥
 रविरुवाच ।
 अयं स्तुतिं समाकर्ण्य प्रणयेन सुतोषितः ।
 जगाद तान् गणेशानो भक्तिभावनिचन्द्रितः ॥ ३८ ॥

मडोदर उवाच ।

वृणुध्वं सर्वदेवेशा मुनयश्च यथेप्सितम् ।

दास्यामि सकलं तद्भो भक्त्या स्तोत्रेण तोषितः ॥ ३९ ॥

भवत्कृतमिदं स्तोत्रं भवेन् मत्प्रीतिवर्धनम् ।

पठतां शृण्वतां देवाः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ ४० ॥

एति तस्य वयः श्रुत्वा देवा मुनिगणैः सह ।

उर्षयुक्ताः प्राणभ्यैर्न जगुस्ते तं गणेश्वरम् ॥ ४१ ॥

देवर्षय उचुः ।

यदि प्रसन्नतां यातो देवदेवेश विद्वध ।

तदा ते पादपद्मे नो भक्तिं देहि विशेषतः ॥ ४२ ॥

मोडासुरेण दुष्टेन स्थानभ्रष्टः कृता वयम् ।

मुनयः कर्मडीनाश्च जडि तं गर्वसंयुतम् ॥ ४३ ॥

ब्रह्माण्डं विजितं तेन तत्र लोकाः सुदुःप्तिताः ।

कृतास्तान् सुपदाता वै भव स्वामिन्नमोऽस्तु ते ॥ ४४ ॥

तेषां वयनमाकर्ष्य तानुवाच तथेति ह ।

मडोदरः प्रसन्नात्मा भक्तवत्सलभावतः ॥ ४५ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

तृतीये भा.३ मडोदरचरिते देवर्षिवरप्रदानं नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ३.८

(Page पं. ३ अ. ९ पान १९)

३.९ मोडासुरज्ञानप्रदानं नाम नवमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

रविरुवाच ।

ततो मडोदरः क्रोधसमायुक्तः प्रतापवान् ।

परश्चादि स्वायुधानि दधानो प्रबभौ द्विजाः ॥ १ ॥

भूषकोपरि संस्थाय देवर्षिगणसंयुतः ।

मोडासुरं निहन्तुं स ययौ तन्नगरे प्रभुः ॥ २ ॥

अतस्मिन्नन्तरे तत्र समासीनो मडासुरः ।

मोडो दैत्याधिपैः सर्वैर्वैष्टितः प्रबभौ द्विजः ॥ ३ ॥

अकस्मान्नारदो दैत्यं ययौ गानपरायणः ।

तं दृष्ट्वा प्राणनामाऽथ मोडः सर्वसमन्वितः ॥ ४ ॥

समासीनं मडादैत्यः पप्रच्छ विनयान्वितः ।

वद चित्रं मुने किञ्चित् भ्रमसि त्वं य सर्वगः ॥ ५ ॥

दैत्यस्य वचनं श्रुत्वा नारदस्तमुवाच उ ।

उर्ध्वयुक्तः कथां पुण्यां दैत्यस्य विषरूपिणीम् ॥ ६ ॥

नारद उवाच ।

मोडासुर मडाभाग शृणु मे वचनं छितम् ।

चित्रं वदामि यद् दृष्टे भावपूर्वेण येतसा ॥ ७ ॥

देवैः सम्प्रार्थितो देवो मुनिभिर्वनसंस्थितैः ।

मडोदरवधार्थाय तव दैत्यपतेऽधुना ॥ ८ ॥

स देवो भूषकाऽडो वधार्थं ते समागतः ।

दशयोजनदूरस्थो बभूवासुर चाधुना ॥ ९ ॥

धृत्युक्त्वा नारदस्तं स मौनभावपरायणः ।

बभूव दैत्यराजस्तु भयोद्विग्नस्तदाऽभवत् ॥ १० ॥

नियम्य द्युभमुग्रं स उवाच नारदं पुनः ।

मोडासुरो भयोद्विग्नो वृद्धयेन विदूयता ॥ ११ ॥

मोडासुर उवाच ।

शृणु नारद मे वाक्यं न मृत्युर्मे प्रवर्तते ।

नामरुपात्मकेभ्यश्च किं करिष्यति देवपः ॥ १२ ॥

मडोदरात्मको नाम रुपधारी समागतः ।

स देवं तं उनिष्यामि नात्र कार्या विचारणा ॥ १३ ॥

तस्य दैत्याधिपस्यैतद्भयनं नारदो मुनिः ।

श्रुत्वोवाच मडायोगी मोडासुरं विचारतः ॥ १४ ॥

शृणु मोडासुर त्वं मे वचनं छितकारकम् ।

मडोदरो नरो नैव न देवो न य राक्षसः ॥ १५ ॥

नामरुपविडीनं यद्भ्रम वेदेषु कथ्यते ।

नामरूपमयं पूर्णं स अेवायं समागतः ॥ १६ ॥
उनिष्यति यदा क्रुद्धस्त्वां तस्माच्छरणां प्रज ।
मडोदरं मडाभागं तेन त्वं सुप्रमेष्यसि ॥ १७ ॥
ततस्तं दैत्यराजः स जगाद भयसङ्कुलः ।
वद नारद योगज्ञां भ्रमनाशाय मे वचः ॥ १८ ॥
नामरूपविडीनोऽयं कथ्यसे य मडोदरः ।
समागतः कथं देडी नामरूपसमन्वितः ॥ १९ ॥
नामरूपमयं भ्रम नामरूपविवर्जितम् ।
सर्वत्रयोगभावेन तिष्ठत्यत्र न संशयः ॥ २० ॥
स्वपरभ्रान्तिजो मोडो न कदा तत्र वर्तते ।
देवदैत्यादिभेदेषु समभावावयुतं सदा ॥ २१ ॥
अयं मडोदरश्चैव देवपक्षाविवर्धनः ।
दैत्यानां प्रवधार्थाय किमर्थं कुरुते मतिम् ॥ २२ ॥
विपरीतमिदं विप्र वचनं ते य साम्प्रतम् ।
भासते पश्य योगीन्द्र नुद मे संशयं प्रभो ॥ २३ ॥
मडोदरस्य मामन्यत् भ्रमर्षे वद येष्टितम् ।
किंरूपः किंस्वभावश्च कस्यांशः किम्पराक्रमः ॥ २४ ॥
कुत्र वासकरः सोऽपि कीदृशं भ्रम तस्य यत् ।
अेतत् सर्वं सुविस्तार्य ज्ञानं मे करुणानिधे ॥ २५ ॥
भानुरुवाच ।
अेवं पृष्टो मडायोगी गाणपत्यः प्रतापवान् ।
मोडासुरं यथापूर्वं तं जगाद मडासुरम् ॥ २६ ॥
(Page भं. ३ अ. ९ पान २०)
नारद उवाच ।
मोडासुर मडाभाग मतिस्ते योगिसम्मता ।
योगरूपं त्वया पृष्टं तेनाऽहं तोषितो भृशम् ॥ २७ ॥
अतस्त्वां सकलं दैत्य कथयामि विशेषतः ।
शृणुष्वैकमना दुष्टद्वेषेष्टितं योगदं परम् ॥ २८ ॥

सकलानां विशेषेणोदरेषु स सदा स्थितः ।
मडोदरश्च तेनाऽयं कथितो वेदवाटिभिः ॥ ४३ ॥
विश्वं देवमयं तस्य मस्तकं यात्मवायकम् ।
तयोर्योगे गणेशोऽयं कथ्यते स गजाननः ॥ ४४ ॥
जायते सकलं यस्मादन्ते गच्छति यत्र य ।
दैत्यनायकं जानीहि गजरूपं तदेव वै ॥ ४५ ॥
विश्वात्मानौ य संसृष्टौ ताभ्यां ज्ञानार्थमेव सः ।
तपसाऽऽराधितो देवो देवधारी बभूव उ ॥ ४६ ॥
न तस्य प्राकृतो देवः सर्ववत्पश्य दैत्यप ।
भुक्तिमुक्त्यर्थमेवं स स्वेच्छया देवभोगवत् ॥ ४७ ॥
स्वसंवेद्येन योगेन लभ्यते गणनायकः ।
तदेव नगरं तस्मात्तस्य जानीहि सर्वगम् ॥ ४८ ॥
सिद्धिर्भान्तिप्रदा माया ततो भ्रमति वै जनः ।
भुद्धिर्भान्तिधरा प्रोक्ता यित्तरूपा विशेषतः ॥ ४९ ॥
यित्तं पञ्चविधं प्रोक्तं तदैश्वर्यं भ्रमात्मकम् ।
त्यक्त्वा शान्तिमवाप्नोति योगीशो योगसेवया ॥ ५० ॥
तस्मात्सिद्धेश्च बुद्धेश्च स्वामी प्रोक्तो मडोदरः ।
तं भजस्व मडादैत्य नोयेत्त्वां स उनिष्यति ॥ ५१ ॥
सुरासुरमयं तेन सृष्टं विश्वं विशेषतः ।
स्वस्वधर्मसमायुक्तं तेन भेलति विद्वपः ॥ ५२ ॥
देवा दैत्यविनाशार्थं यतन्ते स्म यदा प्रभो ।
(Page पं. ३ अ. १० पान २१)
तदा दैत्याय भवति सिद्धीशः सिद्धिदायकः ॥ ५३ ॥
देवधारी स्वयं भूत्वा वरदो भवति प्रभुः ।
असुरेभ्यो न सन्देहस्तं जानीहि मडोदरम् ॥ ५४ ॥
दैत्या देवविनाशार्थं यतन्ते सर्वभावतः ।
तदा देवधरश्चाऽयं उन्ति दैत्यान् संशयः ॥ ५५ ॥

देवाः सङ्ख्यायुता वेदे वर्तन्ते दैत्यनायक ।
 वृद्धिक्षयविडीनत्वाद् उन्ति तान् विशेषतः ॥ ५६ ॥
 दैत्या अपाररुपाश्च वृद्धिक्षययुता मताः ।
 तस्मात्तान् उन्ति वेगेन गणेशो ब्रह्मनायकः ॥ ५७ ॥
 स्वस्वधर्मरता अते यदा भलु सुरासुराः ।
 तदा तिष्ठत्ययं योगरुपश्च जठरे विभुः ॥ ५८ ॥
 सर्वं ते कथितं दैत्य ब्रह्मभूतोऽयमुच्यते ।
 तस्यांशैः सर्वमुत्पन्नं जगद्ब्रह्म य कथ्यते ॥ ५९ ॥
 तस्मात्तं शरणां गच्छ यद्दि जिवितुमिच्छसि ।
 भोगार्थं दैत्यराज त्वं मोक्षार्थं लालसा यद्दि ॥ ६० ॥
 अवेमुक्त्वान्तर्दधेऽसौ नारदः करुणानिधिः ।
 गणेशगानसंयुक्तो वीणावादे प्रलालसः ॥ ६१ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मोद्गले मडापुराणे
 तृतीये भा.३ मडोदरखरिते मोडासुरज्ञानप्रदानं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ३.९

३.१० मोडासुरशान्तिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 रविरुवाच ।
 गते मुनी मडाभागा मोडो जातः सुदर्षितः ।
 विचारमकरोऽस्थिते नारदोक्तविचारवित् ॥ १ ॥
 ओकान्ते संस्थितो दैत्यो गणेशध्यानतत्परः ।
 मडोदरस्य माडात्वं ज्ञात्वा मनसि दर्षितः ॥ २ ॥
 स शुक्रमुपसङ्गम्याकथयत् प्रकथानकम् ।
 नारदोक्तं य काव्येन तेनैवं बोधितो द्विजः ॥ ३ ॥
 ततः स्वगृहमागत्य गणेशे मोडितोऽभवत् ।
 मोडासुरश्च मोडेन वर्जितः प्रबभौ स्वयम् ॥ ४ ॥
 अतस्मिन्नन्तरे तत्र विष्णुः स्वयमुपाययौ ।
 प्रेषितो गणराजेन सामार्थं दैत्यसन्निधौ ॥ ५ ॥

केशवं मानयामास मोडासुरः प्रतापवान् ।
 अपूजयन् मडादैत्यो निवेश्य शुभ आसने ॥ ६ ॥
 पप्रच्छ तं मडाविष्णुं किमर्थं त्वमिडागतः ।
 वद विष्णो मडाभाग काराणं ते करोम्यडम् ॥ ७ ॥
 विष्णुरुवाच ।
 मडोदरः समायातो धर्मरक्षणतत्परः ।
 देवैश्च मुनिभिः सार्धं तेनाऽऽत् प्रेषितोऽसुर ॥ ८ ॥
 सामार्थं ते मडाभागाऽसि धन्यो दैत्यनायक ।
 मित्रभावं त्वया सार्धं स ष्छति मडोदरः ॥ ९ ॥
 देहदेहिमयं ब्रह्म तदेव गाणनायकः ।
 मडोदरः समाभ्यातो मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ १० ॥
 सर्वेषामुदरे स्थित्वा भोगान् सर्वान् भुनक्ति सः ।
 मडोदरश्च तेनाऽसौ वयं स्वल्पोदरः स्मृताः ॥ ११ ॥
 नगरस्य पुरो राजन् दशयोजनदूरगः ।
 संस्थितो देवविप्राद्यैः संस्तुतः प्रबभौ विभुः ॥ १२ ॥
 स उवाच तदेवाऽऽत् कथयामि शृणुष्व तत् ।
 वयनं सर्वभावज्ञ सर्वेभ्यः सुप्रदायकम् ॥ १३ ॥
 (Page पं. ३ अ. १० पान २२)
 विरुद्धं त्यज दैत्येन्द्र तिष्ठ स्थाने स्वके सुप्रम् ।
 देवा उविर्भुजः सन्तु ब्राह्मणाः कर्मकारकाः ॥ १४ ॥
 तिष्ठन्तु लोका वार्णाश्रमयुता दुःखवर्जिताः ।
 अेतत् कुरु मडादैत्य नोयेद्युद्ध्यस्व दैत्यपैः ॥ १५ ॥
 अेतत्ते कथितं वाक्यं गणेशेन विशेषतः ।
 तत् कुरुष्व मडाभाग भव मित्रं मडात्मनः ॥ १६ ॥
 रविरुवाच ।
 श्रुत्वा विष्णुवचो रभ्यं तमुवाच मडाभलः ।
 मोडासुरः प्रसन्नात्मा सर्वेषां मोडकारकम् ॥ १७ ॥
 मोडासुर उवाच ।

सम्यग् अवीषि विषणो त्वं मदीयछितकारकम् ।
करिष्यामि तथा देवं मानयिष्ये मछोदरम् ॥ १ॢ ॥
अेवमुक्त्वा स दैत्येन्द्रानाढ्यामास सत्वरम् ।
समागतानुवायाथ विषणुना कथितं वयः ॥ १ॢ ॥
मोछासुरस्य वाङ्मं तश्छुत्वा ते दैत्यसत्तमाः ।
छोधयुक्ताश्च पातालं विविशुर्भयसङ्कुलाः ॥ २० ॥
शुक्लेण सछितो मोछासुरो दैत्यः प्रतापवान् ।
विषणुना च तथा विप्रा गणेशं शरणं ययौ ॥ २१ ॥
समागत्य स दैत्येन्द्रो ननाम स मछोदरम् ।
भक्तिभावसमायुक्तः पूजयामास यत्नतः ॥ २२ ॥
पूजयित्वा यथान्यायं पुनस्तं प्रणनाम सः ।
कृत्वा करपुटं मोछस्तुष्टाव च मछोदरम् ॥ २३ ॥
मोछासुर उवाच ।
नमस्ते अछमरुपाय मछोदर सुरपिणो ।
सर्वेषां भोगभोक्त्रे वै देछदछिमयाय ते ॥ २ॣ ॥
मूषकाङ्कददेवाय त्रिनेत्राय नमो नमः ।
यतुर्भुजाय देवानां पतये ते नमो नमः ॥ २५ ॥
अनादये च सर्वेषामादिरुपाय ते नमः ।
विनायकाय छेरम्भ दीनपालाय वै नमः ॥ २ॢ ॥
गणेशाय निजानन्दपतये अछमनायक ।
सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे वै अछमभूताय वै नमः ॥ २७ ॥
अछमभ्यो अछमदात्रे वै योगशान्तिमयाय च ।
योगिनां पतये तुभ्यं योगिभ्यो योगदायक ॥ २ॢ ॥
सिद्धिबुद्धिपते नाथ अेकदन्ताय ते नमः ।
शूर्पकण्ठाय शूराय वीराय च नमो नमः ॥ २ॢ ॥
सर्वेषां मोछकर्त्रे वै भक्तेभ्यः सुष्पदायिने ।
अभक्तानां विशेषेण विघ्नकर्त्रे नमो नमः ॥ ३० ॥
मायाविने च मायाया आधाराय नमो नमः ।

मायिष्यो मायया यैव भ्रान्तिदाय नमो नमः ॥ ३१ ॥

किं स्तौमि त्वां गण्णाध्यक्ष यत्र वेदाः सडाङ्गकाः ।

शान्तिं प्राप्तास्तथापि त्वं संस्तुतोऽसि दयापरः ॥ ३२ ॥

धन्यो मे पितरौ ज्ञानं तपः स्वाध्याय ओव य ।

धन्यं वपुश्च देवेश येन दृष्टं पदाम्बुजम् ॥ ३३ ॥

धृत्युक्त्वा प्रणनामाथ तमुवाच म०६२ः ।

भक्तं भावयुतं दृष्ट्वा वयः परमशोभनम् ॥ ३४ ॥

म०६२ उवाच ।

मोडासुर वृषुष्य त्वं वरं यं मनसीप्सितम् ।

दास्यामि भक्तिमोडेन मोहितोऽहं त्वयाऽधुना ॥ ३५ ॥

त्वां हन्तुं क्रोधसंयुक्त आगतोऽहं न संशयः ।

शरणागतमेवं त्वां हन्मि नो भक्तिसंयुतम् ॥ ३६ ॥

मदीयं स्तोत्रमेतद्वै सर्वदं यत्त्वया कृतम् ।

भविष्यति जनायैव पठते शृण्वतेऽसुर ॥ ३७ ॥

मोडनाशकरं यैव भुक्तिमुक्तिप्रदं भवेत् ।

धनधान्यादिदं सर्वं पुत्रपौत्रसुभप्रदम् ॥ ३८ ॥

(Page पं. ३ अ. ११ पान २३)

रविरुवाच ।

अवं गणेशवाङ्मयं स श्रुत्वा लर्षसामन्वितः ।

मोडासुर उवाचाऽथ निबद्धकरसम्पुटः ॥ ३९ ॥

मोडासुर उवाच ।

म०६२ नमस्तुभ्यं यद्वि दास्यसि मे वरम् ।

तदा ते पादपद्मे वै भक्तिं देहि दृढां प्रभो ॥ ४० ॥

त्वदीयभक्तमित्रत्वं स्थानं भक्ष्यादिकं तथा ।

देहि मे देवदेवेश तत्र स्थास्यामि निश्चलः ॥ ४१ ॥

मोडासुरस्य तद्वाङ्मयं श्रुत्वा तं प्रत्युवाच ह ।

म०६२ः प्रसन्नात्मा भक्तिभावेन तोषितः ॥ ४२ ॥

म०६२ उवाच ।

मदीया लडरररुग्रा ते लवररररररर मडामते ।

मदीयरलडरररररररररररररररररररररररररररररररर ॥ ४३ ॥

डरररररररररररररररररररररररररररररररर ।

सररररररर तत्र दैत्य त्वं लडगलडडररर लवररररररर ॥ ४४ ॥

स्वररररररर ररररर दैत्येन्द्र स्वरररररररररररररररर ।

नरं डडरररररररररं र तं डुरुष्व लरररररर डडड ॥ ४५ ॥

तथेररर गणररं डडररररररर नत्वा डुरतररडवरर ।

स्वररररररर ररररररररर गत्वा शरररररररररररररररर ॥ ४६ ॥

॥ ॐ तत्सदररररर रररररररररररररररररररररररररररररररर

तृतीये ढरररर मडोदररररररररररररररररररररररररररररररर ॥ ३.१०

३.११ मडोदररररररररररररररररररररररररररररररर

॥ श्रीगणेशाय नडः ॥

रवररररररर ।

गते डडररररररर तत्र शररररररररररररररररर ।

सररररररर डुरररररररररररररररररररररर ॥ १ ॥

डूररररररर गणेशरररं डुरणतर लडरररररररररर ।

तुडुडुस्ते वररररररररर रररररररररररररर ॥ २ ॥

सररररररर ररररर ।

अडेररररररररररररररररररररररररररररररर ।

अडररररररर रररररररररररररररररररररररर ॥ ३ ॥

डरररररररररररररर ररररररर रररररररररररररररर ।

अररररररररररररररररररररररररररररररर ॥ ४ ॥

वरररररररररर रर ररररररर ररररर रररररररररर ।

सररर रररररररररररररररररररररररररररररर ॥ ५ ॥

गुरररररररररर रररररररररर ररर ररररररररर रर ररररर ।

डरररर रररररररररर ररररररररररररररररर ॥ ६ ॥

शुडररररररररररररर ररररर शुडररररररररर रर ररररररर ।

શુભાશુભે કર્મણિ સિદ્ધિદાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૭ ॥

કર્ત્રે સુપાત્રે હરણાય કાલપ્રકાશરૂપાય ચ ભાનવે તે ।

હ્રિયાસ્વરૂપાય ચ શક્તિદાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૮ ॥

યમાય ચન્દ્રાય ચ વાયવે વૈ કુભેરરૂપાય પુરન્દરાય ।

શિવાય વન્હ્યાત્મકનૈરૂતાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૯ ॥

અનન્તરૂપાય જલેશકાય પ્રજાપતે રૂપધરાય પાશિન્ ।

દિગીશપાલાય દિશામયાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૦ ॥

સુરાસુરાણાં ચ સમાય નિત્યં સુરાસુરાકારધરાય ધાત્રે ।

(Page ખં. ૩ અ. ૧૧ પાન ૨૪)

પિશાચગન્ધર્વમયાય ચક્ષુ નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૧ ॥

ધરાસ્વરૂપાય જલપ્રકાશ જલસ્વરૂપાય ચ તેજસે તે ।

વાતાય ચાકાશમયાય ધામ્ને નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૨ ॥

અનાદિમધ્યાન્તવિહારકાય સદાદિમધ્યાન્તમયાય ચિત્રમ્ ।

તત્ત્વપ્રકાશાય ચ તત્ત્વમૂર્તે નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૩ ॥

નરાય વર્ણાશ્રમસંસ્થિતાય દ્વિજસ્વરૂપાય નરાધિપાય ।

વૈશ્યાય શૂદ્રાય તથાંઽતિમાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૪ ॥

ગુરોરધીનાય ગૃહસ્થરૂપવનસ્થિતાયાઽથ પરિવ્રજાય ।

વર્ણાશ્રમૈર્હીનમયાય યોગિન્ નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૫ ॥

વૃક્ષાદિવીરુત્પણસંસ્થિતાય ધરાધરાકારમયાય દેવ ।

પશુસ્વરૂપાય ચ પક્ષિણે તે નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૬ ॥

રસસ્વરૂપાય રસાધિપાય તથાઽન્નરૂપાય ચ જીવનાય ।

ચરાચરાકારમયાય નાગ નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૭ ॥

વરાહુશાઘૈશ્ચ સુચિહ્નિતાયોન્દુરુધ્વજાયાઽઽબુસુવાહનાય ।

ત્રિનેત્રધારાય ચ શૂર્પકર્ણ નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૮ ॥

સ્વાનન્દલોકાધિપ દેવદેવ સુસિદ્ધિબુદ્ધિપ્રભવે પરાત્મન્ ।

સદૈકદન્તાય ચતુર્ભુજાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૧૯ ॥

મહોદરાયાદિસુપૂજિતાય સુવસ્ત્રસમ્ભૂષણભૂષિતાય ।

પ્રમોદમોદાદિગણેઃ સ્તુતાય નમો નમસ્તેઽસ્તુ મહોદરાય ॥ ૨૦ ॥

सदामृताभेदमयेक्षुनीरसमुद्रलीलाकरकञ्जपाणे ।
गणेश उरम्भ च भक्तपोष नमो नमस्तेऽस्तु मङ्गलराय ॥ २१ ॥
प्रविश्य विश्वेदरमेव भोगविहारिणे विश्वमयाय पूर्ण ।
विकारहीनाय सुबोधदाय नमो नमस्तेऽस्तु मङ्गलराय ॥ २२ ॥
अल्पोदरा देवमुभाश्च सर्वे स्वस्वप्रभोगे कुशलाश्च तेन ।
तेषु त्वमेवं सुप्रभोगकारिन् नमो नमस्तेऽस्तु मङ्गलराय ॥ २३ ॥
भानुरुवाच ।
अेवं संस्तुवतां तेषां सुरर्षीणां भर्षयः ।
समुत्पन्नो भक्तिरसस्तेन ते ननुतुः पुरः ॥ २४ ॥
साश्रुनेत्रान् स रोमाञ्चान् रुद्रकण्डान् विशेषतः ।
तानुवाच स्वयं देवो भक्तान् वै भक्तवत्सलः ॥ २५ ॥
गणेश उवाच ।
वरान् वृणुत देवेशा देवा मुनिगणस्तथा ।
भक्त्या स्तोत्रेण तुष्टोऽहं दास्यामि मनसीप्सितान् ॥ २६ ॥
गणेशवचनं श्रुत्वा षर्षयुक्ताः सुरर्षयः ।
तं प्रणम्य महात्मानं द्विजा आयुर्मङ्गलराय ॥ २७ ॥
देवर्षय आयुः ।
यदि तुष्टोऽसि देवेश तदा ते भक्तिमुत्तमाम् ।
देहि नो गणनाथ त्वं तथा तृप्ताः स्म साम्प्रतम् ॥ २८ ॥
त्वया शान्तिधरो दृष्टः कृतो मोडासुरः प्रभो ।
तेन सर्वं जगत् पूर्णं वरैश्चापि प्रपादितम् ॥ २९ ॥
अधुना तापसंहीनाः कृता गणपते वयम् ।
त्वं नाथोऽसि जगन्नाथ अनाथानां करोषि तत् ॥ ३० ॥
अेवमुक्त्वा गणेशानं प्रणेमुस्ते सुरर्षयः ।
तथेति तानुवाचैव गणेशोऽतर्द्धे द्विजाः ॥ ३१ ॥
देवाश्च मुनयः सर्वे स्वस्वस्थानं ययुस्ततः ।
स्वस्वधर्मरता लोका अब्रूवुर्विगतज्वराः ॥ ३२ ॥

लोपयामास विष्णुं तं हृदि संस्थं मुनेः किल ॥ १५ ॥
हृदये शङ्करं दृष्ट्वा विस्मितोऽसौ मडामुनिः ।
त्यक्त्वा ध्यानं बडिर्वीक्ष्य शङ्करं प्रणनाम सः ॥ १६ ॥
अथर्वशिरसा शम्भुं स्तुत्वा डर्षसमन्वितः ।
पुनः पुनर्मडेशानं प्रणम्य पुरतः स्थितः ॥ १७ ॥
तमुवाय मडादेवो वरं वृणु हृदीप्सितम् ।
दास्यामि तपसा तुष्टो गायत्र्याश्च जपेन ते ॥ १८ ॥
गायत्री वेदमाता वै पिता ओङ्कार उच्यते ।
ओङ्काराख्य वयं जाता जनीडि तापसोत्तम ॥ १९ ॥
अतो जपेन गायत्र्याः सन्तुष्टोऽहं न संशयः ।
स्तुत्या गम्भीरया विप्र दास्यामि हृदि वाञ्छितम् ॥ २० ॥
शिवस्य वचनं श्रुत्वा तं जगाद मडामुनिः ।
भक्तिं देडि त्वदीयां मे मुक्तिं संसारसागरात् ॥ २१ ॥
ततस्तं प्रत्युवायेदं वाक्यं वाङ्मयविशारदः ।
शिवः सन्तोषदः पूर्णः स्वभक्तेभ्यो विशेषतः ॥ २२ ॥
शिव उवाच ।
मदीया भक्तिरुग्रा ते भविष्यति मडामुने ।
मुक्तिश्च शाश्वती पूर्णा पुराणार्थार्यता तथा ॥ २३ ॥
आयुश्च सप्तकल्याण्यं भविष्यति मडामुने ।
यद्यद्विच्छसि तत्तत्ते सङ्कलं नात्र संशयः ॥ २४ ॥
अेवमुक्त्वान्तर्दधे सशक्तिकोऽसौ शिवः स्वयम् ।
मार्कण्डेयश्च सङ्गम्भिन्नः संस्थितोऽभून् मडर्षयः ॥ २५ ॥
प्रकीर्तिता मन्त्रशक्तिर्गायत्री रुपधारिणी ।
देवता शम्भुरुपा य कल्पिताऽभून् मडात्मना ॥ २६ ॥
शैवमार्गोण शम्भुं सोऽभजय्यानन्ययेतसा ।
कालात्मकं मडेशानं मोडडीनं विशेषवित् ॥ २७ ॥
तत्र तेन समाख्यातं पुराणं सर्वसिद्धिदम् ।
मार्कण्डेयं शिवस्यैव शक्तेर्माडात्म्यसंयुतम् ॥ २८ ॥

ततो बडुगते काले नरनारायणवुभौ ।
आश्रमे तस्य देवर्षेर्जगमतुः परमेश्वरौ ॥ २९ ॥

वालभिव्या ङियुः ।
व६ भा० म० म० यरित्रं य तयोः शुभम् ।
परमेश्वरसंज्ञौ तौ भवतः कथमादरात् ॥ ३० ॥

भानुरुवाय ।
मम पुत्रश्च धर्मात्मा धर्मः सर्वसमानगः ।
तेन विष्णोस्तपस्तप्तं कीर्त्या स० म० ल० यः ॥ ३१ ॥

गते वर्षशते पूर्णे विष्णुश्च वरदोऽभवत् ।
ताभ्यां पुत्रस्त्वमेवं नौ भव सोऽपि तथाऽकरोत् ॥ ३२ ॥

नरनारायणवेवं तयोः पुत्रौ बभूवतुः ।
नरो ञ्चमयः प्रोक्तो परो नारायणः शिवः ॥ ३३ ॥

तयोर्योगे य यद्ब्रह्म वैष्णवं कथ्यते बुधैः ।
अतस्तौ प्रसमाप्यातौ मया वः परमेश्वरौ ॥ ३४ ॥

धर्मस्थाज्ञां गृहीत्वा वै निमिषारण्यगौ द्विजाः ।
भवतः स्म ततो देवौ तेपाते परमं तपः ॥ ३५ ॥

समाययौ तत्र साक्षात् स्वयं विष्णुर्यदृच्छया ।
तं दृष्ट्वा सन्नतौ तुष्टुवतुर्देवौ य केशवम् ॥ ३६ ॥

नानास्तोत्रैः प्रसाधैर्न नेमतुर्भक्तिरित्यरौ ।
तावुवाच म० विष्णुरिच्छथः किं म० मुनी ॥ ३७ ॥

ततस्तौ केशवं शैवोचतुः परमधार्मिकौ ।
व६ योगं म० म० सर्वशान्तिकरं परम् ॥ ३८ ॥

अवेमुक्तो म० योगी तावुवाच प्र० षितः ।
(Page भं. ३ अ. १३ पान २७)
योगं शान्तिप्रदं पूर्णं गा० प० त्रि० यः स० ॥ ३९ ॥

विष्णुरुवाच ।
शित्तं पञ्चविधं प्रोक्तं तदैश्वर्यं य यत् स्मृतम् ।

मायाऽपं तदेवाशु त्यक्त्वा योगं समाप्स्यथः ॥ ४० ॥

यद्यश्चित्तेन सम्प्राप्तं तत्तद्योगेन मानदौ ।

योगऽपं प्रकर्तव्यं तदाकारसमाधिना ॥ ४१ ॥

यद्यश्चित्तेन न ज्ञातं तत्तन्निर्वृत्तिवायकम् ।

तदेव योगऽपं वै कर्तव्यं योगसेवया ॥ ४२ ॥

चित्ते चिन्तामणिर्नित्यं तिष्ठेद्द्वै चित्तयावकः ।

भजतं तं मडाभागौ तेन शान्तिमवाप्स्यथः ॥ ४३ ॥

मायामोडयुतं चित्तं नानाभावेषु लालसम् ।

मायाडीनं सदा चित्तं शान्तिऽपं भविष्यति ॥ ४४ ॥

चित्तमिच्छति धर्मं वै तथार्थं काममादरात् ।

मोक्षं च ब्रह्मभूतत्वं ब्रमयुक्तं न संशयः ॥ ४५ ॥

अहं चिन्तामणिः साक्षात्त मे भिन्नं प्रविद्यते ।

तद्विच्छेयं ब्रामयति डिमर्थं मां ब्रमात्मिका ॥ ४६ ॥

अनेन योगमार्गेण चित्तं त्यक्त्वा मडामुनी ।

शान्तियोगस्वरूपौ वै संशयो न भविष्यथः ॥ ४७ ॥

अेवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ विष्णुर्वैकुण्ठगोऽभवत् ।

नरनारायणौ तत्र योगयुक्तौ बभूवतुः ॥ ४८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

तृतीये भा३ मडोदरथरिते नरनारायणविष्णुसंवादो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ ३.१२

३.१३ नरनारायणमार्कण्डेयसमागमो नाम त्रयोदशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

वालभिल्या ङियुः ।

वद भानो मडायोगिन्नरनारायणावृषी ।

डिं यकतुस्ततः सर्वं ब्रह्मभूतौ विशेषतः ॥ १ ॥

रविरुवाय ।

स्वाश्रमे तौ स्थितौ देवौ नरनारायणावृषी ।

विष्णुना कथितो योगः साधयामासतुः परम् ॥ २ ॥

डुमेण शान्तिमापन्नौ गाणपत्यौ बभूवतुः ।
गाणपस्य मडामन्त्रं शिवात् सङ्गृह्य जेपतुः ॥ ३ ॥

यतुरक्षरकं मन्त्रं डेरम्बस्य विशेषतः ।
मूर्तिं रत्नमयीं कृत्वा पूजयेतां मडामुनी ॥ ४ ॥

डेरम्बस्य वृद्धिं ध्यानं यकृतुः परमादृती ।
शान्तिं प्राप्नोति ततो विप्रा न मुञ्चन्तौ गजाननम् ॥ ५ ॥

अेवं वर्षशते पूर्णे तयोराश्रमगोऽभवत् ।
डेरम्बः सिंहागो भूत्वा नागयज्ञोपवीतवान् ॥ ६ ॥

यतुर्बाहुधरश्चैव त्रिनेत्रो भूषणैर्वरैः ।
भूषितः सिद्धिबुद्धिभ्यां युतो लम्बोदरः प्रभुः ॥ ७ ॥

नानापुष्पमयीं मालां त्रिशूलं मुद्गरं तथा ।
अङ्कुशं य करैर्विप्रा ध्यानस्तेजसा युतः ॥ ८ ॥

अेतादृशं य डेरम्बं दृष्ट्वा तौ मुनिसत्तमौ ।
प्रणोमतुर्दण्डवत्तु पादयोस्तस्य योगिनौ ॥ ९ ॥

डेरम्बं तत उत्थायापूजयेतां यथाविधि ।
पुनस्तुष्टुवतुस्तत्र तौ प्रणम्य गजाननम् ॥ १० ॥

नरनारायणव्यूयतुः ।
नमस्ते गाणनाथाय भक्तसंरक्षकाय ते ।
भक्तेभ्यो भक्तिदत्रे वै डेरम्बाय नमो नमः ॥ ११ ॥

अनाथानां विशेषेण नाथाय गजवक्त्रिणे ।
(Page भं. ३ अ. १३ पान २८)

यतुर्बाहुधरायैव लम्बोदर नमोऽस्तु ते ॥ १२ ॥

दुण्डुबे सर्वसाराय नानाभेदप्रथारिणे ।
भेदहीनाय देवाय नमश्चिन्तामणे नमः ॥ १३ ॥

सिद्धिबुद्धिपते तुभ्यं सिद्धिबुद्धिस्वरूपिणे ।
योगाय योगनाथाय शूर्पकणाय ते नमः ॥ १४ ॥

सगुणाय नमस्तुभ्यं निर्गुणाय परात्मने ।
सर्वपूज्याय सर्वाय देवदेवाय ते नमः ॥ १५ ॥

अरुमणं अरुमणो तुभ्यं सदा शान्तिप्रदायक ।
 सुभशान्तिधरायैव नाभिशेषाय ते नमः ॥ १६ ॥
 पूर्याय पूर्यानाथाय पूर्यान्नाय ते नमः ।
 योगमायाप्रयालाय भेलकाय नमो नमः ॥ १७ ॥
 अनाद्ये नमस्तुभ्यमादिमध्यान्तमूर्तये ।
 अष्ट्रे पात्रे य संलत्रे सिंहावालाय ते नमः ॥ १८ ॥
 गताभिमानिनां नाथस्त्वमेवात्र न संशयः ।
 तेन डेरम्भनामाऽसि विनायक नमोऽस्तु ते ॥ १९ ॥
 किं स्तुवस्त्वां गण्णाधीश योगाभेदमयं परम् ।
 अतस्त्वां प्रणमावो वै तेन तुष्टो भव प्रभो ॥ २० ॥
 अवेमुक्त्वा नतौ तत्र नरनारायणवृषी ।
 तावुत्थाप्य गणेशान उवाच धननिस्वनः ॥ २१ ॥
 डेरम्भ उवाच ।
 वरं चित्तेप्सितं दास्यामि भूतं भक्तियन्त्रितः ।
 मडाभागावादिमुनी योगमार्गप्रकाशकौ ॥ २२ ॥
 भवत्कृतमिदं स्तोत्रं मम प्रीतिकरं भवेत् ।
 पठते शृण्वते यैव भुक्तिमुक्तिप्रदं तथा ॥ २३ ॥
 यद्यद्विच्छति तत्तद्वै दास्यामि स्तोत्रपाठतः ।
 मम भक्तिप्रदं यैव भविष्यति सुसिद्धिदम् ॥ २४ ॥
 भानुरुवाच ।
 डेरम्भवचनं श्रुत्वा उर्षितौ मुनिपुङ्गवौ ।
 कृताञ्जलिपुटौ योभावायतुस्तं गजाननम् ॥ २५ ॥
 यद्वि प्रसन्नभावेन वरं दास्यसि विद्वध ।
 तदा ते भक्तिमुद्रां नौ देहि चाव्यभियारिणीम् ॥ २६ ॥
 तथेति गणनाथस्तौ जगाद भक्तिभावितः ।
 अन्तर्धानं यकाराऽसौ स्वानन्दस्थो बभूव उ ॥ २७ ॥
 ततस्तौ नित्यमत्यन्तं गणेशभजने रतौ ।
 डेरम्भेति सदा मन्त्रं वाण्या प्रोच्यतुरादरात् ॥ २८ ॥

३.१४ मायावर्णनं नाम यतुर्दशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

नरनारायणव्यूयतुः ।

ज्ञानं शान्तिप्रदं पूर्णं शृणु त्वं मुनिसत्तम ।

तपसा ब्रह्मचर्येण सिद्धोऽस्यत्र न संशयः ॥ १ ॥

शिवेन रामचन्द्राय कथितं योगदायकम् ।

तेन शान्तिसमायुक्तो बभूवे लक्ष्मणाग्रजः ॥ २ ॥

राज्यसङ्गसमायुक्तस्तेनाभूत्तथ्य विस्मृतम् ।

पुनर्वसिष्ठवाक्येन तज्ज्ञानं समपद्यत ॥ ३ ॥

मार्कण्डेय उवाच ।

कोऽसौ रामो मडाभागः कस्मिन् वंशे समुद्भवः ।

कस्य पुत्रश्च तत्सर्वं वदतं मां मडामुनी ॥ ४ ॥

रविरुवाच ।

अेवं पृष्टौ मडात्मानौ मार्कण्डेयेन धीमता ।

उच्यतुः परमप्रीतौ येष्टितं राघवस्य च ॥ ५ ॥

नरनारायणव्यूयतुः ।

मरीचिर्ब्रह्मणः पुत्रस्तस्माज्जातश्च कश्यपः ।

अदित्यां कश्यपाज्जज्ञे सूर्य आत्मा शरीरिणाम् ॥ ६ ॥

सूर्याय्य मनुनामा यो वैवस्वत ष्टि श्रुतः ।

तस्य मन्वन्तरं प्रोक्तं सप्तमं भूमिमण्डले ॥ ७ ॥

ब्रह्मणो दिवसः प्रोक्तो मुनिभिः कालवादितिः ।

यतुयुर्गसडस्राप्यस्तावती रात्रिरुच्यते ॥ ८ ॥

अेकस्मिन् दिवसे विप्र मनवश्च यतुर्दश ।

भवन्ति स्वस्वकालेन प्रेरिताः क्षत्रकर्मणि ॥ ९ ॥

अेकसप्ततिरेषैवाधिका किञ्चिन् मडामुने ।

मन्वन्तरं यतुर्णां च युगानां वै प्रकथ्यते ॥ १० ॥

स्वायम्भुवाद्यथशैव मनवः कथिता बुधैः ।

तेषु षट्कं तथा भिन्नं भवति स्वाधिकास्तः ॥ ११ ॥

मनुर्देवाश्च विप्रा वै सप्त यैव पुरन्दरः ।
मनुपुत्राश्च विष्णोर्यत्रावतारः प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥
विभागतश्च मनुना सर्वधर्मः प्रकाश्यते ।
भूमिपालनकं कार्यं वर्णाश्रमविधानतः ॥ १३ ॥
ऋषिभिस्तत्त्वमार्गोणं कर्मज्ञानादिकं मुने ।
सुबोधेन नराणां तत् प्रकाश्यं सर्वमादरात् ॥ १४ ॥
यजमानस्य यज्ञादिकं कर्म सर्वं तथा मुने ।
कारणीयं प्रकर्तव्यं स्वस्वमन्वन्तरेषु तैः ॥ १५ ॥
वृष्ट्यादिना त्रिभुवनं मन्त्रेण विशेषतः ।
कर्मानुसारभोगेन पालनीयं यथातथम् ॥ १६ ॥
दैवैः स्वयज्ञाभागस्थं भोगं लुक्त्वा स्वलोकदम् ।
कर्मकर्त्रे तथा स्वर्गं कृत्वा द्यातव्यमादरात् ॥ १७ ॥
धन्द्रस्य दैत्यजं घोरं भयं प्राप्तं यदा मुने ।
तदा विष्णुः कलांशेन तं रक्षति भिर्जीवसम् ॥ १८ ॥
मनोः पुत्रैश्च पौत्रैश्च तेषां सन्ततिभिः सदा ।
प्रजापालनकं कार्यं क्षात्रधर्मपरायणैः ॥ १९ ॥
अेवं षट्कं समाख्यातं मन्वन्तरमयं मुने ।
मन्वन्तरे समाप्ते वै द्वितीयस्य समुद्भवः ॥ २० ॥
ज्ञाननिष्ठं तदा षट्कं भवेद्वै नित्यमादरात् ।
तपसा द्येडमुत्सृज्य स्वस्वधाम्नि गतं भवेत् ॥ २१ ॥
लयस्तत्र समाख्यातो मन्वन्तरलयात्मकः ।
तत्र सर्वे लयं प्राप्ता जनाः स्थावरजङ्गमाः ॥ २२ ॥
द्वितीये मनुमुष्ये समुद्यते वै मडामुने ।
भृवाद्यः स्वमात्मानं ससृजुर्योगसेवया ॥ २३ ॥
पुनः सृष्टिं प्रयकुस्ते यरायरमर्थां मुने ।
अेवं सर्वान्तरे प्रोक्तं ज्ञातव्यं विबुधैः सदा ॥ २४ ॥
ब्रह्मणो द्येवसान्ते यो लयो नैमित्तिकाढ्यः ।
भवति तत्र त्रैलोक्यं नाशमेति न संशयः ॥ २५ ॥

એવં દિનક્રમેણૈવ શતવર્ષમયં મુને ।

બ્રહ્મણઃ પૂર્ણમાયુષ્યં ભવિષ્યતિ ન સંશયઃ ॥ ૨૬ ॥

તદા સ્વયં લયેનૈવ મરિષ્યતિ પિતામહઃ ।

એવં ક્રમેણ ત્રૈગુણ્યં નાશરૂપં વદન્તિ ચ ॥ ૨૭ ॥

જન્મમૃત્યુમયી પૂર્ણા નાનાદ્વન્દ્વપ્રકાશિની ।

માયા તે કથિતા વિપ્ર દ્વન્દ્વભાવેષુ ભ્રાન્તિદા ॥ ૨૮ ॥

॥ ઠં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે

તૃતીયે ખાણ્ડે મહોદરચરિતે માયાવર્ણનં નામ ચતુર્દશોઽધ્યાયઃ ॥ ૩.૧૪

૩.૧૫ કાલગતિવર્ણનં નામ પચ્ચદશોઽધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

માર્કણ્ડેય ઉવાચ ।

ભવદ્ભ્યાં કથિતં ચિત્રં માયારૂપં વિશેષતઃ ।

શ્રુત્વાઽહં તૃપ્તિસંયુક્તો ભવામિ ભૃશહર્ષિતઃ ॥ ૧ ॥

માયારૂપં મયા નાથૌ ન જ્ઞાતં પૂર્ણભાવતઃ ।

અતો માં વિસ્તરેણૈવ વદતં યોગિનાં વરૌ ॥ ૨ ॥

વર્ણાશ્રમવિભાગં વૈ સ્વસ્વાચારસમન્વિતમ્ ।

યુગમાનં તથા વિપ્રો યુગધર્માન્ વિશેષતઃ ॥ ૩ ॥

પિતૃદેવાસુરાણાં વૈ કર્મમાર્ગ સુતૃપ્તિદમ્ ।

સૂર્યચન્દ્રપ્રસૂતાનાં રાજાં સર્વ ચરિત્રકમ્ ॥ ૪ ॥

એતાનિ પ્રશ્રપીઠાનિ વદતં ચર્ષિસત્તમૌ ।

તત્ર દ્વન્દ્વાદિકસ્યૈવ જ્ઞાનં મે પ્રભવિષ્યતિ ॥ ૫ ॥

ભાનુરુવાચ ।

એવં પૃથૌ મહાભાગૌ નરનારાયણાવૃષી ।

ઉચ્યતુસ્તં દયાયુક્તો માર્કણ્ડેયં તુ તાપસમ્ ॥ ૬ ॥

નરનારાયણાવૃથતુઃ ।

સમ્યક્ પૃષ્ઠે મહાભાગ વદિષ્યાવોઽપ્પિલં ચ તે ।

येन मायायस्त्रिंशत्तः ज्ञानं भवति निश्चलम् ॥ ७ ॥

निमेषमात्रः कालो यो लघ्वक्षरसमन्वितः ।

दशपञ्चनिमेषैश्च काष्ठाकालः प्रकीर्तितः ॥ ८ ॥

त्रिंशत्काष्ठाभिरिवं यः कलाकालः प्रजायते ।

त्रिंशत्कलाभिरिदं वै मुहूर्तं परिकीर्तितम् ॥ ९ ॥

त्रिंशन्मुहूर्तमानेन दिवानक्तमयो मतः ।

तैस्त्रिंशद्भिस्तथा कालो मासाभ्यो विप्र जायते ॥ १० ॥

मासपक्षद्वयाकारः शुक्लकृष्णविभागतः ।

मासैर्द्वादशभिः संवत्सरः पूर्णश्च जायते ॥ ११ ॥

द्वाभ्यामाभ्यामृतुः प्रोक्तः स षड्तुभिरुच्यते ।

संवत्सरप्रमाणाभ्यः कथितः कालवेदिभिः ॥ १२ ॥

निमेषादिभिरिवं स कालः संवत्सरान्तगः ।

(Page पं. ३ अ. १५ पान ३१)

नानाभावसमायुक्तः कालधर्मं प्रकाशते ॥ १३ ॥

संवत्सरात्मकः कालः पञ्चधा परिकीर्तितः ।

आद्यः संवत्सरः प्रोक्तो द्वितीयः परिवत्सरः ॥ १४ ॥

छंदावत्सर एवाऽसौ यत्तुर्थाश्चानुवत्सरः ।

वत्सरश्चैव पञ्चैते शृणु तेषां गतिं मुने ॥ १५ ॥

अङ्गप्रत्यङ्गसंयोगः कालेनैव प्रजायते ।

अग्निर्जठरसंस्थश्च कुरुते सर्वमञ्जसा ॥ १६ ॥

दोषोत्पत्तिः स्थितिश्चैव नाशस्तस्य प्रकीर्तितः ।

कालेन जायते सर्वं सोऽग्निः संवत्सरः स्मृतः ॥ १७ ॥

पञ्चानां मुष्यरूपोऽयं कालकर्मप्रवर्तकः ।

दोषसंस्थो मलायोगी बुधैः कालः प्रकथ्यते ॥ १८ ॥

परिवत्सरनामाऽयं सूर्यः कालमयो मुने ।

अयनादित्स्वभावेन स्मृतः कालस्य बालकः ॥ १९ ॥

वर्षाशीतोष्णकालेषु ऋतुमासकमादिषु ।

कालधर्मं स यरति प्रकाशयति नित्यशः ॥ २० ॥

ઇડાવત્સરનામાડયં ચન્દ્રઃ પ્રોક્તો મનીષિભિઃ ।
 તારાનક્ષત્રકાદીનાં ચાલકશ્ચ પ્રજાયતે ॥ ૨૧ ॥
 પિતૃણાં જ્ઞાનકારી ચ કાલસ્યાત્ર ન સંશયઃ ।
 કાલક્રમેણ સોમોડયં દધાત્યમૃતમંશુભિઃ ॥ ૨૨ ॥
 ઓષધીનામંશુભિર્વે કાલે ભાવં પ્રકાશતે ।
 કાલે દેવજનાનામમૃતપાનં દદાતિ સઃ ॥ ૨૩ ॥
 અનુવત્સરનામાડસૌ વાયુઃ સર્વત્ર પઠ્યતે ।
 પ્રાણાપાનાદિભિર્ભવિશ્ચાલકઃ કામકારકઃ ॥ ૨૪ ॥
 આવહપ્રવહાદૈઃ સ નેમિભિર્જ્યોતિષાં ગણામ્ ।
 સગ્ચ્યાલયતિ કાલેન કાલજ્ઞઃ કાલરૂપધૃક્ ॥ ૨૫ ॥
 વત્સરો રુદ્રરૂપોડયં તથા કાલઃ પ્રકાશતે ।
 મહાલયે સમુત્પન્ને લયમોષધયો ગતાઃ ॥ ૨૬ ॥
 તત્ર કાલપ્રમાણેન ત્ર્યમ્બકઃ પુનરેવ ચ ।
 સ ઓષધીનાં પ્રસ્રજા જાયતે કાલસંસ્થિતઃ ॥ ૨૭ ॥
 ગાયત્રી જગતી ત્રિષ્ટુબમ્બિકા નામતઃ સ્મૃતાઃ ।
 તાભિરેકત્વભૂતાભિસ્ત્રિવિધાભિઃ સ્વવીર્યતઃ ॥ ૨૮ ॥
 પુનશ્ચૌષધયઃ સૃષ્ટાસ્તત્ર રુદ્રેણ કાલતઃ ।
 તેનાડયં કાલભાવેન જગદ્ભાવયતિ પ્રભુઃ ॥ ૨૯ ॥
 એવં પગ્ચવિધં કાલં યો જાનાતિ સ્વભાવતઃ ।
 ન તસ્ય કાલભાવસ્ય દુઃખં ભવતિ કર્ષિતિ ॥ ૩૦ ॥
 અધુના શૃણુ વિપ્રર્ષે કાલમાનં વિશેષતઃ ।
 અયનં દ્વિવિધં પ્રોક્તં ષણ્માસાત્મકમુચ્યતે ॥ ૩૧ ॥
 તદેવ દેવતાનાં વૈ દિનમેકં પ્રકથ્યતે ।
 ઉત્તરાયણરૂપશ્ચ દિવસઃ પરિકીર્તિતઃ ॥ ૩૨ ॥
 દક્ષિણાયનરૂપા વૈ રાત્રિસ્તેષાં પ્રકીર્તિતા ।
 એવં ત્રિંશદ્ભિરાખ્યાતો માસશ્ચૈવ મહામુને ॥ ૩૩ ॥
 માસૈર્દ્વાદશભિશ્ચૈવ વર્ષસ્તેષાં પ્રકીર્તિતઃ ।

अेवं सर्वत्र विप्राग्र्य ज्ञातव्यं कालजं वपुः ॥ ३४ ॥

शुकलपक्षमयी रात्रिः कृष्णपक्षोऽहरेव च ।

पितृणां सुभद्रः कालो मासेन दिवसो भवेत् ॥ ३५ ॥

मासौ च द्विविधौ प्रोक्तौ सौर्यान्द्रौ विधानतः ।

सङ्क्रमेण रवेर्मासो जायते रविजः स्मृतः ॥ ३६ ॥

पूर्णिमायां स सम्पूर्णाश्चन्द्रो लोकेः प्रदृश्यते ।

तदाधारेण मासो वै ज्ञातव्यश्चन्द्रमानतः ॥ ३७ ॥

अथवा क्षीणयन्द्रायाममायां ज्ञायते बुधैः ।

मासश्चान्द्रमसो विप्र द्विविधः परिकीर्तितः ॥ ३८ ॥

तत्रैव कारणं ब्रुवः शृणु तत्त्वार्थसिद्ध्ये ।

(Page भं. ३ अ. १६ पान ३२)

अधिमासस्तथा लोकेः क्षयमासो मलात्मकः ॥ ३९ ॥

अमायां यन्द्रयिहिन ज्ञायते नान्यथा क्वचित् ।

स्नानार्थं मासमाहात्म्यं पूर्णिमायां विशेषतः ॥ ४० ॥

यन्द्रयिहिन विप्रर्षे ज्ञातव्यं विबुधैः सदा ।

अन्यथ्य पितृणां कालश्चन्द्रमासेन जायते ॥ ४१ ॥

देवानां पितृणां स्वर्गे सुधापानं प्रकीर्तितम् ।

पूर्णां सोमकलाभूतं यान्द्रमासे न जायते ॥ ४२ ॥

देवानां दिवसे कालः सूर्ययिहिन जायते ।

शुकलकृष्णगतिश्चैव कारणं परिकीर्तितम् ॥ ४३ ॥

त्रीणि वर्षसहस्राणि मानुषेण प्रमाणातः ।

त्रिंशताधिकरूपाणि मतः सप्तर्षिवत्सरः ॥ ४४ ॥

नव वर्षसहस्राणि मानुषेण प्रमाणातः ।

अन्यानि नवतिश्चैव ध्रौव्यः संवत्सरः स्मृतः ॥ ४५ ॥

अेवं कालप्रमाणं यत् कथितं ते द्विजोत्तम ।

मृत्युयुक्तं सदा भ्रान्तं ज्ञातव्यं द्रुद्धसंयुतम् ॥ ४६ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मङ्गलपुराणे

तृतीये भाष्ये मङ्गलधरचरिते कालगतिवर्णनं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ ३.१५

३.१६ युगधर्मवर्णनं नाम षोडशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

नरनारायणवूयतुः ।

दिव्यवर्षसडस्त्राणि द्रादशाऽथ मडामुने ।

यतुर्युगमयः कालो ज्ञातव्यो विबुधैः सदा ॥ १ ॥

यत्वारि य सडस्त्राणि वर्षाणि कृतनामकम् ।

युगं प्रकीर्तितं तत्राष्टशतैः सन्धिरुच्यते ॥ २ ॥

त्रीणि वर्षसडस्त्राणि युगं त्रेता प्रकीर्तितम् ।

सन्ध्यांशो द्विगुणैस्तत्र ज्ञातव्यो विबुधैः शतैः ॥ ३ ॥

सडस्त्रे द्वे य वर्षाणि द्वापरः परिकीर्तितः ।

सन्ध्यांशो द्विगुणैस्तस्माच्छतैस्तु परिकीर्तितः ॥ ४ ॥

ओकवर्षसडस्रं वै कलिः परमदारुणः ।

तस्याऽपि सन्धिर्द्विगुणो ज्ञातव्यो विबुधैस्तथा ॥ ५ ॥

शतानि सन्धिर्गुणाणि ज्ञातव्यानि विशेषतः ।

सर्वत्र युगमानेष्वार्धं तयोर्भागदानि वै ॥ ६ ॥

अेव द्रादशसालस्रदेववर्षाणि तानि वै ।

यतुर्युगानां मानं य कथितं कालवेदिभिः ॥ ७ ॥

आर्धं कृतयुगं प्रोक्तं ततस्त्रेता प्रकीर्तिता ।

ततो द्वापरनामाऽपि कलिस्तस्मात् प्रकीर्तितः ॥ ८ ॥

ध्यानं कृतयुगे मुष्यं त्रेतायामध्वरस्तपः ।

द्वापरे पूजनायारः कलौ स्तवनमुच्यते ॥ ९ ॥

ब्राह्मः कृतयुगे धर्मश्चतुष्पादः सनातनः ।

त्रेतायां त्रिपदः प्रोक्तो धर्मो धर्मविदां वरैः ॥ १० ॥

द्वापरे द्विपदो धर्मः सर्वशास्त्रेषु सम्मतः ।

कलावेकपदः प्रोक्तः सोऽयंऽते नाशमेष्यति ॥ ११ ॥

कृते ज्ञानं सदा पूज्यं त्रेतायां रविरुच्यते ।

द्वापरे दैवतं विष्णुं कलौ शम्भुं वदन्ति य ॥ १२ ॥

रतुथुगानां मानेषु गणेशो मुष्यभावरतः ।
पूज्यते मानवैः सर्वैः स्वस्वसिद्ध्यर्थमादरतु ॥ १३ ॥

कृते वनारकः प्रोक्तः कश्यपात्मज अेव सः ।
सिंढारुढश्च दिग्बाहुस्तेजोरुपी प्रकथ्यते ॥ १ॡ ॥

(Page पं. ३ अ. १ॡ पान ३३)

त्रेतायां पूज्यते देवो मयूरेशश्च षड्भुजः ।
मयूरवाहनः पुत्रः शशिवर्णः शिवस्य वै ॥ १५ ॥

द्रापरे मूषकारुढः पूज्यते च यतुर्भुजः ।
गजाननो वरेण्यस्य रक्तवर्णः सुतः स्मृतः ॥ १ॡ ॥

कलावश्चस्थितश्चैव धूम्रवर्णो द्विबाहुभृत् ।
तारकः सर्वभावज्ञो गणेशः पूज्यते जनैः ॥ १७ ॥

ब्रह्माकारमयश्चैव तेन भेदो न विद्यते ।
यतुर्भुगेषु धर्मेषु सिद्धिदाता विशेषतः ॥ १ॢ ॥

कृते नराणामायुष्यं लक्षवर्षाणि सम्मतम् ।
त्रेतायां दशसाडस्रं द्रापरे तु सडस्रकम् ॥ १ॢ ॥

कलौ तु शतवर्षाण्यन्ते तत्र्यूनं भविष्यति ।
वर्षाणि पञ्चदश वै कमेण परमं मतम् ॥ २० ॥

कृते स्वधर्मसन्निष्ठा जनाः सर्वे ङिते रताः ।
परस्परं भावयन्तो भेदङीना विशेषतः ॥ २१ ॥

न मात्सर्यादि संयुक्ताः कलङादिविवर्जिताः ।
भाव्याद् धर्मधरा विप्र सदानन्द्युतास्तथा ॥ २२ ॥

विषयात्मसुभं तुच्छं मन्यन्ते सततं नराः ।
सुभे सन्ति सदा ज्ञानयुक्ता ध्यानपरायणाः ॥ २३ ॥

वर्षाश्रमविभागस्थाः स्वस्वाचारसमन्विताः ।
ब्रह्मणि श्रद्धया युक्ता योगाभ्यासपरायणाः ॥ २ॡ ॥

ऋतुगामिन अेवं ते नानाधर्मकराः सदा ।
अन्तर्बाह्यैकभावाश्च भवन्ति सुभभोगिनः ॥ २५ ॥

त्रेतायां पादडीनेन नरा धर्मेण संयुताः ।
 तत्रान्तर्भाड्यभावेषु भिन्नभावधरा मताः ॥ २६ ॥
 तथा स्वार्थं परार्थं ते न समाना विशेषतः ।
 विषयेच्छायुता विप्र डिड्यित् डिड्यित् डमेण वै ॥ २७ ॥
 तत्र सन्ध्यांशमार्गं त्वं शृणुष्वैतं मडामुने ।
 अष्टौ शतानि वर्षाणि कृते सन्ध्यांश उच्यते ॥ २८ ॥
 यतुःशतानि तत्रैव कृतान्ते वर्षकाणि य ।
 शतानि त्रीणि त्रेताया अर्धांशेन युतानि य ॥ २९ ॥
 शतसप्तकवर्षाणि सन्ध्यांशः परिकीर्तितः ।
 दिने दिने डमेणैव कृतधर्मो विनश्यति ॥ ३० ॥
 त्रेताधर्मोऽधिकत्वेन तत्र तिष्ठति निश्चितम् ।
 शतसप्तकवर्षेषु गतेषु मुनिसत्तम ॥ ३१ ॥
 डेवलं प्रभवे त्रेतायुगं सर्वस्वभावतः ।
 ज्ञातव्यमेवं सर्वत्र सन्ध्यांशेषु युगडमैः ॥ ३२ ॥
 द्वापरे द्विपदो धर्मस्तत्र स्वार्थपरायणाः ।
 कलडादिसमायुक्ता भवन्ति डिल मानवाः ॥ ३३ ॥
 भाड्यभावेषु साधूनां धर्माणां सेवका मताः ।
 लज्जयुक्ततया विप्र अन्तरे विषयप्रियाः ॥ ३४ ॥
 परेषां लज्जया धर्मं यरन्ति द्वापरे नराः ।
 विषयेच्छायुताः सर्वे स्वगृडे धर्मलोपकाः ॥ ३५ ॥
 अेतादृशास्ते भवन्ति द्वापरे मलसंयुताः ।
 नराः सर्वत्र भावेषु जानीडि मुनिसत्तम ॥ ३६ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्ते पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 तृतीये भाडे मडोदरररररररररररर युगधर्मवर्णनं नाम षोडशोडध्यायः ॥ ३.१६
 (Page पं. ३ अ. १७ पान ३४)

३.१७ कलियुगवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

नरनारायणव्यूतुः ।

सात्त्विकं च युगं प्रोक्तं कृतं त्रेता च राजसी ।

द्रापरस्तमसा युक्तः स्वयं राजस उच्यते ॥ १ ॥

कलिस्तमोमयः पूर्णस्तत्र सर्वं विनश्यति ।

पापघ्नपधरः साक्षाद्विप्रधर्मः कुतो भवेत् ॥ २ ॥

कलौ प्रमारको रोगः सततं क्षुद्भयं मुने ।

अनावृष्टिभवं दुःखं देशानां च विपर्ययः ॥ ३ ॥

अधार्मिका अनायारा मलाकोपाऽल्पचेतसः ।

वद्विष्यन्त्यनृतं लुब्धाः कलौ जाताः सुदुःप्रजाः ॥ ४ ॥

अरिष्टैर्दुर्धीतैश्च दुराचारैर्दुरागमैः ।

विप्राणां कर्मदोषैश्च प्रजानां जायते भयम् ॥ ५ ॥

नाधीयते कलौ वेदान्न यजन्ति द्विजातयः ।

पठन्ति न्यायतो वेदान् शूद्राग्रे चाल्यभुङ्क्षुः ॥ ६ ॥

शूद्राणां मन्त्रयोगैश्च सम्बन्धो ब्राह्मणैः सऽ ।

भविष्यति कलौ विप्र शयनासनभोजनैः ॥ ७ ॥

शूद्रा भवन्ति राजानो ब्राह्मणान् बाधयन्ति ते ।

ब्रह्महत्यां पशोर्हत्यां कुर्वन्ते वै नरेश्वराः ॥ ८ ॥

स्नानं छोमं जपं दानं देवतानां तथाऽर्थनम् ।

अन्यानि यैव कर्माणि न कुर्वन्ति द्विजातयः ॥ ९ ॥

विनिन्दन्ति गणेशानं ब्राह्मणान् दैवतान्यपि ।

वेदान् शास्त्राणि सर्वाणि पुराणानि कलौ युगे ॥ १० ॥

कुर्वन्त्यवेदकर्माणि ज्यनाधाराणि भो मुने ।

स्वधर्मेषु रुचिर्नैव द्विजादीनां प्रजायते ॥ ११ ॥

कुशीलचर्यापाप्मणो वृथाऽनृतभयं भवेत् ।

याचकाः सर्ववर्णाश्च भविष्यन्ति कलौ युगे ॥ १२ ॥

अदृशूला जनपदः शिवशूलाश्चतुष्पथाः ।
 प्रमदः डेशशूलाश्च भविष्यन्ति कलौ युगे ॥ १३ ॥
 शुकुलदन्ता अक्षजिता मुडऽः काषायवाससः ।
 शूद्रा धर्मं चरिष्यन्ति ब्राह्मणानां कलौ युगे ॥ १ॡ ॥
 अन्नयौरा भविष्यन्ति तथा वेलाभिर्षिणः ।
 यौरा यौरस्य उर्तारो उर्तुर्तार अवे य ॥ १ॡ ॥
 दुःभप्रचुरताऽल्पायुः शिश्रोदरपरायणाः ।
 धूतमधादिसंस्कताः परस्त्रीलम्पटा मुने ॥ १ॢ ॥
 कापालिकास्तथा यान्ये यतयो गृहमेधिनः ।
 वेदविक्थिणो विप्रास्तीर्थविक्थिणस्तथा ॥ १ॣ ॥
 आसनस्था द्विजान् दृष्ट्वा न चलन्त्यल्पबुद्धयः ।
 ताऽयन्ति द्विजान् शूद्रा राजानो राजजुविनः ॥ १। ॥
 उव्यासनसमासीना ब्राह्मणानां य पूजकाः ।
 भविष्यन्ति कलौ शूद्रा वेदाध्ययनतत्पराः ॥ १॥ ॥
 सेवावसरमालोक्य द्वारि तिष्ठन्ति वै द्विजाः ।
 उपायनादि सऽगृह्य शूद्राणां राजजुविनाम् ॥ २० ॥
 बुद्धिशाविन अवं वै शूद्रा धर्मान् वदन्ति वै ।
 वेदवादवियारज्ञा ब्राह्मणान् शिक्षयन्ति ते ॥ २१ ॥
 तपो यज्ञाङ्गलानां वै वेदानां य सुकर्माणाम् ।
 विक्तेतारो भविष्यन्ति ब्राह्मणाश्च कलौ युगे ॥ २२ ॥
 पतिं त्यक्त्वा स्त्रियश्चैव परे पुंसि निरन्तरम् ।
 संसक्ताश्च भविष्यन्ति पतिद्रोडपरायणाः ॥ २३ ॥
 यतयश्च भविष्यन्ति शतशोऽथ सडस्रशः ।
 मधस्त्रीसऽगसंस्कताश्चरन्ति य कलौ युगे ॥ २ॡ ॥
 वाममार्गाः पाशुपताः साऽभ्या वै पञ्चवाडकाः ।
 भविष्यन्ति कलौ तस्मिन् ब्राह्मणाः क्षत्रियास्तथा ॥ २ॡ ॥

(Page भं. ३ अ. १ॣ पान ३ॡ)

ज्ञानमार्गेषु नष्टेषु लोडे निष्क्रियतां गते ।

कीटभूषकसर्पाश्च धर्षयिष्यन्ति मानवान् ॥ २६ ॥
 करिष्यन्त्यवतारांश्च ब्राह्मणानां कुलेषु ते ।
 दधीविशापनिर्दग्धा पुरा दक्षाध्वरे द्विज ॥ २७ ॥
 शापयुक्ता गौतमस्य भविष्यन्ति विशेषतः ।
 वामादिमार्गसंसक्ता जनान् भ्रष्टांश्च कुर्वते ॥ २८ ॥
 अन्यजातिषु सर्वत्र भविष्यन्ति तथा नराः ।
 दक्षाध्वरे सर्ववर्णाः शापितास्ते दुराग्रहाः ॥ २९ ॥
 मोडयिष्यन्ति यं जनान् दर्शयित्वा कृलानि वै ।
 तमसाऽऽविष्टलृष्टया बिडालप्रतिक्राऽधमाः ॥ ३० ॥
 भौह्यमायाधरस्तत्र विषगुः पापार्ऽपोषकः ।
 सडायस्तान् सदा देवो दधीयेः शापकारणात् ॥ ३१ ॥
 कर्ममार्गस्य सञ्छेत्ता भ्रष्टाचारयुतान्नरान् ।
 करिष्यति स्वयं विषगुर्युगधर्मप्रवर्तकः ॥ ३२ ॥
 अतश्च ज्ञास्तं भविष्यन्ति शरणागतवत्सलम् ।
 भौह्यमायाश्रितं सर्वे भ्रष्टाचारयुता नराः ॥ ३३ ॥
 कलौ दशसहस्रं वै वर्षाणां यं यदा भवेत् ।
 विषगुस्त्यक्त्वा तदा पृथ्वीमालयं स्वं गमिष्यति ॥ ३४ ॥
 वर्षपञ्चसहस्राणि स्थिरा भागीरथी नदी ।
 ग्रामदेवास्तदर्थेन गताः स्वर्गं मडामुने ॥ ३५ ॥
 स्वधर्मविधिसंयुक्तं कर्म यत् क्रियते नरैः ।
 तदेव देवभोग्यं वै भवति द्विज सर्वदा ॥ ३६ ॥
 विपरीतं कृतं कर्म त्वासुरं तत् प्रजायते ।
 कलावासुरभावेन गता देवा निजालयम् ॥ ३७ ॥
 आसुरेण स्वभावेन तीर्थायतनकादिषु ।
 समागतं नरं दृष्ट्वा गच्छन्ति तीर्थदेवताः ॥ ३८ ॥
 तेषु तीर्थेषु देवानां मूर्त्यादिषु तदाऽसुराः ।
 प्रविश्य कर्मभोक्तारो भविष्यन्ति कलौ युगे ॥ ३९ ॥

तीर्थानि गुप्तभावेन देवतायतनानि वै ।
 संस्थितानि कलौ तस्मिन्नुपवासयुतानि च ॥ ४० ॥
 दैवेन संयुतं दृष्ट्वा स्वभावेन मडासुराः ।
 गच्छन्ति मानवं तीर्थदेवाः स्वस्थानगाः पुनः ॥ ४१ ॥
 तत्र वै कर्मकर्तारो नरा आसुरभावतः ।
 भविष्यन्ति सदा विप्र भ्रष्टा वै दोषसंयुताः ॥ ४२ ॥
 क्रियारूपा मडाशक्तिः संस्थिता जगतीतले ।
 क्रियाङ्गलप्रदाता वै गणेशः संस्थितो भवेत् ॥ ४३ ॥
 असुराणां सुराणां च सिद्धिदाता गजाननः ।
 मडिमानं स्वकीयं स कलौ सद्गोप्य संस्थितः ॥ ४४ ॥
 धर्मपादाश्च यत्वारस्तपः शौचं दया तथा ।
 सत्यं तत्र कमेणैव सर्वे नश्यन्ति धर्मजाः ॥ ४५ ॥
 त्रेतायां च दया नष्टा नष्टे च द्वापरे तपः ।
 आचारश्च कलौ प्राप्ते नष्टरूपो भविष्यति ॥ ४६ ॥
 सत्यरूपमयः पादः कलौ तिष्ठति मानद ।
 तेन सर्वे जना भूमौ व्यवहारं प्रकुर्वते ॥ ४७ ॥
 द्वापरस्य तु सन्ध्यांशे गते पृथुबलः कलिः ।
 बहुलानृतभावेनादरात् सत्यं छिनत्ति च ॥ ४८ ॥
 ततः क्रमेण सत्यस्य विनाशश्च भविष्यति ।
 तदा कोलाहलो विप्र देवानां सदनैः भवेत् ॥ ४९ ॥
 कलौ दुःखयुता लोका अत्रादिकविवर्जिताः ।
 ग्रामादि सकलं त्यक्त्वा वसन्ति वनगोचराः ॥ ५० ॥
 परस्परं क्षुधाविष्टा भक्षयन्ति विचेतसः ।
 सत्यडीना धरित्री वै भविष्यति मडामते ॥ ५१ ॥
 (Page पं. ३ अ. १८ पान ३६)
 षोडशाब्दं परं यायुः पञ्चवर्षसमन्विता ।
 अन्तर्वत्नी भवेन्नारी कलौ तस्मिन् विशेषतः ॥ ५२ ॥
 अवेमासुरभावेन जितं सर्वं मडामुने ।

गायत्रीं विष्णुपुं तां ध्यायेत् सायाह् आदरात् ॥ ८ ॥

भूर्भुवःस्वस्त्रिभिश्चैवायामेन्नियमसंयुतः ।

स्वाढान्ताभिर्मंडातेजाः स्पृशेन्नासेषु येन्द्रियम् ॥ ९ ॥

तर्जन्याद्यङ्गुलीभिश्च तिसृभिः संस्पृशेन् मुष्णम् ।

तर्जन्यङ्गुष्ठयोगेन नासिकां संस्पृशेद् बुधः ॥ १० ॥

अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां वै तथा यक्षूषि संस्पृशेत् ।

कनिष्ठया च कर्णौ वै संस्पृशेन्नात्र संशयः ॥ ११ ॥

अङ्गुष्ठाभ्यां स्पृशेन्नाभिमुदरः करतलेन च ।

सर्वाङ्गुलीभिर्भूमध्यमङ्गुष्ठाग्रेण वै शिषाम् ॥ १२ ॥

सर्वाङ्गुलीभिर्बाहुं स्वं स्पृशेन्नासादिकर्मसु ।

अवेवमायमनं प्रोक्तं स्वस्वशाभोक्तनामभिः ॥ १३ ॥

मन्त्रैर्वैदिकसम्भूतैः सन्ध्या कार्या विशेषतः ।

न्यासांश्च कारयेत्तत्र प्राणवस्य मडामुने ॥ १४ ॥

व्याहृतीनां च गायत्र्याः षडङ्गेष्वक्षरोद्भवान् ।

गायत्रीशिरसो न्यासांस्तत आयमनं यरेत् ॥ १५ ॥

सूर्यश्चेति च मन्त्रेण प्रातःकाले विशेषतः ।

आपः पुनन्तु मध्याह्ने सायाह्नेऽग्निश्च मन्त्रतः ॥ १६ ॥

ततो मार्जनकं कुर्यान्नवविंशतिसङ्ख्यया ।

(Page पं. ३ अ. १८ पान ३७)

ततोऽर्घ्यदानकं कुर्याद्दुपस्थानं ततश्चरेत् ॥ १७ ॥

गायत्र्याः शापमोक्षं वै ततो ध्यानं जपं यरेत् ।

ब्राह्मयारी शतान्येव पञ्चकालेषु वै पृथक् ॥ १८ ॥

गायत्र्याश्च जपं कुर्याद्वाग्यतो मानसैश्चतः ।

अष्टोत्तरशतं काले गृहस्थो जपमायरेत् ॥ १९ ॥

वानप्रस्थश्च काले वै सडस्रं जपमायरेत् ।

अवेव सन्ध्या त्रिकालेषु ब्राह्मणैः कियते सदा ॥ २० ॥

त्रिपदां यैव गायत्रीं जपेदोङ्कारसंयुताम् ।

तत्र कर्म प्रवक्ष्यामि शृणु तं मुनिसत्तम ॥ २१ ॥

आदौ प्रणवमुख्यार्य पश्चाद्व्यालृतिरुख्यते ।
 भूर्भुवः स्वरिति प्रोक्ता ततः प्रणव उख्यते ॥ २२ ॥
 ततः सा त्रिपदा विप्र गायत्री य ततः पुनः ।
 ओङ्कारो विधिना नित्यं जपः सङ्क्रियते द्विजैः ॥ २३ ॥
 संन्यासिभिश्च विप्रेन्द्र यतुष्पादा विशेषतः ।
 जप्तव्या सैव गायत्री स्वस्वाश्रमविभागतः ॥ २४ ॥
 ब्रह्मचारी स्वगोत्रादिगृहस्थेषु मडाभुने ।
 भिक्षां यरेद्विधानेन गुरुवे तां निवेदयेत् ॥ २५ ॥
 भवत् पूर्वं व्रती विप्रो भवन् मध्यं तु क्षत्रियः ।
 भवदन्तं तथा वैश्यः सदा भिक्षार्थमुख्यरेत् ॥ २६ ॥
 गृहीता गुरुणा भिक्षा सम्पूर्णा यद्वि मानद ।
 तदोपवाससंयुक्तो वसेद्वै ब्रह्मचर्यवान् ॥ २७ ॥
 स्वल्पा वा पश्चिपूर्णा वा दत्ता भिक्षा मडात्मना ।
 गुरुणा तावतीं भुक्त्वा सन्तिष्ठेत्तस्य सन्निधौ ॥ २८ ॥
 पावाशदण्डसंयुक्तः सायं प्रातः स वह्निषु ।
 जुडुयात् समिधं यैव नभलोमधरो भवेत् ॥ २९ ॥
 गुरुदेवपरं तस्य दैवतं सर्वभावतः ।
 गुरुस्त्रीपुत्रसेवां स गुरुवत्तां समाखरेत् ॥ ३० ॥
 ऐकान्ते गुरुपत्नीभिर्न वसेथ्य कदाचन ।
 न स्त्रीभिः सल सम्भाषां स कुर्यात् कार्यडीनकः ॥ ३१ ॥
 स्त्रीगानादिक्भावान् वै शृणुयान्न सुयन्त्रितः ।
 न शुक्लं सन्त्यजेतापि ब्रह्मचारी विशेषतः ॥ ३२ ॥
 स्वप्ने शुक्लं गतं येद्वै तदा स्नानं समाखरेत् ।
 अष्टोत्तरशतं तत्र गायत्री जप उख्यते ॥ ३३ ॥
 गुरुणाऽध्यापितश्चैव कुर्यादध्ययनं भुने ।
 न स्वयं संवदेत् प्राज्ञो गुरुं विद्यापरायणः ॥ ३४ ॥
 अयं नानाविधैः प्रोक्तैर्लक्षाणैः संयुतो भवेत् ।

अरुमरररी मडररररर वेदरधररररररररर ॥ ३५ ॥

वरररररर द्दरदशैवररररर ररररररररररर वर द्दरररः ।

अथ वेररररररररररर अरुमररररर रररररररर ॥ ३६ ॥

वेदरदरररर ररररररररर ररुवरर ररररररररररर ।

ररररररररर ररररररररर ररररररररर र रररररररर ॥ ३७ ॥

मररररररररररररररर ररर ररर ररुडी ररवेरु ।

रररररर ररररररररर ररररररररर रररररर ररवेरु ॥ ३८ ॥

अथवरर अरुमररररररररः ररदर ररररररर ररररररररः ।

ररदृशरी ररररररररररररर ररररररर रररररररर ॥ ३९ ॥

रुतमधररररर ररर ररदधीनं मडरररुने ।

ररररर ररररररररररर ररर ररररररररर रररररररर ॥ ४० ॥

अरुमरररररररररर रररररर ररररररररर मडरररुने ।

अररररररर रररररर ररररर ररररररररररर ररवेरु ॥ ४१ ॥

॥ ॐ ररररररररर ररररररररररर रररररररररररररर ररररररररररर मडरररररर

रुतीये अरु३ मडोदररररररर अरुमररररररररररररर रररररररररररररररः ॥ ३.१८

(Page पं. ३ अ. १९ पान ३८)

३.१९ आररररररररररररररर ररर ररररररररररररररररररः

॥ ररररररररररर रररः ॥

रररररररररररररररः ।

रररः ररररर रररररः ररुवरर रररररररररररररः ।

ररररररर ररररररररररर रररररररररररररः ॥ १ ॥

ररररर ररररर रररररर ररररररररररररररररर ।

ररररररररररररररर रररु रर रररररररः ॥ २ ॥

ररररुगरी ररवेररररर ररररररररर ररररररर ।

दररररररररररररररः ररररररररर ररुडररररर ॥ ३ ॥

ररररर ररररर ररर ररररररररर ररर ।

ररररररररररररर रर ररु ररररररर रररररररर ॥ ४ ॥

स्नानं सन्ध्यां जपं लोममातिथ्यं देवतार्थनम् ।
 स्वाध्यायं वैश्वदेवं वै गृही नित्यं समाचरेत् ॥ ५ ॥
 यतुर्थीप्रतमाद्यं च कर्तव्यं त्वाश्रमस्थितैः ।
 तथाऽन्यानि प्रतादीनि कर्तव्यानि विशेषतः ॥ ६ ॥
 यतुर्थी प्रतलीनस्य नाधिकारो प्रतेषु वै ।
 सदा शौची भवेन्नूनं यतुःपदविवर्जितः ॥ ७ ॥
 शुक्ले यतुर्थिकायां वै योऽन्नं भुङ्क्ते मडामुने ।
 मांसाढारी मतो नूनं तथा भवति नारकी ॥ ८ ॥
 अग्निहोत्रं यरेन्नित्यं तथा श्राद्धादिकं मुने ।
 सदा ध्यापरो भूत्वा सन्तिष्ठेद् गृहसंस्थितः ॥ ९ ॥
 अमक्षमक्षणां क्वापि न कुर्यात् स गृहाश्रमी ।
 शौच्याचारसमायुक्तो भवेन्नियमसंयुतः ॥ १० ॥
 तर्पणं पितृदेवानां मुनीनां च समाचरेत् ।
 पञ्चयज्ञादिकं सर्वं नित्यं शास्त्रे प्रकीर्तितम् ॥ ११ ॥
 स्वस्वसत्ताप्रमाणेन कर्तव्यं गृहमेधिना ।
 तत्र धर्ममनुप्रोक्तं तं शृणुष्व मडामुने ॥ १२ ॥
 अर्धेन पुत्रदारादींश्चतुर्थांशेन सौष्टुम् ।
 यतुर्थांशेन देवादीन् तोषयेच्च गृहाश्रमी ॥ १३ ॥
 अवेनानाविधं धर्मं गृहस्थश्च समाचरेत् ।
 तृतीयभाग आयुष्ययुक्तः सोऽपि वनी भवेत् ॥ १४ ॥
 संस्थाप्य दारान् पुत्रादिसमीपे वा सल स्त्रिया ।
 वनं गच्छेत् स धर्मार्थं तपस्वी कर्मसिद्धये ॥ १५ ॥
 पुत्रा जाताश्च नोत्पन्ना अपि तद् वनगो भवेत् ।
 तपस्तत्र प्रकुर्यात् स इलकन्दादि भक्षयन् ॥ १६ ॥
 वन्येन याग्निहोत्राद्यतिथीनां पूजनादिकम् ।
 समाचरेद्भनस्थश्च नानातपसि संस्थितः ॥ १७ ॥
 समीपे संस्थिता पत्नी मैथुनं न समाचरेत् ।
 मनसाऽपि मडाभाग वानप्रस्थः कदाचन ॥ १८ ॥

वायुभक्षादिकं कुर्याद्वायुसाधनमेव सः ।
प्राणायामैश्च विप्रेष आचरेद्भनसंस्थितः ॥ १८ ॥
पञ्चाग्निसाधनं ग्रीष्मे उमन्ते जलवासनम् ।
वर्षास्वाकाशवासी स वानप्रस्थो भवेत्तथा ॥ २० ॥
सङ्कटे य वनस्थः स ग्रामे नैव वसेत् कदा ।
प्रवेशोऽपि न कर्तव्यो ग्रामे तेन मडात्मना ॥ २१ ॥
अेवं नानाविधान् धर्मान् वानप्रस्थग आचरेत् ।
यतुर्थांशं यदा तस्यायुष्यं विद्येत लो मुने ॥ २२ ॥
यतुर्थांशायुषि स्थाता संन्यासं स समाचरेत् ।
तदा स्त्रियाऽपि तस्यैवाशां त्यक्त्वा ज्ञापितो भवेत् ॥ २३ ॥
आज्ञा तस्मै प्रदातव्या स्त्रिया सैव विशेषतः ।
स्वयं तपसि दैलं स्त्री शोषयेन् मरणावधि ॥ २४ ॥
अग्निडोत्रं स्वदेडेऽसावात्मन्येकस्वभावतः ।
कृत्वा य निःस्पृडो भूत्वा विचरेत् पृथिवीमिमाम् ॥ २५ ॥
अलं ब्रह्मेति भावेन योगभूमिक्रमेण य ।
(Page पं. ३ अ. १८ पान ३८)
योगी भवति संन्यासी चित्तभूमिविचर्जितः ॥ २६ ॥
कर्मादिन्याससंयुक्तो विचरेधत्र तत्र वै ।
ग्रामैकरात्रवासी स भवेन्नासपरायणः ॥ २७ ॥
द्वन्द्वभावविडीनः स भिक्षां नित्यं समाचरेत् ।
करपात्री भवेद्वाऽपि संन्यासी य सदा मुने ॥ २८ ॥
करपात्री स संन्यासी ग्रासे ग्रासे मडामुने ।
अश्वमेधादिकं पुण्यं प्राप्नोत्यत्र न संशयः ॥ २९ ॥
यातुर्मास्ये वसेच्चैव तीर्थक्षेत्रादिभूमिषु ।
जितेन्द्रियो जितप्राणो निःसङ्गः सर्वकर्मसु ॥ ३० ॥
अलिंसा परमो धर्मः संन्यासानां विशेषतः ।
तृणादिकं य विप्रेष च्छेद्येन्न कदा न य ॥ ३१ ॥

त्ररररररर रररु ररररररर कुटीररर उदररुतः ।
 वरररर तत्र रुररररररर शृणु त्वं रुरुनररररर ॥ ३२ ॥
 रुररररररररररं नररुतुं देरुदरररः स उररुते ।
 रुरुनं वररररररं दररुडु डुररररररर रुररररररः ॥ ३३ ॥
 रररररर ररररररं र रररररं वररते ररर ।
 करररुतुं तरररर ररन ररनुदररः रुररररररः ॥ ३५ ॥
 कुटीं देरुडुडु रुरुगी रररररुतु रुरुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 डुररररररर डुरररररररुतु स कुटीररर उररुते ॥ ३५ ॥
 ततु डुररुदुडु रुरुगी डुररररररर स डुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 देरुदरररररररररररुतु रुरररररररररररर ररररररः ॥ ३६ ॥
 डुडुडुडुडुडुडुडुडुडु रररुः सडुगुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 गरुते दुरुषु नरररररं वै वररुते न कदररर ॥ ३७ ॥
 तरररररु देरुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु वररुते वररररः ।
 डुररररः सदर न तदुरुषुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ३८ ॥
 सुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ररररररर रररररररु नु डुरररररुनः ।
 डुररुदुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु रररः सडुगुडु डेरुदरररररः रुररररररः ॥ ३९ ॥
 ततु डुडुडुडुडुडुडुडुडुडु रुरुकुतु ररनरु दररुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 देरुदरररररररररररररः रुररररररररररर रतु रुरुनः ॥ ५० ॥
 देरुदुडुडुडुडुडुडुडुडुडु डुरररर रुरुधरररुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 तत्र रररररः रुरररं रुरुगी डुरररररु तनुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ५१ ॥
 डुरररुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु रुरुकुतं देरुदुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 तत्र दुरुगुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ५२ ॥
 ततः रुरररुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु रुरुनदररुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 देरुदरररररररररररररुतु रुरुतेरुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ५३ ॥
 देरुदुडुडुडुडुडुडुडुडुडु डुरररर रुरुनतुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ।
 तररु रुरुकुतं सवरररुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ५५ ॥
 सदर सुरुडु ।
 तत्र ररररुथु डु ॥ ५५ ॥

नाडं देडो न देडस्थो देडदेडिमयो न वै ।
सदा साक्षिस्वऋपस्थो ज्ञानानन्दमयो भवेत् ॥ ४६ ॥
यद्यज्ञानं भवेत्तस्य तत्तत् सर्वं विकारजम् ।
तत्त्यक्त्वा द्वन्द्वहीनश्च स्वेच्छायाः भवेत् स्वयम् ॥ ४७ ॥
यतुर्विधोऽयं संन्यासस्तत्राश्रमसमाश्रितः ।
अडं ब्रह्मेति योगेन ब्रह्मभूतो भवेन्नरः ॥ ४८ ॥
मनसा रसयुक्तेन विषयादिषु भो मुने ।
संन्यासश्च कृतो येन नारकः स भविष्यति ॥ ४९ ॥
कपर्दिका यदा तेनैका गृहीता मलामुने ।
तदा सडस्रवर्षाणि कुम्भीपाडे पतेत् ध्रुवम् ॥ ५० ॥
स्त्रीसम्भोगसुप्नेश्चा येत्तस्य वै मानसे क्षणम् ।
सम्भवेच्चैतदा विप्र गोसडस्रवधी भवेत् ॥ ५१ ॥
कृते मनः सदाऽऽधीनं नराणां धर्मयोगतः ।
(Page पं. ३ अ. २० पान ४०)
ध्यानं मुष्यं कृतं तत्र तेन सर्वं प्रलभ्यते ॥ ५२ ॥
त्रेतायां यञ्चलं शित्तं धर्मस्य पादहीनतः ।
तपस्तत्र कृतं मुष्यं तेन सर्वं लभेन्नरः ॥ ५३ ॥
द्रापरे देडकष्टं यत्र भवेत्तेन तत्र य ।
मुष्यः स्वधर्माचारश्च तेन सर्वं लभेन्नरः ॥ ५४ ॥
कलावासुरभावेन नष्टो धर्मः कृमेण वै ।
तत्र स्मरणमात्रेण नाम्नः सर्वं लभेन्नरः ॥ ५५ ॥
नामस्मरणमार्गे वर्णाश्रमो न य विद्यते ।
संन्यासादिः सदायारो भवेत्तेनासुरं डतम् ॥ ५६ ॥
कलावासुरबाहुल्यान्न संन्यासस्य योग्यता ।
यञ्चलं देडचित्तादि तेन नष्टो भविष्यति ॥ ५७ ॥
वर्णाश्रमविहीनश्च यो वै भवति निश्चितम् ।
तस्य दण्डो न विद्येतादण्डो वेदे स डथ्यते ॥ ५८ ॥

ज्ञानददडडरररररररगात् स्वयं योगी भवेन्नरः ।
निषेधविधिडीनश्च स्वेच्छाधर्मपरो भवेत् ॥ ५८ ॥
कर्तव्यं यद्वि तेनाऽपि वेदेषु विधृतं भवेत् ।
तदा विधिसमायुक्तो जन्तुर्भवति निश्चितम् ॥ ६० ॥
डिञ्चिन्न तेन कर्तव्यं यदा वेदे प्रकीर्तितम् ।
तदा निषेधसंयुक्तो नरो भवति मानद ॥ ६१ ॥
अतो विधिनषेधाभ्यां डीनो योगी प्रकीर्तितः ।
तेनायररर आचारः स अेवं तस्य योगदः ॥ ६२ ॥
अतो योगी मडाभाग ददडडीनः प्रकीर्तितः ।
वर्णाश्रमविडीनः स ब्रह्मभूतः प्रजायते ॥ ६३ ॥
स विनायकनामा वै नायकैर्वर्जितः स्वयम् ।
योगी तेन समाप्यातः सर्वेषां नायको भवेत् ॥ ६४ ॥
ब्रह्मणि ब्रह्मभूतश्चेज्जातो योगस्य सेवया ।
यद्वि वर्णाश्रमे संस्थो भवति स्वेच्छया मुने ॥ ६५ ॥
लोकसङ्ग्राहणार्थं स नित्यं धर्मं समायरेत् ।
निःस्पृहो धर्मभोगार्थं मतं तदपि तादृशम् ॥ ६६ ॥
अेतदाश्रममार्गश्च कथितस्ते मडामुने ।
मायया रररितं सर्वं जानीडि ब्रमणात्मकम् ॥ ६७ ॥

॥ ॐ तत्सद्विति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषद्वि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
तृतीये भाऽे मडोदररररररररररर आश्रमधर्मवर्णनं नाम अेकोनविंशतितमोऽध्यायः ॥ ३.१८

३.२० वर्णधर्मप्रकाशो नाम विंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

नरनारायणावूयतुः ।
वर्णाश्चत्वार अेवं ते स्वस्वधर्मयुता मुने ।
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रा शूद्रः प्रकथ्यते ॥ १ ॥
व्यभिचारेण तेषां वै वर्णा जाता मडामुने ।
नानाविधा विशेषेण जानीड्यत्र न संशयः ॥ २ ॥

तत्र ब्राह्मणधर्मं ते कथयामि समासतः ।
 शृणु मायाविनाशार्थं मायावृषं पुरातनम् ॥ ३ ॥
 यतुर्धा ब्राह्मणानां वै वृत्तिः शास्त्रैः प्रकीर्तिता ।
 उच्छः शिवं तथा शुक्लं मृतं यामृतकं भवेत् ॥ ४ ॥
 अयाचितं य भूमैर्यत् कर्षणं वा वने स्थितिः ।
 तेषां मार्गं प्रवक्ष्यामि शृणुष्व सुसमाहितः ॥ ५ ॥
 गृहीतं कृषिकैर्धान्यं तत्र शिष्टं तदग्रजम् ।
 कणादि तस्य योगेन दैवपोषणमाचरेत् ॥ ६ ॥
 (Page पं. ३ अ. २० पान ४९)
 अथवा वाणिज्यादीनां गृहेभ्यो मार्जितं भवेत् ।
 कणादि तस्य योगेन दैवपोषणमाचरेत् ॥ ७ ॥
 ऐका वृत्तिरियं प्रोक्ता द्वितीयां शृणु साम्प्रतम् ।
 भूमेः कर्षणादीनेन वृष्ट्याऽन्नं तत्र जायते ॥ ८ ॥
 तेनैव दैवनिर्वाहः कर्तव्यो ब्राह्मणैः सदा ।
 शुक्लवृत्त्याऽऽचरेद्भैक्ष्यं रागलोभविवर्जितः ॥ ९ ॥
 तेन दैवस्य निर्वाहं स कुर्यात्तन्मृतं स्मृतम् ।
 अयाचितेन वा कार्याऽमृतमेतत् प्रकीर्तितम् ॥ १० ॥
 कृषीवलैः स भूमैर्यत् कर्षणं वा समाचरेत् ।
 तत्र धान्योद्भवे नैव दैवपोषणकं चरेत् ॥ ११ ॥
 स्वधर्मः पूर्वभागे ते कथितश्च भडामुने ।
 सेवादिवृत्तियोगेन तिष्ठेन्न ब्राह्मणः कदा ॥ १२ ॥
 क्षत्रियाणां य शस्त्रादिधारणेन भडामुने ।
 दैवनिर्वाहकः प्रोक्तो न सेवाकारको भवेत् ॥ १३ ॥
 अग्निहोमं य विप्रस्य उस्तेनाऽयं समाचरेत् ।
 संन्यासं नैव विप्रेष कुर्यात् क्षत्रियजः कदा ॥ १४ ॥
 वैश्याऽपि क्यकारी वै विक्रयं य तथाऽऽचरेत् ।
 कृषिभिः कर्षणं भूमैर्गवां पालनमादरात् ॥ १५ ॥
 संन्यासधर्महीनश्च सदा तिष्ठेत् स मानद ।

क्षत्रियाणां विशां विप्र यजनं दानमेव च ॥ १६ ॥
 समाख्यातं त्वध्ययनं न प्रोक्तं याजनादिकम् ।
 अग्निकर्म तथा देवार्थनं ब्राह्मणशततः ॥ १७ ॥
 कारयेद्वैश्वधर्मज्ञः स्वधर्मपालनाय वै ।
 तर्पणं ब्राह्मणस्येन मन्त्रेण तु समाचरेत् ॥ १८ ॥
 अेष वैश्यस्य मार्गो वै कथितस्ते द्विजोत्तम ।
 शूद्रस्य तु त्रिवर्णानां सदा सेवा प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥
 दासवन्नात्र सन्देह आश्रमो गृहिसंज्ञितः ।
 दानं दद्याद् द्विजायैव पुराणश्रवणं तथा ॥ २० ॥
 कुर्याद्विदाक्षरस्यायं न कुर्याच्छ्रवणं कदा ।
 पुराणाद्विषु देवानामवताराः प्रकीर्तिताः ॥ २१ ॥
 तेषां मूर्तिप्रतिष्ठा वै कृता देवर्षिभिः पुरा ।
 तासां स्पर्शादिकं यैव न कर्तव्यं कदाचन ॥ २२ ॥
 नरादिभिश्च सर्वत्र स्वेच्छया स्थापिता भवेत् ।
 तस्याः स्पर्शाच्च कर्तव्यः शूद्रैर्नित्यं मडामुने ॥ २३ ॥
 नाममन्त्रेण पूजा वै कर्तव्या स्मरणं तथा ।
 मृत्तिकार्यां समभ्यर्च्येन्नाममन्त्रेण वा मुने ॥ २४ ॥
 आवाडनादि प्रारभ्य विसर्गान्तं समाचरेत् ।
 पुराणसम्भवैर्मन्त्रैः श्राद्धतर्पणकादिकम् ॥ २५ ॥
 ब्राह्मणानां मुष्पैश्चैव शूद्रैः कर्तव्यमादरात् ।
 न पुराणादिसम्भूताः श्लोकास्ते शूद्रजातिभिः ॥ २६ ॥
 पठितव्या मडाभाग श्रवणं सम्मतं सदा ।
 अन्त्यजातिभवाः शूद्रास्तैर्नामस्मरणं सदा ॥ २७ ॥
 कर्तव्यं देवमूर्तीनां स्पर्शो नैव कदाचन ।
 पुराणसम्भवैर्मन्त्रैर्न कर्तव्यं मडामुने ॥ २८ ॥
 कर्म किञ्चिच्च तैः सर्वैः स्वस्वधर्मपरायणैः ।
 पितृणां देवतानां योद्देशं कृत्वा घनादिकम् ॥ २९ ॥

धान्यं तैः सम्रदातव्यमेष मार्गः पुरातनः ।
स्वस्वधर्मरता अते स्वर्गगामिन अेव थ ॥ ३० ॥

भवन्ति नात्र सन्धेडो मडाडोगाः सुडुडे रताः ।
प्राजापत्यं ब्राडमडानां क्षत्रियाडानां तथैन्द्रकडु ॥ ३१ ॥
वायवं वैश्यजातीनां गान्धर्वं शूद्रजन्मिनाडु ।
स्वस्वकडर्मरतानां वै पदं प्रोक्तं मनीषिभिः ॥ ३२ ॥

(Page पं. ३ अ. २१ पान ४२)
तत्र ते डोगडोक्तारो भवन्त्यत्र न संशयः ।
अेवं मायाडडयं स्वल्पं वार्णधर्मप्रकाशनडु ।
शृणुति यः पठेत्तस्य मायाडोडो न विधते ॥ ३३ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्डौद्रले मडापुराणे
तृतीये भाऽे मडोदररररररररर वार्णधर्मप्रकाशो नाम विंशतितडोडध्यायः ॥ ३.२०

३.२१ देवपितृकडर्मवार्णनं नामैकविंशतितडोडध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नडः ॥
नरनारायणवूयतुः ।
स्त्रीणानां धर्मं प्रवक्ष्यावस्तं शृणुष्व मडाडते ।
जातमात्रा थ सा देवैर्बुज्यते त्रिभिरादरात् ॥ १ ॥
यन्द्रो गन्धर्वको वहिर्द्वे द्वे वर्षे मडाडते ।
कन्यां डुनक्ति धर्मेण षट् वर्षाणि विभागतः ॥ २ ॥
तन्मध्ये न प्रदातव्या कन्या कडुडै सुडुज्जनैः ।
दत्ता येदेवताक्षोडो भवेद्वै धर्मानाशनत् ॥ ३ ॥
समाष्टनवदिग्वर्षवयुडुक्ता सुडुज्जनैः ।
कन्या नराय द्दातव्या साधवे कुलजाय वै ॥ ४ ॥
दशवर्षाधिका कन्या रज्जुयुडुक्ता थ सम्मता ।
न दत्ता थदि तन्मध्ये मडापापप्रवर्धिनी ॥ ५ ॥
पदे पदे ब्रडमडत्यां लडन्ते जनकादयः ।
अतः कन्या प्रदातव्या विधिना स्वर्गदा भवेत् ॥ ६ ॥

कन्यादानसमं पुण्यं विधते न कदाचन ।
 यथा वंशः प्रवर्धेत सर्वेभ्यः सुभदायकः ॥ ७ ॥
 रजोदर्शनयुक्ता येज्जता स्त्री सा तदा भवेत् ।
 वशगा स्वपतेस्तस्या भवे तदैवतं मतम् ॥ ८ ॥
 दासीवत्तं पतिं सा वै सम्भजेद्भक्तिसंयुता ।
 वने पतिर्यदा यातस्तदा तमनुगा भवेत् ॥ ९ ॥
 यद्वि पुत्राद्यो भालास्तदा तेषां प्रसन्निधौ ।
 पोषणार्थं भवेच्चैव संस्थिता वनगे पती ॥ १० ॥
 यद्वि संन्यासधारी येत् पतिर्भवति भो मुने ।
 तदा स्त्रिया प्रदातव्या तस्मा आज्ञा मडामुने ॥ ११ ॥
 यदा गृहस्थितो भर्ता मृतश्चेत् सडगा भवेत् ।
 वनस्थितस्तदा तद्गत् कर्तव्यं सुस्त्रिया डिल ॥ १२ ॥
 मृते भर्तरि पत्नी सा गर्भयुक्ता रजस्वला ।
 तदा पत्या न सङ्गच्छेद्विधवाधर्मगा भवेत् ॥ १३ ॥
 यतुर्थे दिवसे शुद्धा भवेत् सा पतिकर्मणि ।
 पञ्चमे दिवसे विप्रादिपूजायां शुचिर्भवेत् ॥ १४ ॥
 विधवा स्त्री सदा विप्र ऐकमुक्तपरायणा ।
 व्रतादिना स्वदेहं वै शोषयेन्नित्यमादरात् ॥ १५ ॥
 भवेमादिः सतीनां वै धर्मो मुप्यः प्रकीर्तितः ।
 श्रवाणात् पुण्यदस्तासां भवत्येव मडामुने ॥ १६ ॥
 सर्वेषां पितृदेवानां कर्म कर्तव्यमादरात् ।
 मनुजैस्तत्र पितृणां कर्म सङ्केपतः शृणु ॥ १७ ॥
 अथ श्राद्धममावास्यां प्राप्य कार्यं द्विजोत्तमैः ।
 पिण्डान्वाडार्यकं भक्त्या भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ १८ ॥
 पिण्डान्वाडार्यकं श्राद्धं सङ्कमेषु प्रशस्यते ।
 अपराले द्विजतीनां प्रशस्तेनाभिषेपा वै ॥ १९ ॥
 (Page पं. ३ अ. २१ पान ४३)
 पूर्णिमाद्या अमान्ता यास्तिथयः कृष्णपक्षके ।

यतुर्दशीं वर्जयित्वा प्रशस्ताः श्राद्धकर्मणि ॥ २० ॥
 शस्त्रादिविषयोर्गैर्ये मृतास्तेषां मडामुने ।
 यतुर्दश्यां समाख्यातं श्राद्धं नान्यत्र शस्यते ॥ २१ ॥
 कृषरापक्षेऽष्टकास्तिस्रः पौषमासादिषु त्रिषु ।
 यतस्त्रोऽप्यष्टकाः पुण्याः श्राद्धकर्मणि सर्वदा ॥ २२ ॥
 त्रयोदशी समायुक्ता युगादितिथयः स्मृताः ।
 मन्वादितिथयः श्राद्धे प्रशस्ताः पुण्यदा मताः ॥ २३ ॥
 नैमित्तिकमिदं प्रोक्तं व्यतीपाते य वैधृतौ ।
 भान्धवानां मृतानां य दशपिण्डादिकं मुने ॥ २४ ॥
 काम्यानि यैव श्राद्धानि शस्यन्ते ऋषादिषु ।
 अयने विषुवे यैव तीर्थे क्षेत्रे त्वनित्यकम् ॥ २५ ॥
 अक्षय्यं वारतिथिषु स्वस्वजन्मदिनेष्वपि ।
 नक्षत्रेषु य सर्वेषु कार्यं श्राद्धं विशेषतः ॥ २६ ॥
 अथवेड सुभप्राप्त्यै पितृलोकसुभाय य ।
 श्राद्धं कामप्रदं प्रोक्तं सर्वदा नित्यवन् मुने ॥ २७ ॥
 गयायामक्षयं श्राद्धं प्रयागेऽमरकण्टके ।
 मयूरेशपुरे यैव काश्यादिषु विशेषतः ॥ २८ ॥
 गायन्ति पितरो गाथां नर्तयन्ति मनीषिणः ।
 ओष्ठव्या भडवः पुत्राः शीलवन्तो गुणान्विताः ॥ २९ ॥
 तेषां तु समवेतानां यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ।
 गयां प्राच्यानुसर्गेण यद्वि श्राद्धं समाचरेत् ॥ ३० ॥
 तारिताः पितरस्तेन स याति परमां गतिम् ।
 वाराळे पर्वते यैव गयायां य विशेषतः ॥ ३१ ॥
 मयूरे य तथा काश्यामष्टवैनायकस्थले ।
 गङ्गाद्वारे प्रभासे य भिल्वके नीलपर्वते ॥ ३२ ॥
 कुरुक्षेत्रे सेतुबन्धे भृगुतुङ्गे मडालये ।
 केदारे कृष्णतीर्थे वै नैमिषारण्यकादिषु ॥ ३३ ॥

ते सर्वे स्वस्वकर्मज्ञाश्चक्रुः स्वस्वक्रियां मुने ॥ ५ ॥

मन्वन्तरेष्वतीतेषु तैः पुनश्च गणेश्वरः ।

आराधितो विशेषेण योगशान्त्यर्थमादरात् ॥ ६ ॥

कुमेषा अहमभूतास्ते यथुस्तं गणपं पुनः ।

ऐकभावेन योगज्ञा योगाकारं मडामुने ॥ ७ ॥

पुत्राश्च अहवस्तेषां वर्णानं नैव शक्यते ।

पौत्रादिकमभावेन पालिता तैर्वसुन्धरा ॥ ८ ॥

वैवस्वतेन्तरे प्राप्तेऽधुना तत्र अवीमि ते ।

शृणु सङ्क्षेपतो विप्र मनुजानां यस्त्रिकम् ॥ ९ ॥

मनोस्तु दश पुत्रा वै जाताः पितृसमा मुने ।

सुधुम्नः प्रथमस्तेषां ज्येष्ठा कन्या अहवूव ७ ॥ १० ॥

षष्ठ्वाकुर्नृगशर्यातिदिष्टा धृषणः कुरुषकः ।

नरिष्यन्तपृषध्नौ य नभगः परिकीर्तिताः ॥ ११ ॥

नवैते सूर्यवंशे वै शकृतुव्यपराङ्मनाः ।

ज्येष्ठे यन्द्रस्य वंशो वै स्त्रीभावात् सम्भूव ७ ॥ १२ ॥

सुधुम्नः स कदाचिद्वै मृगयार्थं वने ययौ ।

वनेषु सैन्यसंयुक्तो अन्नामामितविङ्कमः ॥ १३ ॥

द्वैवयोगेन राजाऽयं ययौ गौरीवनं मुने ।

तत्र प्रवेशमात्रेण स्त्रीरूपः स अहवूव ७ ॥ १४ ॥

शिवेन शैलपुत्र्यर्थं शापितं तद्धनं सदा ।

मृकण्डदेहज शृणुष्वोत्रं वै तत्र कारणम् ॥ १५ ॥

गौरीवने भवान्या स नग्नः शम्भुश्च सा तथा ।

नग्नः रेमे शिवेनैव तथा शम्भुश्च मानद ॥ १६ ॥

ऐकदा मुनयः श्रेष्ठा वसिष्ठाद्याः समाययुः ।

दर्शनार्थं मडेशस्य तत्र ते विविशुः सुभम् ॥ १७ ॥

तान् दृष्ट्वा लज्जिता देवी शिवश्चैव मडामुने ।

ततस्ते विमुष्ठा जग्मुर्मुनयो लज्जिता भृशम् ॥ १८ ॥

ततः शिवेन शापो वै दत्तस्तत्र वने मुने ।
 प्रवेशेऽत्र पुमान् सद्यो भवतु स्त्रीस्वरूपधृक् ॥ १९ ॥
 सुद्युम्नस्तत्र सञ्जातो नारीरूपो विशेषतः ।
 शुशुभे यौवनश्रिया स्तनभारभरान्वितः ॥ २० ॥
 ततस्तत्र भुधो देवश्चन्द्रपुत्रः समाययो ।
 तेन दृष्टा सुरुपा सा नारी मोडकरी मुने ॥ २१ ॥
 साऽपि तं चङ्गमे तत्र देवरूपं मडाप्रभम् ।
 तेन भुक्ता यथौ स्थानं स्वकीयं लज्जिताऽभवत् ॥ २२ ॥
 तस्यां पुरुरवा जज्ञे चन्द्रवंशधरः प्रभुः ।
 श्राद्धकर्मणि विध्यातो बभूव पितृभक्तितः ॥ २३ ॥
 तदर्थं च वसिष्ठेन गाणेशस्य मडामनुः ।
 दत्तो विनायकायेति नमोन्तः स्त्रीस्वरूपिणे ॥ २४ ॥
 राजपुत्री वनं गत्वा तताप तप उत्तमम् ।
 शतवर्षैर्गण्ठाध्यक्षस्तां यथौ भक्तिभावतः ॥ २५ ॥
 तथा सम्भूजितो दुषिष्ठेः स्तुतस्तस्यै वरं ददौ ।
 तथा पुरुषभावाय याचितश्च वरः शुभः ॥ २६ ॥
 तथेति तं पुनः सद्यः कृत्वा नरसुरपिणम् ।
 (Page पं. ३ अ. २२ पान ४प)
 गाणेशः स यथौ स्थानं स्वकीयं भक्तवत्सलः ॥ २७ ॥
 सुद्युम्नस्य ततस्तस्य पुत्रा जातास्त्रयो मुने ।
 उडलश्च गयश्चैव विनीतश्च मडाभलः ॥ २८ ॥
 पुत्रान् स राज्ये संस्थाप्य मडातेजा यथौ वनम् ।
 गाणेशं योगमार्गेण तोषयामास नित्यदा ॥ २९ ॥
 शान्तियोगधरः सोऽपि बभूव वनसंस्थितः ।
 अन्ते सायुज्यतां प्राप्नो गाणेशस्य मडाभलः ॥ ३० ॥
 सुद्युम्ने स्त्रीत्वमापन्ने षलानामधरे मुने ।
 षक्ष्वाकुं राज्यधर्मे तं स्थापयामास वै मनुः ॥ ३१ ॥
 वनं यथौ मडाभागो मनुर्वैवस्वतो मुने ।

सूर्यात् प्राप्य मलामन्त्रं जज्ञाप य षडक्षरम् ॥ ३२ ॥

सूर्येण योगमार्गश्च कथितस्तेन विद्वपम् ।

अभजद्योगशान्त्यर्थं सोऽपि शान्तो भवूव ७ ॥ ३३ ॥

नित्यं गणपतिं स्वर्गेऽभजन्मानन्त्ययेतसा ।

मलायोगी मनुर्देवं न मुमोय कदाचन ॥ ३४ ॥

धक्ष्वाकुः पुत्रकामार्थं वसिष्ठस्योपदेशतः ।

अष्टाक्षरेण मन्त्रेणोऽतोषयद् गणनायकम् ॥ ३५ ॥

शतवर्षैः प्रसन्नोऽभूद्धै तं वरमुत्तमम् ।

स्तुतः सम्भूजितस्तेन यथौ स्थानं गणेश्वरः ॥ ३६ ॥

गणेशवरदानेन विकुक्षिस्तस्य यात्मजः ।

भवूव सर्वमान्यः स तेजस्वी दृढविक्रमः ॥ ३७ ॥

संस्थाप्य स्वाधिकारे वै राज्ञे राजा यथौ वनम् ।

पुनस्तेन सुमन्त्रेण तोषयामास विद्वपम् ॥ ३८ ॥

क्रमेण शान्तिमापन्नं धक्ष्वाकुर्ब्रह्मणो मुने ।

ब्रह्मभूतः स्वभावस्थः स्वानन्दे गणपं यथौ ॥ ३९ ॥

विकुक्षेरभवन् पुत्रा दश पञ्च मलामुने ।

तेषां ज्येष्ठः ककुत्स्थश्च शृणु तस्य विद्येष्टितम् ॥ ४० ॥

दैत्यैः सन्ताडिता देवाः शरणं तं नृपात्मजम् ।

ययुः सोऽपि मलातेजा दैत्यान् योद्धुं समायथौ ॥ ४१ ॥

तन्नेन्द्रं वृषभं तस्य कृत्वा ककुटि संस्थितः ।

जघान दैत्यपान् सर्वान् विजयी याऽभवन्नृपः ॥ ४२ ॥

ककुत्स्थस्तेन देवेन्द्रैर्नाम्ना सङ्गीर्तितो नृपः ।

स गणेश्वरभक्तो वै यथौ विद्वेश्वरं परम् ॥ ४३ ॥

ततोऽनेनाः पृथुस्तस्माद्भिश्चरन्धिश्च तत्सुतः ।

तस्मात्थन्द्रो मलाबाहुस्तस्मात्थय युवनाश्रकः ॥ ४४ ॥

तस्मात्थलाभस्तनामाऽभूद् बृहदश्वश्च तत्सुतः ।

ततः कुवलयाम्बश्च पुत्रोऽभूदेव धुन्धुडा ॥ ४५ ॥

धुन्धु लत्वा मडादैत्यं धुन्धुमारो बभूव ल ।
धुन्धुमारस्य पुत्रा वै त्रयः प्रोक्ता मडामुने ॥ ४६ ॥
दृढाश्वः कपिलाश्वश्च लद्राश्वश्च मडाबलः ।
दृढाश्वस्य च डर्यश्वो मडाबलपराक्रमः ॥ ४७ ॥
डर्यश्वस्य निकुम्भोऽभून्निकुम्भाद्धर्षणाश्वकः ।
कृशाश्वश्च रणाश्वश्च द्वौ पुत्रौ तस्य सम्मतौ ॥ ४८ ॥
कृशाश्वस्य च पुत्रोऽभूद्युवनाश्व इति स्मृतः ।
स युद्धे देवतुल्यो वै बभूव परमद्युतिः ॥ ४९ ॥
तेन पुत्रार्थमानन्दान् मुनिभिश्च मडात्मना ।
वरुणस्य कृतो यज्ञस्तत्र तैर्मन्त्रितं जलम् ॥ ५० ॥
रात्रौ राजा पपौ विप्र तृषितो दैवयोगतः ।
ब्राह्मणैश्च तदा पृष्टे केन पीतं जलं मडत् ॥ ५१ ॥
राज्ञा पीतं विदित्वा ते विस्मिता ब्राह्मणस्ततः ।
उच्युस्तं राजशार्दूलं किं कृतं च त्वया प्रभो ॥ ५२ ॥
तवोदरे तथा गर्भो भविष्यति न संशयः ।
(Paṅc ५. ३ अ. २३ पान ४६)
अेवमुक्त्वा च ते यज्ञं पूर्णं कृत्वा ययुः स्थलम् ॥ ५३ ॥
उदरे युवनाश्वस्य गर्भः संववृधे मुने ।
सम्पूर्णे तत्र देवेन्द्रो गर्भे तस्य मडात्मनः ॥ ५४ ॥
विदार्य जठरं सधः पूर्ववत्तं चकार ल ।
कं धास्यति कुमारोऽयं तत्रेन्द्रस्तानुवाच ल ॥ ५५ ॥
मां धास्यति ततस्तेन मान्धाता कथितो द्विजैः ।
इन्द्रेण वर्धितः सोऽपि रराज परमद्युतिः ॥ ५६ ॥
स तु सर्वान् वशे कृत्वा सार्वभौमो बभूव ल ।
अव्यालगतिलोडि देवतुल्यो विशेषतः ॥ ५७ ॥
गुणा वर्णयितुं शक्या मान्धातुर्न मडात्मनः ।
स अेव गणराजं तमभजन्नित्यमादरात् ॥ ५८ ॥
वसिष्ठाद्योगमाश्रित्य योगिवन्धो बभूव ल ।

डुरुकुत्सः सुतस्तस्य संस्थाथ्य स वनं यथौ ॥ ५ॢ ॥

गणेशभक्तिं वै तत्र रकारांडते लयं यथौ ।

स्वानन्दे गणपे विप्रं ब्रह्मभूतः स्वभावतः ॥ ॢ० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये डुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडाडुराणे

तृतीये भाऽे मडोदरररररररर मन्धातुश्चरित्रकथनं नाम द्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ ३.२२

३.२३ अम्बरीषरररररररर नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मुनिरुवाच ।

मनोर्वशे मडाभागोऽम्बरीषश्च भभूव यः ।

अेकादशीप्रती नित्यं वदतं तस्य चेष्टितम् ॥ १ ॥

नरनारायणवूयतुः ।

मनोर्वशेऽत्यडुत्रोऽभूदम्बरीषः प्रताडुवान् ।

नित्यं विषणुं स्वभावेनाऽभजश्यानन्यमानसः ॥ २ ॥

अेकादशीप्रतेनैव तोषयाभास माधवम् ।

ततो भडुगते काले द्वादश्यां तं यथौ मुनिः ॥ ३ ॥

दुर्वासाः ङोधशाली यातिथिः डारणकेऽभवत् ।

तं प्राणभ्य स राजर्षिरुवाच प्रकृताञ्जलिः ॥ ॡ ॥

भगवन् स्वल्पकालस्था द्वादशी मे य डारणे ।

प्रतसाधनकार्यार्थं प्रार्थयामि मडाभुने ॥ ५ ॥

स्वल्पकालेन सन्ध्यादि कृत्वाऽऽगन्तव्यमादरात् ।

तथेति नृपतिं विप्रं उक्त्वा तीर्थं जगाम ॢ ॥ ॢ ॥

तत्र शीघ्रतया तेन कृतं सन्ध्यादिकं भुने ।

तथापि कालयोगेन द्वादशी प्रगता ततः ॥ ७ ॥

मुडूर्तमात्रकालस्योत्कभाणं तेन वै कृतम् ।

नृपेण डवलमात्रा सा द्वादशी साधिताऽभवत् ॥ ॢ ॥

विषणुतीर्थं ततस्तेन भक्षितं प्रतसिद्धये ।

डश्चादतिथिराजस्य प्रतीक्षामकरोनृपः ॥ ॢ ॥

ततः शीघ्रतया तत्र दूर्वासाः प्रययौ मुने ।
 राक्षा तस्मै स्ववृत्तान्तः कथितो विस्तरेण ७ ॥ १० ॥
 श्रुत्वा स कुपितोऽत्यन्तं दूर्वासास्तं शशाप ७ ।
 निमन्त्र्य मां त्वया राजन् प्रकृतं पारणं कथम् ॥ ११ ॥
 अतस्तवं कृललीनो वै भविष्यसि न संशयः ।
 अवेमुक्त्वा जगामाऽसौ दूर्वासाः स्वेष्यया यरन् ॥ १२ ॥
 ततः सोऽपि नृपोऽत्यन्तं द्युःषितः संस्थितोऽभवत् ।
 उपोषणसमायुक्तः स्वगृहे तं प्रतीक्षयन् ॥ १३ ॥
 अतिथिं त्वागतं त्यक्त्वा कथं कुर्वे हि भोजनम् ।
 (Page पं. ३ अ. २३ पान ४७)
 निमन्त्र्य तं विशेषेण जपध्यानपरायणः ॥ १४ ॥
 गते संवत्सरे तत्राऽऽजगाम मुनिनारदः ।
 प्रपूज्य सर्ववृत्तान्तं कथयामास तं नृपः ॥ १५ ॥
 ततस्तं नारदः प्राड शृणु राजन् मडामते ।
 जलभक्षणमात्रेण पारणं य त्वया कृतम् ॥ १६ ॥
 तेनोपोषणयुक्तेन त्वया धर्मः प्रपालितः ।
 द्वादशीं व्रतगा पूर्णा साधिता व्रतसिद्ध्ये ॥ १७ ॥
 अपराधविहीनस्य तवाऽयं विघ्न उत्थितः ।
 दूर्वासाः कोपसंयुक्तो जगाम क्षुधितो गृडात् ॥ १८ ॥
 अतस्तवं विघ्नराजं तं भज यत्नेन मानद ।
 तेन विघ्नविहीनश्च भविष्यसि न संशयः ॥ १९ ॥
 विष्णुना प्रेषितोऽहं वै त्वदर्थं नृपसत्तम ।
 सर्वेषामादिऋषोऽयमन्ते सोऽपि गणेश्वरः ॥ २० ॥
 शिवविष्ण्वाद्यस्तस्य गणाः प्रोक्ता न संशयः ।
 तेन संस्थापिताः सर्वे नानाकार्येषु भूमिषु ॥ २१ ॥
 यित्तं बुद्धिस्वरूपं यत्तत्र चिन्तामणिः स्थितः ।
 तं गच्छ शरणं वत्स पतिं बुद्धेर्विशेषतः ॥ २२ ॥
 त्यक्त्वा सिद्धिपतिं देवं सिद्धिमिच्छति दुर्मतिः ।

तस्यासिद्धिर्भवेन्नित्यं सर्वत्राऽत्र न संशयः ॥ २३ ॥

येवमुक्त्वा मुनिस्तस्मै ददौ मन्त्रं षडक्षरम् ।

मडाविष्णुर्जपति यं ततः सौंऽतर्द्धितोऽभवत् ॥ २४ ॥

अम्भरीषस्तदारभ्य विद्वेशं शरणं गतः ।

जजाप मन्त्रराजं तं पूजयित्वा विनायकम् ॥ २५ ॥

विष्णोर्गणेशस्य वैवाभेदस्तेन समाश्रितः ।

गणेशस्य यतुर्धा सा मूर्तिः सर्वत्र दृश्यते ॥ २६ ॥

ततो दूर्वाससो विप्र मन्त्राञ्चलतां गतम् ।

दयया स्वयमेवासावम्भरीषं जगाम ७ ॥ २७ ॥

समागतं मुनीन्द्रं तं दृष्ट्वा विस्मितमानसः ।

प्रणाम्यादावम्भरीषोऽपूजयद् भक्तिसंयुतः ॥ २८ ॥

ततस्तं नृपशार्दूलं जगाद मुनिसत्तमः ।

दूर्वासा विनयेनैव युक्तं परमदर्षितः ॥ २९ ॥

दूर्वासा उवाच ।

क्षमस्वैनं मेऽपराधं साडसं नृपसत्तम ।

अपराधविहीनं त्वामशपं क्रोधसंयुतः ॥ ३० ॥

त्वं तु साधुस्वभावेन संस्थितः स्वगृहे नृप ।

उपोषणसमायुक्तस्तेन सर्वं जितं त्वया ॥ ३१ ॥

मां त्यक्त्वा जलपानेन पारणं यत्त्वया कृतम् ।

सैव निष्कलत्रपैकादशी तव भविष्यति ॥ ३२ ॥

अन्याः कृलयुताः सर्वास्ते भवन्तु नृपोत्तम ।

येवमुक्त्वा स तेनैव बुभुजे मुनिसत्तमः ॥ ३३ ॥

तमनुगृह्य दूर्वासा यथौ स्वस्याश्रमं शुभम् ।

अम्भरीषस्ततो देवं गणेशमभजत् सदा ॥ ३४ ॥

तस्मात्पुत्राः समुत्पन्नास्तत्र ज्येष्ठे प्रतापवान् ।

राज्ये नृपोत्तमस्तं स स्थापयित्वा वनं यथौ ॥ ३५ ॥

भक्त्या गणपतिं तत्राऽभजन्थानन्ययेतसा ।

कालेनाऽते गणेशानं यथौ योगेन तत्पतः ॥ ३६ ॥

स अवे ज्ञानसन्धाता मडायोगी नृपोत्तम ॥ १० ॥

ययावुवाचैव वनं तान् तथेति मडाभलः ।

स गन्धमादनद्रोण्यां सुष्वाप य नृपोत्तमः ॥ ११ ॥

ततो भडुगते काले वसुदेवसुतोऽभवत् ।

विषणुः साक्षान् मडायोगी तपसाऽऽराधितो मुने ॥ १२ ॥

कंसं लुत्वा मडावीरं मथुरायां स्थितोऽभवत् ।

कंसस्य श्वशुरोऽत्यन्तं क्रोधयुक्तो भवूव ल ॥ १३ ॥

जरासन्धो ययौ तत्र युद्धार्थं सैन्यसंयुतः ।

राजभिः शाल्वकाद्यैश्च संवृतो वीरसत्तमैः ॥ १४ ॥

त्रयोविंशतिरेतस्याऽक्षौडिण्यश्च भवं भवौ ।

तन्मर्मदं मडातेजाः कृष्णः सङ्घर्षाणान्वितः ॥ १५ ॥

पलायत ततो राजा गतः स्थानं पुनर्ययौ ।

तावत् सन्धेन संयुक्तो भवदेवं पराजितः ॥ १६ ॥

अवे मडाभलः सम दश वारं समागतः ।

जरासन्धस्ततो राजा न यशः प्राप दुःभितः ॥ १७ ॥

तदा तेनाऽपि विप्रेन्द्र यवनाधिपतिः भलः ।

सडायार्थं धृतः पक्षे स कालयवनाभिधः ॥ १८ ॥

स वै यवनराजश्च यादवानां विनाशकृत् ।

गर्गशापात् समुद्भूत आययौ मथुरां मुने ॥ १९ ॥

तमागतं परिज्ञाय मायया निर्भमे स्वयम् ।

द्वारकां जलधौ कृष्णस्तत्र शिक्षेप यादवान् ॥ २० ॥

ततो यवनराजस्य समीपे स समागतः ।

दर्शयित्वा तथाऽऽत्मानं वासुदेवः पलायत ॥ २१ ॥

नारदेन य कृष्णस्य शिष्यानि कथितानि वै ।

यवनेन्द्राय तैः कृष्णं ज्ञात्वा सन्धावितोऽभवत् ॥ २२ ॥

अभर्त्सयन् मडात्मानं कृष्णकालसमः स्वयम् ।

यवनः किं यदोर्वशे लाञ्छनप्रद धावसि ॥ २३ ॥

ततः कृषणो गतस्तत्र यत्र सुध्वाप वै नृपः ।
 मुयुकुन्दः स तं त्यक्त्वा गुडान्तरगतोऽभवत् ॥ २४ ॥
 यवनेन्द्रेण सुभोऽसौ दृष्टस्तं स्वपदाऽऽनत् ।
 किं सुभोऽसि च निर्लज्जं कुरु युद्धं मया सऽ ॥ २५ ॥
 बोधितो यवनेनैवं मुयुकुन्दः प्रतापवान् ।
 तस्य नेत्रोद्भवो वह्निर्यवनं स ददाऽ य ॥ २६ ॥

(Page पं. ३ अ. २५ पान ४९)

अेवं तं कालयवनं उतं दृष्ट्वा जनार्दनः ।
 आययौ नृपनाथं तं उर्षनिर्भरमानसः ॥ २७ ॥
 तमागतं समादृष्ट्वा मुयुकुन्धो ननाम य ।
 उवाच भक्तिंसंयुक्तः कृषणं योगीश्वरं मुने ॥ २८ ॥
 मुयुकुन्द उवाच ।
 देवैः सङ्गथितं कृषण ममैतदभवत् प्रभो ।
 अधुना ज्ञानमार्गं वै कथयस्व कृपानिधे ॥ २९ ॥
 मुयुकुन्दस्य वाक्यं स श्रुत्वा उर्षसमन्वितः ।
 जगाद तं मडाभागं कृषणः परमयोगवित् ॥ ३० ॥

श्रीकृषण उवाच ।
 अडं गणेश्वरः पूर्णो न भिन्नश्च मडामते ।
 अेतदेव परं ज्ञानं संज्ञातव्यं त्वया नृप ॥ ३१ ॥
 त्यक्त्वा पञ्चविधं चित्तं तदैश्वर्यं य मोडदम् ।
 योगेन ब्रह्मणि प्रोक्तं गणेशस्त्वं भविष्यसि ॥ ३२ ॥
 चित्तरूपा मडाबुद्धिर्मोडरूपा य भूमिप ।
 सिद्धिर्गणपतेर्माये तत्र भिम्बं स्थितं य यत् ॥ ३३ ॥
 तदेव गणनाथोऽयं पश्य तं योगसेवया ।
 चित्ते चिन्तामणिं भूप त्यक्त्वा भिम्बभवं ब्रह्मम् ॥ ३४ ॥
 गकारात्मकरूपां वै सिद्धिं जानीहि मानद ।
 षकाररूपिकां बुद्धिं तयोः स्वामी गणेश्वरः ॥ ३५ ॥
 तं भजस्व मडाभाग तेन शान्तिमवाप्स्यसि ।

ज्ञानं गुड्यतमं प्रोक्तं मया ते नृपसत्तम ॥ ३६ ॥

अेवमुक्त्वा मडायोगी कृषणस्तेन प्रपूजितः ।

आगत्य मथुरायां स जघान यवनान् प्रभुः ॥ ३७ ॥

जरासन्धं समागत्य धावितो रामसंयुतः ।

वञ्चयित्वा ययौ तं स द्वारकायां मडामुने ॥ ३८ ॥

मुयुकुन्धश्च राजर्षिः साधयामास यत्नतः ।

कृषणेन कथितं योगं तेन शान्तिं जगाम ७ ॥ ३९ ॥

ततो भ्रमन् स राजेन्द्रः पृथिव्यां यत्र तत्र य ।

गाणेशमभजत् भक्त्या तं प्राणान्तं मडायशाः ॥ ४० ॥

मुयुकुन्धस्य यो मर्त्यश्चरितं शृणुयात् परम् ।

पठेत्तस्मै तु सर्वं स प्रदधाद्गणपः प्रभुः ॥ ४१ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

तृतीये भाऽे मडोदरथरिते मुयुकुन्धचरितं नाम यतुर्विशतितमोऽध्यायः ॥ ३.२४

३.२५ सगरभगीरथचरितं नाम पञ्चविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥

नरनारायणावूयतुः ।

अम्भरीषस्य पुत्रोऽभूधौवनाशो परः स्मृतः ।

हरितो यौवनाशस्य डारितस्तु सुतोऽभवत् ॥ १ ॥

पुरुकुत्सस्य पुत्रोऽभूत्त्रसदस्युस्ततोऽभवत् ।

अनरण्यस्तस्य पुत्रो डर्यश्चः साधुसम्मतः ॥ २ ॥

अरुणस्तत्सुतः सूर्यवरात् प्रोक्तः समुद्भवः ।

तस्य पुत्रोऽभवत् सत्यव्रतो विद्वान् मडाशयाः ॥ ३ ॥

स अेवाऽभूत्त्रिशङ्कवाप्यो देडभृत् स्वर्गर्लोकगः ।

तस्य पुत्रो डरिश्चन्द्रः सर्वधर्मपरायणः ॥ ४ ॥

विश्वामित्राञ्च विघ्नेशं ज्ञात्वा गाणेशकोऽभवत् ।

स्वानन्दे गणनाथं सोऽते जगाम मडायशाः ॥ ५ ॥

रोडितस्तस्य पुत्रोऽभूद्धरितो वै ततोऽभवत् ।

यम्पस्तस्मात् सुदेवोऽतो विजयो भरुकस्ततः ॥ ६ ॥

ततो वृकस्ततो बाहुः सगरस्तस्य यात्मजः ।

सगरस्याऽपि भार्ये द्वे प्रभा भानुमती तथा ॥ ७ ॥

ताभ्यामाराधितो योगी भृगुः परमपावनः ।

(Page पं. ३ अ. २५ पान ५०)

पुत्रार्थं स ददौ ताभ्यां वरं पुत्रप्रदं परम् ॥ ८ ॥

षष्टिसाडस्रपुत्रा वै वृताश्च प्रभया ततः ।

अेकं वंशधरं भानुमती वप्रे मडामुने ॥ ९ ॥

भृगोः प्रसादयोगेन भानुमत्यां समुद्भवः ।

असमञ्जसनामा वै पुत्रो वंशधरो मुने ॥ १० ॥

स तु योगयुतः सर्वान् शिशून् धृत्वा मडायशाः ।

शिक्षेप शरयूमध्ये बालो बालविनाशकृत् ॥ ११ ॥

वनं ययौ ततः पित्रा स सन्त्यक्तो मडामुने ।

शुवयित्वा शिशून् सर्वान् योगी मायाबलेन वै ॥ १२ ॥

तस्य पुत्रः समुत्पन्नोऽशुमान् धर्मपरायणः ।

प्रभायां षष्टिसाडस्रं पुत्राणां प्रबभूव ७ ॥ १३ ॥

सगरेण ततो यज्ञा अश्वमेधाः कृता बलात् ।

शतसङ्ख्याः प्रमाणेन तत्रेन्द्रः क्षुभितोऽभवत् ॥ १४ ॥

अन्त्ये यज्ञे समारब्धे मायया य सुराधिपः ।

अश्वं सङ्गुड्य पाताले स्थापयामास सन्निधौ ॥ १५ ॥

कपिलस्य ततस्तत्र पुत्राश्च सगरस्य ये ।

कुपितास्ते सडस्राणां षष्टिः परमदुर्जयाः ॥ १६ ॥

अश्वपादं प्रपश्यद्भिर्भूमिमध्ये विद्यक्षारैः ।

ततस्तैः अनिता भूमिः सर्वत्र बलसंयुतैः ॥ १७ ॥

तैऽस्तु संवर्षितो विप्र समुद्रो लवाणात्मकः ।

तेन सागरनामाऽभूत्तदारभ्य स्वकर्मणा ॥ १८ ॥

तमश्वराजं ददृशुश्चरन्तं कपिलान्तिके ।

तं यौरं सागरा ज्ञात्वा ङन्तुं शस्त्राणि सन्धुः ॥ १९ ॥

कपिलकोधवह्नौ ते भस्मीभूता बभूविवरे ।
 सगरा उर्षितस्तेन स प्रतापी पुरन्दरः ॥ २० ॥
 नारदात् सगरो ज्ञात्वाऽऽशुभन्तं पौत्रकं ततः ।
 प्रेषयामास तं विप्रं ननाम स मडाद्युतिः ॥ २१ ॥
 स्तुतः सम्पूजितस्तेन कपिलः प्रददौ उयम् ।
 सङ्गृह्य स यथौ विप्र सगरं स्वपितामहम् ॥ २२ ॥
 ततश्चकार तं यज्ञं सम्पूर्णां त्वश्वमेधकम् ।
 यथौ राजयेऽभिषिख्याऽसौ वनं पौत्रं मडायशाः ॥ २३ ॥
 गुरोः प्राप्य मडामन्त्रं गाणेशं योगशान्तिदम् ।
 साधयित्वा स वै योगी बभूव परमद्युतिः ॥ २४ ॥
 अनन्यमनसा देवं गाणेशमभजन्नृपः ।
 अन्ते स गाणपं विप्र यथौ ब्रह्मपरायणः ॥ २५ ॥
 अंशुमान् कपिलाय्यैव ज्ञानं प्राप्य मडायशाः ।
 गाणेशमभजन्नित्यं गाणपत्यस्वभावतः ॥ २६ ॥
 तस्य पुत्रो द्वितीयश्च द्वितीयात्तु भगीरथः ।
 द्वितीपोऽन्यस्य राजये तं यथौ विघ्नेशमुत्तमम् ॥ २७ ॥
 ततो भगीरथो राजा द्वितीपस्थापितः स वै ।
 पालयामास सम्पूर्णां राज्यं सद्धर्मभावतः ॥ २८ ॥
 ऐकदा नारदस्तत्र जगाम नृपतिं मुने ।
 पूजितस्तेन डोवाय नृपं वयनमुत्तमम् ॥ २९ ॥
 नारद उवाच ।
 भगीरथ मडाभाग शृणु मे वयनं छितम् ।
 तव ब्राह्मणसङ्कोधाद्गधाश्च प्रपितामहाः ॥ ३० ॥
 विप्रकोधेन दग्धा ये गतिस्तेषां न विद्यते ।
 अतस्त्वं च मडाराज कुरु तेषां छितं परम् ॥ ३१ ॥
 स्वर्णार्दीं त्वं समानीय प्लावयस्व च तान् जलैः ।
 स्वर्गवासिन एवं ते प्रभविष्यन्ति पूर्वजाः ॥ ३२ ॥

अेवमुक्त्वा मडायोगी नारदो गाणपं स्मरन् ।

(Page पं. ३ अ. २५ पान ५५)

ययौ स्वर्गं ततो विप्र राजा सन्धुःभितोऽभवत् ॥ ३३ ॥

प्रधानेषु स्वकीयं तद्राज्यं त्यक्त्वा वनं ययौ ।

तपसाऽऽराधयामास स्वर्णार्दीं य भगीरथः ॥ ३४ ॥

पूर्णे वर्षशते यैव तं ययौ स्वर्गवाङ्मिनी ।

वरेण खण्ड्यामास राजानं भक्तिसंयुतम् ॥ ३५ ॥

पूजयामास तां देवीं स्तुत्वा य विविधैः स्तवैः ।

प्रतापवान् जगादाऽसौ भूमिपः स भगीरथः ॥ ३६ ॥

भगीरथ उवाच ।

यदि तुष्टा मडाभागे तदा मे प्रपितामहान् ।

प्लावयस्व मडीसंस्था सा तथेति तमब्रवीत् ॥ ३७ ॥

मदीयमुग्रवेगं सन्धारणार्थं मडामते ।

पात्रं पश्य मडाभागाऽऽगमिष्यामि मडीतलम् ॥ ३८ ॥

तथेति स मडीपालः पूजयामास शङ्करम् ।

वर्षेणैकेन तं शम्भुः प्रसन्नो वरदोऽभवत् ॥ ३९ ॥

स्वर्णार्दीं धारयस्व त्वं यदि तुष्टोऽसि शङ्कर ।

तथेति शिव ऋषे तं सस्मार स मडानदीम् ॥ ४० ॥

आगतां तां तदा प्राड पत देवि मडीतले ।

धारयिष्यति ते वेगं शङ्करः करुणानिधिः ॥ ४१ ॥

स्वर्गङ्गा गर्वयुक्ता य तथेति शिवमस्तके ।

पपात सैव धाराभिः सडस्रेण समन्ततः ॥ ४२ ॥

शिवमस्तकमाप्लाव्य गमिष्यामि रसातलम् ।

एति सन्धार्य मनसि मडावेगयुता ययौ ॥ ४३ ॥

तस्या गर्वं परिज्ञाय शङ्करेण स्वमायया ।

जटायां गोपिता देवी तत्र बल्लाम वै नदी ॥ ४४ ॥

नान्तं जगाम शम्भोः सा जटायास्तं नमाम वै ।

ततः शिवेन राजार्ये मोचिता धरणी ययौ ॥ ४५ ॥

श्रुतस्य यैव नाभाभ्यः पुत्रस्तस्य बभूव ७ ।
 सिन्धुद्वीपस्ततो जज्ञे झानी पुत्रो मडायशाः ॥ १ ॥
 अयुतायुः सुतस्तस्य ततो य ऋतुपर्णकः ।
 स वै नलसभस्तस्मादश्रविधापरायणः ॥ २ ॥
 सर्वकामस्ततो जज्ञे तस्माज्जातः सुदासकः ।
 सौदासस्तस्य पुत्रोऽभूत् प्यातः कल्माषपादकः ॥ ३ ॥
 कल्माषपादक्षेत्रे वै वसिष्ठो मुनिसत्तमः ।
 अशमकं जनयामास शेक्ष्वाकुकुलवर्धकम् ॥ ४ ॥
 अशमकस्य य पुत्रोऽभून्मूलको नाम पार्थिवः ।
 स हि रामभयाद्राजा वनं प्राप्य सुदुःभितः ॥ ५ ॥
 तत्र नारीस्वरूपः सन्नारीभिः परिरक्षितः ।
 नारीकवयनामाऽभूत् कर्मणा तेन भो मुने ॥ ६ ॥
 तस्माच्छतरथश्चैलविलो जज्ञे य तत्सुतः ।
 ततो विश्वसदस्तस्मात् भद्राङ्गो ढुषिडिमाभवान् ॥ ७ ॥
 दीर्घबाहुस्ततस्तस्माद्रघुस्तस्मादजोऽभवत् ।
 पुत्रो दशरथस्तस्य कश्यपांशः स वै स्मृतः ॥ ८ ॥
 तस्य भार्यात्रयं यासीद्वूपेणाप्रतिभं मुने ।
 कौसल्या यैव डैकेयी सुमित्रा धर्मसंयुता ॥ ९ ॥
 यौवने प्रगते प्राप न राजा पुत्रमुत्तमम् ।
 नानायत्नं यकाराऽसौ व्रततीर्थादिकं मुने ॥ १० ॥
 ततो वसिष्ठे विप्रेशं सस्त्रीकः शरणं ययौ ।
 प्रधानेषु विनिक्षिप्य राज्यं निहतकण्टकम् ॥ ११ ॥
 वसिष्ठेन गणेशस्य मन्त्रो दत्तो दशाक्षरः ।
 तस्मै राज्ञे तथा यैवोवाच पत्नीसमन्वितम् ॥ १२ ॥
 सूर्यस्य कुलदेवत्वं सम्प्राप्तः स गजाननः ।
 तस्य वंशे त्वमुत्पन्नः कथं विस्मृतवांश्च तम् ॥ १३ ॥
 तस्य विस्मृतिमात्रेण न सिद्धिं पुरुषो लभेत् ।
 परत्रेह य विघ्नेन पीडितोऽतिमडाद्भुतम् ॥ १४ ॥

आययौ नगरेऽयोध्यायां सर्वान् सम्प्रदर्शयन् ॥ २७ ॥

ततो रावणनाशार्थं विष्णुमाज्ञापयत् प्रभुः ।

गणेशः स तु पुत्रोऽभून् मुने दशरथस्य भोः ॥ २८ ॥

यतुर्धात्मानमालजय विभोः उरिरव्ययः ।

कौसल्यायां समुत्पन्नो रामः शस्त्रभृतां वरः ॥ २९ ॥

कैकेय्यां भरतो जज्ञे सुमित्रायां च लक्ष्मणः ।

शत्रुघ्नश्चैव विप्रेन्द्र सर्वे विष्णुसमा भवुः ॥ ३० ॥

ततो दशरथो राजा कामभोगपरायणः ।

सञ्जातस्तं न सस्मार विस्मृत्या गणनायकम् ॥ ३१ ॥

ततो रामस्य भौञ्ज्यादि कर्म तेन कृतं मुने ।

विश्वामित्रेण यज्ञस्य रक्षार्थं याचितोऽभवत् ॥ ३२ ॥

स लक्ष्मणेन रामेण यज्ञस्तस्य प्रपालितः ।

उतः सुभाषको नाम राक्षसो दारुणो मुने ॥ ३३ ॥

प्रसन्नोऽभून् मढायोगी विश्वामित्रः प्रतापवान् ।

अस्त्रविधां ददौ तस्मै रामाय सकलां मुने ॥ ३४ ॥

ततो जनकयज्ञं वै जगाम मुनिर्कौशिकः ।

रामलक्ष्मणसंयुक्तः पूजितो जनकेन सः ॥ ३५ ॥

माडेश्वरं धनुस्तत्र सजयं रामेण वै कृतम् ।

आकर्षणेन मढता भग्नं मध्ये मढामुने ॥ ३६ ॥

ततो जनकभूपेन दत्ता सीता मढात्मने ।

रामाय प्रीतियुक्तेन लक्ष्मणाय तथोर्मिला ॥ ३७ ॥

भ्रातृकन्ये ततो राज्ञा दत्ते तत्र मढामुने ।

भरताय तथा शत्रुघ्नाय भावेन मानद ॥ ३८ ॥

ततो दशरथो राजा कैकेय्या प्रार्थितो भृशम् ।

रामस्य वनवासार्थं राजयार्थं भरतस्य च ॥ ३९ ॥

वरदानप्रभावेन तथेति स यकार उ ।

वर्षाणि वनवासं स यतुर्दश च राघवः ॥ ४० ॥

सलक्ष्मणश्च सस्त्रीकश्चकार पितृगौरवात् ।
स तत्र नासिके रामो वासं चक्रे प्रदर्षितः ॥ ४१ ॥
तत्रातिथिस्वरूपेण रावणश्च समाययौ ।
ओकाकिर्नी च सीतां सङ्गृह्य लङ्कां ययौ भलः ॥ ४२ ॥
सलक्ष्मणस्ततो रामो न ददर्श विदेहजाम् ।
पपात मूर्च्छितो भूत्वा विललाप बृशातुरः ॥ ४३ ॥
ततो जगाम रामश्च सीतामन्वेषयन् वने ।
कण्ठे तत्र शैवं स क्षत्रं मुप्यं ददर्श ७ ॥ ४४ ॥
तत्र शम्भुं स रामो वै लक्ष्मणेन समन्वितः ।
आराधयन् मडाभक्त्या मासं वै शैवरूपधृक् ॥ ४५ ॥
सन्तुष्टस्तत्र रामाय वरं प्रादात् सदाशिवः ।
सीताप्रामिस्वरूपं तमुपदेशं चकार सः ॥ ४६ ॥
शिव उवाच ।
शृणु राम मडाभाग त्वं वै विष्णुः सनातनः ।
भृगोः शापेन जातोऽसि मानुषे देहधारकः ॥ ४७ ॥
सीतावियोगञ्च दुःखं वनवासं तथाऽऽश्रितः ।
अतस्त्वं गणराजं वै भज त्वं भक्तिसंयुतः ॥ ४८ ॥
तेन ज्ञानं च ते राम भविष्यति पुरातनम् ।
सीताप्रामिर्मडाभाडो भविता नात्र संशयः ॥ ४९ ॥
शिवस्य वचनं श्रुत्वा तं पप्रच्छ मडायशाः ।
रामः परमशोकार्तो विनयेन समन्वितः ॥ ५० ॥
राम उवाच ।
वद शम्भो मडेशान गणेशस्य स्वरूपकम् ।
कीदृशोऽयं विशेषेण सर्वाधीशश्च कथ्यते ॥ ५१ ॥
रामस्य वचनं श्रुत्वा शङ्करस्तमुवाच ७ ।
योगं गाणेशकं पूर्णं बोधयन् मुनिसत्तम ॥ ५२ ॥
शिव उवाच ।
शृणु राम गणेशस्य ज्ञानं ते कथयाम्यहम् ।

तेन त्वं सरुवडडडडः शरररररं डुरलडडडड डुरडडड ॥ ५३ ॥

डुडुडडड डुडुडु संसुथर डर डुडुडुः सैव न संशरडुडु ।

डुडुडुडुडुडु डडडडडड डुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडु ॥ ५४ ॥

नरनरडुडुडुडु डर डर डुडुडुः सरुवडु डुडुडुडु ।

डुडुडुडुडुडु सरुवडुडुडु डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ५५ ॥

सर तसुडु डुडुडुडुः डुरडुडुडु डर डुडुडुडु डुरसंसुथर ।

डुडुडु डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ५६ ॥

तडुडुः सुवरडु डर डुडुडुः स डुडुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडु ।

तं डुडुडुडु डुडु डुडु डुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडु ॥ ५७ ॥

डुडुडुडु डुडु डुडुडुडु डुडु डुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडु ।

डुडुडुडुडुडुडुडु डुडु डुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ५ॢ ॥

डर डुडु डुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ।

तेन त्वं डुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ५ॢ ॥

डुडुडुडुडुडुः स डुडुडुडु डुडुडुडु डुडु डुडुडुडुडुडुडु ।

तडुडुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ६० ॥

डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडु ।

डुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ६१ ॥

डुडुडुः सतुडुडुडुडुः डुरडुडुडुडुडुडु डुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ।

तं डुडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ६२ ॥

डुडुडुडु डुडु डुडुडु डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ।

तेन त्वं डुडुडुडु डुडु डुडुडु डुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ॥ ६३ ॥

सुवडुडुडुडुडु डुडुडु डुडुडु डुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु ।

डुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुः डुररररररररररररररररर ॥ ६४ ॥

डुडुडुडुडु डुडुडु डुडु डुडुडुडुः डुरडुडुडुडुडुडुडु ।

ते डुडुडुडुडुडुः डुरडुडुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ६५ ॥

डुडुडुडुडुडुडु डुडु डुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडुडु ।

नरडुडु डुडुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ६६ ॥

दीनाः सत्ताविडीनाश्च सत्तायुक्ताश्च पालकाः ।
 तेषां स्वामी स डेरम्भस्तं भजस्व विधानतः ॥ ६७ ॥
 अभिमानं य द्विविधं त्यज त्वं राधव प्रभो ।
 दीनात्मकं तथा पूर्णपालनात्मकमुत्तमम् ॥ ६८ ॥
 दीना येन कृता ज्वाः पालकाः परमेश्वराः ।
 तदधीनं जगद्ब्रह्म मत्वा तं शरणं ब्रज ॥ ६९ ॥
 अवेमुक्त्वा मडादेवो राधवं य सलक्ष्मणाम् ।
 अन्तर्धानं जगामाऽपि राधवस्तत्र संस्थितः ॥ ७० ॥
 विद्याधीशपुरे रामस्तताप तप उत्तमम् ।
 शिवोपदिष्टमन्त्रेण तोषयामास विघ्नपम् ॥ ७१ ॥
 डेरम्भं तं सदा रामो लक्ष्मणश्च विशेषतः ।
 पुपूज भक्तिसंयुक्तो निराडारसमन्वितः ॥ ७२ ॥
 ध्यानेन तस्य देवस्य स्वल्पकालेन य प्रभुः ।
 रामः शान्तियुतो विप्र समभूद् योगसेवया ॥ ७३ ॥
 निश्चयं तस्य रामस्य दृष्ट्वा भक्तं तमाययौ ।
 षण्मासैश्च वरं दातुं गणेशः करुणानिधिः ॥ ७४ ॥
 सलक्ष्मणं य रामं स बोधयामास विघ्नपः ।
 ततो ध्यानं परित्यज्य गणपं नेमतुः परम् ॥ ७५ ॥
 ततस्तं पूजयामास रामो देववरो मुने ।
 तुष्टाय स गणाधीशं भक्तिनम्रात्मकन्धरः ॥ ७६ ॥
 (Page भं. ३ अ. २६ पान ५५)
 राम उवाच ।
 डेरम्भाय नमस्तुभ्यं दीनकर्त्रे कृपालवे ।
 दीनानाथस्वरूपगणां कर्त्रे ते वै नमो नमः ॥ ७७ ॥
 ईश्वराणां य दीनानामभेदाय य ते नमः ।
 विघ्नेशाय गणानां वै पतये ते नमो नमः ॥ ७८ ॥
 अनादये य सर्वेषामादिशुपाय ते नमः ।
 अन्तमध्यप्रतिष्ठाय लम्बोदर नमो नमः ॥ ७९ ॥

चिन्तामणो य चित्तानां थावकाय नमो नमः ।
 भेदाभेदादिडीनाय तदाकाराय ते नमः ॥ ८० ॥
 सर्वपूज्याय सर्वादिपूज्याय परमात्मने ।
 अनन्ताय परेशाय दुषिठराजाय ते नमः ॥ ८१ ॥
 पूर्णाय पूर्णनाथाय स्वानन्दस्थाय ते नमः ।
 सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे य सिद्धिबुद्धिवराय य ॥ ८२ ॥
 समर्थानां य ते भक्तिडीनानां दैन्यकारिणो ।
 डीनानां भक्तियुक्तानां नमः सामर्थ्यकारिणो ॥ ८३ ॥
 डीनत्वं य समर्थत्वं त्वदधीनं न संशयः ।
 अतो मां रक्ष योगेश योगेशाय नमो नमः ॥ ८४ ॥
 डिं स्तौमि त्वां गणधीश शान्तियोगस्वरूपिणाम् ।
 न समर्थाश्च वेदा यं योगीन्द्रास्तत्र कोऽप्यलम् ॥ ८५ ॥
 रामस्य तस्य स्तुवत अेवं सम्भक्तिभाषितः ।
 रोमोद्गमः प्रादुरासीत् कण्ठरोधस्तथैव य ॥ ८६ ॥
 ततो भक्तिरसे मग्नं रामं वीक्ष्य गजाननः ।
 जगाद तं वरं ब्रूहि मनसीप्सितमादरात् ॥ ८७ ॥
 त्वया कृतमिदं स्तोत्रं भवेन् मत्प्रीतिवर्धनम् ।
 शान्तियोगप्रदं यैव भक्तिवक्ष्णवर्धनम् ॥ ८८ ॥
 यद्यदिच्छति तत्तद्वै दास्यामि स्तोत्रपाठतः ।
 श्रवाणेन न सन्देहः प्रियो मे स भविष्यति ॥ ८९ ॥
 डेरम्भस्य वयः श्रुत्वा तमुवाच जनार्दनः ।
 रामः परमभावेन भक्त्या य प्रकृताञ्जलिः ॥ ९० ॥
 राम उवाच ।
 यदि प्रसन्नभावेन वरदोऽसि गजानन ।
 तदा त्वदीयपादाब्जे भक्तिर्भवतु शाश्वती ॥ ९१ ॥
 योगशान्तिः स्मृतिर्नित्यं यथा शङ्करभाषितम् ।
 तथा योगीन्द्रवन्द्यं मां कुरुष्व गणप प्रभो ॥ ९२ ॥
 रावणेन लुता सीता तद्गधार्थं समुद्यतः ।

स्मृतिमात्रेण रामस्य लृदि चिन्तामणिः स्वयम् ।
 ददौ स्फूर्तिं तथा रामो जघान रावणं मुने ॥ १०७ ॥
 स्वयं बुद्धिपतिः साक्षाद्रामार्थं बुद्धिदोऽभवत् ।
 बुद्ध्यधीनं विशेषेण जगद्ब्रह्म मडामुने ॥ १०८ ॥
 ततो लत्वा मडवीरं रावणं रविवंशजः ।
 रामश्चकार लडुयां राजानं च ढिभीषणम् ॥ १०९ ॥
 यथौ सीतां विमानेन सङ्गृह्य नगरे स्वडे ।
 यकार राज्यमुग्रं वै सदा धर्मेण धर्मवित् ॥ ११० ॥
 सीतयाऽऽसक्तचित्तः स व्यस्मरत् ज्ञानमुत्तमम् ।
 गाणेशं च ततस्तस्य वियोगः सीतयाऽभवत् ॥ १११ ॥
 अश्रमेधादिकं कृत्वा संस्थितो राज्यकर्मणि ।
 ततो वसिष्ठयोगेन पुनर्ज्ञानमवाप ल ॥ ११२ ॥
 ततः शान्तिसमायुक्तो गाणेशं मनसा सदा ।
 पुपूज ढक्तिसंयुक्तो ढडिर्भूर्तिधरं मुने ॥ ११३ ॥
 अन्ते जगाम रामः स विकुण्ठं विषणुरव्ययः ।
 तत्र तं गाणनाथं सोऽढजतानन्ययेतसा ॥ ११४ ॥
 षदं रामयरित्रं यः शृणुते ढक्तिसंयुतः ।
 पठेद्वा ढुक्तिदं तस्य मुक्तिदं प्रढविष्यति ॥ ११५ ॥
 अयं मडोदरस्यैवावतारस्ते मडामुने ।
 डेरढ्भाष्यस्तथा प्रोक्तः श्रवणात् सर्वसिद्धिदः ॥ ११६ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमडान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडपुराणे
 तृतीये भाडे मडोदररररररररररर नाम षड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ३.२६

३.२७ सूर्यवालढिव्यसंवादसमाप्तिवर्णनं नाम सप्तविंशतितमोऽध्यायः

॥ श्रीगाणेशाय नमः ॥
 नरनारायणवूयतुः ।
 षत्यादि राजमाडात्म्यं वक्तुं नैव प्रशक्यते ।

सर्वं मायाभयं विद्धि मार्कण्डेय विशेषतः ॥ १ ॥
 ब्रह्मणा सृष्टमापूर्णां विष्णुना पालितं तथा ।
 उदरेण संलुप्तं सर्वं ब्रह्माण्डं मायया कृतम् ॥ २ ॥
 अनन्तानि च सर्वत्र ब्रह्माण्डानि स्थितानि वै ।
 मण्डाकाराण्डोपेण सन्धृता विद्धि मानद ॥ ३ ॥
 मायात्मकानि सर्वाणि ज्ञातव्यानि विशेषतः ।
 भ्रमनाशेन योगेन ज्ञायन्ते नात्र संशयः ॥ ४ ॥
 मनोवाणीभयं सर्वं भ्रमरूपं प्रकथ्यते ।
 मनोवाणीविहीनं वै तदेवं तादृशं मतम् ॥ ५ ॥
 धर्मार्थकाममोक्षाश्च ब्रह्मभूतत्वमेव च ।
 भ्रमेण मायया विप्र भासते योगिनां वृद्धि ॥ ६ ॥
 रामस्य यदितं पूर्णं कथितं ते समासतः ।
 किं श्रोतुमिच्छसि प्राज्ञ गमिष्यावो निजश्रमम् ॥ ७ ॥
 भानुरुवाच ।
 तयोर्वचनमाकर्ण्य मार्कण्डेयश्च तौ पुनः ।
 (Page पं. ३ अ. २७ पान ५७)
 जगाद प्रणतो भूत्वा योगार्थं पूर्णभावतः ॥ ८ ॥
 मार्कण्डेय उवाच ।
 नरनारायणौ देवौ भवद्भ्यां पावितोऽख्यडम् ।
 कथां श्रुत्वा न मे तृप्तिर्जायतेऽमृतपानवत् ॥ ९ ॥
 अतो गणेशयोगं मे वदतं येन याप्यडम् ।
 रामवच्छान्तिमाश्रित्य ब्रह्मभूतो भवामि च ॥ १० ॥
 नरनारायणव्यूतुः ।
 गणेशयोगमार्गं ते वदिष्यावः सुयुक्तिस्तः ।
 न शक्तिस्तं वर्णयितुं मनसाऽपि मुनीश्वर ॥ ११ ॥
 चित्तं पञ्चविधं विप्र तत्र चिन्तामणिः स्थितः ।
 पञ्चवृत्तिनिरोधेन लभ्यते नात्र संशयः ॥ १२ ॥
 भ्रान्तिदा सर्वभावेषु सिद्धिः सर्वत्र संस्थिता ।

भ्रान्तिधारकडुपा वै बुद्धिः सा कथ्यते बुधैः ॥ १३ ॥

तयोर्भिम्बं य यत् प्रोक्तं तदेव गणनायकः ।

मोडयुक्तः स्वभावेन भेलते मुनिसत्तम ॥ १४ ॥

भिम्बिभावं परिच्यज्य भव त्वं गणनायकः ।

अहं गणेशरूपश्च योगोऽयं शान्तिदायकः ॥ १५ ॥

शितं पञ्चविधं त्यक्त्वा तदैश्वर्यं भ्रमात्मकम् ।

अधुना गणनाथो वै त्वं योगेन भविष्यसि ॥ १६ ॥

मनोवाणीमयं सर्वं गकाराक्षरवायकम् ।

मनोवाणी विडीनं य एकारः कथ्यते बुधैः ॥ १७ ॥

तयोः स्वामी गणेशानो वेदे पश्य मडामुने ।

तं भजस्व ततः शान्तिं गच्छसि त्वं न संशयः ॥ १८ ॥

अेवमुक्त्वा वालभिल्या नरनारायणवृषी ।

विरेमतुश्चैवं तं जनीत गणनायकम् ॥ १९ ॥

तौ प्रणम्य पुनः प्राड मार्कण्डेयः प्रतापवान् ।

धन्योऽहं भवतोश्चैव दर्शनेन मडामुनी ॥ २० ॥

मायां मोडकरीं नाथौ द्रष्टुमिच्छामि शाश्वतीम् ।

दर्शयितं मडामायां भगवन्तौ नमाम्यहम् ॥ २१ ॥

भानुरुवाच ।

तथेति तं वालभिल्या उच्यतुर्मुनिसत्तमौ ।

पश्यसि त्वं मडामायां मार्कण्डेय न संशयः ॥ २२ ॥

आज्ञां प्रगृह्य तेनैव पूजितौ योगिनां वरौ ।

ययतुः स्वाश्रमं योगाद्गणपत्यौ मडर्षयः ॥ २३ ॥

ततः कदाचिद्धिप्रेन्द्रो मार्कण्डेयः स्व आश्रमे ।

संस्थितो योगिनौ ध्यात्वा मायादर्शनलावसः ॥ २४ ॥

ततोऽकस्मात् प्रशुश्राव मडानाहं समुद्भवम् ।

भयभ्रान्तोऽभवत् सोऽपि ततो मेघा जगर्जिरे ॥ २५ ॥

हस्तिहस्तोपमाभिस्ते धाराभिर्ववृषुस्ततः ।

मेघैस्तत्र जगत् सर्वं मज्जितं पश्यतो मुनेः ॥ २६ ॥

ततः समुद्रजेनैव जलेन प्लावितं मडत् ।
 सर्वं यरायरे तत्र बलाम मुनिसत्तमः ॥ २७ ॥
 मत्स्यादिभिश्च विप्रेन्द्रः किञ्चित् क्षतयुतः कृतः ।
 सस्मार गणनाथं स मार्कण्डेयोऽतिविह्वलः ॥ २८ ॥
 ततो ददर्श तत्रैव वटपत्रस्थितं शिशुम् ।
 अङ्गुष्ठपर्वमात्रं स विष्णुं सर्वार्थदं परम् ॥ २९ ॥
 तं प्रणम्य प्रतुष्टाव मार्कण्डेयो मडर्षयः ।
 अथर्वशिरसा देवं सन्तुष्टं स यकार ७ ॥ ३० ॥
 उवाच तं स विप्रेन्द्रं किमिच्छसि मडामुने ।
 वद तेऽहं प्रदास्यामि वरदो नात्र संशयः ॥ ३१ ॥
 तं प्रणम्य तथोऽवाच मार्कण्डेयः प्रसन्नधीः ।
 मायां दर्शय मे विष्णो तां ज्ञात्वा सन्त्यजाम्यहम् ॥ ३२ ॥
 ततस्तं विष्णुर्गुणैः स आलको भक्तियन्त्रितः ।
 जगाद ङास्यसंयुक्तो भक्तस्त्वक्षरात्परः ॥ ३३ ॥
 (Page भं. ३ अ. २७ पान ५८)
 आलविष्णुर्वाच ।
 पश्य मायां मडर्षे त्वं ज्ञानदृष्ट्या मडामुने ।
 ज्ञानयक्ष्मूर्मया दत्तं तुभ्यं भक्तिप्रभावतः ॥ ३४ ॥
 मार्कण्डेयस्ततो विप्रा ज्ञानयक्ष्णुःसमन्वितः ।
 मायामपश्यदानन्दान्नानाभावप्रकाशिनीम् ॥ ३५ ॥
 व्याप्यव्यापकगुणैश्च द्विजाः सर्वत्र संस्थिताः ।
 नानागुणविभेदेन मोहयन्ति नरान् सदा ॥ ३६ ॥
 कुत्र ब्रह्माण्डनाशश्च कुत्र ब्रह्माण्डपालनम् ।
 कुत्रोत्पत्तिश्च विप्रेन्द्रा दृश्यते तेन योगिना ॥ ३७ ॥
 कुत्र शून्यमयं कुत्र पूर्णरूपं तथा पुनः ।
 ध्यानसंस्थं परं ब्रह्म ददर्श मुनिसत्तमः ॥ ३८ ॥
 कुत्र योगार्थमत्यन्तं नराः परमभाविताः ।

लिप्यन्ते कुत्र भोगार्थं मोक्षार्थं कुत्रचिद् द्विजाः ॥ ३८ ॥

पुनः पुनश्च सृज्यन्ते भ्रियन्ते य पुनः पुनः ।

ईश्वरानेश्वराः कुत्र प्रभवन्तीश्वरा नराः ॥ ४० ॥

अमृतं विषरूपं य विषं यामृतदायकम् ।

दृष्टं तत्र विप्रर्षिः सूर्यं शीतत्वमास्थितम् ॥ ४१ ॥

स्थले जलं जले चैव स्थलं नानाविकारजम् ।

मुक्तं नरं तथा भक्ष्यं दृष्टं मुनिसत्तमः ॥ ४२ ॥

न प्रलेभे गतिं तत्रेश्वरो भ्रान्त्या ल्यनीश्वरः ।

जगद्यजगदात्मा वै ततोऽसौ विस्मितोऽभवत् ॥ ४३ ॥

अयं नानाविधं भावं दृष्टं मुनिसत्तमः ।

न शक्यते मया वक्तुं वर्षकोटिशतैरपि ॥ ४४ ॥

ततस्तं परितुष्टाव बालविष्णुं मडामुनिः ।

नानास्तोत्रैः सुतुष्टे स प्रार्थयामास भावतः ॥ ४५ ॥

निवर्तय उरे मायां कुरु मां पूर्ववद्यथा ।

एति प्रार्थयमानं स यडे स्वे याश्रमे स्थितम् ॥ ४६ ॥

ततस्तत्र द्विजेन्द्रेण न दृष्टमिव तद्भौ ।

यथा स्वप्नगतं जन्तुर्न दृष्टं समुत्थितः ॥ ४७ ॥

न जलं नैव सामुद्रं भयं दुःखं न केशवः ।

बालरूपधरश्चैव न माया तेन विस्मितः ॥ ४८ ॥

वालभित्यास्ततो विप्रस्त्यज्त्वा मायां भ्रमात्मिकाम् ।

गणेशभजने सक्तोऽजपद्वै मन्त्रमुत्तमम् ॥ ४९ ॥

नरनारायण्णाभ्यां यः कथितो योग उत्तमः ।

उरभ्रमन्त्रभावेन साधयामास तं पुनः ॥ ५० ॥

शमेण साधितः पूर्वं तथा तेनाऽपि साधितः ।

योगः शान्तिप्रदः पूर्णो गाणपत्यस्वभावतः ॥ ५१ ॥

योगशान्तिपरो भूत्वाऽभजत्तं गणनायकम् ।

अनन्यथेतसा सोऽपि मार्कण्डेयः सुयोगवित् ॥ ५२ ॥

अन्ते गणेशदेडे स सायुज्यं प्राप भक्तिः ।
 अेवं नानाविधा विप्रा गाणेशाः सम्भवन्ति वै ॥ ५३ ॥

अेतन् मूकडुपुत्रस्य यरररतं यः शृणोति वा ।
 पठेत्तु तस्य वै मायाबन्धो न प्रभविष्यति ॥ ५४ ॥

मडोदरो भवेद्देवो डेरम्भाष्यः प्रकीर्तितः ।
 विद्याधीशपुत्रे भक्तिसिद्धिदस्तत्र तिष्ठति ॥ ५५ ॥

अतोडडं गणनाथं तं प्रभजे वालभिल्यकाः ।
 योगभावेन संसाध्यं कृत्वा भक्तिसमन्वितः ॥ ५६ ॥

मुद्रल उवाच ।
 अेवं भानोर्वयः श्रुत्वा प्राणैर्मुर्वालभिल्यकाः ।
 रवि सर्वत्र यात्मानं तुष्टुवुर्विविधैः स्तवैः ॥ ५७ ॥

उच्युः प्राञ्जलयस्ते तं भानुं सर्वप्रियं पुनः ।
 कृतकृत्याः कृता भानो वयं देव न संशयः ॥ ५८ ॥

(Page भं. ३ अ. २८ पान ५९)

किं प्रदंभो मडात्मंस्त्वां देडोडयं ते समर्पितः ।
 तेन तुष्टो भव स्वामिन् गुरुरस्माकमादरात् ॥ ५९ ॥

ततः सर्वे पुपूजुस्तं वालभिल्यास्तपोधनाः ।
 प्राण्य प्रययुस्ते वै तपसे वनमुत्तमम् ॥ ६० ॥

साधयित्वा यथायोगं श्रुतमत्र प्रजापते ।
 योगिनः सर्ववन्धास्ते सम्भ्रभूवुर्विशेषतः ॥ ६१ ॥

डेरम्भं भजमानाश्च नित्यं ध्यानपरायणाः ।
 अनन्यभुद्भुयः सर्वे योगशान्तिं प्रलेभिरे ॥ ६२ ॥

डेरम्भाष्यावतारश्च मडोदरकलात्मकः ।
 कथितस्ते प्रजापाल नानाष्यानसमन्वितः ॥ ६३ ॥

अेतादृशाडवताराश्च भडवस्तस्य मानद ।
 मडोदरस्य तेषां यय्यरित्रं परमाद्भुतम् ॥ ६४ ॥

नैव शक्यं कथयितुं तत् केनाडपि न संशयः ।
 अतः सङ्क्षेपतः प्रोक्तं मया दक्ष प्रजापते ॥ ६५ ॥

दक्ष उवाच ।

युधिष्ठिरस्य विप्रर्षे यरररं वद साम्प्रतम् ।
प्रारभ्य यन्द्रवंशाख्य तदन्तं पुण्यदं भवेत् ॥ ८ ॥

मुद्रल उवाच ।

अत्रिनेत्रात् समुत्पन्नश्चन्द्रोऽमृतमयः पुरा ।
तेनातितपसा देवः सेवितो गणनायकः ॥ ९ ॥

गणेशवरदानेन ताराणामधिपोऽभवत् ।
ओषधीनां च विप्राणां योगयुक्तः प्रतापवान् ॥ १० ॥

ततः स राजा मोलेन मोडितोऽतितरां विभो ।
गणेशभजनं त्यक्त्वा भोगयुक्तो बभूव ह ॥ ११ ॥

ततो विघ्नेन वै यन्द्रः पीडितो मोडसंयुतः ।
मोलेन गर्डितं कर्म यख्यकार शृणुष्व तत् ॥ १२ ॥

(Page पं. ३ अ. २८ पान ६०)

भृडस्पतेश्च या नारी तारा यौवनशालिनी ।
रुपेणाप्रतिमा तां स जगृहे तीर्थसंश्रिताम् ॥ १३ ॥

मा मेति भ्रुवतीं तारां डाडाकारं प्रकुर्वतीम् ।
गुरुपत्नीं मडामूर्धश्चुयुम्भ उठसंयुतः ॥ १४ ॥

वनेषु पर्वतद्रोण्यां नानाभावेषु सोऽत्रिजः ।
रेमे तथा प्रजापाल कामबाणप्रपीडितः ॥ १५ ॥

ततो बडौ गते काले गर्भस्तस्यां व्यवर्धत ।
न मुभोय तदाऽप्येतां मोडयुक्तश्च यन्द्रमाः ॥ १६ ॥

भृडस्पतिश्च तं ज्ञात्वा वृत्तान्तं क्षुम्बितो भृशम् ।
नानायत्नेन यन्द्रं स ययाये न ददौ शठः ॥ १७ ॥

ततश्च गुरुणा दक्ष शिवस्तेन प्रसादितः ।
शम्भुरङ्गिरसः शिष्यः स वै क्रोधयुतोऽभवत् ॥ १८ ॥

देवैरिन्द्रादिभिः सर्वैः शङ्करः क्रोधसंयुतः ।
उन्तुं यन्द्रं ययौ तत्र क्रोधारुणविलोचनः ॥ १९ ॥

भयभीतः शशी तत्र शुङ्कं स शरणां ययौ ।

तेनाप्याङ्गिरस्यैव वैरी सम्पादितोऽभवत् ॥ २० ॥
 शुकेषाकासिता दैत्याः प्रह्लादप्रभुभा ययुः ।
 सङ्ग्रामाय शिवेनैव ससुरेण मडाभलाः ॥ २१ ॥
 ततस्तेषामभूद्युद्धं तुमुलं रोमलर्षणम् ।
 दैत्यानां चैव देवानां परस्परविनाशनम् ॥ २२ ॥
 मासमात्रं मडोग्रं तत्र शान्तिमलभन् कदा ।
 दिवारात्रं देवगणा दैत्यानां च गणा विभो ॥ २३ ॥
 ततो बृहस्पतिर्दुःभात् सस्मार गणनायकम् ।
 निन्दयामास यात्मानं तथा यन्द्रं प्रजापते ॥ २४ ॥
 अडो भ्रातृविरोधेन मम ज्ञानं गतं मडत् ।
 गतो गणेशस्तेनाऽडं विघ्नयुक्तोऽधुनाऽभवम् ॥ २५ ॥
 मर्धं देवदैत्यानामधुना नाश आगतः ।
 किं भविष्यति देवेश गजनन नभोऽस्तु ते ॥ २६ ॥
 निर्विघ्नं कुरु मां दुष्टदेऽधुना देव दयानिधे ।
 देवानां चैव दैत्यानां मूलच्छेदो भविष्यति ॥ २७ ॥
 तथा यन्द्रः स तं देवं सस्मार लृष्टि भावतः ।
 ततो विघ्नलरश्चैव तयोर्दक्ष अबूव ल ॥ २८ ॥
 तत्राऽऽजगाम देवेशो ब्रह्मा सर्वपितामडः ।
 देवानां दानवानां वै ज्ञात्वा नाशं दयान्वितः ॥ २९ ॥
 शङ्कराद्यांश्च देवान् स प्रह्लादाद्यांश्च दानवान् ।
 वारयामास सर्वज्ञो विधाता सर्वभावनः ॥ ३० ॥
 ब्रह्मणो वयनं श्रुत्वा संस्थिता देवदानवाः ।
 प्राण्य तं विधातारं बद्धाञ्जलिपुटाः पुरः ॥ ३१ ॥
 यन्द्रं ततस्तिरस्कृत्य ददौ तारां पितामडः ।
 गुरवे तत्र संवादः पुत्रार्थं च तयोरभूत् ॥ ३२ ॥
 ताराया उदरे गर्भो वा यन्द्रस्य बृहस्पतेः ।
 न ज्ञायते देवगणैस्ततस्तां विधिरब्रवीत् ॥ ३३ ॥

त्यज गर्भं मडाभागे कस्यांशोऽयं वद स्नुषे ।
तथा तथा य सन्त्यक्तो गर्भः सम्पतितोऽभवत् ॥ ३४ ॥

मडातेजोमयं पुत्रं वीक्ष्य देवा विसिस्मिरे ।
लज्जयाऽधोमुष्पी तारा कथयामास नैव तम् ॥ ३५ ॥

ततो गर्भः स्वयं तत्रोवाय ब्रह्ममाणामादरात् ।
यन्द्रस्याऽऽढं न सन्देहस्तं ताराऽपि तथाऽब्रवीत् ॥ ३६ ॥

तस्य नाम कृतं देवैर्बुधस्तेन सुकर्माणा ।
यन्द्राय तं ददौ धाता सर्वे स्वस्वालयं ययुः ॥ ३७ ॥

अेवं पुरा तारकार्थे सङ्ग्रामस्तारकामयः ।
बभूव परमुग्रश्च दैत्यदेवविनाशकृत् ॥ ३८ ॥

(Page भं. ३ अ. २९ पान ६१)

बुधस्य यरितं पूर्णं कथितं ते प्रजापते ।
पुत्ररवास्तस्य पुत्रो बभूवाऽपि मडायशाः ॥ ३९ ॥

ठलायां गर्भसन्धानात्तस्य जन्म मया पुरा ।
कथितं सोऽपि राजर्षिः पितृपुत्रिकरोऽभवत् ॥ ४० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
तृतीये भाऽे मडोदररररररररर बुधोत्पत्तिवर्णनं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ ३.२८

३.२९ पुत्ररवसश्चरितकथनं नामैकोनत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मुद्रल उवाच ।
पुत्ररवाश्चकाराऽसौ राजयं भूमएऽलस्य य ।
धर्मयुक्तः सुनीत्या तान् पालयामास मानवान् ॥ १ ॥

मुनिशापसमायुक्तोर्वशी नृपतिमाययौ ।
कुरुक्षेत्रे यरन्तं स यकमे तां मडीपतिः ॥ २ ॥

सोवाय पुत्रतुल्यौ मे उरणौ रक्षसि प्रभो ।
रतिं विना स्वदेहं त्वं नग्नं मा दर्शयस्व माम् ॥ ३ ॥

तदा तव गृहे राजन् वसामि धृतभोजना ।

तथेति स तु भूपस्तां सङ्गृह्य गृहमाययौ ॥ ४ ॥
 तस्यां पुत्रा बभूवुश्च षडिन्द्रसमतेजसः ।
 आयुर्मायुरमायुश्च विश्वायुश्च तथा प्रभो ॥ ५ ॥
 शतायुः स्थायुरेते य नामभिः परिकीर्तिताः ।
 यन्द्रवंशकराः सर्वे बभूवुर्जयशालिनः ॥ ६ ॥
 तत ईन्द्रेण गन्धर्वाः प्रेषिता राजवेश्मनि ।
 उर्वशीनयनार्थं वै विश्वावसुपुरोगमाः ॥ ७ ॥
 तैर्मायाप्रकृती तत्र रात्रौ तस्याः समाहृतौ ।
 उरुणौ च तथा ताभ्यां शब्दैः प्ररुदितं भृशम् ॥ ८ ॥
 तयो रुदनमाकर्ण्य राजानं रभसाज्जगौ ।
 उर्वशी वीर्यदीनं त्वां न जानामि नरेश्वरम् ॥ ९ ॥
 मम पुत्रौ हृतौ केन यौरैण किमु पश्यसि ।
 तस्या वयनमाकर्ण्य क्रोधरूपो बभूव सः ॥ १० ॥
 नग्नः अङ्गधरः सद्यो निर्ययौ भाविगौरवात् ।
 विद्युत्यातस्तथा तत्र समभूदेवनिर्मितः ॥ ११ ॥
 तेजसा विद्युतस्तत्र राजा नग्नो बभौ गृहे ।
 तथा तमुर्वशी दृष्ट्वाऽतर्धानं सा यकार वै ॥ १२ ॥
 मेधौ प्रगृह्य गन्धर्वा गताः स्वर्गं विहायसा ।
 उर्वशीसङ्गिताः शङ्कं प्रणोमुर्लुर्षसंयुताः ॥ १३ ॥
 राजा स्वगृहमध्ये तां न दृष्ट्वा यशस्विनीम् ।
 तदा पपात भूपृष्ठे ङाङाकृत्वा मुमूर्च्छ सः ॥ १४ ॥
 तथाविधो मडाराजो विललाप पुत्रुत्वाः ।
 बभ्राम वसुधां सर्वाभुर्वशीदर्शनीत्सुकः ॥ १५ ॥
 ततो बहौ गते काले वर्षमात्रे ध्यायुताम् ।
 कुरुक्षेत्रे पुनस्तां स दृष्टवान् उर्षितोऽभवत् ॥ १६ ॥
 मां त्यक्त्वा क्व गताऽसि त्वं प्रिये ते भक्तिसंयुताम् ।
 अधुना मां गृहाण त्वं त्यज मा याप्सरोवरे ॥ १७ ॥

ततस्तेन समायुक्ता रात्रिमेकामुवास सा ।
 उवाच तं तु राजानं शोकयुक्तं वयो छितम् ॥ १८ ॥
 अर्धं देवाप्सरो रम्या गन्धर्वाऽधीनतां गता ।
 अतस्तं पितृयज्ञेन यज त्वं नित्यमादरात् ॥ १९ ॥
 ततः स्वर्गं च ते वासो भविष्यति मडामते ।
 (Page भं. ३ अ. २९ पान ६२)
 त्वदधीना भविष्यामि नित्यं राजन्न संशयः ॥ २० ॥
 ततः शोकाकुलो राजा रुरोदातीव दारुणम् ।
 सा तथा विह्वलं दृष्ट्वोवाच देवाङ्गना च तम् ॥ २१ ॥
 वर्षे वर्षे च भो राजन्नेकरात्रिं वसाम्यहम् ।
 त्वया सार्द्धं मडाभाग ततः सांस्तर्हिताऽभवत् ॥ २२ ॥
 राज्ञाऽपि तादृशं तत्र कृतं नित्यं प्रजापते ।
 तेन पितृगाणास्तुष्टा वरं राज्ञे ददौ परम् ॥ २३ ॥
 उर्वशी त्वदधीना सा भविष्यति मडामते ।
 तव नामाङ्गिता देवाः श्राद्धेऽस्माकं भवन्तु च ॥ २४ ॥
 अक्षयः पितृलोकस्ते भविष्यति न संशयः ।
 अवेमुक्त्वांस्तर्दधुस्ते पितरो भक्तवत्सलाः ॥ २५ ॥
 ततः स्वल्पेन कालेन भूमिपो निधनं गतः ।
 स्वर्गं पुण्यभलेनैव जगाम स पुञ्जरेवाः ॥ २६ ॥
 तत्रोर्वशी समायुक्तो बुभुजे विषयप्रियः ।
 भोगान् स्वर्गोद्भवान् नित्यं तामवाप्य पुञ्जरेवाः ॥ २७ ॥
 ततो भडौ गते काले पितृलोके गतेन सः ।
 नारदेन मडीपालो ढोधितो दयया विधे ॥ २८ ॥
 नारद उवाच ।
 किं राजंस्त्वं मडाभाग विषयेषु विशेषतः ।
 सकतः पश्य स्वमात्मानं पतिष्यसि न संशयः ॥ २९ ॥
 देडोऽयं बन्धनागारं तत्र त्वं निगडेन च ।
 बद्धस्तस्माच्च योगेन बन्धनीनो भव प्रभो ॥ ३० ॥

पुनः पुनश्च भोगाः किं भोक्तव्यास्तादृशास्त्वया ।
 न तृप्तिमधिगच्छन्ति जना अज्ञानसंयुताः ॥ ३१ ॥
 ब्रह्मामृतं पिब त्वं य सदा स्वानन्ददायकम् ।
 तत्त्यक्त्वाऽल्पसुप्ते सकतः पतिष्यसि पुनर्ह्यधिः ॥ ३२ ॥
 यत्तुरशीति लक्षासु नरो भ्रमति योनिषु ।
 तत्र स्त्रीपुत्रकाथं स लभते नाऽत्र संशयः ॥ ३३ ॥
 मनुष्ययोनिगो भूत्वा नरः सर्वार्थवान् भवेत् ।
 तत्र ज्ञानं विशेषेण भवत्यत्र न संशयः ॥ ३४ ॥
 कर्माहो नरदेहोऽयं तत्र योगो न साधितः ।
 पतिष्यति पुनः सोऽपि नानायोनिषु मानद ॥ ३५ ॥
 द्वन्द्वभावमयं दुःखं यत्र तत्र य विन्दति ।
 न शाश्वतस्वरूपं स ब्रह्म भुङ्क्ते नरः कदा ॥ ३६ ॥
 त्वमपि ज्ञानयुक्तः सन् किं करोषि मलामते ।
 तारयस्व स्वमात्मानं योगेन नरसत्तम ॥ ३७ ॥
 नारदस्य वयः श्रुत्वा तं जगाद नराधिपः ।
 सत्यमुक्तं त्वया योगिन् मया तच्चैव सन्मृतम् ॥ ३८ ॥
 अहं विषयदोषेण पीडितोऽतितरां प्रभो ।
 निर्वेदं मे मनः प्राप्तं ज्ञानं ब्रूहि मलामुने ॥ ३९ ॥
 नारद उवाच ।
 गणेशं भज भावेन ततः क्षेमं भविष्यति ।
 ओकाक्षरविधानेन सर्वेभ्यश्च परात्परम् ॥ ४० ॥
 लृष्टि बुद्धिप्रदातारं बहिः सिद्धिप्रदं परम् ।
 योगाकारं य सर्वत्र संस्थितं ब्रह्मनायकम् ॥ ४१ ॥
 चित्तं त्यक्त्वा महाराज भव चिन्तामणिः स्वयम् ।
 ओवमुक्त्वा य तस्मै स ददावेकाक्षरं मनुम् ॥ ४२ ॥
 ततस्तेनाभ्यनुज्ञातो नारदः प्रजगाम ह ।
 सोऽपि तामुर्वशीं त्यक्त्वा ध्यानसंस्थो बभूव ह ॥ ४३ ॥
 कालेन स्वल्पभावेन गाणपत्यो बभूव ह ।

તતઃ સ નિન્દયામાસ સ્વાત્માનં ભૃશદુઃખિતઃ ॥ ૪૪ ॥

(Page પં. ૩ અ. ૩૦ પાન ૬૩)

અહો મયાડતિમૂર્ખેણ કૃતં કર્મ વિશેષતઃ ।

ભોગદં મોહિતેનૈવ સ્ત્રીકામેન ન સંશયઃ ॥ ૪૫ ॥

અસ્થિમાંસમયો દેહસ્તત્ર દુર્ગન્ધસંયુતઃ ।

છિદ્રં મૂત્રગૃહં નીચં તત્ર સક્તો ભવામ્બહમ્ ॥ ૪૬ ॥

સર્વાર્થદં મનુષ્યાણાં દેહં પ્રાપ્ય મયા સદા ।

નરકાધિપ્રદં કર્મ કૃતં વૈ નાત્ર સંશયઃ ॥ ૪૭ ॥

નરદેહમવાપ્યૈવ મદ્વિના કો ભવેચ્છકઃ ।

સ્ત્રીસંસક્તો વિશેષેણ ત્યક્ત્વા ગણપતિં નરઃ ॥ ૪૮ ॥

એવં ખેદસમાયુક્તો બભૂવ નૃપસત્તમઃ ।

અભજત્તં સ્વભાવેન ગણેશં સર્વસિદ્ધિદમ્ ॥ ૪૯ ॥

અન્તે જગામ યોગેન ગણેશં સ પુરુરવાઃ ।

મહિમા કથિતસ્તસ્ય પાપનાશકરો યતઃ ॥ ૫૦ ॥

પુરુરવસ આખ્યાનં યઃ શૃણોતિ નરોત્તમઃ ।

પાપક્ષયકરં તસ્ય ભવતીદં પ્રજાપતે ॥ ૫૧ ॥

॥ ઐ તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે

તૃતીયે ખણ્ડે મહોદરચરિતે પુરુરવસશ્ચરિતકથનં નામૈકોનત્રિંશોઽધ્યાયઃ ॥ ૩.૨૯

૩.૩૦ નહુષચરિતં નામ ત્રિંશત્તમોઽધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

મુદ્ગલ ઉવાચ ।

આયુષસ્તનયા દક્ષ પચ્યાડડસન્ દૃઢવિક્રમાઃ ।

સ્વભર્માનુતનયાયાં વૈ પ્રભાયાં તેજસા યુતાઃ ॥ ૧ ॥

નહુષઃ પ્રથમસ્તેષાં શકતુલ્યપરાક્રમઃ ।

ચકાર શતયજ્ઞાંશ્ચ રાજાઃ સર્વાન્ વિજિત્ય યઃ ॥ ૨ ॥

તત્રેન્દ્રઃ ક્ષુભિતોઽત્યન્તં નિરાકર્તુ શશાક ન ।

રાજાનં સર્વશાસ્ત્રજ્ઞં તતઃ શાન્તો બભૂવ હ ॥ ૩ ॥

गौतमेन महेन्द्रोऽथ शापितस्त्रीप्रधर्षणात् ।
 भृष्टराज्योऽभवद्देवस्ततो देवा भयातुराः ॥ ४ ॥
 दैत्यानां वेगमुग्रं ते सडने न क्षमास्ततः ।
 भृष्टस्मृतिं समागम्य पप्रच्छुः क्षेमकारकम् ॥ ५ ॥
 तेनाज्ञाप्तास्ततो देवा मुनयश्च प्रजापते ।
 नडुषं स्वर्गराजं तं यकुस्तेजस्विनां वरम् ॥ ६ ॥
 देवेन्द्रो नडुषो भूत्वा शशास स्वर्गमण्डलम् ।
 छन्द्रासने समासीनः पालयामास तान् सुरान् ॥ ७ ॥
 तस्मै वरं ददौ देवा मुनयस्ते प्रजापते ।
 क्रोधेन यस्त्वया दृश्यः सत्ताडीनो भवेत् सदा ॥ ८ ॥
 ततोऽतितेजसा युक्तो बभूव स नराधिपः ।
 देवादिभिः सदा दक्ष सेवितो नडुषः डिङ् ॥ ९ ॥
 ततोऽतिगर्वितो राजाऽभवत् स्त्रीसङ्गलालसः ।
 शर्यां देवैश्च निर्लज्ज आह्वयामास दुर्मतिः ॥ १० ॥
 देवानुवाच सा देवी नाडं यामि नराधिपम् ।
 छन्द्रस्य देवमुष्यस्य पत्न्यडं पुरुषं परम् ॥ ११ ॥
 अवेमुक्त्वा ततो देवान् यथौ गेडं भृष्टस्मृतेः ।
 ननाम तं मडाभागा स्नुषां रक्षेति साऽभ्रवीत् ॥ १२ ॥
 तस्या वृत्तान्तमुग्रं स श्रुत्वा देवगुरुः स्वयम् ।
 निकटे तां समास्थाप्य छन्द्रार्थं ड्युधतोऽभवत् ॥ १३ ॥
 गौतमं सडसाऽऽगत्य तमुवाच मडामुनिम् ।
 शापडीनं महेन्द्रं त्वं कुरुष्व वयनाख्य मे ॥ १४ ॥
 (Page पं. २ अ. ३० पान ६४)
 तमुवाच मडायोगी गौतमः डिं करोम्यडम् ।
 उपायं वद मे तात तं करिष्ये जवाडडम् ॥ १५ ॥
 गौतमाय ततस्तेन कथितं सुषडं परम् ।
 विनायकस्य मन्त्रं त्वं देडीन्द्राय मडामुने ॥ १६ ॥
 गौतमेन तदा दत्तः स्वमन्त्रो गाणपस्य य ।

ઇન્દ્રાય સ તતસ્તેનાડભવચ્છકશ્ચ નીરુજઃ ॥ ૧૭ ॥

જજાપ મન્ત્રરાજં તં શકો ગણપતેસ્તતઃ ।

ધ્યાત્વા તં દેવદેવેશં તતાપ તપ ઉત્તમમ્ ॥ ૧૮ ॥

વિદર્ભે નિર્જને દેવો વને વાપ્વશનઃ સ્વયમ્ ।

નાસાગ્રન્યસ્તદૃષ્ટિઃ સ પૂજયામાસ વિઘ્નપમ્ ॥ ૧૯ ॥

ગતે વર્ષસહસ્રે વૈ તં યયૌ ભક્તવત્સલઃ ।

ગણેશાનો વરં દાતું તપસા તોષિતો ભૃશમ્ ॥ ૨૦ ॥

સિંહારૂઢો મહાબાહુશ્ચતુર્ભુજવિરાજિતઃ ।

સિદ્ધિબુદ્ધિયુતશ્ચૈવ નાભિશેષધરઃ પ્રભુઃ ॥ ૨૧ ॥

ઇન્દ્રં સ બોધયામાસ વરં બૃહિ હૃદીપ્સિતમ્ ।

મઘવંસ્તે પ્રસન્નોડહં દાસ્થામિ તપસાડધુના ॥ ૨૨ ॥

તતસ્તં પ્રણનામાડય ઇન્દ્રો ભક્તિસમન્વિતઃ ।

તુષ્ટાવ સુસ્થિરો ભૂત્વા યથામતિ ગજાનનમ્ ॥ ૨૩ ॥

ઇન્દ્ર ઉવાચ ।

નમસ્તેડસ્તુ ગણાધ્યક્ષ ભક્તેભ્યઃ સિદ્ધિદાયક ।

વિનાયકાય દેવાય હેરમ્બાય નમો નમઃ ॥ ૨૪ ॥

અનાદ્યે ચ સર્વેષામાદિભૂતાય તે નમઃ ।

આદિપૂજ્યાય વિઘ્નેશ સર્વપૂજ્યાય વૈ નમઃ ॥ ૨૫ ॥

આદિમધ્યાન્તહીનાય હ્યાદિમધ્યમયાય ચ ।

અન્ત્યરૂપાય દેવેશ વિઘ્નહર્ત્રે નમો નમઃ ॥ ૨૬ ॥

પાશાકુશધરાયૈવ સિંહવાહાય તે નમઃ ।

અમેયાય નમસ્તુભ્યં નાનામાયાધરાય ચ ॥ ૨૭ ॥

વિઘ્નકર્ત્રે હ્યભક્તાનાં સદા સ્વાનન્દવાસિને ।

સિદ્ધિબુદ્ધિપતે તુભ્યં નાભિશેષાય તે નમઃ ॥ ૨૮ ॥

બ્રહ્મણે બ્રહ્મરૂપાય બ્રહ્મદાત્રે કૃપાલવે ।

ધર્માર્થકામમોક્ષાણાં દાત્રે તે વૈ નમો નમઃ ॥ ૨૯ ॥

પૂર્ણાય પૂર્ણભાવજ્ઞ પૂર્ણાનન્દપ્રદાય વૈ ।

કર્ત્રે હર્ત્રે ચ પાત્રે તે ગણેશાય નમો નમઃ ॥ ૩૦ ॥

सूक्ष्मेषु सूक्ष्मरूपाय स्थूलेषु स्थूलभोगिने ।
स्थूलसूक्ष्माद्विडीनाय लम्बोदर नमोऽस्तु ते ॥ ३१ ॥

किं स्तौमि त्वां सदा शान्तिरूपं तस्मान्नमो नमः ।
तेन तुष्टो भव स्वामिन् दयाकाराय ते नमः ॥ ३२ ॥

मुद्रल उवाच ।
अेवं स्तुतिं समाकार्य मधवन्तमुवाच ७ ।
गणेशो भक्तिभावेन सन्तुष्टो भक्तमुत्तमम् ॥ ३३ ॥

गणेश उवाच ।
धन्द्र त्वया कृतं स्तोत्रं भुक्तिभुक्तिप्रदं भवेत् ।
यः पठेच्छृणुयाच्चेदस्तस्मै सर्वार्थदं तथा ॥ ३४ ॥

नित्यं त्वमपि देवेन्द्र पठ स्तोत्रं प्रयत्नतः ।
तेन विघ्नविडीनस्तु भविष्यसि मडामते ॥ ३५ ॥
वरान् ब्रूडि मडामाग ये ते शित्ते भवन्ति वै ।
तान् दास्यामि न सन्देडो भक्त्या स्तोत्रेण तोषितः ॥ ३६ ॥

ततस्तं मधवा देवं प्रणम्याभिमिधे वयः ।
निर्विघ्नं कुरु मां देव स्वपदस्थं तथा प्रभो ॥ ३७ ॥
भक्तिं त्वदीयपादे मे देडि नाथ नमोऽस्तु ते ।
धदं क्षेत्रं सुविष्यातं गाणपत्यं तथा कुरु ॥ ३८ ॥

तीर्थं य सर्वदं स्वामिन् कुरु ते पादलाञ्छितम् ।
स्वानन्ददायकं स्नानमात्रेणान्न न संशयः ॥ ३९ ॥
पुरे कडम्भनाम्भेव गाणेशं शिन्तितार्थदम् ।

(Page पं. ३ अ. ३० पान ६५)
डोके भवतु विष्यातं प्रसादात्ते य विघ्नप ॥ ४० ॥

तथेति तमुवाचाऽथ गणेशोऽतर्दधे ततः ।
धन्द्रेण गणनाथस्य मूर्तिः संस्थापिता द्विजैः ॥ ४१ ॥

तं पूजयित्वा देवेन्द्रः संस्थितस्तत्र मानद ।
नित्यं ध्यानपरो भूत्वाऽभजत्तं गणनायकम् ॥ ४२ ॥

अधुना शृणु भो दक्ष नडुषस्य प्रयेष्टितम् ।
 गाणेशेन तदा राजा विघ्नयुक्तः कृतः भलः ॥ ४३ ॥
 बृहस्पतिमुवायाडथ मृत षट्त्रो न संशयः ।
 न दृश्यते जनैः कुत्र शर्या मे देहि भो गुरो ॥ ४४ ॥
 ततस्तं वाक्पतिर्देवोऽवदत् क्रोधसमन्वितः ।
 द्विजवाहनगो भूत्वा शर्यां याहि नराधिप ॥ ४५ ॥
 नानावालेषु सा देवी देवेन्द्रेण प्रलालिता ।
 अपूर्वं वाहनं यैवेच्छति तस्मात्तथा करु ॥ ४६ ॥
 तथेति मद्युक्तः स चकार नडुषस्ततः ।
 विमानवाहान् सङ्गृह्य दुरात्मा ब्राह्मणान् भवात् ॥ ४७ ॥
 ततो दुष्प्रं द्विजानां स ज्ञात्वाऽत्रेयः समाययौ ।
 दुर्वासास्तं प्रगृह्यैव वाहकं स चकार ह ॥ ४८ ॥
 ततोऽतिवेगभावार्यं सर्पध्वं ब्राह्मणान्नृपः ।
 उवाच शिबिकायां स संस्थितो मोहसंयुतः ॥ ४९ ॥
 दुर्वासाः कुपितोऽत्यन्तं ददौ शापं सुदारुणम् ।
 सर्पो भव मडादुष्ट पत भूमौ नृपाधम ॥ ५० ॥
 ततस्तं प्रणनामाडथ गतगर्वो महीपतिः ।
 उच्छापं वद मे ब्रह्मन् दयया त्वं दयानिधे ॥ ५१ ॥
 धिङ् मां ब्राह्मणभावेषु विपरीतं प्रवर्तिनम् ।
 मोहेन मोहितं पूर्णं तास्यस्व मडामुने ॥ ५२ ॥
 ततस्तापसमायुक्तं नडुषं मुनिसत्तमः ।
 दुर्वासाः प्रत्युवायेदं वचनं दयया युतः ॥ ५३ ॥
 दुर्वासा उवाच ।
 तव वंशे मडाराज धर्मः साक्षाद्भविष्यति ।
 युधिष्ठिरस्तदा तस्य दर्शनं ते भविष्यति ॥ ५४ ॥
 तेन सङ्गृथितं ज्ञानं ज्ञात्वा शापविवर्जितः ।
 भविष्यसि न सन्देहोऽधुना गच्छ महीतलम् ॥ ५५ ॥
 द्विजः पूजयाः सदा राजन्नृपैर्नान्ये कदायन ।

त्वयाऽवमानिता विप्रा वाडकास्ते कृता बलात् ॥ ५६ ॥

तेनाऽतिधर्मलोपो वै जातस्ते नात्र संशयः ।

पुनर्धर्मं निरीक्ष्य त्वं धर्मयुक्तो भविष्यसि ॥ ५७ ॥

अवेमुक्त्वा स दूर्वासा गतः स्वेच्छापरायणः ।

नडुषः सर्परूपोऽभूत् पपात धरणीतले ॥ ५८ ॥

तत ऽन्द्रं समानीय सामरश्च बृहस्पतिः ।

ऽन्द्रासने समास्थाप्य मुदितः स बभूव ७ ॥ ५९ ॥

नडुषो वनमध्ये स यथार गाणपं स्मरन् ।

अडो विघ्नयुतं सर्वं जगत् स्थावरजङ्गमम् ॥ ६० ॥

अडं विघ्नेन संयुक्तः कृतो विघ्नेशरूपिणः ।

अतस्तं शरणं यामि तेन सर्वं शुभं भवेत् ॥ ६१ ॥

ततः ङमेण तेनाऽपि जितं चित्तं प्रजापते ।

सर्पद्वेडगतैर्नैव गाणपत्यस्वभावतः ॥ ६२ ॥

ततो बडौ गते काले वनमायाद् युधिष्ठिरः ।

द्रौपद्याः भ्रातृभिः सार्धं द्यूतदोषेण निश्चितम् ॥ ६३ ॥

ततो भीमो वने तत्र यथार कृलकाम्यया ।

नडुषेण समादृष्टो बद्धो ज्ञात्वा स पाण्डवः ॥ ६४ ॥

स्वदेडेनावृतं भीमं कृत्वा नागस्वरूपधृक् ।

पातयामास भूमौ तं बलेन बलवानृपः ॥ ६५ ॥

भीमेन तत्र नादश्च कृतो मेघसमो मडान् ।

(Page भं. ३ अ. ३० पान ६६)

तं श्रुत्वा धर्मराजः स ययौ भीमं मडाबलम् ॥ ६६ ॥

सर्पेण वेष्टितं भीमं दृष्ट्वा दुःखसमन्वितम् ।

युधिष्ठिरं स तं तत्रोवाच नागो मडाबलः ॥ ६७ ॥

नाग उवाच ।

अडं नडुषनामा ते नृपः पुत्र न संशयः ।

दर्शनार्थं मया याडयं भीमः सञ्जगृडेऽधुना ॥ ६८ ॥

अडं पृच्छामि राजंस्त्वां तद्ददस्व यथातथम् ।

मान्यं सङ्कुचितं वेदैः पुराणैः स्मृतिभिर्भवेत् ।
 वेदाधारविहीनं यदवमान्यं मनीषिभिः ॥ ८२ ॥
 सर्वेशं हृदि संस्थं वै विद्धि बुद्धिप्रयालकम् ।
 सर्वं ते कथितं स्वामिन् मोचयस्वाऽनिवात्मजम् ॥ ८३ ॥
 अेतस्मिन्नन्तरे तत्र विमानं सडसाऽऽगतम् ।
 दिव्यभोगसमायुक्तं तद्दर्शं युधिष्ठिरः ॥ ८४ ॥
 भुभोच नडुषो भीमं तं तदा बन्धनात् प्रभो ।
 दंडं त्यक्त्वा विमानस्थो ययौ स्वर्गं नराधिपः ॥ ८५ ॥
 तत्रेन्द्रस्य समीपे सोऽभवदधार्शनस्थितः ।
 गणेशमभजन्नित्यं स नृपोऽनन्ययेतसा ॥ ८६ ॥
 स्वर्गान्ते स गतो भूपः शुक्लगत्या गजाननम् ।
 विघ्नहीनः स्वभावेन पुण्यश्लोको बभूव ह ॥ ८७ ॥
 नडुषस्य यस्त्रिं ते कथितं पापनाशनम् ।
 शृणुयाद्वा पठेद्वाऽपि तस्मै कामप्रदं भवत् ॥ ८८ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 तृतीये भा३ मडोदरचरिते नडुषचरितं नाम त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३.३०
 (Page पं. ३ अ. ३१ पान ६७)

३.३१ ययातिचरितं नामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 मुद्गल उवाच ।
 नडुषस्याभवन् पुत्राः पञ्च देवसमा धिया ।
 यत्प्रातिश्च ययातिश्च तथा संयातिरायतिः ॥ १ ॥
 पञ्चमश्चाश्रको नाम ययातिर्भूमिपोऽभवत् ।
 माडात्म्यं तस्य मुष्यं ते कथयामि प्रजापते ॥ २ ॥
 देवयानीमुशनसः स तां भार्यामवाप ह ।
 वृषपर्वसुतां यैव शर्मिष्ठां राजसत्तमः ॥ ३ ॥
 यद्दु य तुर्वसं यैव देवयानी व्यञ्जुजन्त् ।

दुख्यं तद्रदनुं पूरुं शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी ॥ ४ ॥

सोऽव्यषिच्यदतिक्रम्य ज्येष्ठान् पुत्रान् मडामतिः ।

पूरुं कनिष्ठमेवं च पितुर्वाक्यपरायणम् ॥ ५ ॥

दक्ष उवाच ।

किमर्थं तेन भूपेन विपरीतं कृतं प्रभो ।

तत् सर्वं वद योऽग्रीन्द्र सादरेण शृणोम्यहम् ॥ ६ ॥

मुद्रल उवाच ।

वृषपर्वा प्रजानाथ दैत्यानामधिपः स्मृतः ।

तस्य पुत्री मडाभागा शर्मिष्ठा मानिताऽभवत् ॥ ७ ॥

तत्र शुक्रस्य पुत्री या देवयानी प्रकीर्तिता ।

साऽपि पित्रा स्ववात्सल्यात् स्थापिता वामिता भृशम् ॥ ८ ॥

सभीभिरेकदा बाला संवृता राजकन्यका ।

शर्मिष्ठा वाटिकायां सा उर्ध्वयुक्ता जगाम ह ॥ ९ ॥

देवयानी तथा तत्र कीडार्थं सा समागता ।

तत्र नानाविधां कीडां चकिरे कन्यकाः प्रभो ॥ १० ॥

ततस्ताः श्रमसंयुक्ता जग्मुः स्नानार्थमादरात् ।

तीरे क्षिप्त्वा स्ववस्त्राणि चिकीर्षुर्जलमध्यगाः ॥ ११ ॥

ततः सभीभिर्युक्ता सा शर्मिष्ठा निःसृता पुरः ।

सम्भ्रमेण तथा वस्त्रं देवयान्या धृतं डिल ॥ १२ ॥

निःसृता देवयानी वै दृष्ट्वा कर्म जुगुप्सितम् ।

राजपुत्रीमुवायाऽथ भर्त्सयन्ती प्रजापते ॥ १३ ॥

ब्राह्मणस्य मडादृष्टे पुत्र्यहं किं धृतानि वै ।

वस्त्राणि मे यथा पाकस्पर्शने च शुनी भवे ॥ १४ ॥

द्वारपा लोमतः शास्त्रे ब्राह्मणानां विशेषतः ।

राजन्यस्तस्य पुत्री त्वं न योग्याऽसि कदाचन ॥ १५ ॥

अेवं नानाविधैर्वाक्यैर्देवयानी च तां प्रभो ।

भर्त्सयामास सोवाच कुपिता तां पुनर्वचः ॥ १६ ॥

शर्मिष्ठोवाच ।

ब्राह्मणो मे न भर्ता य भविता क्यशापतः ॥ ३० ॥

अतस्त्वं भयङ्गीनः सन् वृषु मां राजसत्तम ।

काव्यं सम्बोधयित्वाऽहं पत्नी ते प्रभवामि य ॥ ३१ ॥

तथेति नृपवर्योऽसौ तां जगाद तथा ययौ ।

नगरं स मलाभागः सा य तत्र स्थिताऽभवत् ॥ ३२ ॥

तत्राऽऽगतं नरं कञ्चित्तमुवाच वद प्रभुम् ।

काव्यमत्र स्थिता पुत्री देवयानी मलामते ॥ ३३ ॥

ततस्तेन मुनीन्द्रोऽसौ बोधितः शृणु मे वयः ।

वने ते देवयानी सा पुत्री वत्सल संस्थिता ॥ ३४ ॥

शुक्रस्तां प्रययौ शीघ्रं तमुवाच सुविह्वला ।

रुदती देवयानी सा वृत्तान्तं सर्वमञ्जसा ॥ ३५ ॥

तं श्रुत्वा कुपितः काव्यस्त्यक्त्वा दैत्यं स निर्ययौ ।

वनवासार्थमानन्दाद्दूषयन् वृत्तिमुल्बाम् ॥ ३६ ॥

ततो दैत्याधिपः श्रुत्वा वृत्तान्तं विह्वलो बृशम् ।

तं ययौ धावमानः स प्राणानाम मलामुनिम् ॥ ३७ ॥

उवाच भक्तिसंयुक्तं वचनं दैत्यनायकः ।

त्वदाधारमिदं राज्यं देहोऽयं मे तथा मुने ॥ ३८ ॥

मुनिसत्तम मां त्यक्त्वा कुत्र गन्तुं त्वमिच्छसि ।

राज्यादिकं परित्यज्य याम्यहं ते प्रसन्निधौ ॥ ३९ ॥

तस्य तद्ग्रथनं श्रुत्वा काव्यः पुत्रीमुवाच ह ।

यत्वं राजकन्याया अपराधं क्षमस्व य ॥ ४० ॥

देवयानी मुनिं तत्रोवाच क्रोधसमन्विता ।

नाऽहं यामि पितः पुर्यां दैहत्यागं करोमि वै ॥ ४१ ॥

ततः पुत्रीं स्वयं काव्य उवाच तां शोकसङ्कुलः ।

किमिच्छसि वद त्वं म उवाच तं करोम्यहम् ॥ ४२ ॥

ततस्तं देवयानी सोवाच क्रोधसमन्विता ।

सभीभिः सङ्घिता दासी शर्मिष्ठा मे भवेद्यदि ॥ ४३ ॥

गत्वा योशनसं तत्रोवाय शोकसमाकुलः ॥ ५७ ॥
 नाऽलं श्वशुर तृभोऽस्मि कामभोगेभ्य एव य ।
 जराघ्नं मे वदोपायं तं कश्चिन्मि यत्नतः ॥ ५८ ॥
 देवयानीं विनाऽन्यां स्त्रीं न स्पृशामि कदाचन ।
 ततस्तमुशनाः प्रीत उवाच वयनं छितम् ॥ ५९ ॥
 तव पुत्रा मलाभाग यौवनास्था भवन्ति ये ।
 जरां तत्र विनिक्षिप्य गृडाण नृप यौवनम् ॥ ६० ॥
 त्वदाज्ञया जरां पुत्रो अर्डीष्यति कुरुष्व तम् ।
 राजानं मुष्यभावं त्वं न दोषस्तत्र ते भवेत् ॥ ६१ ॥
 तथेति देवयानीं सऽगृह्य स्वनगरं ययौ ।
 जयेष्ठान् पुत्रान् यथाये स राजर्षिर्यौवनं ततः ॥ ६२ ॥
 न जरां जगृह्यस्तस्य सर्वे ते मूर्खभावाः ।
 ततः पूरुं स राजर्षिर्यथाये स ददौ किल ॥ ६३ ॥
 शुक्रस्य वरदानेन दोषः पूरोर्न तस्य वै ।
 भुक्त्वा भोगाननेकान् स यथातिस्तोषितोऽभवत् ॥ ६४ ॥
 यज्ञान् कृत्वा मलाभागः साङ्गान् सर्वान् विशेषतः ।
 तीर्थादीनि जगामाऽसौ नानारुपाणि भावतः ॥ ६५ ॥
 सर्वं कोशगतं द्रव्यं भूषणार्थिकमादरात् ।
 ददौ स ब्राह्मणोभ्यश्च दानशीलोऽभवत्तथा ॥ ६६ ॥
 मृत्यात्रैर्गृहकार्येषु चरन्तं गालवो मुनिः ।
 तमाययौ यथाये वै राजानं भेदसंयुतः ॥ ६७ ॥
 गुरोश्च दक्षिणार्थं मे देव्यश्चान् श्यामकर्णिकान् ।
 सऽस्रसङ्ख्यायुक्तांस्त्वं श्रेष्ठः सकलभूभुजाम् ॥ ६८ ॥
 माधवीं स्वां ददौ तस्मै ततः कन्यां महीपतिः ।
 तथा तस्य मुनेः कार्यं कृतं सर्वं प्रजापते ॥ ६९ ॥
 ततः स राजशार्दूलो जरां सऽगृह्य यौवनम् ।
 पूरवेऽदात् पुनः सद्यस्तं चकार नराधिपम् ॥ ७० ॥

त्वया विघ्नो मडाराज प्रामः पुण्यविनाशकृत् ॥ ८४ ॥

विघ्नेशं भज राजंस्त्वमन्ते स्वानन्दगस्ततः ।

भविष्यसि न सन्देहो नोयेद्भूमौ पतिष्यसि ॥ ८५ ॥

ततस्तेन गणेशस्य मन्त्रो दत्तो दशाक्षरः ।

तं जजाप यथातिश्च गणेशध्यानतत्परः ॥ ८६ ॥

पुण्यक्षये स राजेन्द्रः शुक्लगत्या प्रजापते ।

गणेशं प्रयथौ भक्त्या गाणपत्यो मडायशाः ॥ ८७ ॥

यथातेश्चरितं पुण्यं सङ्क्षेपेण निरूपितम् ।

शृण्वते कामदं पूर्णं भविष्यति न संशयः ॥ ८८ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडपुराणे

तृतीये भाऽः मडोदरथरिते यथातिथरितं नामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३.३१

३.३२ धनकस्य व्रतोपदेशो नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मुद्रल उवाच ।

यदोरथ्यभवन् पुत्राश्चत्वारो देवसन्निभाः ।

सडस्त्रजित्ता जयेष्ठस्तस्य पुत्रो भवूव ७ ॥ १ ॥

शतजिन्नाम विष्यातस्तस्य पुत्रास्त्रयोऽभवन् ।

डिडयश्च डयश्चैव वपुर्डय उदादृतः ॥ २ ॥

डिडयस्याऽभवत् पुत्रो धर्म इत्यभिविश्रुतः ।

तस्य नेत्रस्तस्य कुन्तिः सोडज्जिस्तत्सुतः स्मृतः ॥ ३ ॥

सो डज्जेरभवत् पुत्रो मडिष्मानाम पार्थिवः ।

माडिष्मती च नगरी वासिता येन भूभुजा ॥ ४ ॥

तस्य पुत्रो भद्रसेनो दुर्मदस्तत्सुतः स्मृतः ।

धनकश्चाऽपरो धीमान् मुष्योऽभूत्तत्र पार्थिवः ॥ ५ ॥

धनकाडभवन् पुत्राश्चत्वारो लोकविश्रुताः ।

कृतवीर्यः कृताग्निश्च कृतवर्मा ततः स्मृतः ॥ ६ ॥

कृतौजाश्च तथा दक्ष तत्र जयेष्ठः प्रतापवान् ।

अलूव दानशीलश्च कृतवीर्यो मडीपतिः ॥ ७ ॥

तेन वै पृथिवीमध्ये यतुर्थी कृष्णगाडपरा ।

(Page पं. ३ अ. ३२ पान ७१)

प्रकाशिता प्रजापाल स्वर्गात् सर्वशुभप्रदा ॥ ८ ॥

दक्ष उवाच ।

कथं तेन नृपावेन यतुर्थी लूमिमाडले ।

समानीता मडायोगिन् वद तस्य चरित्रकम् ॥ ९ ॥

श्रुत्वा कथामृतं स्वामिन् उर्षश्चेतसि वर्धते ।

अतो विस्तरभावेन कथयस्व कथानकम् ॥ १० ॥

मुद्रल उवाच ।

माडिष्मत्यां मडापुर्यां लीमनामाडभवत् पुरा ।

अन्त्यजो द्रव्यलुब्धश्च पापकर्मपरायणः ॥ ११ ॥

स तु मार्गं जनान् वीक्ष्याडमारयत्तान् दिने दिने ।

मांसविक्रयकारी य पशुन् उत्वा निरन्तरम् ॥ १२ ॥

ऐकदा माघमासस्य यतुर्थी कृष्णपक्षगा ।

समागता य तत्राडसौ विचयार वनान्तरे ॥ १३ ॥

मडापर्वतदेशे स जनानां प्रवधाय य ।

द्वैवयोगेन तस्याडपि मिलितं नैव किञ्चन ॥ १४ ॥

अयं अल्लामान्रजलविडीनो लोभसंयुतः ।

मिलितं तत्र नो किञ्चित्तथाभूतश्चयार उ ॥ १५ ॥

ततोडस्तमगमत् सूर्यस्तं दृष्ट्वा स्वगृडे मतिम् ।

गमनाय तथा चङ्गे मार्गसंस्थो अलूव उ ॥ १६ ॥

मार्गं दृष्टो द्विजास्तत्र दृष्ट्वा द्वादशसङ्ख्यकान् ।

तान् उत्वा स तदीयं वै गृडीत्वा स्वगृडं ययौ ॥ १७ ॥

यन्द्रोदये ततः प्राप्ते अुभुजे भोजनाडुलः ।

पुत्रं गाणेशनामानमाढ्यामास तेन सः ॥ १८ ॥

पुनश्चकार तद्भत् स कदाचित् पापमुल्लभाणम् ।

कृष्णपक्षे यतुर्थी य स ममारोदये विधोः ॥ १९ ॥

गाणेशदूतास्तं तत्र समानेतु समाययुः ।
 कैलासे गाणपस्थाने निन्युस्तं ते विमानगम् ॥ २० ॥
 स्वर्गमार्गेषु देवैश्च ब्रह्मविष्वक्वादिभिस्तुतः ।
 विमानगैः स्तूयमानः प्रविवेश शिवास्पदम् ॥ २१ ॥
 तत्र भुक्त्वा प्रभोगान् स पपात पृथिवीतले ।
 माडिष्मत्यां सुतो जज्ञे धनकस्य मडाबलः ॥ २२ ॥
 कृतवीर्यं धृतिं ध्यातो नानाधर्मपरायणः ।
 देवविप्रातिथिप्रस्युर्बभूवे यज्ञकारकः ॥ २३ ॥
 अपुत्रः स्माऽभवद्गण्डा कृतवीर्यः प्रतापवान् ।
 पुत्रार्थं यतते स्मातिनानाधर्मपरायणः ॥ २४ ॥
 न लेभे सन्ततिं राजा ततोऽसौ दुःखसंयुतः ।
 प्रधानेषु समाक्षिप्य राज्यं निहतकण्टकम् ॥ २५ ॥
 सपत्नीको वनं राजा ययौ तपसि संस्थितः ।
 पूर्वसंस्कारयोगेन गाणेशे प्रीतिमानभूत् ॥ २६ ॥
 नानातपश्चकाराऽसौ सन्ततिं न तथाऽपि य ।
 लेभे नृपः प्रजानाथ नेत्रप्राणावशेषितः ॥ २७ ॥
 अस्थित्वयासमायुक्तं दृष्ट्वा तं नारदो मुनिः ।
 स्वर्गस्थं धनकं तत्र वृत्तान्तमवदन्नृपम् ॥ २८ ॥
 तव पुत्रो वने संस्थः पुत्रार्थं यतते नृप ।
 नानाथत्समायुक्तोऽस्थित्वयाप्रयुतोऽस्ति वै ॥ २९ ॥
 न लेभे सन्ततिं राजा स्वल्पकाले मरिष्यति ।
 पुत्रहीनस्य भो राजन् का गतिः प्रभवेद्भद्र ॥ ३० ॥
 धृत्युक्त्वा तं मुनीन्द्रः स ययौ कैलासमादरात् ।
 धनको मनसाऽत्यन्तं विचारमकरोत्ततः ॥ ३१ ॥
 ब्रह्माणं शरणं यामि सर्वज्ञं तेन येऽस्मितम् ।
 भविष्यति न सन्देहस्ततः सोऽपि ययौ विधिम् ॥ ३२ ॥
 प्रणिपत्य प्रतुष्टाव नानास्तोत्रैः प्रजपतिम् ।
 उवाच तं मडाभागं विनयेन समन्वितः ॥ ३३ ॥

धनक उवाच ।

(Page पं. ३ अ. ३२ पान ७२)

धर्मशीलश्च मे पुत्रः पुत्रडीनो बभूव छि ।

पुत्रार्थं यतते अरुमनानाप्रतपरायाः ॥ ३४ ॥

राज्यादिकं समुत्सृज्य वने तपति संस्थितः ।

तपस्तेनाऽवशेषोऽसावस्थिर्यमवृतो बभौ ॥ ३५ ॥

डेनोपायेन पुत्रश्च भविता तं वदस्व मे ।

प्रापयिष्याम्यहं तत्र स्ववंशस्य विवृद्धये ॥ ३६ ॥

ततस्तं प्रत्युवायेदं वयनं यतुराननः ।

पूर्वजन्मनि सम्भूतं द्विजडत्यायुतं व्रतम् ॥ ३७ ॥

पुनः प्रोवाच तं देवो विधिः सर्वार्थकोविदः ।

पुत्रप्राप्त्यर्थमेवैकमुपायं सर्वसिद्धिदम् ॥ ३८ ॥

अज्ञानेन व्रतं तेन कृतं सङ्कुष्टारकम् ।

यतुर्थीप्रभवं तेन पापं सर्वं लयं गतम् ॥ ३९ ॥

मडापापानि नश्यन्ति सङ्कुष्टीव्रतसाधनात् ।

सङ्कुष्टीव्रतसम्बन्धिदिवसे यत् कृतं भवेत् ॥ ४० ॥

तदेवाक्षयभावेन तिष्ठत्यत्र न संशयः ।

यतुर्थ्यां भूप कृष्णायां पुण्यमेव समाचरेत् ॥ ४१ ॥

तव पुत्रेण राजेन्द्र द्वादश ब्राह्मणा लताः ।

यतुर्थ्यां पूर्वजन्मस्थेन पापं तत्स्थितं मडत् ॥ ४२ ॥

नानातपःप्रभावेण व्रततीर्थादिकेन च ।

यज्ञादिभिश्च तत्पापं लयं नैव गमिष्यति ॥ ४३ ॥

सङ्कुष्ट्यां यत्कृतं पापं वज्रलेपं च तत्स्मृतम् ।

तत्र कश्चिदुपायो न तथाऽपि शृणु मे वयः ॥ ४४ ॥

येन सङ्कुष्टिका पुण्या यतुर्थ्यां साधिता नृप ।

तस्य जन्मादिकं नैव भविष्यति कदा पुनः ॥ ४५ ॥

यतुर्विधं प्रजानीछि सर्वं मायामयं जगत् ।

सङ्कुष्टं यैव श्रुवानां तेन युक्ता भ्रमन्ति ते ॥ ४६ ॥

यतुर्थ्यां गणनाथस्य सङ्कुष्टी साधिता यदा ।

यतुर्विधं तस्य कष्टं न भवेद्वै कदाचन ॥ ४७ ॥

भ्रमन्ति भ्रमन्तौऽते स्वानन्दे वर्तते नरः ।

व्रतस्यैव प्रभावेणोडलोके सुभमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥

यतुर्थ्यां पापकारा ये तेषां मुक्तिर्न विद्यते ।

पापयुक्ततया राजन् स्वर्गस्थास्ते भवन्ति य ॥ ४९ ॥

पुनर्जन्मधरा भूमौ तत्र पापकृतं स्वकम् ।

भुञ्जन्ति य पुनः सर्वे गाणपत्या भवन्ति ते ॥ ५० ॥

अतो गणेशदूतैः स कैलासे स्थापितोऽत्यजः ।

पापभोगार्थमेवं य तव पुत्रोऽधुनाऽभवत् ॥ ५१ ॥

यतुर्थ्यां यत्कृतं पापं यतुर्थ्यां लन्ति तत् सदा ।

तदर्थं ते सुतो राजेश्वतुर्थ्यां भायश्चिष्यति ॥ ५२ ॥

तदा पापविहीनोऽयं भविता नात्र संशयः ।

पुत्रयुक्तश्च ते पुत्रो भविष्यति मलामते ॥ ५३ ॥

अपराधयुतं कर्म कृतं नाशार्थमादरात् ।

तस्य पुण्यं प्रकर्तव्यं दृशितं तेन नश्यति ॥ ५४ ॥

यतुर्थ्यां मडिमाऽनन्तो भूतं यदपि तद्दिने ।

पापं क्रोधसमायुक्ता मडाङ्गुष्ठेण लन्ति सा ॥ ५५ ॥

अतस्तत्पापनाशार्थं सङ्कुष्टीर्द्वादशाऽऽचरेत् ।

तदा द्वादशविप्रान्तभवं पापं गमिष्यति ॥ ५६ ॥

ततस्तं करुणायुक्तः स विधिं व्रतमादरात् ।

कथयामास वै भ्रमन् यथौ राजा प्रणम्य तम् ॥ ५७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे

तृतीये भा३० म०६२२खरिते धनकस्य व्रतोपदेशो नाम द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३.३२

(Page पं. ३ अ. ३३ पान ७३)

३.३३ कृतवीर्यप्रतप्राप्तिवर्णनं नाम त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मुद्रल उवाच ।

प्रतं लभ्वा पुस्तकं संलिप्य सङ्गृह्य माथया ।

धनकः कृतवीर्यस्य स्वप्ने सद्यो जगाम ७ ॥ १ ॥

धनकं पितरं दृष्ट्वा कृतवीर्यो ननाम तम् ।

पुत्रं राजा समादायोत्सङ्गे स्वस्य जगाद तम् ॥ २ ॥

धनक उवाच ।

पुत्र नानाविधा यत्ना विशेषेण कृतास्त्वया ।

पुत्रार्थमधुनैकं त्वं प्रतं कुरु ममाज्ञया ॥ ३ ॥

तेन पुण्येन पुत्रस्ते भविता नात्र संशयः ।

ब्रह्मणा कथितं मे यत् पुस्तकं तद् गृह्णाण ७ ॥ ४ ॥

धृत्युक्त्वा पुत्रदस्ते तद्वत्वा पुस्तकमादरात् ।

अन्तर्धानं ययौ राजा जजागार नृपात्मजः ॥ ५ ॥

पुस्तकं दस्तगं दृष्ट्वा विस्मितोऽभूत् प्रदर्षितः ।

पितरं दुःभितो भूत्वा सस्मार स रुरोद वै ॥ ६ ॥

सपत्नीकस्ततो राजा कृतवीर्यो जगाम ७ ।

स्वपुरं मानितस्तत्र प्रधानाद्विभिरादरात् ॥ ७ ॥

ततः स ब्राह्मणान् राजा समाकार्य ननाम तान् ।

पुस्तकं दर्शयामास तस्यार्थं ब्राह्मणा जगुः ॥ ८ ॥

अडो राजन् मडाभाग पुस्तके प्रतमुत्तमम् ।

लिपितं सर्वसङ्गुष्टारकं सर्वदं परम् ॥ ९ ॥

कृष्णपक्षे यतुर्थ्या वै यन्द्रोदयसमागमे ।

पूजनीयो विशेषेण गणेशः सिद्धिदायकः ॥ १० ॥

पूजयित्वा गणाधीशं ततोऽर्घ्यं तिथये नृप ।

गणेशाय य यन्द्राय दातव्यं प्रतकारिण ॥ ११ ॥

सूर्योदयात् समारभ्य गणेशस्मरणं नृप ।

कर्तव्यं वर्जयेत्तत्र जलपानादिकं तथा ॥ १२ ॥

ચન્દ્રાયાઽર્ધ્યં તથા દત્વા સમવારં નૃપોત્તમ ।
 બ્રાહ્મણાંસ્તત આપૂજ્ય સપત્નીકાન્નમેત્ સ તાન્ ॥ ૧૩ ॥
 ભોજયેત્ પરમાન્નેન મોદકાદિભિરાદરાત્ ।
 પાયસેનાઽપિ સિતયા યુતેન મધુરેણ ચ ॥ ૧૪ ॥
 તતઃ સ્વયં સુહૃદ્ભિશ્ચ ભોજનં વૈ સમાચરેત્ ।
 દાનં દદાત્ સ વિપ્રેભ્યો યોષિદ્ભ્યઃ કચ્ચુકાદિકમ્ ॥ ૧૫ ॥
 તતો જાગરણં કાર્યં ગણેશસ્તવનેન ચ ।
 પ્રભાતે વિમલે સ્નાત્વા પૂર્વવત્ પૂજયેદ્વિભુમ્ ॥ ૧૬ ॥
 ગણેશં ચ તતો વિપ્રાન્ ભોજયેત્ પૂર્વવત્પ ।
 દક્ષિણાં વિપુલાં તેભ્યો દાપયેત્તાન્નમેત્તતઃ ॥ ૧૭ ॥
 માસે માસે પ્રકુર્યાસ્ત્વં વ્રતં ગાણેશ્વરં ત્વિદમ્ ।
 સર્વસકુટલીનઃ સન્નન્તે સ્વાનન્દગો ભવેઃ ॥ ૧૮ ॥
 અપારમહિમાયુક્તં વ્રતં પ્રામં ત્વયા નૃપ ।
 ત્વદીયસઙ્ગયોગેન જનેભ્યઃ સિદ્ધિદં ભવેત્ ॥ ૧૯ ॥
 ન શ્રુતં નૈવ દૃષ્ટં ચ વ્રતં કેનાઽપિ ભૂમિપ ।
 લોકાનામુપકારાય ભવિષ્યતિ વિશેષતઃ ॥ ૨૦ ॥
 ચતુર્વિધં જગત્સર્વં સકુષ્ઠકરમુચ્યતે ।
 તસ્માદ્ધનનાશાર્થં વ્રતં ચેદં ભવિષ્યતિ ॥ ૨૧ ॥
 ઇહ ભુક્ત્વાઽભિલાન્ ભોગાન્ દુર્લભાન્ દેવભોગ્યકાન્ ।
 અન્તે મુક્તિમવાપ્નોતિ વ્રતસ્થાસ્ય પ્રભાવતઃ ॥ ૨૨ ॥
 એવમુક્ત્વા દ્વિજાઃ સર્વે ગતાઃ સ્વસ્વાશ્રમે તદા ।
 કૃતવીર્યસ્તથા રાજા ચકાર વ્રતમુત્તમમ્ ॥ ૨૩ ॥
 સૂત ઉવાચ ।
 મુદ્ગલસ્ય વચઃ શ્રુત્વા હૃષ્ટરોમા પ્રજાપતિઃ ।
 જગાદ તં પુર્નવાક્યં સંશયચ્છેદનાય સઃ ॥ ૨૪ ॥
 દક્ષ ઉવાચ ।
 કૃતવીર્યાત્ સમારભ્ય વ્રતં ભૂમ્યાં સમાગતમ્ ।

कृतवीर्यस्तथा सर्वैः प्रधानैः बोधितोऽभवत् ॥ ३ ॥

त्यक्त्वा शोकं स्वयं राजा जातकर्म यकार वै ।

मडोत्सवयुतैः सर्वैर्नगरे संस्थितोऽभवत् ॥ ४ ॥

रात्रौ स्वप्ने ददशाऽसौ दत्तात्रेयं य योगिनम् ।

तेन यत् कथितं स्वप्ने तच्छृणुष्व प्रजापते ॥ ५ ॥

गते द्वादशवर्षे तु त्वत्पुत्रस्य नृपोत्तम ।

आगमिष्यामि ते गेडं साङ्गं पुत्रं करोम्यहम् ॥ ६ ॥

मा चिन्तां कुरु राजेन्द्र गणनाथप्रसादजः ।

पुत्रोऽयं ते सुतेजस्वी देवमान्यो भविष्यति ॥ ७ ॥

ततः सोऽतर्दधि योगी दत्तात्रेयस्तथा नृपः ।

प्रबुद्धो षर्षयुक्तः स भभूव गणपं स्मरन् ॥ ८ ॥

ततस्तेन पृथिव्यां तु घोषः सर्वत्र कारितः ।

यतुर्थ्यां कृषापक्षस्य प्रतं कार्यं जनैः सदा ॥ ९ ॥

येन प्रतमिदं नैव कृतं येतं निडन्म्यहम् ।

याडडालादिद्विजान्तास्ते प्रतं यकुर्विशेषतः ॥ १० ॥

अष्टवर्षसमायुक्ता नरा नार्यः स्म मानद ।

अकुर्वन् विधिवत् सर्वे प्रतं गाणेश्वरं मडत् ॥ ११ ॥

तस्य राजये नरः कोऽपि दुःभयुक्तो भभूव न ।

न वन्ध्यादि भयं तद्द्रोगादिकभयं नडि ॥ १२ ॥

ततो द्वादशवर्षेषु गतेषु स जगाम ड ।

दत्तो योगीन्द्रसेव्यश्च तं ननाम नराधिपः ॥ १३ ॥

पूजितो भोजितस्तेन वयो दत्तस्तमभ्रवीत् ।

पुत्रं दर्शय ते राजन्नद्भुतं द्रष्टुमागतः ॥ १४ ॥

(Page भं. ३ अ. ३४ पान ७५)

ततः स षर्षितो राजा ददौ पुत्रं य तत्करे ।

अड्डे सङ्गुड्य योगीन्द्रो राजानं प्रत्युवाय ड ॥ १५ ॥

राजन् प्रतं त्वया तत्राङ्गडीनत्वमजानता ।

कृतं तु तेन ते पुत्रोऽङ्गडीनः प्रभभूव ड ॥ १६ ॥

व्रतस्य जगरे राजन् जृम्भितं च पुनः पुनः ।
 त्वया नायमनं तत्र कृतं तेनायमीदृशः ॥ १७ ॥
 व्रतस्याऽयं प्रभावेण विष्णुः साक्षान्नराकृतिः ।
 पुत्रोऽभवत्तदंशेन विष्यातः प्रभविष्यति ॥ १८ ॥
 तत ऐकाक्षरं मन्त्रं ददौ तस्मै मडामुनिः ।
 विधियुक्तं गणेशस्य कार्तवीर्याय धीमते ॥ १९ ॥
 अनुष्ठानं समादिश्य द्वादशाब्दमयं प्रभुः ।
 अन्तर्धानं चकाराऽसौ राजा संदर्षितोऽभवत् ॥ २० ॥
 प्रवालक्षेत्रसान्निध्ये वने व्याघ्रादिसंयुते ।
 राजा बभूव संस्थाप्य जनैः पुत्रं च द्युःषितः ॥ २१ ॥
 ततश्च कार्तवीर्येण तपस्तपं सुदारुणम् ।
 वायुमानाशनेनैव ध्यात्वा लृटि गजाननम् ॥ २२ ॥
 मन्त्रं जज्ञाप लो दक्ष उस्तपादविवर्जितः ।
 देवभावमतिक्रम्य संस्थितः काष्ठवद्भूमौ ॥ २३ ॥
 तपःप्रभावतस्तस्य वने निर्वैरभावतः ।
 प्राणिनः सञ्चरन्ति स्म गजसिंहादयः सदा ॥ २४ ॥
 अेवं द्वादशवर्षाणि गतानि तपसो यदा ।
 तदा तत्राऽऽययौ द्वुष्टिर्द्वर्कतं परमभाविङ्कम् ॥ २५ ॥
 तडागमध्यभागात्तं निःसृतं गणपं नृपः ।
 दृष्ट्वा ननाम विद्मेशं पूजयन् भक्तिसंयुतः ॥ २६ ॥
 उर्षेण मडता युक्तस्तं तुष्टाव गजाननम् ।
 सरोमाञ्चो मडावीरः कार्तवीर्यो मडायशाः ॥ २७ ॥
 कार्तवीर्य उवाच ।
 नमस्ते गणनाथाय विद्मेशाय नमो नमः ।
 विनायकाय देवेश सर्वेषां पतये नमः ॥ २८ ॥
 निर्गुणाय परेशाय परात्परतराय वै ।
 अनादये च सर्वादिपूज्याय तु नमो नमः ॥ २९ ॥

सर्वपूज्याय डेरम्भ दीनपालाय ते नमः ।
 ब्रह्मणो ब्रह्मणां चैव ब्रह्मदात्रे नमो नमः ॥ ३० ॥
 निराकाराय साकाररूपाय परमात्मने ।
 योगाय योगदात्रे ते शान्तिरूपाय वै नमः ॥ ३१ ॥
 सदा ज्ञानघनायैव कर्ममार्गप्रवर्तिने ।
 आनन्दाय सदानन्दकन्दरूपाय ते नमः ॥ ३२ ॥
 रजसा सृष्टिकर्त्रे ते सत्त्वतः पालकाय च ।
 तामसेन प्रसंहरत्रे गुणेशाय नमो नमः ॥ ३३ ॥
 नानामायाधरायैव नानामायाविवर्जित ।
 मायिभ्यो मोहदात्रे वै मायामायिक ते नमः ॥ ३४ ॥
 स्वानन्दपतये तुभ्यं सिद्धिबुद्धिवराय च ।
 सिद्धिबुद्धिप्रदात्रे च लम्बोदर नमोऽस्तु ते ॥ ३५ ॥
 डिं स्तौमि गणनाथ त्वां यत्र वेदा विसिस्मिरे ।
 शिवविष्णुवाद्यश्चैव योगिनो योगरूपिणम् ॥ ३६ ॥
 जगाद गणनाथस्तु ततस्तं भक्तमुत्तमम् ।
 वरं वृणु मडाभाग कार्तवीर्यं हृदीप्सितम् ॥ ३७ ॥
 त्वया कृतं मदीयं यत् स्तोत्रं सर्वप्रदं भवेत् ।
 अङ्गुलीनस्य सर्वस्य स्वङ्गदं प्रभविष्यति ॥ ३८ ॥
 कृत्वा भावेन मत्पूजां नरः स्तोत्रमिदं पठेत् ।
 तस्य साङ्गं सदा सर्वं करोमि स्तोत्रपाठतः ॥ ३९ ॥
 षड् भुक्त्वाऽभिलान् भोगान् पुत्रपौत्रादिसंयुतः ।
 अन्ते स्वानन्दगो भूत्वा ब्रह्मभूतो भविष्यति ॥ ४० ॥
 ततस्तं कार्तवीर्यश्च जगाद गणनाथकम् ।
 उर्ष्युक्तो मडाभक्तो भक्तेशं भक्तवत्सलम् ॥ ४१ ॥
 कार्तवीर्यं उवाच ।
 डिं वृणोमि गणाधीश सर्वं मायामयं विभो ।
 तव दर्शनमात्रेण मया ज्ञातं न संशयः ॥ ४२ ॥
 सुहृदां तदपि स्वामिन् सन्तोषार्थं वृणोम्यहम् ।

शरीरे चारुतां देडि भक्तिं त्वय्यरणो प्रभो ॥ ४३ ॥
 यद्यद्विच्छामि तत्तय्य सुलभं मे गजानन ।
 भवतु त्वत्प्रसादेन राज्यं पूर्णं प्रदेडि य ॥ ४४ ॥
 अस्मिन् क्षेत्रे स्थिरो भूत्वा भक्तान् पालय विद्वप ।
 धर्मार्थकाममोक्षादि ब्रह्मभूयप्रदं कुरु ॥ ४५ ॥
 प्रवालमयउपेण मया दृष्टो गजाननः ।
 प्रवालक्षेत्रमित्युक्तं नाम्ना भवतु नित्यदा ॥ ४६ ॥
 सदा विजयसंयुक्तं सडस्रभुजसंयुतम् ।
 मां कुरुष्व दयासिद्धो विष्णुतुल्यपराक्रमम् ॥ ४७ ॥
 मदीयसेवनं देव देवय्य सदा भवेत् ।
 मन्त्रादिकं य मे नाथ भवतु त्वत्प्रसादतः ॥ ४८ ॥
 मदीयस्मरणेनैव गतं प्राप्तं कुरु प्रभो ।
 न मत्समस्त्रिलोकेषु सेन्द्रादिषु भवेत्किल ॥ ४९ ॥
 ततस्तं गाणनाथः स तथेति प्रत्युवाच ड ।
 सर्वं ते भविता राजन् मत्प्रसादान्न संशयः ॥ ५० ॥
 मदीयस्मरणेनैव मन्त्रादीनां प्रसेवया ।
 निर्विघ्नं ते य राजेन्द्र भविष्यति निरन्तरम् ॥ ५१ ॥
 अेवमुक्त्वा गाणेशस्तमन्तर्धानं जगाम ड ।
 ततस्तस्य प्रजानाथ देडः साङ्गो बभूव ड ॥ ५२ ॥
 सडस्रभुजसंयुक्तो बभूव पदसंयुतः ।
 मडाबलो मडावीर्यस्तेजसा संयुतोऽभवत् ॥ ५३ ॥
 तत्र देवादयो जग्मुर्दर्शनार्थं नृपस्य य ।
 साक्षाद् विष्णुः कलांशेन कार्तवीर्यो बभौ तदा ॥ ५४ ॥
 ततस्तेन द्विजैः सार्धं स्थापिता मूर्तिरादरात् ।
 गाणेश्वरस्य तां राजाऽपूजयत् भक्तिसंयुतः ॥ ५५ ॥
 पूजार्थं ब्राह्मणांस्तत्र स्थापयामास भूमिपः ।
 ततो देवान् द्विजोस्तत्राऽपूजयत् स यथाविधि ॥ ५६ ॥

न समस्तेन कश्चिद्वै बभूव क्षात्रमडले ॥ ३ ॥
 स्वर्गे देवाद्यश्चैव त्रासयुक्ता बभूविरै ।
 यदा कुद्दः स्वयं राजा तदा स्वर्गं ग्रीडिष्यति ॥ ४ ॥
 न सङ्ख्या वर्तते तस्य सैन्यानां य प्रजापते ।
 यशसा तेजसा पूर्णं पूरितं तेन वै जगत् ॥ ५ ॥
 सस्त्रीको नर्मदामध्ये चिक्कीऽ नृप अकदा ।
 सडस्रभाडुभिर्धृत्वा जलौघं तत्र वीलया ॥ ६ ॥
 यत्र वै नर्मदातीरे रावणः स मडानुगः ।
 पुपूज शाङ्करं लिङ्गं जलौघस्तत्र यागतः ॥ ७ ॥
 पूजाविधिं स शीघ्रं समाप्य वै राक्षसाधिपः ।
 पप्रथ्य केन दूतेशा जलौघः सम्प्रवर्तितः ॥ ८ ॥
 गत्वा पश्यत मामत्र क्षोभयुक्तं स याऽकरोत् ।
 तं उनिष्यामि सङ्कुद्दो नित्यमङ्गेन दुःभितः ॥ ९ ॥
 ततस्ते त्वरया जग्मुर्दृष्ट्वा तं कार्तवीर्यकम् ।
 समायप्युर्मंडादित्यं रावणं विस्मिता विभो ॥ १० ॥
 श्रुत्वा वृत्तान्तमेवं स रावणस्तं ययौ नृपम् ।
 प्रधानैः षड्भिरत्यन्तं क्रोधयुक्तः प्रतापवान् ॥ ११ ॥
 सडसा रावणं दृष्ट्वा गदां धृत्वा मडाबलः ।
 आर्द्रवस्त्रेण संयुक्तो युयुधेऽर्जुन अककः ॥ १२ ॥
 गदायुद्दं मडाघोरे तयोस्तत्र बभूव उ ।
 ततः स गदया राजाऽपीऽयद्रावणं परम् ॥ १३ ॥
 क्वयादिकमेतस्य राक्षसस्य नराधिपः ।
 भेदयामास वै दक्ष रावणस्तत आपतत् ॥ १४ ॥
 सङ्गृह्य स्वगृहं भूपो ययौ तत्र बबन्ध तम् ।
 निकटे स्थापयामास सभायां षेलकारकम् ॥ १५ ॥
 दशमस्तकयुक्तं तं दृष्ट्वा चिक्कीऽ भूमिपः ।
 ततस्तं मुनिवर्यश्च पुलस्त्यः सडसाऽऽययौ ॥ १६ ॥

तं प्राणम्य मडाभागं गाणपत्यं विशेषतः ।
 पुपूज भक्तिसंयुक्तो भोजयामास यत्नतः ॥ १७ ॥
 पुनः प्राणम्य तं विप्रं कृताञ्जलिपुटः पुरः ।
 संस्थितस्तमुवायाऽथ मुनिः सर्वार्थकोविदः ॥ १८ ॥
 रावणं मुञ्च्य राजेन्द्र मत्पौत्रं वरसंयुतम् ।
 मित्रभावेन तिष्ठ त्वं रावणस्य मडाभते ॥ १९ ॥
 तथेति तं जगादासावमुञ्चद्रावणं नृपः ।
 पुलस्त्यः प्रययौ स्थानमाशिष्या याभिनन्द्य तम् ॥ २० ॥
 धृत्यादितेजसा युक्तः साक्षाद्विष्णुमयो नृपः ।
 नैव शक्यो वर्णयितुं धर्मशीलो बभूव ह ॥ २१ ॥
 दिग्जये येन राज्ञा वै समुद्रः पादघाततः ।
 ताडितः स विशीर्षोऽभूद्भयभीतः प्रजापते ॥ २२ ॥
 यज्ञान् स विपुलांश्चक्रे भूरिदक्षिणसंयुतान् ।
 स्वाहां स्वधा वषट्कारैर्मुमुदुर्देवतादयः ॥ २३ ॥
 येन द्विजेन यत्तत्र प्रार्थितं तद्ददौ नृपः ।
 स्वस्वधर्मरतान् लोकान् कारयामास यत्नतः ॥ २४ ॥
 सदा गणेशभक्तिं स चकार नृपसत्तमः ।
 गाणपत्यप्रियश्चासीत्तीर्थदेवातिथिप्रियः ॥ २५ ॥
 आगतः स मयूरेशं यात्रां तत्र चकार ह ।
 (Page पं. ३ अ. ३प पान ७८)
 वर्षमात्रोषितो राजा यात्रार्थं लोलुपः स्वयम् ॥ २६ ॥
 गणेशं स्थापयामास ब्राह्मणैर्मन्त्रकोविदैः ।
 प्रवालगणनाथेति नाम कृत्वा पुपूज ह ॥ २७ ॥
 अेवं नानाविधैर्भावैर्गणेशमभजत् सदा ।
 त्रिलोककीर्तिसङ्गीतो बभूव कृतवीर्यजः ॥ २८ ॥
 यतुर्थप्रतजेनैव तेजसा संयुतो बभौ ।
 अङ्गलीनकभावेन मोडयुक्तो बभूव ह ॥ २९ ॥
 देवादीनामभून् मान्यः श्रिया परमया युतः ।

भोगयुक्तः स्वभावेन विसस्मार गजाननम् ॥ ३० ॥

त्यक्त्वा मन्त्रं गणेशस्य ब्रह्मज्ञानमटेन सः ।

अहं गणेशरूपः सन् कं भजाभ्यवदत् फलः ॥ ३१ ॥

ततो बभूवातिविघ्नसंयुक्तः सोऽर्जुनः प्रभो ।

तच्छृणुष्व मलाभाग कथयामि प्रयेष्टितम् ॥ ३२ ॥

सैन्येन संयुतो राजा मृगयार्थं वनं ययौ ।

नीलवेषधरो भूत्वा सैनिकास्तादृशा बभुः ॥ ३३ ॥

जघान विविधांस्तत्र मृगांस्तान् नगरे स्वके ।

प्रेषयामास दूतैः स विभ्रमन् यत्र तत्र वै ॥ ३४ ॥

ततोऽकस्मान् मडाराजो ददार्शाश्रममुत्तमम् ।

मुनेः प्रपश्य राजाऽसौ सखिवान् कस्य याश्रमः ॥ ३५ ॥

त उच्युर्मदग्नेर्वै मुनेराश्रम आगतः ।

ततः सोऽपि मुनिं दक्ष ययौ वर्षसमन्वितः ॥ ३६ ॥

प्रणम्य सखिवैर्मुष्यैः संवृतः स कृताञ्जलिः ।

उवाच मुनिशार्दूलं जमदग्निं मडायशाः ॥ ३७ ॥

धन्यं मेऽद्य मडायोगिन् जन्म ज्ञानादिकं तथा ।

कुलं य पितरो सर्वं त्वदङ्घ्रियुगदर्शनात् ॥ ३८ ॥

ततस्तं मुनिमुष्योऽसावासनादिकमादरात् ।

दत्त्वा शिष्यैश्च सम्पूज्य पप्रच्छ कुशलादिकम् ॥ ३९ ॥

प्रयोजनं तथा विप्रः सम्पृच्छन् राजसत्तमम् ।

मानयामास तं भूपं विषणोरंशसमुद्भवम् ॥ ४० ॥

ततो राजा मुनिं दक्ष जगाद प्रीतिसंयुतः ।

तवाशीर्वचनेनैव कुशलं मे प्रवर्तते ॥ ४१ ॥

मृगयाऽऽसक्तचित्तोऽलमागतो मुनिसत्तम ।

पूर्वपुण्यबलेनैव प्राप्तं ते दर्शनं मत् ॥ ४२ ॥

सर्वैः सह मलाभाग पवित्रोऽहं न संशयः ।

दर्शनेनैव सन्तुष्ट आज्ञां देह्यधुना प्रभो ॥ ४३ ॥

गमिष्यामि ससैन्योऽलं नगरे स्वे मडामते ।
 न ते समश्च योगेन तपसा भासते मम ॥ ४४ ॥
 जगाद मुनिमुष्योऽसौ ततस्तं उर्धसंयुतः ।
 विषरोरेशः स्वयं त्वं मेऽधुना सम्प्राप्त आश्रमे ॥ ४५ ॥
 अनायासेन भो राजन्नतस्त्वां प्रार्थये विभो ।
 भुङ्क्ष्व किञ्चिन्मया दत्तमपराह्नि समागतः ॥ ४६ ॥
 ततो राजा जगादेदं वचनं तं प्रणम्य च ।
 स्वामिन् वनेषु मे सैन्यं क्षुधितं भ्रमणो रतम् ॥ ४७ ॥
 सन्त्यज्य कथमेकोऽलं भुनक्ति मुनिसत्तम ।
 सर्वेषां भोजने शक्तिर्वर्तते नैव ते मुने ॥ ४८ ॥
 वदामि तेन योगीन्द्र आशां देहि य मे प्रभो ।
 गमिष्यामि त्वरायुक्तो नगरे सैन्यसंयुतः ॥ ४९ ॥
 ततस्तं राजशार्दूलमुवाच मुनिसत्तमः ।
 न चिन्तां कुरु राजेन्द्र ससैन्यं भोजयाम्यऽलम् ॥ ५० ॥

(Page पं. ३ अ. ३६ पान ७९)

तपसा मे मडाराज वश्यं ब्रह्माण्डमण्डलम् ।
 अतस्त्वं गच्छ नद्यां वै स्नानार्थं सर्वसंयुतः ॥ ५१ ॥
 तथेति तं प्रणम्याऽसावगमत् सैन्यसंयुतः ।
 स्नानार्थं विस्मितो भूत्वा सलस्रार्जुन आदरात् ॥ ५२ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 तृतीये भाऽे मडोदरथरिते सलस्रार्जुननिमन्त्रणं नाम पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३.३५

३.३६ रेणुकाजमदग्निःसञ्जवनकराणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 मुद्रल उवाच ।
 गते राजनि भो दक्ष जमदग्निर्मडामुनिः ।
 रेणुकां च समाहूय वृत्तान्तमवदत् स्वयम् ॥ १ ॥
 ततस्ताभ्यां स्मृता देवी कामधेनुः प्रजापते ।

समागतां प्रसम्भूज्य प्रार्थयन्तावुभौ समम् ॥ २ ॥
कार्तवीर्यः ससैन्यश्च भोजनाय निमन्त्रितः ।
तदर्थं कुरु कल्याणि यत्नं प्रत्यरिता सधि ॥ ३ ॥
तयोर्वयनमाकण्डर्यं कामधेन्वा मडापुरम् ।
रथितं स्वप्रभावेण परिभावलयाङ्कितम् ॥ ४ ॥
यतुर्विधानसंयुक्तां निर्ममे पाकशालिकाम् ।
क्षणेन तां समालोक्य ङर्षितश्चाऽभवन् मुनिः ॥ ५ ॥
शिष्यै राजानमाडूय ससैन्यं तं प्रजापते ।
भोजयामास विप्रोऽसावन्नैर्नानाविधैः परैः ॥ ६ ॥
अमृतकल्परूपं ते बुभुजुर्षसंयुताः ।
तृमास्ते क्लकन्दादीन् भक्षयामासुरादृताः ॥ ७ ॥
ताम्भूलानि ततः सर्वे बभक्षुः प्रेमसंयुताः ।
ततो वस्त्राद्विस्ते य सत्कृता मुनिना बभुः ॥ ८ ॥
राजाऽथ विस्मितो भूत्वा प्राणनाम मडामुनिम् ।
आज्ञां गृहीत्वा सैन्येन यथौ स्वनगरं प्रति ॥ ९ ॥
गच्छन्तं तं प्रधानं य उच्ये विनयसंयुतः ।
धेनुं प्रार्थय राजस्त्वं ब्राह्मणस्तां प्रदास्यति ॥ १० ॥
थं धेनुर्मडाराज रत्नभूता न संशयः ।
तां विना राजयमुग्रं ते निष्कलं भासतेऽधुना ॥ ११ ॥
तस्य तद्वयनं श्रुत्वा राजा भोडेन संयुतः ।
विघ्नेन पीडितोऽत्यन्तमुवाय सशिवं वयः ॥ १२ ॥
गच्छ त्वं प्रार्थ्य विप्रं तं धेनुमानय यत्नतः ।
तथेति सैन्यमादाय मुनिं दृष्टः समायथौ ॥ १३ ॥
प्रधानं मुनिमुष्यं तं प्राणभ्यामिदधे वयः ।
मुने धेनुभिर्मां देहि राज्ञे व्यतिथिरुपिणे ॥ १४ ॥
ततस्तं कोपसंयुक्त उवाय मुनिसत्तमः ।
न दास्यामि मडामूर्धं धेनुं देवस्वरुपिणीम् ॥ १५ ॥

ततः सोऽपि मडावीरैर्धृत्वा धेनुं बलात् भवः ।
निर्जगाम मुनेस्तस्याऽऽश्रमात् कोपसमन्वितः ॥ १६ ॥

ततो धेनुः समाङ्गुद्धा ससृजे बलमुत्कटम् ।
तेन सेन्यं छतं तस्य प्रधानसङ्घितं प्रभो ॥ १७ ॥

ज्ञात्वा वृत्तान्तमुग्रं तं क्षुभितः कृतवीर्यजः ।
युद्धार्थं गर्वसंयुक्तो यथौ तस्याश्रमं विधे ॥ १८ ॥

(Page पं. ३ अ. ३६ पान ८०)

ततस्तस्य मडत् सैन्यं छतं धेन्वा बलेन वै ।
राजा भेदसमायुक्तो पपाल गतमत्सरः ॥ १९ ॥

कामधेनुर्गता स्वर्गं पुनः राजा समाथयौ ।
दृष्टिं विव्याध बाणेन मुनिः सोऽपि ममार उ ॥ २० ॥

ततस्तं भर्त्सयामास रेणुका भूमिपाधमम् ।
ऐकविंशतिबाणैस्तां नृपो विव्याध सर्वतः ॥ २१ ॥

ततः सा क्षुभिताऽत्यन्तं तमुवाय नृपाधमम् ।
स्वल्पकालेन राज्ञस्त्वं मरिष्यसि न संशयः ॥ २२ ॥

सडस्रबाडुच्छेदस्ते भविष्यति सुदुर्मते ।
ततः सोऽपि भयोद्विग्नो जगाम नगरे स्वके ॥ २३ ॥

गते भूपे मुनेः पत्नी रुरोद करुणस्वरा ।
सस्मार तनयं रामं बध्याश्रमगं प्रभुम् ॥ २४ ॥

स्मृतिमात्रेण रामः स यथौ मातुस्तदान्तिकम् ।
दृष्ट्वा मृतं मडाविप्रं पितरं प्ररुरोद उ ॥ २५ ॥

मातरं बाणानिचयैश्चितां वीक्ष्य विशेषतः ।
प्रभुर्निष्ठासयामास शरान् मातुः शरीरगान् ॥ २६ ॥

ततस्तं रेणुकादेवी सान्त्वयामास युक्तिवतः ।
मा शोकं कुरु पुत्र त्वं स्थास्यामि निकटे प्रभो ॥ २७ ॥

दत्तात्रेयं समानीय कुरु कर्म यथाविधि ।
आवयोः प्रभविष्यावो देडयुक्तौ पुनः प्रभो ॥ २८ ॥

नान्यो वक्ता न सन्देहः तस्माद्यत्परो भव ।

जडि दृष्टं च भूपं त्वं उस्तानां छेदनं कुरु ॥ २८ ॥
 ततस्ते जनकं तत्र तस्य देडोद्भवेन च ।
 रक्तेन तर्पयस्व त्वं तूमः सोऽपि भविष्यति ॥ ३० ॥
 ममाङ्गे ओकविंशथ्य आण्णास्तेन समर्पिताः ।
 ओकविंशतिवारं त्वं कुरु निःक्षत्रियां धराम् ॥ ३१ ॥
 अवेमुक्त्वा गता देवी स्वर्गे देडं विसृज्य सा ।
 रामस्तथा यकाराऽसौ दत्तेन सडितस्ततः ॥ ३२ ॥
 पञ्चमे दिवसे रामः कर्म कृत्वा समास्थितः ।
 दत्तात्रेयश्च स्वस्थाने ययौ भिक्षार्थमादरात् ॥ ३३ ॥
 षष्ठे दिने समायातः व्याघ्रस्तत्र मडाभवः ।
 तं दृष्ट्वा भयसंयुक्तो रामः सस्मार मातरम् ॥ ३४ ॥
 स्मृतिमात्रेण साऽऽयाता शिरोमात्रा प्रजापते ।
 तां दृष्ट्वा विस्मितो रामस्तमुवाच छि रेणुका ॥ ३५ ॥
 किमर्थं पुत्रकाऽऽडूता तव स्नेडात् समागता ।
 ततोऽतर्धानमकरोद्व्याघ्रः परम दुर्जयः ॥ ३६ ॥
 अेतस्मिन्नन्तरे तत्र दत्तात्रेयः समाययौ ।
 दृष्ट्वा तां राममामन्वयोवाच योगविदां वरः ॥ ३७ ॥
 समागता त्वया तात किमर्थं रेणुका स्मृता ।
 न्यूनदेडा विशेषेण कुरु कर्म यथातथम् ॥ ३८ ॥
 वृत्तान्तं कथयामास रामस्तं मुनिसत्तमम् ।
 यकार कर्म साङ्गं तदत्तेन सडितः प्रभुः ॥ ३९ ॥
 सपिण्डीकरणं रामश्चकार द्वादशेऽडनि ।
 पाथेयश्राद्धमेवं स त्रयोदशदिने तथा ॥ ४० ॥
 ततः स जमदग्निस्तं दिव्यदेडः समागतः ।
 राममालिङ्ग्य संदृष्टो बभूव मुनिसत्तमः ॥ ४१ ॥
 जमदग्निं ततो दत्तो रेणुकां डर्षसंयुतः ।
 उवाच भावगम्भीरो ऒोधयन् ऒोधदायकः ॥ ४२ ॥

गणेशं मन्त्रराजेन भजतं भावपूर्वकम् ।
तेन विघ्नविडीनौ य शान्तिरूपौ भविष्यथः ॥ ४३ ॥

क्षत्रहस्तेन मरणं युवाभ्यां प्राप्तमेव य ।
विघ्नराजमविज्ञाय जातौ दुःखेन संयुतौ ॥ ४४ ॥

(Page पं. ३ अ. ३७ पान ८१)

अेवमुक्त्वा गणेशस्य ददौ मन्त्रं मडामुनिः ।
ताभ्यामेकाक्षरं विप्रौ तपोयुक्तौ भभूवतुः ॥ ४५ ॥

दत्तश्च स्वाश्रमे तद्गद्यौ ङर्षसमन्वितः ।
पित्रोः सेवार्थमानन्दाद्रामस्तत्र स्थितोऽभवत् ॥ ४६ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
तृतीये भाऽे मडोदरयरिते रेणुकाजमदग्निऽञ्जवनकरणं नाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३.३६

३.३७ परशुरामयरितकथनं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मुद्रल उवाच ।
गत वर्षसहस्रे स तपतोराययौ प्रभुः ।
विघ्नेश्वरो भार्गवयोर्वरदस्तावुवाच ७ ॥ १ ॥

रेणुके जमदग्ने त्वं वृणु मे वरमुत्तमम् ।
अेकाक्षरविधानेन तपसा तोषितोऽभवम् ॥ २ ॥

तस्य तद्ग्रयनं श्रुत्वा ङर्षयुक्तौ भभूवतुः ।
उच्यतुर्गणराजं तौ भक्तिभावसमन्वितौ ॥ ३ ॥

धन्यो वंशो गणेशान दशनेन तथाऽऽवयोः ।
तपः स्वाध्याय अेवं त आवयोर्नात्र संशयः ॥ ४ ॥

अेवमुक्त्वा प्रणाम्यैनं पूजयन्तौ गणेश्वरम् ।
सरोमाञ्च्यौ तुष्टुवतुः प्रङ्घर्षेण प्रजापते ॥ ५ ॥

रेणुकाजमदग्नी उच्यतुः ।
नमस्ते विघ्नपालाय भक्तानां विघ्नहारिणे ।
विघ्नकर्त्रे ङ्यभक्तानां अङ्गभूताय ते नमः ॥ ६ ॥

अनादये त्वनाधार वक्तुर्इत्यवृत्तपिणे ।
 गणेशान अनन्तानां गणानां पतये नमः ॥ ७ ॥
 नानाशक्तियुतायैव नानाभेदकराय ते ।
 नानाभेदविडीनाय डेरम्भाय नमो नमः ॥ ८ ॥
 अमेयमायया यैव षेलकाय य द्दुष्टये ।
 सिद्धिबुद्धिसडायाय सिद्धिबुद्धिवराय य ॥ ९ ॥
 स्वानन्दपतये तुभ्यं भक्तेभ्यो योगदायिने ।
 योगाकाराय योगाय शान्तिदाय नमो नमः ॥ १० ॥
 अप्पादानन्दरूपाय भुक्तिमुक्तिप्रदाय य ।
 लम्बोदराय देवाय चैकदन्ताय ते नमः ॥ ११ ॥
 मडोदराय विद्वानां पतये सुभदायिने ।
 मूषकध्वजिने तुभ्यं नमो मूषकवाहन ॥ १२ ॥
 यतुर्भुजाय सर्वेषामादिपूजाय भोगिने ।
 ज्येष्ठराजाय सर्वेषां पितृमातृस्वरूपिणे ॥ १३ ॥
 यं स्तोतुं न समर्थाश्च वेदा देवाः शिवाद्यः ।
 योगिनस्तं कथं यावां ह्यतस्त्वां प्रणमावहे ॥ १४ ॥
 अयं स्तुत्वा गणेशानं प्रणतौ भक्तिसंस्तुतौ ।
 तावुत्थाप्य गणधीशं ऋषिवान् उर्षसंयुतः ॥ १५ ॥
 वरं य वृणुतं पुत्रौ दास्यामि मनसीप्सितम् ।
 यमिच्छथो मडाभागौ भक्तिभावनियन्त्रितः ॥ १६ ॥
 गणेशवचनं श्रुत्वा दम्पती तमथोचतुः ।
 प्रणम्य य पुनः पादौ स्पृष्ट्वा तौ उर्षसंयुतौ ॥ १७ ॥
 तावूचतुः ।
 यद्वि प्रसन्नभावेन वरदोऽसि गजानन ।
 तदा ते पादपद्मे नौ भक्तिं देहि सुभप्रदाम् ॥ १८ ॥
 योगशान्तिं य विद्मेश देहि योगेश नौ परा ।
 गणपत्यप्रियां यैव सदा ह्यनन्ददायिकाम् ॥ १९ ॥
 ओमित्युक्त्वा गणधक्षः पुनः प्रोवाच तौ तदा ।

(Page ખં. ૩ અ. ૩૭ પાન ૮૨)

દૃષ્ટ્વા ભક્તિં તયોર્ભાવં ભક્તોભ્યઃ સુખદાયકઃ ॥ ૨૦ ॥

ભવત્કૃતમિદં મે ચત્ સ્તોત્રં યોગપ્રદં ભવેત્ ।

યો યદિચ્છતિ તત્તસ્મૈ દાસ્યામિ સ્તોત્રપાઠતઃ ॥ ૨૧ ॥

જમદગ્ને સદા શાન્તો ભવ મે ભક્તિકારકઃ ।

રેણુકે દેહયુક્તા ત્વં ભજ માં યોગભાવિતા ॥ ૨૨ ॥

લોકાસ્ત્વાં મસ્તકાકારાં પશ્યન્ત્યત્ર ન સંશયઃ ।

જ્ઞાનદૃષ્ટ્યા તથા સાડ્ગાં પશ્યેયુર્દેવતાદયઃ ॥ ૨૩ ॥

એવમુક્ત્વાંડતર્દધેડસૌ ગણેશો બ્રહ્મનાયકઃ ।

રેણુકા જમદગ્નિશ્ચ સ્વાશ્રમસ્થૌ બભૂવતુઃ ॥ ૨૪ ॥

તતઃ કદાચિદ્રામસ્તૌ પ્રણિપત્ય કૃતાઞ્જલિઃ ।

ઉવાચ પિતરૌ વાક્યં સાક્ષાદ્વિષ્ણુઃ પ્રતાપવાન્ ॥ ૨૫ ॥

શ્રીરામ ઉવાચ ।

અર્જુનં સંહનિષ્યામિ તથા નિઃક્ષત્રિયાં ધરામ્ ।

કરિષ્યામિ ન સન્દેહઃ પિતરૌ ભવદાણયા ॥ ૨૬ ॥

તતસ્તં જમદગ્નિશ્ચોવાચ હર્ષસમન્વિતઃ ।

મા કુરુષ્વ વૃથા હિંસાં રામ ગર્વં પરિત્યજ ॥ ૨૭ ॥

તતસ્તં ભાર્ગવં રામ ઉવાચ વિનયાન્વિતઃ ।

માતુરગ્ને પ્રતિજ્ઞા ચ મુનીશ્વર કૃતા મયા ॥ ૨૮ ॥

તાં સત્યાં પ્રકરિષ્યામિ માતૃભક્તિપરાયણઃ ।

દેહત્યાગં કરિષ્યામિ તદર્થમથવા મુને ॥ ૨૯ ॥

તસ્થાડડગ્રહં સમાલોક્ય ન્યગદત્ પુત્રમાદરાત્ ।

શકુરં ગચ્છ ભો રામ સ તેડભીષ્ટે કરિષ્યતિ ॥ ૩૦ ॥

તૌ પ્રણમ્ય જગામાડસૌ કૈલાસે શકુરં પ્રભુઃ ।

પ્રણિપત્ય મહેશાનં સ્તુત્વા તં ચાબ્રવીદ્વચઃ ॥ ૩૧ ॥

કાર્તવીર્યં હનિષ્યામિ કુર્વે નિઃક્ષત્રિયાં ધરામ્ ।

એકવિંશતિવારં ચ તત્રોપાયં વદ પ્રભો ॥ ૩૨ ॥

તત એકાક્ષરં મન્ત્રં ગણેશસ્ય દદૌ શિવઃ ।

रामाय तं प्रगम्याशु वनं प्रायान् मडाभलः ॥ ३३ ॥

पूर्वजन्मनि देवस्य गणेशस्य कृतं तपः ।

वामनेन य तत् स्मृत्वा तस्मिन् तपसि संस्थितः ॥ ३४ ॥

वायुभक्षस्ततो मन्त्रं जजाप ध्यानसंयुतः ।

समाधिना मडोग्रेण तोषयामास विघ्नपम् ॥ ३५ ॥

गते वर्षशते पूर्णो आययौ तं गजाननः ।

भक्तं भक्त्या समायुक्तं मडोग्रतपसा युतम् ॥ ३६ ॥

उवाच तं मडाभागं भागवं विघ्नमुच्ययम् ।

वरं वृशु मडाभाग भक्त्या दास्यामि भावितः ॥ ३७ ॥

श्रुत्वा तस्य वयो रभ्यमुत्थाय गणपं द्विजः ।

ननाम दण्डवद्भूमौ तं पुपूज विशेषतः ॥ ३८ ॥

पूजयित्वा पुनर्नत्वा तुष्टाव प्रकृताञ्जलिः ।

रामो भक्तिरसेनैव सम्प्लुतः साश्रुलोचनः ॥ ३९ ॥

राम उवाच ।

नमस्ते गणनाथाय भक्तानन्दविवर्धन ।

भक्तिप्रियाय देवाय डेरम्भाय नमो नमः ॥ ४० ॥

वेदान्तवेद्यरूपाय मनोवाणीमयाय य ।

मनोवाणीविडीनाय योगाकाराय ते नमः ॥ ४१ ॥

गजवक्त्राय वै तुभ्यं निर्गुणात्मप्रधारिणे ।

सगुणाय य कण्ठाघो नराकाराय ते नमः ॥ ४२ ॥

अनादये य पूज्याय सर्वेषां सर्वदायिने ।

आदिपूज्याय विघ्नेश नानाविघ्नप्रयालक ॥ ४३ ॥

विघ्नलन्त्रे सुभक्तानां विघ्नकर्त्रे दुरात्मनाम् ।

सदा स्वानन्दनाथाय दुष्टिदराजय ते नमः ॥ ४४ ॥

वक्तुण्डाय ते नाथ नमो लम्बोदराय वै ।

(Page भं. ३ अ. ३७ पान ८३)

सततं शान्तिरूपाय शान्तिदाय नमो नमः ॥ ४५ ॥

मडोदराय सिद्धेश्च बुद्धेश्च पतये नमः ।

नानैश्वर्यप्रदात्रे ते ब्रह्मदाय नमो नमः ॥ ४६ ॥
नानाज्ञानप्रभेदैश्च मोडकर्त्रे नमो नमः ।
सुभक्तानां सदा नाथ ब्रह्ममोडाटिडारिणो ॥ ४७ ॥
नानादैत्यनिडन्त्रे य देवानां मद्दडारिणो ।
सुरासुरमयायैव ब्रह्मेशाय नमो नमः ॥ ४८ ॥
सर्वत्र योगरूपेण संयोगायोगाडीनतः ।
संस्थितं तं कथं स्तौमि त्वां विघ्नेश वद प्रभो ॥ ४९ ॥
यं समर्था गाणाध्यक्ष योगिनः शेषकादयः ।
शिवादयश्च वेदा वै स्तौतुं न प्रभवन्ति ते ॥ ५० ॥
तं किं स्तौमि गाणाधीशमतस्त्वां प्रणतोऽभवम् ।
तेन तुष्टश्च मां नाथ पालयस्व त्वदाश्रितम् ॥ ५१ ॥
अेवं संस्तुवतस्तस्य भक्तिभावेन मानद ।
भक्त्या रोमोद्गमः प्राप्तः कण्ठरोधो बभूव ह ॥ ५२ ॥
ननर्त परमानन्दयुक्तोऽसौ भार्गवाग्रणीः ।
जय विघ्नेश डेरम्भ गाणेशेति वदंस्तदा ॥ ५३ ॥
तं तथा भक्तिसम्भ्रं वीक्ष्य देवो गजाननः ।
उवाच साश्रुनेत्रश्च सरोमाञ्च्यः प्रजापते ॥ ५४ ॥
राम राम मडाभाग शृणु मे परमं वयः ।
धन्योऽसि सर्वभावेन भक्तो मे मग्नतां गतः ॥ ५५ ॥
त्वया कृतमिदं स्तोत्रं भवेत् भक्तिरसप्रदम् ।
पठिष्यति य यश्चैतच्छृणुयात् सततं परम् ॥ ५६ ॥
तस्याऽऽलं सकलां बाधां नाशयिष्यामि नित्यदा ।
एड भुक्त्याऽपिलान् भोगानन्ते स्वानन्दगो भवेत् ॥ ५७ ॥
यद्यश्चिन्तयति प्राज्ञ तत्तद्दास्यामि केशव ।
मम मान्यः सदा सोऽपि भविता नात्र संशयः ॥ ५८ ॥
परशुं मे गृडाण त्वं तेन मत्तौल्यगो भवेः ।
जेथ्यसि त्वं मडावीरमर्जुनं राजभिर्वृतम् ॥ ५९ ॥

निःक्षत्रियां तथा पृथ्वीं करिष्यसि न संशयः ।
 ऐकविंशतिवारं त्वं सदा जयसामन्वितः ॥ ६० ॥
 नाम ते सर्वविष्यातं भविष्यति शुभप्रदम् ।
 उक्तं परशुरामेति स्मरणेन सुभप्रदम् ॥ ६१ ॥
 यज्ञान् कृत्वा मडाभाग यशः संस्थाप्य भूतले ।
 शान्तियोगस्थभावेन मां भजिष्यसि नित्यदा ॥ ६२ ॥
 ऐवमुक्त्वाऽतर्दधेऽसौ जामदग्न्यं गाणेश्वरः ।
 रामः संस्थापयामास गाणेशं ब्राह्मणैस्ततः ॥ ६३ ॥
 सम्भूज्य स्वगृहं रामो यथौ षष्ठसामन्वितः ।
 रेणुकां जमदग्निं स ननाम परशोर्धरः ॥ ६४ ॥
 तयोराज्ञां गृहीत्वा स भ्रातृभिश्च सामन्वितः ।
 जुडाव कार्तवीर्यं तं मडाबलपराक्रमम् ॥ ६५ ॥
 सिद्धेश्च कवयैर्युक्ता राजानः सर्व आगताः ।
 अवध्याः सर्वभावेन देवादीनां मडाबलाः ॥ ६६ ॥
 गाणेशवरदानेन परशोस्तेजसा प्रभुः ।
 रामः सर्वाश्च सङ्ग्रामे मारयामास यत्नतः ॥ ६७ ॥
 कार्तवीर्यं तं जघान स ततो रोषतो दृढम् ।
 युद्धं कृत्वा मडाघोरं बाहुंश्चिच्छेद लीलया ॥ ६८ ॥
 ममार कार्तवीर्यश्च पर्शुना य प्रजापते ।
 ततः स विजयी रामः क्षत्रियाणां वधे रतः ॥ ६९ ॥
 निःक्षत्रियां धरां तत्र यकार कोधसंयुतः ।
 पुनर्ब्राह्मणवीर्येषा क्षत्रियाः प्रभूविवरे ॥ ७० ॥
 रामेण ते पुनः सर्वे उताः क्षत्रकुलोद्भवाः ।
 (Page पं. ३ अ. ३८ पान ८४)
 निःक्षत्रियां धरां दक्ष यकार स पुनः पुनः ॥ ७१ ॥
 ऐकविंशतिवारं य कृत्वा निःक्षत्रियां धराम् ।
 क्षत्रियाणां य रक्तेन तर्पयामास पूर्वजान् ॥ ७२ ॥
 यज्ञं कृत्वा ददौ पृथ्वीं ब्राह्मणोभ्यो मडायशाः ।

સમુદ્રેણ તતસ્તસ્મૈ દત્તા પૃથ્વી ભયાદ્વિધે ॥ ૭૩ ॥

તત્રાડયં સંસ્થિતો રામો ભજતે ગણનાયકમ્ ।

અનન્યભાવસંયુક્તો ગાણાપત્યોડધુના મહાન્ ॥ ૭૪ ॥

ઇદં તે કાર્તવીર્યસ્ય રામસ્ય ચ મહાદ્ભુતમ્ ।

જમદગ્ને રેણુકાયાશ્ચરિતં કથિતં મયા ॥ ૭૫ ॥

યઃ શૃણોતિ નરો ભક્ત્યા પઠેદ્વા તસ્ય સમ્ભવેત્ ।

ભુક્તિમુક્તિપ્રદં દક્ષ ચિન્તિતાર્થપ્રદં પરમ્ ॥ ૭૬ ॥

॥ ઠં તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્રલે મહાપુરાણે

તૃતીયે ખાણ્ડે મહોદરચરિતે પરશુરામચરિતકથનં નામ સમત્રિંશોડધ્યાયઃ ॥ ૩.૩૭

૩.૩૮ હરિવંશવાર્ણનં નામાષ્ટત્રિંશોડધ્યાયઃ

॥ શ્રીગણેશાય નમઃ ॥

મુદ્ગલ ઉવાચ ।

કાર્તવીર્યસ્ય પુત્રાસ્તુ શતં તત્ર મહારથાઃ ।

પઞ્ચૈવ બલિનઃ શૂરા ધર્માત્માનો યશસ્વિનઃ ॥ ૧ ॥

જયધ્વજઃ શૂરસેનો વૃષભોડય પુરુર્જિતૌ ।

જયધ્વજસ્તત્ર રાજા મુખ્યોડભૂત્ સ પ્રજાપતે ॥ ૨ ॥

જયધ્વજસ્ય પુત્રોડભૂતાલજડ્ધઃ પ્રતાપવાન્ ।

તસ્ય પુત્રશતં જહ્ને તાલજડ્ધા ઇતિ સ્મૃતાઃ ॥ ૩ ॥

તેષાં જ્યેષ્ઠો મહાબાહુર્વાતિહોત્રોડભવનૃપઃ ।

વૃષપ્રભૃતયશ્ચાન્યે યાદવાઃ પુણ્યકર્મિણઃ ॥ ૪ ॥

વૃષો વંશકરશ્ચાસીતસ્ય પુત્રોડભવન્ મધુઃ ।

મધોઃ પુત્રશતં જહ્ને વૃષ્ણેર્જ્યેષ્ઠઃ સ વંશકૃત્ ॥ ૫ ॥

વીતિહોત્રસુતશ્ચૈવાનન્તનામા મહાયશાઃ ।

દુર્જયસ્તસ્ય પુત્રોડભૂત્ સર્વશાસ્ત્રવિશારદઃ ॥ ૬ ॥

તસ્ય ભાર્યા ગુણૈર્યુક્તા પાતિવ્રત્યપરાયણા ।

વને સ તુ યથૌ રાજોર્વર્શી તત્ર દદર્શ હ ॥ ૭ ॥

તસ્યાં સક્તઃ સ્વયં કામી ન સસ્માર સ્વકાં સ્ત્રિયમ્ ।

गते अङ्गुतिथे काले ययौ कएवेन बोधितः ॥ ८ ॥
 स्वगृहं पुनरेवाऽसौ प्रायश्चित्तं यकार वै ।
 याज्यामास तं कएवः स विनीतो बभूव ७ ॥ ९ ॥
 तस्य पुत्रो बभूवाऽपि सुप्रतीकं धृति श्रुतः ।
 सडस्रजित् कुलभवं सर्वं ते कथितं त्विदम् ॥ १० ॥
 यदुपुत्रस्य वंशं वै शृणु कोष्टोः प्रजापते ।
 कोष्टोरेको वृजिनवानिति पुत्रोऽभवच्छ्रुतः ॥ ११ ॥
 तस्य पुत्रोऽभवच्छाडिः कुशेकुस्तत्सुतो मतः ।
 कुशेकोश्चाऽभवत्पुत्रो नाम्ना चित्ररथो बली ॥ १२ ॥
 पुत्रश्चित्ररथस्याऽभूच्छशबिन्दुस्ततोऽभवत् ।
 दशलक्षसडस्राणि तेषु ज्येष्ठः पृथुश्रवाः ॥ १३ ॥
 उशनास्तस्य पुत्रोऽभूद्धर्म एव स कथ्यते ।
 तस्माद्युयकनामाऽभूत्ततः पञ्च सुता मताः ॥ १४ ॥
 तेषु वंशधरः प्रोक्तो ज्यामघो लोकविश्रुतः ।
 तस्माद्धिदर्भः पुत्रोऽभूद्धिदर्भाय्य कुशकथौ ॥ १५ ॥
 लोमपादस्तृतीयस्तु अब्रुस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ।
 (Page पं. ३ अ. ३८ पान ८५)
 कृतिस्तस्यात्मजः प्रोक्त उशिकस्तत्सुतोऽभवत् ॥ १६ ॥
 उशिकात् पुत्रको जातश्चेद्विश्वैद्यस्ततोऽभवत् ।
 तस्य पुत्रो मडाबाहुः प्रभावात् कौशिकः स्मृतः ॥ १७ ॥
 अब्रुत्तस्य सुतो धीमान् सुमन्तुश्च ततोऽभवत् ।
 अमलस्य सुतः प्रोक्तो निःश्वेतश्च मडाबलः ॥ १८ ॥
 तस्य दक्षाऽभवन् पुत्राः शतं यैव मडाबलाः ।
 कथस्याप्यऽभवत्कुन्तिर्धृष्टिस्तस्याऽथ निर्वृतिः ॥ १९ ॥
 दशार्द्धाऽस्य ततो व्योमस्तस्माज्जुभूतकस्ततः ।
 विद्वृतिस्तस्य पुत्रो भीमरथोऽभून् मडाबलः ॥ २० ॥
 तस्मान्नवरथो नाम बभूव य मडाबलः ।
 तस्य पुत्रो दशरथः शकुनिस्तस्य यात्मजः ॥ २१ ॥

तस्मात् करम्भिः सभ्भूतो देवरातोऽभवत्ततः ।
 ङ्जे स याश्चमेघेन देवक्षत्रश्च तत्सुतः ॥ २२ ॥
 मधुस्तस्य सुतो जज्ञे तस्मात् कुरुरजायत ।
 पुत्रद्वयमभूत्तस्य सुत्रामा यानुरेव च ॥ २३ ॥
 अनोस्तु पुरुडोत्रोऽभूदायुस्तस्य सुतो मतः ।
 आयुषः सात्त्वतो नाम तस्य सभ सुता मताः ॥ २४ ॥
 भजमानो भजिर्दिव्यो वृषिर्देववृधोऽधकः ।
 मडाभोजश्च विष्याता यादवेषु प्रजापते ॥ २५ ॥
 भजमानस्य निभ्वोधिः किङ्कुणो वृषिरेव च ।
 अथ देववृधो राजा पुत्रार्थं तप आयरत् ॥ २६ ॥
 भभुः पुत्रोऽभवत्तस्य पुण्यश्वोको मडायशाः ।
 सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञः श्वोकी यस्य भभूवतुः ॥ २७ ॥
 यशसा तेजसा राजा त्रिलोकेषु विराजितः ।
 मडाभोजकुले जाता भोजस्ते वै प्रकीर्तिताः ॥ २८ ॥
 वृषणेः सुमित्रः पुत्रश्च युधाजिदपरस्तथा ।
 अनमित्रः शिनिस्तस्मान्निम्नोऽभूदनमित्रतः ॥ २९ ॥
 सत्राजिष्य प्रसेनश्च विष्यातौ निम्नौ सुतौ ।
 सत्राजित् सूर्यमाराध्य मणिं लेभे स्थमन्तकम् ॥ ३० ॥
 शिनेरथ समुत्पन्नः पुत्रः सर्वार्थकोविदः ।
 सत्यकः सत्यसम्पन्नः सत्यनामा मडायशाः ॥ ३१ ॥
 सात्यकिर्युधुधानः स जयस्तस्याऽभवत्सुतः ।
 कुण्डिश्चाथ सुतो धीमांस्तस्य पुत्रो युगन्धरः ॥ ३२ ॥
 अनमित्रसुतो योऽन्यो वृषिः शस्त्रविशारदः ।
 श्वकृल्डश्च सुतो वृषणेः परश्चित्ररथोऽभवत् ॥ ३३ ॥
 श्वकृल्डः काशिराजस्य सुतां भार्यामिवन्दत ।
 तस्यामजनयत् पुत्रमकूरं साधुसम्भतम् ॥ ३४ ॥
 आसङ्गसारमेयाद्या अन्ये च द्वादशाऽऽत्मजाः ।

अङ्कुरस्थाऽऽभवत्पुत्रो देववानुपदेवकः ॥ ३५ ॥

अभूच्छिन्नरथात् पुत्रः पृथुश्चापृथुरेव छि ।

अश्वग्रीवः सुभाङ्गश्च सुधाश्राधाः सुताः स्मृताः ॥ ३६ ॥

अथान्यको मडाभाङ्गुर्लोमे वै यतुरः सुतान् ।

कुङ्कुरं भजमानं य शुचिं कम्बलबर्हिषाम् ॥ ३७ ॥

कुङ्कुरस्य सुतो वह्निर्वह्निस्तु तनयोऽभवत् ।

कपोतरोमा भो दक्ष पुत्रोऽभवदनुस्ततः ॥ ३८ ॥

सोऽभवत्तुम्भरोर्मित्रं सुतस्तस्यांऽधकः स्मृतः ।

अन्यकाऽभवत् पुत्रस्तेजोयुक्तश्च दुन्दुभिः ॥ ३९ ॥

स गोवर्धनमासाद्य तताप विपुलं तपः ।

भ्रष्टमा तस्मै ददौ यैव वरं तन्मनसीप्सितम् ॥ ४० ॥

वंशस्ते याक्षयो भावी कीर्तिज्ञानादिकं यशः ।

(Page पं. ३ अ. ३९ पान ८६)

सुरैः सदाधिकं मैत्र्यं कामरूपित्वमेव य ॥ ४१ ॥

अरिघोतः सुतस्तस्य तेजोयुक्तश्च दुन्दुभिः ।

पुनर्वसुः सुतस्तस्याङ्गुस्तस्य सुतः स्मृतः ॥ ४२ ॥

आङ्गुकाङ्गुसेनश्च देवकश्च प्रजापते ।

देवकस्य सुता वीरा जज्ञिरे देवसन्निभाः ॥ ४३ ॥

देववानुपदेवश्च सुदेवो देववर्धनः ।

तेषां स्वसारः समाऽऽसन् वसुदेवाय ता ददौ ॥ ४४ ॥

धृतदेवा तथा यैवोपदेवा देवसाक्षिता ।

श्रीदेवा शान्तिदेवा य सङ्घदेवा य सुव्रता ॥ ४५ ॥

देवकी वसुदेवाय ददौ सर्वाः प्रजापते ।

उग्रसेनस्य पुत्रास्तु कंसमुष्या मडाभवाः ॥ ४६ ॥

मडायशा अभूत् पुत्रो भजमानाद्द्विदूरथः ।

तस्य शूरः शिनिस्तस्य स्वयम्भोजश्च तत्सुतः ॥ ४७ ॥

दृष्टिकोऽतो देवभाङ्गुस्ततः शतधनुस्ततः ।

कृतवर्मा ततो देवमीढोऽतः शूरकस्ततः ॥ ४८ ॥

वसुदेवाद्यो दक्ष दश धर्मपरायणाः ।
 वसुदेवान् मडातेजा वासुदेवो जगद्गुरुः ॥ ४९ ॥
 देवकीपुत्रतां यातो देवैः सम्प्रार्थितो हरिः ।
 भूमिभारावताराय साधूनां पालनाय च ॥ ५० ॥
 रोडिणी च मडाभागा वसुदेवाद्जुजनत् ।
 सङ्कर्षणं ततो जयेष्ठं शेषांशं च डलायुधम् ॥ ५१ ॥
 उमा देडधरा जाता योगनिद्रा च कौशिकी ।
 नरयोगाद्वासुदेवस्य यशोदा तनयाऽभवत् ॥ ५२ ॥
 ये यान्ये वसुदेवस्य वासुदेवाग्रजाः सुताः ।
 जघान कंसः प्रागेव तान् सर्वान् सूतिमात्रतः ॥ ५३ ॥
 सुषेणश्च ततो दायि भद्रसेनो मडाभलः ।
 ऋतुः सम्मर्दनो भद्रः कीर्तिमानिति संज्ञिताः ॥ ५४ ॥
 डतेष्वेतेषु सर्वेषु रोडिणी वसुदेवतः ।
 असूत लोकनाथं तं भलभद्रं डलायुधम् ॥ ५५ ॥
 जाते रामे च देवानामादिमात्मानमय्युतम् ।
 असूत देवकी कृषणं श्रीवत्साङ्कितवक्षसम् ॥ ५६ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे
 तृतीये भाऽे मडोदररररररररर डरिवंशवर्णनं नामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३.३८

३.३९ विषणुदेडधारणवर्णनं नामैकोनयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 मुद्रल उवाच ।
 रामस्य रेवती भार्या सुतुपाऽऽसीद्गुणान्विता ।
 तस्यामुत्पादयामास द्वौ पुत्रौ निषधोल्बुकौ ॥ १ ॥
 षोडश स्त्रीसडस्त्राणि शतमष्टोत्तरं तथा ।
 कृषणस्य पत्न्यः सम्प्रोक्ताश्चारुतुपाः सुलोचनाः ॥ २ ॥
 तासु पुत्रा भलवृश्च शतशोऽथ सडस्रशः ।

प्रत्येकं दश पुत्राश्च दृष्टितैका बभूविवरे ॥ ३ ॥

प्रद्युम्नसाम्भमुष्याश्च मडातेजोयुताः सुताः ।

मडारथा मडाभागा बभूवुर्ज्ञानसंयुताः ॥ ४ ॥

प्रद्युम्नस्य च पुत्रोऽभूदनिरुद्धः प्रतापवान् ।

तस्य पुत्रस्तु वज्रः स एवाभूद्रंशधारकः ॥ ५ ॥

(Page पं. ३ अ. ३६ पान ८७)

मुसलात् सोऽवशिष्टोऽभूदेवं नानाविधा नृपाः ।

जातास्तत्र न शक्यं वै भवेत् कथयितुं मया ॥ ६ ॥

दक्ष उवाच ।

कथं विष्णुः स्वयं साक्षान् मानुषे देवधारकः ।

बभूव तत्र यन्मूलं तदेव वद मानद ॥ ७ ॥

मुद्गल उवाच ।

कथां शृणु मडारम्यां पुरा जातां प्रजापते ।

यथा ते संशयः सर्वो नाशमेष्यति तच्छ्रुतात् ॥ ८ ॥

पुरा देवैश्च दैत्यैश्च जिता विष्णुसमन्वितैः ।

राज्यं त्यक्त्वा ततो दैत्या वनेषु व्यथरन् भयात् ॥ ९ ॥

ततस्तान् उन्तुमत्यन्तं ययुर्देवा उदायुधाः ।

प्रह्लादप्रमुखाः सर्वे भयभीतास्ततोऽभवन् ॥ १० ॥

अनाथांस्तानथोयुस्ते कृत्वा करपुटं पुरः ।

राज्यं त्यक्त्वा वयं सर्वे वनेषु वियरामहे ॥ ११ ॥

शस्त्रादिभिर्विडीनाम्नः कथं उन्तुं समुद्यताः ।

सुराः सर्वं भवद्भिश्च गृहीतं तदपि ह्यडो ॥ १२ ॥

अतो नो रक्षत प्राज्ञाः शरणं समुपागतान् ।

मा हिंस्यत मडाभागा दीनांश्चैव विशेषतः ॥ १३ ॥

तथाऽपि विष्णुना तत्र प्रेरितास्तेऽपि दानवान् ।

देवा उन्तुं प्रारभन्त पलायन्ताऽसुरास्तदा ॥ १४ ॥

शरणं स्वगुरुं तत्र भृगुं योगनिधिं ययुः ।

उदायुधास्तु पश्चात्ते जग्मुः क्रोधसमन्विताः ॥ १५ ॥

ततस्त्तं गणररररः स यथौ ढकृतरनरररररः ।

उवररर य मडररररररं वरं वृगु लृदृररररररम् ॥ ३० ॥

गणेशं प्रणनररररररररररररररररररररररः ।

(Page पं. ३ अ. ४० पान ८८)

पुपूज ढकृतरढररररं तं तुष्टरर गजननम् ॥ ३१ ॥

अथररररररररररररररररररररररररररररररः ।

वरं वररर दररररररर मर षेदं कुरु केशव ॥ ३२ ॥

श्रीररररररररररररः ।

यदृ प्रसन्नढररररररररररररररररररः ।

शररं मे ढृगुसम्ढूतं नरररररर मडरररररः ॥ ३३ ॥

अत्रैव वरररररररररररररररररररररररः ।

नरररररररररररररररररररररररररररररः ॥ ३४ ॥

ओमरररररररररररररररररररररररररररररः ।

मर ररररररं कुरु ररररररं त्वं शृगु मे पररं वररः ॥ ३५ ॥

ढृगुओरररररररररररररररररररररररः ।

करररररररररररररररररररररररररररररः ॥ ३६ ॥

तत्रैव ते सदर रररररर नष्टं नैव ढररररररः ।

मत्प्रसरररररररररररररररररररररररः ॥ ३७ ॥

द्वैः सम्प्रररररररररररररररररररररररः ।

धरररररररररररररररररररररररररररररः ॥ ३८ ॥

तत्र ते कीररररररररररररररररररररररः ।

यशु मडतु पृथररररं त्वं स्थररपथरररररररररः ॥ ३९ ॥

तत्र त्वदृररररररररररररररररररररररः ।

तेषरं ररतुवररररं वरररररं पूररररररररररः ॥ ४० ॥

पुनरररररररररररररररररररररररः ।

वररररररररररररररररररररररररररररः ॥ ४१ ॥

स्वरररररररररररररररररररररररः ।

मत्प्रसादात् षुषीकेश सर्व ते वाञ्छितं भवेत् ॥ ४२ ॥

अन्यत्त्वया य देवेश प्रार्थितं तद् भविष्यति ।

वस त्वं क्षेत्रगो भूत्वा स्थानं दत्तं मयाऽक्षयम् ॥ ४३ ॥

धृत्युक्त्वाऽतर्द्धे दक्ष गणेशः करुणानिधिः ।

विषगुना तत्र संवासः कृतो भक्त्या प्रजापते ॥ ४४ ॥

पूर्वदिग्भागेदेशे वै स्थापितो गणनायकः ।

विषगुर्विनायक इति नाम तस्य कृतं द्विजैः ॥ ४५ ॥

येत्तते कथितं दक्ष देवधारणकारणम् ।

विषगोर्देवाधिपस्याऽपि नानायोनिसमुद्भवः ॥ ४६ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

तृतीये भाऽः मडोदरचरिते विषगुदेवधारणवर्णनं नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.३८

३.४० माऽऽव्यचरितं नाम चत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ।

मुद्रल उवाच ।

पुरोर्वशे मडाभागा राजानो धर्मशास्त्रिनः ।

भभूवुर्यज्ञकर्तारः स्वधर्मनिरतः किल ॥ १ ॥

तेषां चरित्रमत्यन्तं कथनाय न शक्यते ।

अडुत्वात् कारणं दक्ष शृणु ते कथयाम्यहम् ॥ २ ॥

पुरोर्वशे मडाराज शन्तनुः प्रभभूव उ ।

विष्यातो धर्मशीलश्च प्रजापालनतत्परः ॥ ३ ॥

तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रेष्ठो भीष्मो धर्मपरायणः ।

गङ्गायां सर्वशास्त्रज्ञो ब्रह्मचर्यपरायणः ॥ ४ ॥

सत्यवत्यां य पुत्रौ द्वौ शन्तनोर्वै भभूवतुः ।

चित्राङ्गदो मडाभाडुर्विचित्रवीर्यकोऽपरः ॥ ५ ॥

चित्राङ्गदो मडातेजाः पस्पर्थे क्षत्रियान् सदा ।

चित्राङ्गदेन युद्धे स गन्धर्वेण उतोऽभवत् ॥ ६ ॥

विचित्रवीर्यकस्तत्र यक्ष्माणा पीडितोऽभवत् ।

(Page पं. ३ अ. ४० पान ८८)

मृतः स रोगदोषेण दुःषिताः सुदृदोऽभवन् ॥ ७ ॥

तस्य भार्ये प्रजानाथ द्वे काशीराजपुत्रिके ।

अम्बिकांऽभालिका नाम्नी दुःषिते ते अबूवतुः ॥ ८ ॥

सत्यवत्या कृतं तत्र सन्तानार्थं मडामुनेः ।

व्यासस्य स्मरणं दक्ष स्वपुत्रस्य विशेषतः ॥ ९ ॥

स आगत उवाचैनां किमर्थं दुःषिता वद ।

मातस्ते दुःभनाशं य करिष्यामि न संशयः ॥ १० ॥

तं प्रत्युवाच सा देवी वंशवृद्धिं कुरु प्रभो ।

विचित्रवीर्यक्षेत्रे त्वं मदाज्ञापवशगो भव ॥ ११ ॥

तथेति तेन वंशस्य कृता वृद्धिः प्रजापते ।

कुत्सितं वेषमास्थाय रात्रौ रेमे मडामुनिः ॥ १२ ॥

अम्बिकायां मुनेर्वीर्यात् धृतराष्ट्रो अबूव उ ।

पाण्डुरम्बालिकायां वै दास्यां य विदुरोऽभवत् ॥ १३ ॥

यमोऽयं विदुरः साक्षाच्छूद्रयोऽनौ समुदभवन् ।

माण्डव्यशापभोगार्थं नीतिज्ञः स अबूव उ ॥ १४ ॥

दक्ष उवाच ।

कथं माण्डव्यशापश्च यमेशस्य पुराऽभवत् ।

धर्ममार्गतरस्यापि स्वपरेषु समस्य भोः ॥ १५ ॥

मुद्रल उवाच ।

सम्यक् पृष्टं त्वया नाथ शृणु तस्य कथानकम् ।

पुरातनभवं तेऽहं कथयामि सविस्तरम् ॥ १६ ॥

माण्डव्यो मुनिवर्यः स वने तपसि संस्थितः ।

तत्र योरा धनं हृत्वा पलन्तश्च समाययुः ॥ १७ ॥

राज्ञश्च वीरभुष्यास्तन्निशायां धर्तुमाययुः ।

योरांश्चौरैर्धनं सर्वं स्थापितं मुनिसन्निधौ ॥ १८ ॥

धनं त्यज्वा गताश्चोरा वने वै यत्र तत्र ते ।

राजदूतैर्धनं दृष्टं सङ्गृह्य कुपिता भृशम् ॥ १९ ॥

ततो मुनिं तिरस्कृत्य मौनभावसमन्वितम् ।
 सङ्गृह्य ताडयन्तस्त आययुर्नगरे स्वके ॥ २० ॥
 राजानं ते समायभ्युर्धनं दत्त्वा यथातथम् ।
 वृत्तान्तं योरसम्भूतं नृपोऽपि कुपितोऽभवत् ॥ २१ ॥
 शूलै प्रोतव्य भेवं येद्भवद्भिश्चोरसत्तमः ।
 तथेति तैः कृतं तत्र उस्ते प्रोतो मडामुनिः ॥ २२ ॥
 तत्र द्युभसमायुक्तो माण्डव्यस्तपसि स्थितः ।
 सस्मार स्वगुरुं विप्रं कश्यपं सृष्टिकारकम् ॥ २३ ॥
 स्मृतमात्रः स तस्याऽग्रे कश्यपः सडसाऽऽययौ ।
 तं तथा द्युभसंयुक्तं दृष्ट्वा सन्दुःभितोऽभवत् ॥ २४ ॥
 उवाच तं स्वशिष्यं स भज त्वं गणनायकम् ।
 सर्वविघ्ननिवन्तारं भक्तोभ्यः शान्तिदायकम् ॥ २५ ॥
 ततस्तं मुनिशार्दूलं माण्डव्यः प्रजगाद वै ।
 केन मार्गेश विघ्नेशं तं भजामि वदस्व माम् ॥ २६ ॥
 तस्य तद्भयनं श्रुत्वा कश्यपस्तमुवाच उ ।
 गणेशस्य स्वरूपं वै भक्तोभ्यः सुभटं परम् ॥ २७ ॥
 कश्यप उवाच ।
 पञ्चधा चित्तवृत्तेश्च यालकोऽयं गजाननः ।
 चिन्तामणिरिति ध्यातो वेदान्ते वेदवाटिभिः ॥ २८ ॥
 सम्प्रज्ञातस्वरूपो वै देवस्तस्य मडामुने ।
 असम्प्रज्ञातरूपं य शिरो गणपतेः स्मृतम् ॥ २९ ॥
 तेनाऽयं गजवक्त्रोऽब्रूद्गजशब्दं विचार्य ।
 भ्रमररूपां मडामायां सिद्धिं विद्धि मडामते ॥ ३० ॥
 भ्रमधारकरूपां त्वं बुद्धिं जानीहि सत्तम ।
 तयोः स्वामी गणधीशो योगाकारः प्रदृश्यते ॥ ३१ ॥
 तं भजस्व विधानेन योगशान्तिमयं मुने ।
 (Page पं. ३ अ. ४० पान ६०)
 तेन त्वं विघ्नसंघीनो भविष्यसि न संशयः ॥ ३२ ॥

ष्ट्युक्त्वा स गणेशस्य ददौ तस्मै मडामुनिः ।
 अेकाक्षरविधानेन क्वचं शास्त्रसम्मतम् ॥ ३३ ॥
 आज्ञां सङ्गृह्य विप्रेशः कथयः स्वालयं ययौ ।
 माण्डव्यस्तत्र विघ्नेशमभजद्भावसंयुतः ॥ ३४ ॥
 क्वचं गणराजस्य धार मुनिसत्तमः ।
 क्वच्ये सन्मृते दक्ष पीडाढीनो बभूव च ॥ ३५ ॥
 तत्रैव सडसा राजा कस्मै कार्यार्थमाययौ ।
 ददृशं तं मडाविप्रं प्राणनाम कृताञ्जलिः ॥ ३६ ॥
 रुदोद भयसंयुक्तो वयस्तं मुनिरब्रवीत् ।
 मा रुद त्वं मडीपाल नैव शापं ददाम्यहम् ॥ ३७ ॥
 मदीयकर्मदोषेण शूलप्रोतोऽहमेव च ।
 अजानता त्वया राजन् कृतं तेन सडाम्यहम् ॥ ३८ ॥
 ततो नृपेण विप्रार्थं लोडकारविद्यक्षाणाः ।
 समानीताश्च तैस्तत्र कृतो यत्नो विशेषतः ॥ ३९ ॥
 शूलाग्रं हस्तगं तत्रैकभागं सङ्गतं बभौ ।
 निष्कासितुं न शक्तास्ते व्याकुला भयसंयुताः ॥ ४० ॥
 शस्त्रैः सञ्छेदितं तैस्तत् शूलाग्रं हस्तगं विधे ।
 यावन्मात्रं मुनेर्हस्ते संस्थितं तत्स्थितं बभौ ॥ ४१ ॥
 राज्ञा सम्पूजितो विप्रः प्रययौ यमसन्निधिम् ।
 उवाच कोपरक्ताक्षो यमं यमवतां वरम् ॥ ४२ ॥
 माण्डव्य उवाच ।
 मया किं प्रकृतं कर्म पापरूपं वदस्व माम् ।
 येनाऽहं शूलञ्च द्रुमं प्राभः शीघ्रं मडाशठ ॥ ४३ ॥
 तस्य क्रोधयुतं वाक्यं श्रुत्वा भयसमन्वितः ।
 प्राञ्जलिः प्रत्युवायेहं वयनं कर्मसूचकम् ॥ ४४ ॥
 यम उवाच ।
 बालभावे त्वया ब्रह्मन् कीटः कण्टकवेधितः ।
 तत्कर्मणः कृतं प्राप्तं तदेव मुनिसत्तम ॥ ४५ ॥

राजनं ब्राह्मणाः सर्वे स विजिग्ये वसुन्धराम् ॥ १ ॥
 छत्रादि राजसिद्धिस्तं ज्येष्ठे भक्तिपरायणः ।
 धृतराष्ट्रे यकाराऽसौ पाण्डुः परपुरञ्जयः ॥ २ ॥
 धृतराष्ट्रस्य भार्याऽभूद्गान्धारी य पतिव्रता ।
 पाण्डोः कुन्ती तथा माद्री भार्ये द्वे प्रभभवतुः ॥ ३ ॥
 भार्याभ्यां संयुतो राजा वनं पाण्डुर्जगाम उ ।
 डीडार्थं तत्र नित्यं स रेमे लघ्नेषु संयुतः ॥ ४ ॥
 मृगरूपधरे राजा मुनिं जघ्ने शरेण सः ।
 मृग्यासक्तं शशापाऽसौ राजानं मरणोन्मुषः ॥ ५ ॥
 भार्यासंसक्तरूपं मां उतवांश्च नृपाधम ।
 अतस्त्वं भार्यया सक्तो मैथुनाय भविष्यसि ॥ ६ ॥
 तदा ते मरणं सद्यो मम वाक्याद्भवविष्यति ।
 एत्युक्त्वा देवसन्त्यागं यकार द्विजसत्तमः ॥ ७ ॥
 श्रुत्वा शापं मडाघोरं राजयं त्यक्त्वा वने स्थितः ।
 भार्याभ्यां सङ्घितः पाण्डुः कन्दमूलादि भक्षयन् ॥ ८ ॥
 ततः कुन्त्यां समुद्भूतो धर्माद्धर्मभृतां वरः ।
 युधिष्ठिरो मडाभागो मन्त्रसामर्थ्यकारणात् ॥ ९ ॥
 वायोश्च भीमसेनो वै भवतु बलसंयुतः ।
 इन्द्रात् कुन्त्यामर्जुनः स धनुर्विद्यापरायणः ॥ १० ॥
 अश्विभ्यां नकुलस्तद्भृत् सडदेवश्च वीर्यवान् ।
 माधां धर्मरतौ दक्ष रूपलावण्यसंयुतौ ॥ ११ ॥
 गान्धार्यां य शतं पूर्णं पुत्राणाममितौजसाम् ।
 भवतु पुत्रिका दक्ष रूपलावण्यसंयुता ॥ १२ ॥
 पाण्डुः शापविमोडेन माधां सक्तो ममार उ ।
 सा वै सडगता जाता कुन्ती पुत्रानपालयत् ॥ १३ ॥
 ब्राह्मणैः सा मडाभागैरानीता उस्तिनापुरे ।
 पुत्रैः कुन्ती तथा भीष्मादिभिः सम्मानिताऽवसत् ॥ १४ ॥

तदपि ध्यानसंयुक्तो भजसे कं वदस्व मे ॥ १० ॥

अेकान्ते पूजयसि कं देवं त्वं विष्टरश्रवाः ।

आनन्दं परमं ब्रह्म तदेव त्वं श्रुतेर्मुखात् ॥ ११ ॥

विस्मापयति मां यित्ते त्वया ध्यानं कृतं प्रभो ।

अधुना त्वां यं निर्लज्जा नाथं पूष्यामि ते नमः ॥ १२ ॥

संशयश्छेदनार्थं मां वद विष्टरो विशेषतः ।

दासीं ते पादपद्मस्य द्वन्द्वलीनः सदा मतः ॥ १३ ॥

सर्वत्र समरूपस्त्वं सदाऽऽनन्दमयस्ततः ।

तस्मात्परं किमत्राऽस्ति कथं मोडयसे जनान् ॥ १४ ॥

ध्यानेन पूजनेनैव कृलं किं ते भविष्यति ।

तथाऽपि त्वं किमर्थं भो ध्यानयुक्तोऽसि केशव ॥ १५ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

एति प्रियावयः श्रुत्वा तां प्रलस्य जनार्दनः ।

समाविङ्ग्य प्रजानाथ उवाच जलधेः सुताम् ॥ १६ ॥

श्रीविष्णुरुवाच ।

शृणु प्रिये प्रवक्ष्यामि त्वया पृष्टं शुभप्रदम् ।

तारकं सर्वभूतानां सर्वेभ्यः सिद्धिदायकम् ॥ १७ ॥

न करोमि जनानां वै ध्यानं मोडाय नित्यदा ।

कुलदेवं गणेशानं भजामि सर्वभावतः ॥ १८ ॥

गुणेश्वराद्वयं देवि समुत्पन्ना मणेश्वराः ।

(Page पं. ३ अ. ४२ पान ६३)

पञ्च देवा मडाभागे तेन संस्थापिताः पदे ॥ १९ ॥

गुणेशेन तपस्तप्त्वाऽऽराधितो गणनायकः ।

गणेशेन गुणेशश्च स्थापितः स्वपदे पुरा ॥ २० ॥

ज्ञानसत्तादिसंयुक्तो जातस्तद्भरदानतः ।

सोऽपि तं भजते देवि गणेशं भक्तिसंयुतः ॥ २१ ॥

प्रसेव्य तं मणेशाना गणेशं सर्वदं वयम् ।

जाता ज्ञानादिसंयुक्ताः स्वस्वकार्यप्रवर्तकाः ॥ २२ ॥

अतस्तं भावसंयुक्ता भजामो नित्यमादरात् ।
स वै सर्वार्थदोऽस्माकं कुलदेवः प्रकीर्तितः ॥ २३ ॥

विषण्णोर्वचनमाकर्ण्य लक्ष्मीर्विस्मितमानसा ।
जगाद तं मडाविषण्णुं विनयेन समन्विता ॥ २४ ॥

श्रीलक्ष्मीरुवाच ।
कोऽसौ गाणेश्वरो नाम वद तस्य विशेषतः ।
स्वरूपं कुलदेवस्य भजिष्यामि जनार्दन ॥ २५ ॥

श्रीविषण्णुरुवाच ।
सम्यक् पृष्टं त्वया देवि शृणु तस्य स्वरूपकम् ।
वदामि स्नेहयुक्तोऽहं यद्वि तं बोधयिष्यसि ॥ २६ ॥

स्वानन्दे सोऽपि वसति गाणेशो ब्रह्मनायकः ।
स्वानन्दः पञ्चधा जातः शृणु तस्य कथानकम् ॥ २७ ॥

नामरूपात्मकं देवि जगति ब्रह्मणि स्थितम् ।
तत्र स्वानन्दको योगोऽसद्रूपः परिकथ्यते ॥ २८ ॥

असत्यमृतरूपं यत्तत् सदात्मप्रवाचकम् ।
सत्स्वरूपं य तद्विद्धि सत् स्वानन्दः प्रकीर्तितः ॥ २९ ॥

सत्यासत्यविहीनं यत् सत्यासत्यमयं तथा ।
आनन्दात्मकरूपं तत् समस्वानन्द उच्यते ॥ ३० ॥

त्रिप्रबोधं त्रिभिर्हीनं मोहहीनं सदा मतम् ।
नेतिरूपं मडाभागे स्वानन्दोऽव्यक्त उच्यते ॥ ३१ ॥

यतुर्णां योगभावोऽयं समाधिर्जायते किल ।
स्वानन्दः पञ्चमो ह्यत्र सर्वसंयोग उच्यते ॥ ३२ ॥

स वै मायामयः प्रोक्तो गाणेशो वेदवादिभिः ।
यतुर्धा रथितं तेन तेषु भेलति नित्यदा ॥ ३३ ॥

मायाहीनतया दुष्टिद्वैरभूत् सोऽयोगवाचकः ।
न तत्र कस्य संयोगो बुधैस्तस्यापि कथ्यते ॥ ३४ ॥

मायायुक्तविहीनत्वं तदेव भ्रान्तिदायकम् ।
ताभ्यां हीनो गाणेशोऽयं योगरूपः प्रकथ्यते ॥ ३५ ॥

तत्र शान्तिर्भवेदेवि योगिनां नात्र संशयः ।
अतो योगस्वरूपा सा कथ्यते शान्तिरुत्तमा ॥ ३६ ॥

मनोवाणीमयं सर्वं गकाराक्षरवायकम् ।
मनोवाणीविडीनं वै णकाराक्षररूपकम् ॥ ३७ ॥

तयोः स्वामी गणधीशः पश्य वेदे शुचिस्मिते ।
अतस्तं भक्तिसंयुक्तो भजेऽहं सर्वनायकम् ॥ ३८ ॥

भ्रमरूपां मडामायां सिद्धिं जनीडि मानदे ।
सिद्धर्थं सर्वलोकाश्च विभ्रमन्तीश्वरा अतः ॥ ३९ ॥

भ्रमधारकरूपां वै बुद्धिं जनीडि निश्चितम् ।
सिद्ध्या बुद्ध्या च तत्रैव भ्रमोत्पत्तिः प्रजायते ॥ ४० ॥

तयोः स्वामी सदायोगशान्तिरूपोऽयमुच्यते ।
तस्यैव भजेने देवि भ्रमभूता भवन्त्यतः ॥ ४१ ॥

धृत्युक्त्वा विररामाऽथ स्वयं नारायणः प्रभुः ।
श्रुत्वा समुद्रपुत्री सा विस्मिता मानसेऽभवत् ॥ ४२ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडलपुराणे
तृतीये भाऽे मडोदररररररररर लक्ष्मीनारायणसंवाधवर्णनं नाम द्वियत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४२
(Page पं. ३ अ. ४३ पान ९४)

३.४३ मडलक्ष्मीवरप्रदानवर्णनं नाम त्रियत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
शृणु धर्म मडलभाग कथां पापापनोदिनीम् ।
लक्ष्मीस्तं पुनरप्याह गणेशज्ञानलावसा ॥ १ ॥

श्रीमडलक्ष्मीरुवाच ।
भगवन् भवता प्रोक्तं मडलशान्तिप्रदं परम् ।
तथाऽपि मे सुशान्त्यर्थं तत्रोपायं वदस्व मे ॥ २ ॥

श्रीनारायण उवाच ।
षडक्षरेण मन्त्रेण यदिति साधयिष्यसि ।

तदा ते गणनाथः स प्रत्यक्षं प्रभविविष्यति ॥ ३ ॥
 तस्य दर्शनमात्रेण शान्तिं प्राप्स्यसि निश्चितम् ।
 तमाराधय यत्नेन तपसा योगभाविता ॥ ४ ॥
 अथैवमुक्त्वा मङ्गलविषयार्णवशस्य ददौ मनुम् ।
 षडक्षरं मङ्गलक्षयै विधियुक्तं विधानतः ॥ ५ ॥
 ततः सा तं प्रणम्यैव तपसे वनमाययौ ।
 डिमायलशिरःसंस्था तताप तप उत्तमम् ॥ ६ ॥
 षडक्षरविधानेन ध्यात्वा देवं गजाननम् ।
 जजाप मन्त्रराजं तं नासाग्रनयना सती ॥ ७ ॥
 शित्तस्य येन्द्रियाणां संस्थाप्य वृत्तिं गजानने ।
 निराडारयुता देवी बभूव तपसि स्थिता ॥ ८ ॥
 शतवर्षे गते पूर्णे सास्थिर्यमाऽवशेषिता ।
 तामाऽऽययौ गणधीशो भक्त्या बद्धो धरापते ॥ ९ ॥
 तमागतं मङ्गलदेवीं प्रणनाम यतुर्भुजम् ।
 मङ्गलं त्रिनेत्रं य परश्चादिधरं प्रभुम् ॥ १० ॥
 मूषकध्वजिनं पूर्णं मूषकोपरि संस्थितम् ।
 सिद्धिबुद्धिसमायुक्तं नानामूषणभूषितम् ॥ ११ ॥
 गले चिन्तामणिमणिं बिभ्रतं ज्योतिषां पतिम् ।
 शेषनाभिं गजास्थं वै पीतवस्त्रैश्च शोभितम् ॥ १२ ॥
 ततस्तं पूजयामास प्रभुं नानोपयारकैः ।
 प्रणम्योत्थाय तुष्टाव कृत्वा करपुटं सती ॥ १३ ॥
 श्रीमङ्गलक्ष्मीरुवाच ।
 नमो मङ्गलेश्यैव नानालीलाधराय ते ।
 सदा स्वानन्दसंस्थाय भक्तिगम्याय वै नमः ॥ १४ ॥
 यतुर्बाहुधरायैव यतुर्णां चालकाय ते ।
 मूषकाङ्कटुपाय मूषकध्वजिने नमः ॥ १५ ॥
 अत्रतानन्देहाय ह्यनन्तविभवाय ते ।
 अनन्तहस्तपादाय सदाऽनन्ताय ते नमः ॥ १६ ॥

ચરાચરમયાયૈવ ચરાચરવિવર્જિત ।
 યોગશાન્તિપ્રદાત્રે તે સદા યોગસ્વરૂપિણે ॥ ૧૭ ॥
 અનાદયે ગણેશાયાદિમધ્યાન્તસ્વરૂપિણે ।
 આદિમધ્યાન્તહીનાય વિદ્વેશાય નમો નમઃ ॥ ૧૮ ॥
 સર્વાદિપૂજ્યકાયૈવ સર્વપૂજ્યાય તે નમઃ ।
 સર્વેષાં કારણાયૈવ જ્યેષ્ઠરાજાય તે નમઃ ॥ ૧૯ ॥
 વિનાયકાય સર્વેષાં નાયકાય વિશેષતઃ ।
 દ્વુષ્ટિદેરાજાય હેરમ્બ ભક્તેશાય નમો નમઃ ॥ ૨૦ ॥
 સૃષ્ટિકર્ત્રે સૃષ્ટિહર્ત્રે પાલકાય નમો નમઃ ।
 ત્રિભિર્હીનાય દેવેશ ગુણેશાય નમો નમઃ ॥ ૨૧ ॥
 કર્મણાં ફલદાત્રે ચ કર્મણાં ચાલકાય તે ।
 કર્માકર્માદિહીનાય લમ્બોદર નમોઽસ્તુ તે ॥ ૨૨ ॥
 યોગેશાય ચ યોગિભ્યો યોગદાય ગજાનન ।
 સદા શાન્તિઘનાયૈવ બ્રહ્મભૂતાય તે નમઃ ॥ ૨૩ ॥
 કિં સ્તૌમિ ગણનાથં ત્વાં સદા બ્રહ્મપતિં પ્રભો ।
 અતસ્ત્વાં પ્રણમામ્યેવ તેન તુષ્ટો ભવ પ્રભો ॥ ૨૪ ॥
 ધન્યાઽહં કૃતકૃત્યાઽહં સફલો મે ભવોઽભવત્ ।
 ધન્યો મે જનકો નાથો યથા દૃષ્ટો ગજાનનઃ ॥ ૨૫ ॥
 એવં સ્તુતવતી સા તં ભક્તિયુક્તેન ચેતસા ।
 સાશ્રુયુક્તા નનર્તૈવ બાષ્પકણ્ઠા યુધિષ્ઠિર ॥ ૨૬ ॥
 (Page ખં. ૩ અ. ૪૩ પાન ૯૫)
 તામુવાચ ગણાધીશો વરં વૃણુ યથેચ્ચિતમ્ ।
 દાસ્યામિ તે મહાલક્ષ્મિ ભક્તિભાવેન તોષિતઃ ॥ ૨૭ ॥
 ત્વયા કૃતં ચ મે સ્તોત્રં ભુક્તિમુક્તિપ્રદં ભવેત્ ।
 પઠતાં શૃણ્વતાં દેવિ નાનાકાર્યકરં તથા ॥ ૨૮ ॥
 પુત્રપૌત્રાદિકં સર્વં લભતે સ્તોત્રપાઠતઃ ।
 ધનધાન્યાદિસમ્ભૂતં સુખં વિન્દતિ માનવઃ ॥ ૨૯ ॥

गणेशवचनं श्रुत्वा मङ्गलक्ष्मीर्जगाद तम् ।
 उर्षेण मङ्गला युक्ता प्रणम्य करसम्पुटा ॥ ३० ॥
 श्रीमङ्गलक्ष्मीरुवाच ।
 यद्वि प्रसन्नभावेन वरदोऽसि मङ्गोदर ।
 तदा ते भक्तिमुग्धां मे देहि नाथ नमोऽस्तु ते ॥ ३१ ॥
 अस्माकं कुलदेवस्त्वं तत्र त्वां गणनायक ।
 भजामि भावयुक्ताऽहं तथापि शृणु मे वचः ॥ ३२ ॥
 मनश्चाञ्चलभावेन संसारे गच्छति प्रभो ।
 संसारः पुत्रमोहाप्यस्तदर्थं भ्रमते सदा ॥ ३३ ॥
 अतस्त्वं पुत्रभावेन भव मे विद्मवारण ।
 तत्र त्वां पुत्रवात्सल्येन भजामि निरन्तरम् ॥ ३४ ॥
 देवभावेन ते मूर्तिं गजवङ्गादिचिह्निताम् ।
 भजामि य तथा त्वाहं संसारे पुत्ररूपिणम् ॥ ३५ ॥
 योगरूपः स्वयं साक्षाद्यदि पुत्रो भविष्यसि ।
 तेन योगस्वरूपा सा शान्तिः प्राप्ता न संशयः ॥ ३६ ॥
 तव माता पिता चैव बन्धयुक्तौ यद्वि प्रभो ।
 तदा वेदादिकं सर्वं मिथ्यारूपं भविष्यति ॥ ३७ ॥
 अतो मे पुत्रतां याहि तथाऽहं गणनायक ।
 भजामि ब्रह्मभूता न सन्नेहो भक्तिसंयुता ॥ ३८ ॥
 मङ्गलमेष वरो नाथ दातव्यः करुणानिधे ।
 नान्यं याचे मङ्गलाग देवदेवेश ते नमः ॥ ३९ ॥
 एति लक्ष्म्या वचः श्रुत्वा उर्षयन् स मङ्गोदरः ।
 उवाच तां सुभाषणो भावपूर एति स्मृतः ॥ ४० ॥
 गणेश उवाच ।
 तव पुत्रो भविष्यामि ज्ञानारेर्नाशनाय च ।
 दैत्यस्य ते प्रसेवार्थं भक्तिग्रहणालासः ॥ ४१ ॥
 यद्यद्विच्छसि तत्तत्त्वं लभसे देवि निश्चितम् ।
 मदीयवरदानेन योगिवन्धा भविष्यसि ॥ ४२ ॥

आदौ त्वया मडादेवि मदीयं लज्जनं कृतम् ।
 तेन शान्तियुता जाता योगस्था मोडवर्जिता ॥ ४३ ॥
 ततस्त्वां तपसा विप्रो बृगुः पुत्रीं यकार उ ।
 सा त्वं नष्टा द्विजस्यैव शापतो मोडसंयुता ॥ ४४ ॥
 समुद्रेण ततो देवि तथैवाऽऽराधिता पुरा ।
 तस्य पुत्रीत्वमापन्ना त्वं विषणोर्दधिता सदा ॥ ४५ ॥
 तेन ते विस्मृतिर्जिता मदीया नात्र संशयः ।
 विषगुना बोधिता मां त्वं प्राप्ता योगस्य सेवया ॥ ४६ ॥
 अधुना स्मर सर्वं तत् स्मारितं ते मयाऽनघे ।
 विषगुनाऽप्यादिकालेऽहं पुत्रार्थे याचितोऽभवम् ॥ ४७ ॥
 त्वं तथा पुत्रभावार्यं याचसे मां समुद्रजे ।
 करोमि ते हितं देवि विषणोश्चैव न संशयः ॥ ४८ ॥
 अेवमुक्त्वा गणेशस्तां यथौ स्वानन्दके पुरे ।
 अन्तर्धाय स्वमात्मानं लक्ष्मीः पित्रा ततोऽभवत् ॥ ४९ ॥
 स्मृत्वा योगबलेनैव पुरातनभवां कथाम् ।
 विस्मिता मानसे जाता सस्मार द्विरदाननम् ॥ ५० ॥
 मूर्तिं तत्र प्रतिष्ठाप्य ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ।
 पूजयित्वा यथौ स्थानं लक्ष्मीर्भक्तिसमन्विता ॥ ५१ ॥
 (Page पं. ३ अ. ४४ पान ६६)
 प्रणम्य तं मडाविषगुं जगाद सर्वमञ्जसा ।
 वृत्तान्तं सोऽपि तं श्रुत्वा हर्षितस्तामुवाच उ ॥ ५२ ॥
 धन्याऽसि जलधेः पुत्रि साक्षाद् दृष्टस्त्वया विभुः ।
 पुत्रभावेन ते गेह आगमिष्यति विघ्नपः ॥ ५३ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 तृतीये भा३ मडोदर्यरिते मडालक्ष्मीवरप्रदानवर्णनं नाम त्रियत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४३

यधदृश्यामि देवेश तत्तत् सिद्ध्यतु सर्वदा ।
आरोग्यादि समायुक्तं मां कुरुष्व सदाशिव ॥ २५ ॥

तथेति शिव ऒये तमन्तर्धानं यकार उ ।
स दैत्यो ङर्षितोऽत्यन्तं स्वगृहं प्रत्यपधत ॥ २६ ॥

ज्ञानारिङृतमेतत्तु स्तोत्रं पठति यो नरः ।
शृणोति शङ्करस्तस्मै वाञ्छितं ददते परम् ॥ २७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
तृतीये भाऽे मडोदरयरिते ज्ञानारिवरप्राप्तिवर्णनं नाम यतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४४

३.४५ पुराणानन्दावतारो नाम पञ्चयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
ज्ञानारिर्वरसंयुक्तोऽभवदैत्यैः प्रपूजितः ।
शुङ्केणाऽऽगत्य विप्रैः सोऽभिषिक्तो राज्यकर्मणि ॥ १ ॥

नमुचिः शम्भरः कालासुरश्चैव प्रतापवान् ।
जम्भो भलासुरः पञ्च प्रधानास्तस्य याऽभवन् ॥ २ ॥

नानादैत्यगणैर्युक्तः पृथिवीं सप्तसागराम् ।
दैत्यो विजिज्ये सद्भीपां तथा पातालमोजसा ॥ ३ ॥

ततः स्वर्गं ययौ दैत्यो दैत्यपैश्च समावृतः ।
धन्द्रः सुरगणैः सार्धं पपाल भयसङ्कुलः ॥ ४ ॥

ज्ञानारिः सत्यलोकं च ययौ दैत्यसमन्वितः ।
तत्र भ्रमस्थितो देवैर्ज्ञात्वा दैत्यं पपाल सः ॥ ५ ॥

विष्णुर्वैकुण्ठमुत्सृज्य पपाल च युधिष्ठिर ।
दैत्यस्तत्र समागम्य ङर्षितः सम्भ्रभूव उ ॥ ६ ॥

जगाम तत आनन्दात् कैलासं दैत्यनायकः ।
शङ्करं प्रणिपत्याऽऽह कैलासं देहि मे प्रभो ॥ ७ ॥

नोयेद्युद्धेन जेष्यामि त्वामहं नात्र संशयः ।
शङ्करः क्षुभितो भूत्वा कम्पितः प्रददौ तथा ॥ ८ ॥

पपाल भयसंयुक्तः सामरः स वनं ययौ ।
 कैलासे संस्थितो दैत्यो ननन्द भृशमोहितः ॥ ९ ॥
 ततः स्वर्गेषु दैत्येशान् स्थापयामास निर्भयः ।
 ययौ स्वनगरे धर्म दैत्यपैः संवृतो बभौ ॥ १० ॥
 सुकलायां मडादित्यात् पुत्रोऽभूव्य युधिष्ठिर ।
 सुमुहुर्ते मडातेजा रुपेणाऽप्रतिभः परः ॥ ११ ॥
 पुत्रजन्मप्रलुष्टः स ददौ दानानि भूमिप ।
 जातकर्मादिकं कर्म यकार विधिपूर्वकम् ॥ १२ ॥
 सदा कर्मविनाशार्थं प्रेषयामास दैत्यपान् ।
 तैः सर्वत्र कृतो नाशः कर्मणां भूमिमाऽले ॥ १३ ॥
 (Page भं. ३ अ. ४५ पान ९८)
 न स्वाळा न वषट्कारो न स्वधा कुत्रचित् प्रभो ।
 कर्मडीनतया देवा दृग्भिता अबवंस्ततः ॥ १४ ॥
 उपोषणसमायुक्ता विचारं यङ्कुरादरात् ।
 ज्ञानासिनाशनाथाय न प्रापुस्ते विचक्षाणाः ॥ १५ ॥
 गते भडुतरे काले किं कुर्यामिति विह्वलाः ।
 तत्र विष्णुरुवायेदं वयनं हितकारकम् ॥ १६ ॥
 श्रीविष्णुरुवाय ।
 यरायरमयं सर्वं तस्मात्तस्थ भयं नहि ।
 अतो विघ्नेश्वरं देवा भजाभाऽत्र न संशयः ॥ १७ ॥
 स वै बुद्धिपतिः साक्षाद्बुद्ध्या छिद्रं प्रकाशयेत् ।
 तेन तं निलनिष्चामः सिद्धिदाता स नो भवेत् ॥ १८ ॥
 विष्णोर्वयनमाकर्ण्य साधु साधु द्विवीकसः ।
 उच्युस्तं ते ततो दुष्टिदमभजन् भक्तिसंयुताः ॥ १९ ॥
 दशाक्षरेण मन्त्रेण ध्यात्वा देवं गजाननम् ।
 अतुष्यन्नभराः सर्वे विभो नानातपोन्विताः ॥ २० ॥
 गते वर्षे गणाधीशः प्रसन्नः स समाययौ ।
 रात्रौ स्वप्ने च लक्ष्यास्तामुवाच वयनं हितम् ॥ २१ ॥

शृणु मातस्त्वया पूर्वं याचितः पुत्रकाम्यया ।
 सोऽहं ते पुत्रभावेन संस्थितः पश्य भामिनि ॥ २२ ॥
 अवेमुक्तवान्तर्दधेऽसौ गणेशो गणवल्लभः ।
 लक्ष्युत्सङ्गे ततो बालो भूत्वा शिङ्गीऽ विघ्नपः ॥ २३ ॥
 जजागार मडालक्ष्मीर्गणेशं मनसाऽस्मरत् ।
 ददर्श निजशय्यायां बालं शुण्डाधरं परम् ॥ २४ ॥
 विस्मिता उर्षिताऽत्यन्तं नारायणमुवाच उ ।
 वृत्तान्तं सा मडालागा दर्शयामास विघ्नपम् ॥ २५ ॥
 सस्त्रीकः प्राणनामाऽथ तुष्टाय गणपं प्रभुम् ।
 गणपत्यैर्मडासूक्तैर्धर्षयुक्तश्च माधवः ॥ २६ ॥
 धन्योऽहं सर्वभावेन त्वदङ्घ्रियुगदर्शनात् ।
 पुत्रभावेन मां पालयसि नाथ न संशयः ॥ २७ ॥
 ततस्तत्रामराः सर्वे मुनयश्च समागताः ।
 विस्मितास्तुष्टुवस्तं ते नानास्तोत्रैर्युधिष्ठिर ॥ २८ ॥
 ततस्ते जातकर्माऽपि यङ्कुः परमभाविताः ।
 अेकादशदिने तस्य मुनयो नाम यङ्किरे ॥ २९ ॥
 द्रुद्धभावविडीनोऽयं साक्षादानन्ददायकः ।
 समो द्रुद्धेषु सर्वेषु तद्विकारविवर्जितः ॥ ३० ॥
 अतो नामाऽस्य देवेशाः पूर्णानन्द एति स्फुटम् ।
 कुरुध्वं सर्वदाऽऽनन्ददायको नो भविष्यति ॥ ३१ ॥
 तथेति नाम तैः सर्वैः कृतं तस्य मडात्मनः ।
 यकार प्रतबन्धं य पञ्चमे विष्णुरव्ययः ॥ ३२ ॥
 कश्यपस्य गृहे देव्यौ सम्भूते पुत्रिकात्मिके ।
 विधाऽविधौ ततोऽदित्यां तपसाऽऽराधिते विभो ॥ ३३ ॥
 तस्मै ददौ मुदा युक्तः कश्यपः सम्प्रदर्शितः ।
 ननाम पूर्णानन्दाय विप्रेशो भक्तिसंयुतः ॥ ३४ ॥
 द्वादशाब्दवयो युक्तो बभूव गणनायकः ।
 बालकीऽनकेनैव मोडयामास देवपान् ॥ ३५ ॥

स्तनपानादिकं तस्य भोजनाच्छादनादिकम् ।
लक्ष्मीः स्वयं यकारैव उर्षयुक्तेन येतसा ॥ ३६ ॥

विष्णुस्तं लालयामास नित्यं देवगणैर्वृतः ।
जामातरं कश्यपश्च तथा विप्रैर्युधिष्ठिर ॥ ३७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
तृतीये भाऽे मडोदररररररि पूरानन्दावतारो नाम पञ्चयत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४५
(Page पं. ३ अ. ४६ पान ७७)

३.४६ आडमयज्ञावर्णनं नाम षट्त्रयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।
कृष्ण कृष्ण मडाभाग वद दैत्यस्य येष्टितम् ।
पूरानन्दः कथं दैत्यं जघान कौतुकं मडत् ॥ १ ॥

यरायराद्भयं तस्य नास्ति नारायण प्रभो ।
अत आश्चर्यभूतं वै यश्चिं मे प्रभासते ॥ २ ॥

मुद्रल उवाच ।
युधिष्ठिरवचः श्रुत्वा कृष्णस्तं प्रत्युवाच यत् ।
तदेव शृणु दक्ष त्वं येष्टितं गणपस्य य ॥ ३ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।
पुत्रो भभूव दैत्यस्य ज्ञानारेः सर्वसम्मतः ।
ऐकादशदिने तत्र आडमण्ण प्रययुर्गुडम् ॥ ४ ॥

सुभोधे षति नाम्ना तं यङ्कुर्द्वैत्येशसत्तमाः ।
द्विजैरिता द्विजैर्यस्ते ददुर्दानानि उर्षिताः ॥ ५ ॥

स तु ज्ञानसमायुक्तो गणेशो दैत्यजो नृपः ।
भालभावेऽपि विघ्नेशं चिन्तयामास सर्वदा ॥ ६ ॥

स्तनपानादिकं भालः सस्मार न कदाचन ।
माता तस्मै यदा स्मृत्वा स्तनपानं ददौ पपौ ॥ ७ ॥

अेवं सोऽपि स्वमातृस्थः स्तनपानं यकार ७ ।
 सदा ध्यानसमायुक्तः सस्मार गणपं ढृदि ॥ ८ ॥
 ततः पञ्च तथा सप्त मासास्तस्य गता विभो ।
 वयसः स तदा यके डीडनं शृणु तत्राभो ॥ ९ ॥
 धूमिमध्ये स्वडस्तेन यकार गणपाकृतिम् ।
 शिक्नेप तत्र धूमिं पूजोपचारककारणात् ॥ १० ॥
 त्रिकालपूजनं तत्र यकार नियमेन सः ।
 ध्यानयुक्तेन विघ्नेशमभजस्य ततः परम् ॥ ११ ॥
 अेकदा भोजनार्थं य संस्थितो दैत्यनायकः ।
 ज्ञानारिस्तं ददशैव डीडन्तं ढालढावतः ॥ १२ ॥
 गणेशाकारमूर्तिं वै भूमिमध्ये यकार सः ।
 पूजयामास तां पुत्रस्ततो धूम्युपचारकैः ॥ १३ ॥
 ततोऽतिकुपितः पत्नीभूमिवान् विस्मयान्वितः ।
 पितुर्मम निडन्तारं भजतेऽयं तवात्मजः ॥ १४ ॥
 अधुना निश्चयाढावान्न सुतं ढन्मि ते प्रिये ।
 सावधानमना भूत्वा येष्टाडीनं सुतं कुरु ॥ १५ ॥
 पितृडन्तारमेवायं करोति तनयो यतः ।
 पुनर्दृष्टो मया येत्तं ढनिष्यामि सुतं प्रिये ॥ १६ ॥
 सा तथेति तमुख्यार्थं स्थिता विनयसंयुता ।
 पतिव्रता मडाढागा पतिवाक्यपराऽढवत् ॥ १७ ॥
 भर्तुर्गमनकाले सा संयता पुत्रमाददे ।
 ढालयामास तं तत्र न पश्यति यथा नृपः ॥ १८ ॥
 ततः सुभोधनामाऽसौ वर्षादूर्ध्वं वयःस्थितः ।
 यकार ढाषणं तत्र वायाऽस्पष्टस्वरूपया ॥ १९ ॥
 नमो ढेरम्भ विघ्नेश गणेशाय मडोदर ।
 ढम्भोदराय विकटाय नमो ढुण्डये नमः ॥ २० ॥
 ष्ट्यादिढावयुक्तश्च सस्मार गणपं सदा ।
 अनन्यमनसा धर्मं तथा पूजापरायणः ॥ २१ ॥

माताऽऽगृह्य ततः स्नेहवशात्पुत्रं युधिष्ठिर ।
 भर्त्रा गमनकाले सा दूरं यके सप्तीजनैः ॥ २२ ॥
 यत्नमास्थाय सा देवी पुत्रं नित्यं ररक्ष उ ।
 कदाचित् सा स्वपतिनाऽऽज्ञामा पुत्रं नयस्व य ॥ २३ ॥
 निद्रितोऽयं सुतः स्वामित्रेवं प्रोच्य मडासती ।
 कालातिक्रमणं यके द्युःखयुक्ता युधिष्ठिर ॥ २४ ॥
 पञ्चमे व्रतबन्धं य ज्ञानारिस्तस्य उर्षितः ।
 यकार स सुतस्तत्र गणेशं मनसा स्मरन् ॥ २५ ॥
 कर्मभङ्गमयात् सोऽपि पूजां यके सुमानसीम् ।
 (Page भं. ३ अ. ४६ पान १००)
 ततः कर्मसमामौ वै ननाम सकलान्रुप ॥ २६ ॥
 ततो गुरुकुले राज्ञा स्थापितोऽभूत् सुबोधकः ।
 तत्र दैत्यसुताः सर्वे नानारुपाः स्थिता बभुः ॥ २७ ॥
 शुक्रशिष्या मडाभागाः तान् सर्वान् यत्नतः सदा ।
 विधां तां शिक्षयामासुरासुरीं देवमोहिनीम् ॥ २८ ॥
 तत्राऽयं राजपुत्रश्च गुरुभिर्मानितो भृशम् ।
 अतिष्ठद्विघ्नराजं स संस्मरन् भक्तिवावसः ॥ २९ ॥
 विधां शिक्षयितुं राजपुत्रो गुरुभिरासुरीम् ।
 सम्मानितश्च तान् सोऽपि नमस्कृत्य स्थितोऽभवत् ॥ ३० ॥
 गुरुभिः कथितं यच्च श्रुत्वा विस्मितमानसः ।
 उवाच तान् मडाबुद्धिः सुबोधो विषयात्मकान् ॥ ३१ ॥
 सुबोध उवाच ।
 ब्राह्मणं ब्राह्मनिष्ठाश्च सदा योगपरायणाः ।
 गाणपत्या विशेषेण भजन्ते गणनायकम् ॥ ३२ ॥
 भेदाभेदादिभिर्हीने गणेशार्थं विचक्षणाः ।
 मोहदामासुरीं विधां त्यक्त्वा वन्धा भवन्त्यतः ॥ ३३ ॥
 भवन्तो ज्ञानशीलाश्च किं मां वदथ विप्रपाः ।

गणेशं सर्वपूज्यं वै त्यज्वा मोडप्रदं परम् ॥ ३४ ॥

यदा स्वधर्मनिष्ठाश्चेद्ब्राह्मणा वयनं तदा ।

तेषां ग्राह्यं न सन्देहो नान्यथा मोडकं कदा ॥ ३५ ॥

गुणयुक्तविडीनाश्चेद्ब्राह्मणा मानवैः सदा ।

वन्दनीया न सन्देहः पूजया सर्वत्र सम्मताः ॥ ३६ ॥

अतोऽहं ब्राह्मणान् सर्वान्नमामि वयनं तथा ।

हितं येतद् ग्रीड्यामि नान्यथा गुरवः कदा ॥ ३७ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

सुबोधस्य वयः श्रुत्वा विस्मितास्ते मदर्षयः ।

उच्युस्ते दैत्यपुत्रं वै शृणु धर्मं सुभप्रदम् ॥ ३८ ॥

दैत्याचार्या उचुः ।

सुबोध त्वं य बालोऽसि योगं वदसि सूतमम् ।

स्वधर्मादिं समायुक्तं साक्षाद्योगीश्वरो यथा ॥ ३९ ॥

न त्वया वेदविद्या या शिक्षिता सा मडामते ।

तथाऽपि कथमेतत्ते ज्ञानं प्राप्तं वदस्व भोः ॥ ४० ॥

सुबोध उवाच ।

माता गर्भवती मे गता पितृगृहं अकदा ।

तत्राऽऽययौ मडाभागः शुक्रः सर्वार्थकोविदः ॥ ४१ ॥

तं प्रणम्य स योगीशं प्रह्लादो ऽर्षसंयुतः ।

सम्पूज्य तं मडात्मानं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ ४२ ॥

प्रह्लाद उवाच ।

व्यासपुत्र मडायोगिन् शुक्र साक्षाच्छिवः स्वयम् ।

त्वं जतोऽसि न सन्देहो योगीन्द्राणां गुरोर्गुरुः ॥ ४३ ॥

पूर्वपुण्यबलेनैव प्राप्तं ते दर्शनं मडत् ।

अतस्त्वां पश्चिपृच्छामि वद त्वं करुणानिधे ॥ ४४ ॥

सर्वमान्यं य सर्वेषां योगशान्तिप्रदं भवेत् ।

नानामतविमोडस्य खेदकं वद विस्तरात् ॥ ४५ ॥

सुबोध उवाच ।

પ્રહ્લાદસ્ય વચો રમ્યં શ્રુત્વા યોગીન્દ્રસત્તમઃ ।

જગાદ તં મહાભાગં યોગશાન્તિપરાયણમ્ ॥ ૪૬ ॥

શ્રીશુક ઉવાચ ।

પ્રહ્લાદ ત્વં મહાભાગાડસિ સુહૃદો યોગધારકઃ ।

અતસ્ત્વાં હિ વિશેષેણ વદામિ હિતકારકમ્ ॥ ૪૭ ॥

સર્વમાન્યં તથા રાજન્ સર્વેભ્યઃ શાન્તિદાયકમ્ ।

નાનામતેષુ સેવ્યં યત્ કથયામિ સવિસ્તરમ્ ॥ ૪૮ ॥

એકદા નૈમિષારણ્યે સમાજગ્મુર્મહર્ષયઃ ।

બ્રહ્માણ્ડસ્થા મહાભાગા બ્રહ્મચણ્ડાસ્ય કારણાત્ ॥ ૪૯ ॥

યત્ર યોગમયી ગાથા વર્તતે દાનવોત્તમ ।

(Page ખં. ૩ અ. ૪૭ પાન ૧૦૧)

વેદેષુ સ બ્રહ્મચણ્ડ ઇત્યુક્તો વેદવાદિભિઃ ॥ ૫૦ ॥

મરીચિઃ કશ્યપશ્ચૈવ કણ્વોડત્રિઃ પુલહઃ ક્રતુઃ ।

વિશ્વામિત્રો મહાતેજા યાણવલ્ક્યસ્તથાડડરુણિઃ ॥ ૫૧ ॥

અષ્ટાવક્રો વસિષ્ઠશ્ચ ભરદ્વાજઃ પરાશરઃ ।

વ્યાસઃ પરશુરામઃ શ્વેતકેતુર્મુદ્ગલો મુનિઃ ॥ ૫૨ ॥

અગસ્ત્યો હનુમાંશ્ચૈવ રાક્ષસશ્ચ વિભીષણઃ ।

અશ્વત્થામા ગૃત્સમદઃ કૃપશ્ચૈવ પ્રતાપવાન્ ॥ ૫૩ ॥

માર્કણ્ડેયો મૃકણ્ડશ્ચ બકદાલ્ભ્યસ્તથા વિભો ।

નારદઃ કપિલો રૈભ્યઃ કર્દમશ્ચ મહાયશાઃ ॥ ૫૪ ॥

એકો દ્વિતસ્ત્રિતશ્ચૈવ દેવલો હ્યસિતસ્તથા ।

પુલસ્ત્યશ્ચ ભૃગુશ્ચૈવ ચ્યવનો ગૌતમો મુનિઃ ॥ ૫૫ ॥

અડ્ગિરા વૈ દીર્ઘતમા ઉતથ્યો ગાલવસ્તથા ।

દધીચિરુશના જીવો જમદગ્નિર્મહામુનિઃ ॥ ૫૬ ॥

વૈશમ્પાયન એવં વૈ શૌનકઃ શુનકઃ પ્રભો ।

વામદેવઃ સુમન્તુશ્ચ પૈલઃ શાકલકો મુનિઃ ॥ ૫૭ ॥

જૈમિનિર્ધૌમ્યકાઘાશ્ચ સ શિષ્યાસ્તત્ર તે યયુઃ ।

અન્યે નાના મુનિવરા હર્ષયુક્તા યયુઃ કિલ ॥ ૫૮ ॥

दत्तात्रेयश्च दुर्वासा निदाघो भरतो जऽः ।
 सनातनः सनन्दः सनत्कुमारक आययुः ॥ ५८ ॥
 अलं रिभूश्च सनक ँत्याधा बडवोऽपरे ।
 अवधूता योगिनश्च जग्मुर्यज्ञस्य दर्शनात् ॥ ६० ॥
 ँन्द्रो ब्रह्मा तथा विष्णुः शङ्करो भानुरेव य ।
 सस्त्रीका देवराजाश्च देवा अन्ये समाययुः ॥ ६१ ॥
 शेषो वासुकिनागश्च कम्बलोऽश्चतरस्तथा ।
 तक्षकाधा मडाभागा नागास्तत्र समाययुः ॥ ६२ ॥
 गन्धर्वाश्चारणाश्चैव सिध्दाः साध्यगणास्तथा ।
 आदित्या वसवो यक्षा आययुश्चाप्सरोवराः ॥ ६३ ॥
 कर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठा ज्ञाननिष्ठाश्च योगिनः ।
 नानादेवरताः सर्वे आययुस्तत्र मानद ॥ ६४ ॥
 प्रह्लाद ब्रह्मयज्ञस्य दर्शनार्थं विशेषतः ।
 तत्रैव निश्चये सकृताः सर्वमान्येऽभवज्जनाः ॥ ६५ ॥
 ॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडापुराणे
 तृतीये भाऽडे मडोदरररररररररिरे ब्रह्मयज्ञवर्णनं नाम षट्यत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४६

३.४७ ब्रह्मयज्ञे वेदनिर्णयो नाम सप्तयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 श्रीशुक उवाच ।
 तत्र नानाकथां यङ्कुर्नानामतविकासिनीम् ।
 स्वस्वबुद्ध्या विशेषेण मुष्याः प्रह्लाद आदरात् ॥ १ ॥
 केचिदाहुर्विधातारं विष्णुं शक्तिं शिवं रविम् ।
 ब्रह्मरूपं गणेशानं नानामतपरायणाः ॥ २ ॥
 केचिदन्नं य प्राणं य मनोविज्ञानकं तथा ।
 आनन्दं सोऽलमेकं वै यैतन्नं बिन्दुकं परे ॥ ३ ॥
 बोधमात्मानमेके य साङ्ख्यं कर्म तथाऽपरे ।
 सप्तमव्यक्तारूपं ते आहुर्ब्रह्म तथाऽपरम् ॥ ४ ॥

आसनेषु समासीनाः सोऽङ्गारा वेदमुप्यकाः ।
 उच्युस्तान् शिवमुप्यान् वै प्रदृष्टमनसोऽभवन् ॥ १८ ॥

वेदा उच्युः ।
 किमर्थं स्मरणं देवा मुनयश्च कृतं जनाः ।
 अस्माकं ब्रूत कार्यं तत् करिष्यामो न संशयः ॥ १९ ॥

वेदानां वचनं श्रुत्वा शिवस्तानब्रवीद्भयः ।
 विनयेन विशेषज्ञो निश्चयार्थं छितैषिणाम् ॥ २० ॥

शिव उवाच ।
 ब्रह्मयज्ञः समारब्धोऽस्माभिः सर्वैर्छितेषुभिः ।
 तत्र वादसमायुक्ता न तदन्तं लभामहे ॥ २१ ॥

अतो भवत्स्मृतिर्वेदाः कृताऽस्माभिर्विशेषतः ।
 निश्चयं गुरवो यूयं वदध्वं भेदनाशकम् ॥ २२ ॥

योगिनो न भवन्तीह कदापि च भवत्समाः ।
 भवद्भयःप्रमाणेन योगज्ञा वयमभ्युत ॥ २३ ॥

शिवस्य वचनं श्रुत्वा वेदास्तत्र जगुर्वचः ।
 देवान् मुनीन् जनान् सर्वान् दीनपा असुरेश्वर ॥ २४ ॥

वेदा उच्युः ।
 ब्रह्मयज्ञस्य पारं वै गमिष्यामः कथं वचम् ।
 अक्षरात्मकदेहत्वात्तथापि कथयामहे ॥ २५ ॥

न वयं ब्रह्मरूपेणाश्च ब्रह्मज्ञाः किञ्चिदप्यहो ।
 योगमार्गबलेनैव वदिष्यामो यथातथम् ॥ २६ ॥

प्रत्येकनिश्चयं देवाः शृणुत ब्रह्मधारणाम् ।
 येन संशयसंलीना गमिष्यथ परां गतिम् ॥ २७ ॥

ब्रह्म नानाविधं प्रोक्तं मया योगबलेन च ।
 प्रज्ञानादिमहावाक्यैस्तेषु योगो विशिष्यते ॥ २८ ॥

सर्वब्रह्मसुयोगस्य स्थानं योगात्मकं भवेत् ।
 योगे ब्रह्माणि सर्वाणि तदाकाराणि वर्णिताम् ॥ २९ ॥

न योगात् परमं ब्रह्म योगशान्त्या प्रलभ्यते ।

प्रोक्तानि नाना ब्रह्माणि मडावाक्यादिभिर्मया ।
 पात्रभेदार्थमत्यन्तं ज्ञातव्यं योगसेवया ॥ ४३ ॥
 तत्र शान्तिप्रदं ब्रह्म योगार्थं नात्र संशयः ।
 भवति ब्रह्मणां योगो यत्र तेन य योगकः ॥ ४४ ॥
 नास्ति योगात् परं ब्रह्म शान्तिमार्गेण लभ्यते ।
 तदेव मुनयो देवा गाणेशो नात्र संशयः ॥ ४५ ॥
 मनोवाणीमयं देवा मया यद्यत् प्रकीर्तितम् ।
 गकाराक्षरसम्भूतं ज्ञातव्यं विबुधैः सदा ॥ ४६ ॥
 मनोवाणीविहीनं यद्गुर्यते विविधं तथा ।
 एकाराक्षरं सर्वं निश्चितं योगसेवया ॥ ४७ ॥
 तयोः स्वामी गाणेशानो योगाकारः प्रकीर्तितः ।
 तं लज्ध्वं विशेषेण ब्रह्मभूतपदप्रदम् ॥ ४८ ॥
 नानाभावेन युक्तास्तं लजन्ते तद्ददाति सः ।
 अवेमुक्त्वा मडायोगी विरराम स सामगः ॥ ४९ ॥
 ततोऽथर्वा मडायोगी जगाद सकलांस्तदा ।
 ब्रह्मयज्ञस्य वेत्ताऽसौ प्रह्लाद शृणु तद्भयः ॥ ५० ॥
 अथर्वा उवाच ।
 आत्माऽऽमिति वाक्याद्यैर्ब्रह्म नानाविधं मया ।
 सम्पादितं य योगेन तदेवोपाधिसंयुतम् ॥ ५१ ॥
 योगार्थं परमं ब्रह्म तद्योगेन प्रलभ्यते ।
 संयोगायोगाहीनोऽयं योगो ब्रह्म सुतिष्ठति ॥ ५२ ॥
 शान्तिस्तत्र समाख्याता योगे योगविदां वरः ।
 स अवे गाणनाथस्तु सर्वशान्तिप्रदोऽभवत् ॥ ५३ ॥
 अेक अवे गाणेशानो जगतां ब्रह्मणां स्वयम् ।
 ईशः समूडुपाणां योगरूपस्ततः स्मृतः ॥ ५४ ॥
 सर्वेषामादिरूपोऽयं योगाकारः प्रभावतः ।
 मध्ये नानाविधः स्वांशैर्जगत् सुब्रह्म सुप्रभुः ॥ ५५ ॥
 अन्ते स्वयं तथा तिष्ठेत्तेनादौ पूजितोऽभवत् ।

सर्वपूज्यश्च देवेशा मुनयो निश्चयार्थिनः ॥ ५६ ॥

य आदिः सौंडत३पस्तु भवते सर्वसम्भते ।

(Page पं. ३ अ. ४८ पान १०४)

मध्ये मायाविहारेण भेदाभेदयुतोऽभवत् ॥ ५७ ॥

अतस्तं योग३पाप्यं भजध्वं योगसेवया ।

भविष्यथ ब्रह्मभूता ब्रह्मयज्ञस्य पारगाः ॥ ५८ ॥

अेवमुक्त्वा मलायोगी विरराम मलाभते ।

अथर्वा सर्वयोगज्ञस्तत्रोङ्कारोऽब्रवीद्भ्यः ॥ ५९ ॥

ओङ्कार उवाच ।

यतुर्वेदप्रयुरोऽहं मया योगस्य सेवया ।

ब्रह्म साक्षात् कृतं देवास्तेन योगिमतोऽभवम् ॥ ६० ॥

मयोपदेक्षिता वेदाः साधयामासुरन्वहम् ।

योगं ब्रह्मप्रदं तेन ब्रह्मज्ञाः सर्वसम्भताः ॥ ६१ ॥

योगात् परं न विद्येत ब्रह्म सर्वत्र सम्भतम् ।

जगत् सुब्रह्म सुप्रोक्तं योगेन ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ६२ ॥

तदेव गणराजो वै निश्चितो योगिभिः सदा ।

संयोगायोगभावेन कीडते योग३पधृक् ॥ ६३ ॥

सिद्धिर्भ्रान्तिमयी माया बुद्धिर्भ्रान्तिधरा मता ।

तयोः स्वामी गणेशानो मायाभ्यां भेदते विभुः ॥ ६४ ॥

भुक्तेः सिद्धिस्तथा भुक्तेः सिद्धिर्ब्रह्मप्रदायिनी ।

चित्तं पञ्चविधं बुद्धिस्तथोर्योगेन लभ्यते ॥ ६५ ॥

स्वसंवेद्यात्मकं ब्रह्म वेदेषु कथितं परम् ।

सर्वसंयोग३पाप्यं तत्राऽयं दृश्यते स्वयम् ॥ ६६ ॥

तेन स्वानन्दवासी य मायायुक्तः प्रकीर्तितः ।

अयोगे दर्शनं तस्य जायते न कदाचन ॥ ६७ ॥

निर्माथिकस्ततः प्रोक्तस्तथोर्योगेन लभ्यते ।

गकारश्चैव संयोगो णकारोऽयोग उच्यते ॥ ६८ ॥

तेन नाम्ना समाभ्यातो गणेशो वेदवादिभिः ।

तं भजध्वं विशेषेण ब्रह्मीभूतस्य कारणात् ॥ ६८ ॥

ब्रह्मभूता द्विजा देवा भविष्यथ न संशयः ।

अेवमुक्त्वा तदोङ्कारस्तूष्णीमासीन् मडाभते ॥ ७० ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्रले मडापुराणे

तृतीये भाऽे मडोदरररररररररर ब्रह्मयज्ञे वेदनिर्णयो नाम सप्तयत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४७

३.४८ शुक्रशिष्यसुबोधसंवाडो नामाष्टयत्वारिंशोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीशुक उवाच ।

सोङ्कारवेदमुप्यानां वयनं डितकारकम् ।

श्रुत्वा जडुषिरे नागादयः सर्षिगाणाः सुराः ॥ १ ॥

त्यक्त्वा स्वस्वमतं सर्वे तान् प्रणाम्य प्रपूज्य वै ।

ओङ्कारादीन् मडाभागा ङियुः प्राञ्जलयो वयः ॥ २ ॥

देवादय ङियुः ।

ओङ्कारसडिता वेदा भवद्भिः कथितं वयः ।

तदेव सर्वमान्यं वै ब्रह्मभूयप्रदं भवेत् ॥ ३ ॥

सर्वेषां गुरवः प्रोक्ता वेदास्तैः कथितं भवेत् ।

तदेव करणीयं यद् गतितं सर्वसम्मतम् ॥ ४ ॥

वेदाधारविडीनं यत्याज्यं सर्वैर्न संशयः ।

नो येन्नरकगो भूत्वा यातनां लभते नरः ॥ ५ ॥

ब्रह्मयज्ञस्य पारं वै भवन्तो देवनाथकेः ।

मुनिभिर्जनसङ्घैश्च गता भवथ निश्चितम् ॥ ६ ॥

देवाद्यो मडाभागा अेवमुक्त्वा विशेषतः ।

प्रह्लाद तुष्टुवुर्वेदमुप्यांस्ते ङर्षसंयुताः ॥ ७ ॥

पूजितास्तैरुक्तवेदाः सोङ्कारा दैत्यनायक ।

(Page पं. ३ अ. ४८ पान १०५)

अन्तर्दुस्ततः सर्वे ङृष्टाः स्थानं ययुः स्वकम् ॥ ८ ॥

अेवं सर्वैः पुरा साधो ब्रह्मयज्ञः कृतोऽभवत् ।

તેન સંશયહીનાસ્તે ભજન્તે ગણનાયકમ્ ॥ ૯ ॥

એતત્તે કથિતં પૂર્ણયોગશાન્તિપ્રદં પરમ્ ।

સર્વમાન્યં વિશેષેણ ભજ તં ગણનાયકમ્ ॥ ૧૦ ॥

સુબોધ ઉવાચ ।

એવમુક્ત્વા મહાયોગી શુકશ્ચાન્તર્હિતોડભવત્ ।

પ્રહ્લાદો ભક્તિસંયુક્તો ભજતે ગણનાયકમ્ ॥ ૧૧ ॥

સંશ્રુતં માતુરુદરસંસ્થેન સકલં તતઃ ।

મયા ધૃતં વિશેષેણ તદેવં યોગદાયકમ્ ॥ ૧૨ ॥

પૂર્વપુણ્યભલેનૈવ સ્મૃતિર્મેડત્ર પ્રસંસ્થિતા ।

જનિતોડહમતો વિપ્રા ભજામિ ગણનાયકમ્ ॥ ૧૩ ॥

એતત્ સર્વં મયા પ્રોક્તં યત્પૃષ્ઠં ગુરુમુખ્યકઃ ।

અતો મે મોહદાં વિદ્યાં મા વદેત દયાયુતાઃ ॥ ૧૪ ॥

શ્રીકૃષ્ણ ઉવાચ ।

સુબોધસ્ય વચઃ શ્રુત્વા બ્રાહ્મણા હર્ષસંયુતાઃ ।

ઉચ્યુસ્તં યોગાનિપુણં ભાવણા ભાવસિદ્ધયે ॥ ૧૫ ॥

વિપ્રા ઉચુઃ ।

સુબોધ યત્ત્વયા પ્રોક્તં તત્તથા ન તદન્યથા ।

તથાપિ શ્ૃણુ વત્સ ત્વં હિતકારકમુત્તમમ્ ॥ ૧૬ ॥

પિતામહો મહાભાગ દુર્બુદ્ધિસ્તે મહાસુરઃ ।

ગણેશેન હતો રોષાદેવપક્ષપ્રધારિણા ॥ ૧૭ ॥

તં દ્વેષ્ટિ ગણરાજં ચ પિતા તે પિતૃવત્સલ ।

પિતૃદ્રુહં તતસ્ત્વં તં ત્યજ વિદ્વેશમાદરાત્ ॥ ૧૮ ॥

નોચેત્વાં તે પિતા પુત્ર હનિષ્યતિ ન સંશયઃ ।

તસ્માદાગ્રહમત્યન્તં મા કુરુષ્વ મહામતે ॥ ૧૯ ॥

અસુરાણાં કુલે પશ્ય જનિસ્તવ હિતાવહા ।

સ્વકુલસ્થસ્ય માર્ગસ્ય સેવનં કુરુ સર્વદા ॥ ૨૦ ॥

તેષાં વચનમાકર્ણ્ય સુબોધો રક્તલોચનઃ ।

જગાદ તાન્ દ્વિજોસ્તત્ર વચનં ધર્મસંયુતમ્ ॥ ૨૧ ॥

शुक्लशिष्यान् प्रजानाथ येवमुक्त्वा मडामतिः ।

सुबोधो गणनाथस्य भजने तत्परोऽभवत् ॥ ३५ ॥

नमो गणेशाय नमो मडोत्तमे नमः परेशाय परात्पराय ते ।

अनादिमध्यान्तमयाय द्वाष्टये नमो नमो विद्वपते सुशान्तिद ॥ ३६ ॥

येवं विवदमानं तं ज्ञात्वा काव्यस्य शिष्यकाः ।

भयभीता विशेषेण ज्ञानार्थिं ते ययुः प्रभो ॥ ३७ ॥

॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्त्ये पुराणोपनिषदि श्रीमन्मौद्गले मडोपुराणे

तृतीये भा३ मडोदर्यरिते शुक्लशिष्यसुबोधसंवाद्ये नामाष्टयत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३.४८

३.४८ सुबोधभक्तिवर्णनं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

काव्यशिष्या गतास्तत्र यत्र दैत्याधिपोऽभवत् ।

सत्मासनस्थभूयुस्तं दृष्ट्वा भयसमन्विताः ॥ १ ॥

शुक्लशिष्या उचुः ।

ज्ञानारे शृणु वाक्यं नो दारुणं विपरीतगम् ।

पुत्रस्तेऽभून् मदीत्सिक्तः सर्वदाऽस्मानुपेक्षते ॥ २ ॥

उल्लङ्घ्य सर्वमस्माभिः कथितं जतिदूषणम् ।

करोति स्वमतेनायमन्यान् सम्बोधयंस्तथा ॥ ३ ॥

पितृहन्तारमत्यन्तं सदा स्मरति भक्तितः ।

तिरस्कृत्य मडाराज त्वामस्मान्नात्र संशयः ॥ ४ ॥

अतः कथयितुं याताः शिक्षयस्व स्वपुत्रकम् ।

वयं शिक्षयितुं शक्ता नाविनीतं मडामते ॥ ५ ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

तेषां वचनमाकर्ण्य क्षोभितो दैत्यनायकः ।

प्रेषयामास दूतं स पुत्रमानेतुमन्तिके ॥ ६ ॥

दूतेनागतमेवं तं पुत्रं दृष्ट्वा मडासुरः ।

उवाच कृतवन्तं तं प्राणामं कोधसंयुतः ॥ ७ ॥

સર્વસત્તાધરઃ પ્રોક્તો વેદેષુ ગણનાયકઃ ।
 તસ્ય સત્તાં પરિત્યજ્ય કિં માં હંસિ ત્વમેવ ચ ॥ ૨૦ ॥
 સુરાસુરમયઃ સાક્ષાદ્રણેશો નાત્ર સંશયઃ ।
 ઉદ્ધતં હન્તિ વેગેન નાનારૂપધરઃ પ્રભુઃ ॥ ૨૧ ॥
 બ્રુવન્તં સ્વસુતં દૃષ્ટ્વા ભયહીનં યુધિષ્ઠિર ।
 ક્રોધયુક્તઃ સ્વયં તત્ર સંસ્થિતો દૈત્યનાયકઃ ॥ ૨૨ ॥
 દૂતાનાજ્ઞાપયામાસ શસ્ત્રાસ્ત્રૈઃ સ્વસુતસ્ય સઃ ।
 વધાર્થં તે દૈત્યગણાઃ ક્રોધયુક્તા બભૂવિરે ॥ ૨૩ ॥
 નાનાનાદ્યુતાઃ સર્વે નગ્રશસ્ત્રધરા યયુઃ ।
 હન્તું તં તાનથો દૃષ્ટ્વા સુબોધો નિર્ભયો બભૌ ॥ ૨૪ ॥
 ગણેશભજને સક્તો બભૂવ ન ચચાલ હ ।
 દેહપ્રારબ્ધભાવેન ભવેત્તન્ મે ગજાનન ॥ ૨૫ ॥
 વિદ્વેશ હેરમ્બ જયાબિલેશ સ્વાનન્દવાસિન્ જય વક્રતુણ્ડ ।
 નાથોઽસિ સર્વત્ર જગત્ સુદ્ધુણ્ડે લમ્બોદર બ્રહ્મસુતે નમો વૈ ॥ ૨૬ ॥
 ઇત્યાદૈર્વિવિષૈર્વાહ્યૈર્ગણેશમભજત્ સુતઃ ।
 તં તથા ક્રોધસંયુક્તા જઘ્નૈત્યા મહાબલાઃ ॥ ૨૭ ॥
 નાનાશસ્ત્રનિપાતૈસ્તેઽસ્ત્રૈઃ સર્વત્ર યુધિષ્ઠિર ।
 ગણેશસ્તસ્ય દેહસ્થો નિષ્ફલાંસ્તાંશ્ચકાર હ ॥ ૨૮ ॥
 ક્રોધાનલેન સર્વાન્ સ દાહયામાસ વિદ્મપઃ ।
 તતઃ પલાયનં ચકુર્નૈત્યાઃ પ્રાણપરીપ્સયા ॥ ૨૯ ॥
 તત્ દૃષ્ટ્વા પરમાશ્ચર્યં જ્ઞાનારિઃ ક્રોધમૂર્ચ્છિતઃ ।
 શ્રેષ્ઠાનાજ્ઞાપયામાસ વધાય સ્વસુતસ્ય વૈ ॥ ૩૦ ॥
 ચતુરંગબલૈર્યુક્તા દૈત્યેશાસ્તં સમાયયુઃ ।
 અમોઘાસ્ત્રૈઃ સુબોધં તે જઘ્નુઃ પરમદારુણાઃ ॥ ૩૧ ॥
 ગણેશભક્તિં તાં સોઽપિ ચક્રે વૈ નિર્ભયો દૃઢામ્ ।
 જય દેવેશ વિદ્વેશ મહોદર નમોઽસ્તુ તે ॥ ૩૨ ॥
 તસ્ય દેહાન્ મહાનગ્નિઃ શસ્ત્રઘાતચ્છલેન સઃ ।
 સમુત્પન્નઃ પ્રજજ્વાલ દૈત્યેશાન્ ક્ષણમાત્રતઃ ॥ ૩૩ ॥

ते मेघार्राणि ससृशुस्तेर्न शान्तो बलूव ङ ।
 ददाल सकलांस्तर प्रलयाग्निसमश्च तान् ॥ ३४ ॥
 मृताः सर्वे सुराणां वै नायकास्तर लूमिप ।
 ज्ञानारिः परमाश्चर्ययुक्तोऽलूत् षेदसंयुतः ॥ ३५ ॥
 प्रधानैः स विचार्येवं पुत्रं तत्याज तत्क्षणात् ।
 शुङ्कं तपसि तिष्ठन्तं ज्ञात्वा क्रोधं नियम्य च ॥ ३६ ॥
 मेघावी स यदा शुङ्क आगमिष्यति वै गृहे ।
 तदा तेन समायुक्ता ङनिष्यामः सुबोधकम् ॥ ३७ ॥
 अेवं निश्चितसङ्ख्याः स्थितास्ते दैत्यनायकाः ।
 ज्ञानारिः स तथा यङ्के ङ्दयेन विदूयता ॥ ३८ ॥
 सुबोधो गणपं तत्राऽलजत् सोऽनन्यमानसः ।
 निर्भयो दानवान् सर्वान् तृणीकृत्य विशेषतः ॥ ३९ ॥
 ततस्तेन सुबोधेन दैत्यपुत्रा युधिष्ठिर ।
 शिक्षिताः प्रत्ययं दृष्ट्वा तथा गणपमालजन् ॥ ४० ॥
 सत्यं गणेशमालातयं मङ्गतत्रा संशयः ।
 सन्दृश्य दैत्यलूपाला मृताः कक्षवदध्यङ्को ॥ ४१ ॥
 अेवं विचार्य सर्वत्र आला विघ्नेशमादरात् ।
 (Page षं. ३ अ. ५० पान १०८)
 अलजन् सर्वलावेन तिरस्कृत्य गुरोः सुतान् ॥ ४२ ॥
 यत्र तत्र गणेशस्य कीर्तनं ङ्यर्थनादिकम् ।
 अकुर्वन् दैत्यपुत्रास्ते सुबुधेन समन्विताः ॥ ४३ ॥
 नमो नमो विघ्नपते गणेश सदा स्वसंवेधपुरे निवासिन् ।
 अनादिमध्यान्तविडीनकाय सुशान्तिदात्रे जय सर्वपूज्य ॥ ४४ ॥
 अेवं दृष्ट्वा स सर्वत्र ज्ञानारिः क्रोधमादधे ।
 सङ्गे न समर्थोऽलून् मतिं यङ्के वधाय वै ॥ ४५ ॥
 ङनिष्यामि सुतं दृष्टं वरयुक्तप्रलावतः ।
 न मे मृत्युर्भवेन्नूनमिति व्यवसितोऽलवत् ॥ ४६ ॥

॥ ॐ तत्सदरररर श्रीमदरन्त्ये पुरारणोपनरषदर श्रीमन्मोदुरले मडरपुरारणे
तृतीये भागे मडोदररररररर सुडोधडकुरररररररर नरमैडोनपडरररररररररररररररररर ॥ ३.४ॢ

३.५० युधरररररररररररर नरम पडरररररररररररररररररर

॥ श्रीगरणेशरर नडः ॥

श्रीकृषण उवरर ।

अधुनर शृणु धरुडर देवरदीनरं वनेषु वै ।
रररररररर तत् प्रवरकषुडरररररररररररररररररर ॥ १ ॥

वरषगुडुधुडरनु सुररनरड डूरररररररररररररररररर ।
कुरररररररर डुडररररररररररररररररररररररररर ॥ ॢ ॥

डुडरररररररर कुरररररररर रररररररररररररररररर ।
डुडरररररररर वरशेषेण तं उनरषुडररररररररररररर ॥ ३ ॥

डरधर डुरररररररररररररररररर डुडरररररररर ।
तसुडरररररररररररररररररर ररररररररररररर ॥ ४ ॥

डुडरररररररररररररररररर रररररर रररररररर ।
तसुडर डुरररर मडरडकुरररर मदीरु नररर ररररररर ॥ ५ ॥

डकुरररररररररररररररररर ररररररररररररर ।
तं उतुवर सुडरररररररररर रररररररररररररर ॥ ॢ ॥

रररररररररररररररररर रररर नररररर कडरररर ।
रररररररररररररररररर ररररररररररररर ॥ ७ ॥

अतु डुरररररररररररररररररर तं रुरेण मडरसुरर ।
उनरषुडररररर रररररररररररररररररर ररररर ॥ ॢ ॥

अेतसुडररररररररररररर ररर डुडरररररररर ।
सुडोधं उनुतुडरररररररररररररररररररररर ॥ ॢ ॥

डुडरररररररररररररररररर ररररररररररररर ।
गरणेशसुडर रररररररररर रररररररररररर ॥ १० ॥

सुडोध उवरर ।

अडकुरररररररर रररररररररररररररररर ररर ।

न जनासि गणेशानं स्थिते संस्थितमेव ते ॥ ११ ॥

चिन्तामणिः स वेदेषु कथितो वेदवादिभिः ।

तं गच्छ शरणां तात नोयेत्वं वै मरिच्यसि ॥ १२ ॥

न ते भयेन भावेन त्यजेयं विघ्ननायकम् ।

किमु श्राम्यसि मूर्ध्नि त्वं सत्ताघारं न पश्यसि ॥ १३ ॥

धृति पुत्रं ब्रुवन्तं स जघान दृढरोषतः ।

भङ्गेन तीक्ष्णधारेण स भङ्गेन निष्कलोऽभवत् ॥ १४ ॥

ततो नानास्त्रवर्षैस्तमवर्षद्वैत्यनायकः ।

तानि निष्कलरूपाणि बभूवुश्च युधिष्ठिर ॥ १५ ॥

अग्न्यस्त्रादीनि शस्त्राणि निष्कलानि मडासुरः ।

वीक्ष्य विस्मितचित्तोऽसौ मल्लयुद्धोद्यतोऽभवत् ॥ १६ ॥

पुत्रं पादौ शिलायां स सङ्गुल्याऽऽस्फालयधेदा ।

(Page पं. ३ अ. ५० पान १०८)

तावत् स्वयं पपातैव मूर्च्छितस्ताडितोऽभवत् ॥ १७ ॥

अदृश्यरूपभावेन धृतो विघ्नविनाशिना ।

पुनः संज्ञासमायुक्तोऽपश्यत्पुत्रं सुदुर्मतिः ॥ १८ ॥

गणेशभजने सकृत् वीक्ष्य विस्मितमानसः ।

विचारं लृष्ट्ये सोऽपि चकार परमाद्भुतम् ॥ १९ ॥

अहो मां को जघानैवं न पश्यामि मडारिपुम् ।

केन मार्गोऽयं मे पुत्रं धनिष्यामि कुलान्तकम् ॥ २० ॥

पुत्रस्य मरणार्थाय यतेऽहं विविधं सदा ।

तदर्थं द्वैत्यनाथाश्च सुलुब्धभिरभवन् मृताः ॥ २१ ॥

अहं किं वा मरिच्यामि धनिष्यामि सुतं नु वा ।

अधुना किं मया कार्यमेवं व्यवसितोऽभवत् ॥ २२ ॥

ततस्तेन वधार्थाय प्राप्तं ज्ञानं विशेषतः ।

पुत्ररक्षाकरं यादौ धन्मि पश्चात् सुतं भवम् ॥ २३ ॥

मृतो रक्षाकरस्तस्य रक्षिता न भविष्यति ।

पुत्रस्य तेन मृत्युं मे गमिष्यति सुतोऽधुना ॥ २४ ॥

એવં નિશ્ચિતસકુલ્પો જગાદ ક્રોધસંયુતઃ ।
 પુત્રં સુબોધનામાનં મોહેનામોહિતોઽસુરઃ ॥ ૨૫ ॥
 સુબોધ કુત્ર તે રક્ષિતા વિશેષેણ વર્તતે ।
 તમાનય મહાદુષ્ટે હનિષ્યામ્યધુના શઠ ॥ ૨૬ ॥
 તતસ્તં મોહિતં પ્રાહ સુબોધઃ કરુણાયુતઃ ।
 તાત પશ્ય હૃદિસ્થં તં ચિત્તવૃત્તિપ્રચાલકમ્ ॥ ૨૭ ॥
 વૈરભાવં પરિત્યજ્ય તથાહહકુારમદ્ય વૈ ।
 શરણં ગચ્છ વિઘ્નેશં બ્રહ્મભૂતો ભવિષ્યસિ ॥ ૨૮ ॥
 સર્વત્ર સંસ્થિતં પશ્ય સ્વામિનં મે ગજાનનમ્ ।
 તં હન્તુમુદ્યતસ્ત્વં વૈ મરિષ્યસિ ન સંશયઃ ॥ ૨૯ ॥
 તતસ્તં પ્રત્યુવાચેદં જ્ઞાનારિવચનં નૃપ ।
 દર્શયસ્વ મહાભાગ તં ભજિષ્યામિ નિશ્ચિતમ્ ॥ ૩૦ ॥
 એવં કપટભાવેન સુબોધં સ જગાદ હ ।
 સુબોધસ્તં ગણેશાનં સસ્માર પિતૃકારણાત્ ॥ ૩૧ ॥
 તતસ્તં મૂષકારુઢો વિષ્ણુપુત્રઃ સમાયયૌ ।
 તમન્વચુર્દ્ધિજા દેવા ભયભીતા યુધિષ્ઠિર ॥ ૩૨ ॥
 આકાશે ગુમરૂપેણ મુનયો દેવતાગણાઃ ।
 સંસ્થિતા અભવંસ્તત્ર પશ્યન્તશ્ચેષ્ટિતં પ્રભોઃ ॥ ૩૩ ॥
 સુબોધસ્ય સમીપે તં સંસ્થિતં ગણનાયકમ્ ।
 પશ્યન્ કૂરો મહાદુષ્ટો જ્ઞાનારિર્હર્ષિતોઽભવત્ ॥ ૩૪ ॥
 સુબોધસ્તં પ્રણમ્યાદૌ સ્તુત્વા ચ વિવિધૈઃ સ્તવૈઃ ।
 ઉવાચ પિતરં યોગી પશ્ય તાત ગજાનનમ્ ॥ ૩૫ ॥
 સુબોધસ્ય વચઃ શ્રુત્વા ક્રોધયુક્તો મહાસુરઃ ।
 અમોઘં સર્વસંહારકારકં શસ્ત્રમાદદે ॥ ૩૬ ॥
 એતસ્મિન્નન્તરે તત્ર પૂર્ણાનન્દો હૃદિ સ્થિતઃ ।
 જીવભાવં સ દૈત્યસ્ય કર્ષયામાસ ભૂમિપ ॥ ૩૭ ॥
 તતઃ સ પતિતો ભૂમૌ ગતચૈતન્યકોઽગ્જસા ।

डाडाकारं प्रयङ्कुस्ते दैत्याः पातालमाययुः ॥ ३८ ॥

ततस्ते देवविप्राधा नभःस्थाः सडसाऽऽगताः ।

प्राण्य तुष्टुवुस्तं वै पूर्णानन्दं गणेश्वरम् ॥ ३९ ॥

स्तुवतां पश्यतां भूप सुभोधं गृह्य विघ्नपः ।

अन्तर्धानं यकाराऽपि सर्वे पित्रा षवाऽभवन् ॥ ४० ॥

लक्ष्मीनारायणशैव मूर्च्छितौ धरणीतले ।

पेततुष्टुःअसंयुक्तौ पूर्णानन्दवियोगतः ॥ ४१ ॥

द्विमुहूर्तात् प्रभुद्धौ तौ ततो हृदि तयोः प्रभुः ।

प्रकटोऽभूदुवायाऽथ मूर्त्तौ मां भजतं युवाम् ॥ ४२ ॥

न वियोगो भवेत्तातौ पश्यतं बुद्धियालकम् ।

(Page भं. ३ अ. ५० पान ११०)

अेवमुक्त्वान्तर्दधेऽसौ हृदिस्थो गणनायकः ॥ ४३ ॥

ततस्तौ दुःअसंयुक्तौ यङ्कतुः परमादृतौ ।

लक्ष्मीनारायणौ मूर्त्तिं भक्त्या प्रभजने रतौ ॥ ४४ ॥

अेवं मडोदरः सर्वप्रदाता वै प्रतापवान् ।

हर्ता य अलभतूतोऽसौ अलभभूयप्रदो मतः ॥ ४५ ॥

शिवविष्णवादिभिर्देवैः सेवितो भक्तिभावतः ।

मुनिभिर्योगिभिर्नानाजन्तुभिर्नात्र संशयः ॥ ४६ ॥

तं भजस्व मडीपाल विघ्नडीनो भविष्यसि ।

स्वधर्मस्थो मडाभाग शान्तियोगमवाप्स्यसि ॥ ४७ ॥

मुद्रल उवाच ।

अेवं नारायणं तं स भ्रुवन्तं धर्मपालकः ।

युधिष्ठिर उवायाऽथ प्रेमयुक्तो मडामतिः ॥ ४८ ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कृष्ण कृष्ण मडाप्राज्ञ कथां अलभप्रदायिनीम् ।

सर्वकामप्रदं पूर्णं वदस्यत्र न संशयः ॥ ४९ ॥

त्वदीयसङ्गयोगेन मया ज्ञातो गजाननः ।

वद त्वं तस्य मन्त्रं मे सस्त्रीकाय सभन्धवे ॥ ५० ॥

स तस्मै देवकीपुत्रो ददौ मन्त्रं षडक्षरम् ।
देवेशो धौम्यमुभतस्तथा सर्वेभ्य आदरात् ॥ ५१ ॥
मुद्रल उवाच ।
पाऽऽवा द्रौपदीयुक्तास्तेन मन्त्रेण विघ्नपम् ।
अभजन् भक्तिसंयुक्ताश्चतुर्थीव्रतकारकाः ॥ ५२ ॥
ततो दुःखविडीनास्ते सूर्यात् प्राप्य यथेप्सितम् ।
स्थावीस्थमन्नमत्यन्तं पोषयामासुरग्रजान् ॥ ५३ ॥
वनस्थाः दुःखडीनाश्च भ्रमन्तस्ते समाययुः ।
व्यासेन वासुदेवेन युताः स्वानन्दके पुरे ॥ ५४ ॥
मयूरेशं य तत्रैवाऽपूजयन् भक्तिसंयुताः ।
पाऽऽवेशं समास्थाय श्राद्धं यङ्कुः पितुस्ततः ॥ ५५ ॥
तत्र पिऽऽप्रदानेन पाऽऽर्जुं स्वर्गस्थमादरात् ।
नानासुदृढरौर्युक्तं समानेतुं ययुर्गणाः ॥ ५६ ॥
गाणेशेन विमानेन स्वानन्दे ब्रह्मरूपिणम् ।
यकुर्दक्ष मडाभाग मडिम्ना क्षेत्रजेन ते ॥ ५७ ॥
गुप्तपुत्रेण वर्षं ते निर्विघ्ना अवसन्ततः ।
पश्चात् प्राकटयमास्थाय सस्त्रीकाः पाऽऽवा ययुः ॥ ५८ ॥
उत्वा दुर्योधनं वीराः ससैन्यं कर्णसंयुतम् ।
राज्यं प्राप्याऽभजन्ते तं गाणेशं सर्वनायकम् ॥ ५९ ॥
अेवं युधिष्ठिरेणैवाराधितः स मडोदरः ।
मोडशून्यस्वभावेन योगिना शान्तिधारिणः ॥ ६० ॥
पूर्णानन्दवतारो मडोदरान्तर्गतः स्मृतः ।
अेवं नानावतारैश्च कुरुते डीडनं स्वयम् ॥ ६१ ॥
तेषां कथयितुं पुण्यं यरित्रं न प्रशङ्कते ।
वर्षाणामयुतैर्दक्ष मया केनापि निश्चितम् ॥ ६२ ॥
ठदं युधिष्ठिरस्यैव यरित्रं पापनाशनम् ।
शृण्वते पठते वाऽपि तस्मै सर्वार्थदं भवेत् ॥ ६३ ॥
॥ ॐ तत्सदिति श्रीमदान्धे पुराणोपनिषदि श्रीमन्मोदले मडापुराणे

त्रैलोक्ये श्रेष्ठरूपा ये शेषाद्य उदाहृताः ।
 ते सर्वे निवसन्त्यत्र क्षेत्रेष्वष्टसु निश्चितम् ॥ १२ ॥
 तत्र गाणेशतीर्थं मळोदरस्य च उर्ध्वम् ।
 स्नानेनात्रकृतेनैव पुमान् सर्वार्थसिद्धिभाक् ॥ १३ ॥
 विषण्वादिषु तथाऽन्येषु तीर्थेषु च विशेषतः ।
 गाणेशक्षेत्रगेष्वेव स्नानमात्रेण दैहिकिनाम् ॥ १४ ॥
 तत्तत्पदप्रदानि स्युस्तेषामन्ते प्रजापते ।
 ब्रह्मभूता भविष्यन्ति स्वानन्दे वासकारिणः ॥ १५ ॥
 अन्यदेवस्य भक्ता ये क्षेत्रे गाणेशके मृताः ।
 तस्य देवस्य लोके ते गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १६ ॥
 मडालये त्रयो देवा लयं गच्छन्ति येत् प्रभो ।
 तदा ते निजलोके वै गमिष्यन्ति सुखप्रदे ॥ १७ ॥
 क्षेत्रे मरुणसंस्काराद्ब्रह्मभूता भवन्ति य ।
 अतो नरेण तद्भक्त्या गाणेशं सेव्यमादरात् ॥ १८ ॥
 यत्र कुत्र स्थिता भक्ता ये भजन्ति मळोदरम् ।
 ते सर्वे ब्रह्मभूता वै ज्ञातव्याः पावना नृणाम् ॥ १९ ॥
 कुर्वन्ति ये शिवादीनां भजनं जन्मजन्मसु ।
 तेन संस्कारयोगेन गाणेशास्ते भवन्ति वै ॥ २० ॥
 गाणेशान्न परं ब्रह्म कथितं सर्वसम्मतम् ।
 अतो गाणेशभक्ता ये ब्रह्मभूताश्च ते मताः ॥ २१ ॥
 षडं मळोदराभ्यान् कथितं ते प्रजापते ।
 सर्वसिद्धिप्रदं पूर्णं समासेन यथामति ॥ २२ ॥
 शृणुयादो नरो भक्त्या श्रावयेद्वा पठेद्यदि ।
 अन्ते स ब्रह्मभूतश्च भविता नात्र संशयः ॥ २३ ॥
 अनेन न समं किञ्चित् त्रिषु लोकेषु विद्यते ।
 सर्वदं मानवादीनां ब्रह्मादीनां च योगिनाम् ॥ २४ ॥
 व्रतानि विधिवन्नाना कुरुते मानवोत्तमः ।
 अस्य श्रवणमात्रेण तत् क्वलं लभते प्रभो ॥ २५ ॥

સૂત ઉવાચ ।

એવમુક્ત્વા મહાયોગી મુદ્ગલો વિરરામ હ ।

તદેતત્ કથિતં સર્વં મયા તે નાત્ર સંશયઃ ॥ ૩૯ ॥

સર્વમાન્યં વિશેષેણ મતમાન્યં મહામતે ।

વેદાદીનાં તથા સારં જ્ઞાતવ્યં બ્રહ્મણા ઇદમ્ ॥ ૪૦ ॥

નાનાશાસ્ત્રપુરાણાનિ મન્યથિત્વા મહામુનિઃ ।

વ્યાસઃ સદ્ગુથયામાસ મહ્યં બ્રહ્મપ્રદં પ્રભુઃ ॥ ૪૧ ॥

ન ગણેશાત્ પરં બ્રહ્મ ન ગણેશાત્ પરં તપઃ ।

ન ગણેશાત્ પરં કર્મ જ્ઞાનં ન ગણપાત્પરમ્ ॥ ૪૨ ॥

ત્યક્ત્વા ગણેશમેકં યો નરઃ કર્મપરાયણઃ ।

બ્રહ્મજ્ઞાનાદિકં સર્વં સાધયેચ્ચેત્ સુનિષ્કલમ્ ॥ ૪૩ ॥

સિદ્ધેઃ પતિં પરિત્યજ્ય સિદ્ધિમિચ્છતિ શાશ્વતીમ્ ।

કૃલહીનઃ સ્વભાવેન નારકી જાયતે નરઃ ॥ ૪૪ ॥

બુદ્ધેઃ પતિં પરિત્યજ્ય સ્થિરબુદ્ધિં ચ ઇચ્છતિ ।

ન યોગં લભતે સોઽપિ ભસ્મનિ પ્રહુતં યથા ॥ ૪૫ ॥

સર્વપૂજયોઽયમેકશ્ચ સર્વાદિઃ સર્વભાવનઃ ।

તં ભજધ્વં વિશેષેણ દ્વિજા વેદાદિસમ્મતમ્ ॥ ૪૬ ॥

કથિતં સર્વસારં તે મહોદરકથાનકમ્ ।

કિં શ્રોતુમિચ્છસિ પ્રાણ વદ શૌનક તે નમઃ ॥ ૪૭ ॥

॥ ઐ તત્સદિતિ શ્રીમદાન્ત્યે પુરાણોપનિષદિ શ્રીમન્મૌદ્ગલે મહાપુરાણે

તૃતીયે ખણ્ડે મહોદરચરિતે શ્રવણકૃલવર્ણન નામૈકપચ્ચાશત્તમોઽધ્યાયઃ ॥ ૩.૫૧

॥ ઇતિ તૃતીયઃ ખણ્ડઃ સમાપ્તઃ ॥

॥ ઇતિ શ્રીમુદ્ગલપુરાણે તૃતીયઃ ખણ્ડઃ સમાપ્તઃ ॥

Proofread by Yash Khasbage

——
MudgalapurAna Khanda 3 Mahodaracharitam

pdf was typeset on September 18, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

